

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 28 listopada 2017 r.

Poz. 2183

OBWIESZCZENIE

MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 30 października 2017 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 4 listopada 2016 r. o zmianie niektórych ustaw określających warunki prowadzenia działalności innowacyjnej (Dz. U. poz. 1933 i 2260),
- 2) ustawą z dnia 2 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2169),
- 3) ustawą z dnia 14 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 60 i 949),
- 4) ustawą z dnia 16 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2260),
- 5) ustawą z dnia 23 marca 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zadaniami organów administracji publicznej w zakresie niektórych rejestrów publicznych (Dz. U. poz. 777),
- 6) ustawą z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy o repatriacji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 858),
- 7) ustawą z dnia 21 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 859),
- 8) ustawą z dnia 11 maja 2017 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1321),
- 9) ustawą z dnia 7 lipca 2017 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z systemami wsparcia rodzin (Dz. U. poz. 1428),
- 10) ustawą z dnia 7 lipca 2017 r. o Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej (Dz. U. poz. 1530)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 26 października 2017 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 14, art. 15 ust. 1 i art. 17 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o zmianie niektórych ustaw określających warunki prowadzenia działalności innowacyjnej (Dz. U. poz. 1933 i 2260), które stanowią:

„Art. 14. Postępowania w sprawie wniesienia wkładu do spółki celowej, o której mowa w art. 86a ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu dotychczasowym, wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają umorzeniu.”

Art. 15. „1. Do postępowań, o których mowa w art. 86e ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu dotychczasowym, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu dotychczasowym.”

„Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1, art. 2, art. 4 i art. 9–12, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.”;

- 2) art. 4–6, art. 8 i art. 9 ustawy z dnia 2 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2169), które stanowią:

„Art. 4. W celu przyznania w 2017 r. dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań projakościowych, przeznaczonej na dofinansowanie uczelni publicznych, w których w roku akademickim 2016/2017 rozpoczęli studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie studenci, którzy w roku 2016 uzyskali najlepsze wyniki egzaminów maturalnych, dane, o których mowa:

- 1) w art. 96b ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zostaną przekazane w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) w art. 96b ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zostaną przekazane w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. 1. Jednostki, którym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nadano status Krajowego Naukowego Ośrodka Wiodącego, zachowują ten status do końca okresu, na który został on nadany.

2. Do jednostek, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe, z wyłączeniem art. 84b ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 6. Komisja, o której mowa w art. 84a ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, działa do czasu przekazania ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego ocen efektów działania Krajowych Naukowych Ośrodków Wiodących.”

„Art. 8. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 96a ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 96a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2017 r.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.”;

- 3) art. 354, art. 355 i art. 369 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 60 i 949), które stanowią:

„Art. 354. Przepisy:

- 1) art. 39 ust. 1 pkt 6, art. 46 ust. 3 pkt 1, art. 50 ust. 2, art. 54 ust. 1d pkt 8, art. 166 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2,
- 2) art. 197 § 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 3,
- 3) art. 4 ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 6,
- 4) art. 116a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 9,
- 5) art. 4 ust. 4 pkt 2 i ust. 7 pkt 1, art. 5 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 17,
- 6) art. 8 ust. 1 pkt 6 lit. a ustawy zmienianej w art. 19,
- 7) art. 130 § 1 i 3 ustawy zmienianej w art. 23,
- 8) art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 26,
- 9) art. 6 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 31,
- 10) art. 107a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 37,
- 11) art. 144 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 41,
- 12) art. 134a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 44,
- 13) art. 71 ust. 1 pkt 1 lit. g, ust. 3 pkt 1 oraz ust. 4 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 53,
- 14) art. 24 ust. 5 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 55,
- 15) art. 3 pkt 18 oraz art. 15 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 57,
- 16) art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 58,

- 17) art. 43 ust. 1 pkt 27 ustawy zmienianej w art. 59,
- 18) art. 89 ust. 2 i ust. 8 pkt 1, art. 107 ust. 5b pkt 12 ustawy zmienianej w art. 60,
- 19) art. 2 ust. 1 pkt 35, art. 12 ust. 2 pkt 2, art. 55 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 63,
- 20) art. 27 ust. 3 i art. 67 ust. 5 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 64,
- 21) art. 9 ust. 5 pkt 2 lit. f ustawy zmienianej w art. 65,
- 22) art. 130 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 66,
- 23) art. 2 pkt 13 ustawy zmienianej w art. 76,
- 24) art. 7 ust. 1 pkt 20, art. 14 pkt 5 i 6, art. 57 ust. 1 i 2, art. 62 ust. 1, art. 107 ust. 6 pkt 1 i art. 127 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 90,
- 25) art. 19 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy zmienianej w art. 93,
- 26) art. 74 ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 94,
- 27) art. 26 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 95,
- 28) art. 64 ust. 4 pkt 1 i ust. 6 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 98,
- 29) art. 237 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 104,
- 30) art. 84 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 106,
- 31) art. 2 pkt 6, art. 9 pkt 2, art. 11 ust. 5, art. 14 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 ustawy zmienianej w art. 110,
- 32) art. 2 pkt 17 ustawy zmienianej w art. 113

– w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się również do szkół ponadgimnazjalnych i klas dotychczasowych szkół ponadgimnazjalnych w szkołach ponadpodstawowych do czasu zakończenia kształcenia w tych szkołach i klasach.

Art. 355. Przepisy:

- 1) art. 132e ust. 1 pkt 4, art. 166 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2,
- 2) art. 191 § 1 pkt 1 i § 5 pkt 1, 3 i 4 oraz art. 197 § 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 3,
- 3) art. 4 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 6,
- 4) art. 4 ust. 4 pkt 2 i ust. 7 pkt 1, art. 5 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 17,
- 5) art. 130 § 1 ustawy zmienianej w art. 23,
- 6) art. 6 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 31,
- 7) art. 144 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 41,
- 8) art. 71 ust. 1 pkt 1 lit. g, ust. 3 pkt 1 oraz ust. 4 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 53,
- 9) art. 24 ust. 5 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 55,
- 10) art. 3 pkt 18 oraz art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 57,
- 11) art. 43 ust. 1 pkt 27 ustawy zmienianej w art. 59,
- 12) art. 89 ust. 2 i art. 107 ust. 5b pkt 12 ustawy zmienianej w art. 60,
- 13) art. 12 ust. 2 pkt 1, ust. 4 pkt 1 i ust. 5 pkt 1 lit. a ustawy zmienianej w art. 63,
- 14) art. 130 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 66,
- 15) art. 2 pkt 13 ustawy zmienianej w art. 76,
- 16) art. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 79,
- 17) art. 42 pkt 8 i 9 ustawy zmienianej w art. 90,
- 18) art. 19 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy zmienianej w art. 93,
- 19) art. 2 pkt 17 ustawy zmienianej w art. 113

– stosuje się również do dotychczasowych gimnazjów do czasu zakończenia kształcenia.”

„Art. 369. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2017 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1, art. 116–219, art. 314, art. 326–336, art. 347, art. 348, art. 358 i art. 359, które wchodzi w życie po upływie 3 dni od dnia ogłoszenia;
 - 2) art. 4 pkt 9, 12, 14 lit. a, art. 15 pkt 26, pkt 29 lit. a w zakresie art. 22 ust. 1 pkt 3a, pkt 48, 49, pkt 54 w zakresie art. 36a ust. 14 i pkt 114 w zakresie art. 71d, art. 66 pkt 1, art. 80, art. 111 pkt 2, art. 113 pkt 2, art. 115, art. 220–223, art. 225–313, art. 315–325, art. 349–357 i art. 360–368, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
 - 3) art. 15 pkt 118 lit. f i h oraz pkt 123 lit. m, które wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2017 r.;
 - 4) art. 15 pkt 31, pkt 32 w zakresie art. 22ac ust. 1, art. 22ae ust. 2, art. 22ak ust. 1 i art. 85b ust. 2 i 5, pkt 33–43, pkt 44 w zakresie art. 22ar i art. 22at ust. 1 pkt 1, pkt 46, 47 i 120, art. 105 i art. 337–346, które wchodzi w życie z dniem 15 lutego 2017 r.;
 - 5) art. 4 pkt 5, 10 i 11, które wchodzi w życie z dniem 1 marca 2017 r.;
 - 6) art. 224, który wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2017 r.;
 - 7) art. 66 pkt 3, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.”;
- 4) art. 134 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2260), który stanowi:

„Art. 134. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 14 pkt 19 i pkt 32 w zakresie uchylenia art. 69a ust. 3 i 4, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.;
 - 2) art. 97–99, art. 100 ust. 2, art. 114 ust. 2 i art. 116, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
 - 3) art. 19 pkt 32, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.;
 - 4) art. 95, który wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2016 r.”;
- 5) art. 17 ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zadaniami organów administracji publicznej w zakresie niektórych rejestrów publicznych (Dz. U. poz. 777), który stanowi:

„Art. 17. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2017 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 2–4, które wchodzi w życie z dniem 24 kwietnia 2017 r.;
 - 2) art. 4 pkt 2 lit. d tiret pierwsze i lit. e, art. 6 w zakresie art. 188 ust. 5g, art. 8 pkt 1 lit. b tiret pierwsze i lit. d, art. 12 pkt 3 lit. a w zakresie art. 14 ust. 2 pkt 1 lit. ia i pkt 3 lit. b oraz art. 15, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
 - 3) art. 9, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.;
 - 4) art. 13, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.”;
- 6) art. 20 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy o repatriacji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 858), który stanowi:

„Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2017 r., z wyjątkiem art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który wchodzi w życie z dniem 1 września 2017 r.”;

- 7) art. 6 i art. 8 ustawy z dnia 21 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 859), które stanowią:

„Art. 6. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 201 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 201 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”

„Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.”;

- 8) art. 26 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1321), który stanowi:

„Art. 26. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 16, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.”;

- 9) art. 41 ustawy z dnia 7 lipca 2017 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z systemami wsparcia rodzin (Dz. U. poz. 1428), który stanowi:

„Art. 41. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2017 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1, art. 2 pkt 2, art. 3–5, art. 6 pkt 10, 11, 12 lit. d, g i lit. h w zakresie dodawanego w art. 23 ust. 10a, pkt 13, pkt 20 lit. a i b, pkt 21 i 22, art. 7–10, art. 11 pkt 3 lit. e, art. 12 pkt 1–42 i 44–46, art. 13 pkt 2 lit. a–c, art. 14 pkt 1, 3, pkt 4 w zakresie zmienianego w art. 6 ust. 2, pkt 5 lit. a, pkt 7–10, pkt 13, 14 i pkt 15 lit. a w zakresie zmienianego w art. 29 ust. 5 i 6 i lit. b, art. 15 pkt 5, 6, 8 lit. b w zakresie dodawanego w art. 14 ust. 4b, pkt 9, 10, 17, 18 lit. a, b i c w zakresie zmienianego w art. 30 ust. 2, pkt 19 i 20 oraz art. 16, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.;
- 2) art. 14 pkt 2 i pkt 4 w zakresie zmienianego w art. 6 ust. 3, pkt 5 lit. b, pkt 6 i pkt 15 lit. a w zakresie zmienianego w art. 29 ust. 4, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.”;

- 10) art. 39 i art. 48–52 ustawy z dnia 7 lipca 2017 r. o Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej (Dz. U. poz. 1530), które stanowią:

„Art. 39. Tworzy się Narodową Agencję Wymiany Akademickiej.”

„Art. 48. Rektorzy uczelni, dyrektorzy instytutów badawczych i dyrektorzy instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk wprowadzą do Systemu Informacji o Szkolnictwie Wyższym, w zakresie dotyczącym kierowanych przez nich jednostek, wzory i wykazy, o których mowa w:

- 1) art. 29c ust. 2a ustawy zmienianej w art. 35,
- 2) art. 191b ust. 3a ustawy zmienianej w art. 36

– w terminie do dnia 31 stycznia 2018 r.

Art. 49. Ministrowie, o których mowa w art. 33 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 36, przekażą Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej, w terminie do dnia 31 stycznia 2018 r., przekazane do urzędów obsługujących tych ministrów przed dniem 1 stycznia 2018 r. wykazy osób upoważnionych do podpisywania dokumentów, o których mowa w art. 29c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 35 oraz w art. 191b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 36, a także wzory podpisów tych osób, pieczęci urzędowych oraz wzory dyplomów i świadectw.

Art. 50. Do postępowań w sprawach dotyczących wydania opinii lub zaświadczenia, o których mowa w art. 191a ust. 6 ustawy zmienianej w art. 36 w brzmieniu dotychczasowym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie art. 36 pkt 7, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 51. Stypendia, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały przyznane na podstawie art. 43 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 36, wypłaca Narodowa Agencja Wymiany Akademickiej.

Art. 52. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2017 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 35 pkt 2 lit. c oraz pkt 4, art. 36 pkt 1 lit. a, b i d, pkt 3 lit. b i c, pkt 8 lit. c oraz art. 48, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.;
- 2) art. 2 ust. 3 pkt 5, art. 35 pkt 2 lit. a oraz pkt 3 i art. 36 pkt 7 i pkt 8 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2018 r.”.

Marszałek Sejmu: *M. Kuchciński*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 30 października 2017 r. (poz. 2183)

USTAWA

z dnia 27 lipca 2005 r.

Prawo o szkolnictwie wyższym

DZIAŁ I

System szkolnictwa wyższego

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawę stosuje się do publicznych i niepublicznych szkół wyższych.

2. Ustawy nie stosuje się do szkół wyższych i wyższych seminariów duchownych prowadzonych przez kościoły i związki wyznaniowe, z wyjątkiem Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, chyba że ustawa lub umowa między rządem a władzami kościołów lub związków wyznaniowych stanowi inaczej.

Art. 2. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) uczelnia – szkołę prowadzącą studia wyższe, utworzoną w sposób określony w ustawie;
- 2) uczelnia publiczna – uczelnię utworzoną przez państwo reprezentowane przez właściwy organ władzy lub administracji publicznej;
- 3) uczelnia niepubliczna – uczelnię utworzoną przez osobę fizyczną albo osobę prawną niebędącą państwową ani samorządową osobą prawną;
- 4) założyciel uczelni niepublicznej – osobę, o której mowa w pkt 3, która utworzyła uczelnię lub prowadzi uczelnię na podstawie art. 26 ust. 3;
- 5) studia wyższe – studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie, prowadzone przez uczelnię uprawnioną do ich prowadzenia;
- 6) (uchylony)
- 7) studia pierwszego stopnia – formę kształcenia, na którą są przyjmowani kandydaci posiadający świadectwo dojrzałości, kończącą się uzyskaniem kwalifikacji pierwszego stopnia;
- 8) studia drugiego stopnia – formę kształcenia, na którą są przyjmowani kandydaci posiadający co najmniej kwalifikacje pierwszego stopnia, kończącą się uzyskaniem kwalifikacji drugiego stopnia;
- 9) jednolite studia magisterskie – formę kształcenia, na którą są przyjmowani kandydaci posiadający świadectwo dojrzałości, kończącą się uzyskaniem kwalifikacji drugiego stopnia;
- 10) studia trzeciego stopnia – studia doktoranckie, prowadzone przez uprawnioną jednostkę organizacyjną uczelni, instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk, instytut badawczy lub międzynarodowy instytut naukowy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej utworzony na podstawie odrębnych przepisów, na które są przyjmowani kandydaci posiadający kwalifikacje drugiego stopnia, kończące się uzyskaniem kwalifikacji trzeciego stopnia;
- 11) studia podyplomowe – formę kształcenia, na którą są przyjmowani kandydaci posiadający kwalifikacje co najmniej pierwszego stopnia, prowadzoną w uczelni, instytucie naukowym Polskiej Akademii Nauk, instytucie badawczym lub Centrum Medycznym Kształcenia Podyplomowego, kończące się uzyskaniem kwalifikacji podyplomowych;
- 11a) forma studiów – studia stacjonarne i studia niestacjonarne;
- 12) studia stacjonarne – formę studiów wyższych, w której co najmniej połowa programu kształcenia jest realizowana w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów;
- 13) studia niestacjonarne – formę studiów wyższych, inną niż studia stacjonarne, wskazaną przez senat uczelni;
- 14) kierunek studiów – wyodrębnioną część jednego lub kilku obszarów kształcenia, realizowaną w uczelni w sposób określony przez program kształcenia;

- 14a) obszar kształcenia – zasób wiedzy i umiejętności z zakresu jednego z obszarów wiedzy określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789);
- 14b) program kształcenia – opis określonych przez uczelnię spójnych efektów kształcenia właściwych dla obszaru lub obszarów kształcenia, zgodny z Krajowymi Ramami Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego, oraz opis procesu kształcenia prowadzącego do osiągnięcia tych efektów, wraz z przypisanymi do poszczególnych modułów tego procesu punktami ECTS;
- 15) (uchylony)
- 16) (uchylony)
- 17) (uchylony)
- 18) standardy kształcenia – zbiór reguł kształcenia na studiach przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela oraz zawodów, dla których wymagania dotyczące procesu kształcenia i jego efektów są określone w przepisach prawa Unii Europejskiej;
- 18a) Krajowe Ramy Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego – ogólne charakterystyki efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6 i 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji, o której mowa w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 986 i 1475);
- 18b) kwalifikacje – efekty kształcenia, poświadczone dyplomem, świadectwem, certyfikatem lub innym dokumentem wydanym przez uprawnioną instytucję potwierdzającym uzyskanie zakładanych efektów kształcenia;
- 18c) efekty kształcenia – zasób wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych uzyskiwanych w procesie kształcenia w systemie studiów oraz studiów trzeciego stopnia;
- 18d) punkty ECTS – punkty zdefiniowane w europejskim systemie akumulacji i transferu punktów zaliczeniowych jako miara średniego nakładu pracy osoby uczącej się, niezbędnego do uzyskania zakładanych efektów kształcenia;
- 18e) profil kształcenia – profil praktyczny lub profil ogólnoakademicki;
- 18ea) profil praktyczny – profil programu kształcenia obejmującego moduły zajęć służące zdobywaniu przez studenta umiejętności praktycznych i kompetencji społecznych, realizowany przy założeniu, że ponad połowa programu studiów określonego w punktach ECTS obejmuje zajęcia praktyczne kształtujące te umiejętności i kompetencje, w tym umiejętności uzyskiwane na zajęciach warsztatowych, które są prowadzone przez osoby posiadające doświadczenie zawodowe zdobyte poza uczelnią;
- 18eb) profil ogólnoakademicki – profil programu kształcenia obejmującego moduły zajęć powiązane z prowadzonymi w uczelni badaniami naukowymi, realizowany przy założeniu, że ponad połowa programu studiów określonego w punktach ECTS obejmuje zajęcia służące zdobywaniu przez studenta pogłębionej wiedzy;
- 18f) kwalifikacje pierwszego stopnia – efekt kształcenia na studiach pierwszego stopnia, zakończonych uzyskaniem tytułu zawodowego licencjata, inżyniera lub równorzędnego określonego kierunku studiów i profilu kształcenia, potwierdzony odpowiednim dyplomem;
- 18g) kwalifikacje drugiego stopnia – efekt kształcenia na studiach drugiego stopnia, zakończonych uzyskaniem tytułu zawodowego magistra, magistra inżyniera lub równorzędnego określonego kierunku studiów i profilu kształcenia, potwierdzony odpowiednim dyplomem;
- 18h) kwalifikacje trzeciego stopnia – uzyskanie, w drodze przewodu doktorskiego przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, stopnia naukowego doktora w określonej dziedzinie nauki w zakresie dyscypliny nauki lub doktora sztuki określonej dziedziny sztuki w zakresie dyscypliny artystycznej, potwierdzone odpowiednim dyplomem;
- 18i) kwalifikacje podyplomowe – osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia na studiach podyplomowych, potwierdzone świadectwem;
- 18j) filia uczelni – zamiejscową jednostkę organizacyjną uczelni, w której skład wchodzi co najmniej dwie podstawowe jednostki organizacyjne uczelni;
- 18k) student – osobę kształcąca się na studiach wyższych;
- 18l) doktorant – uczestnika studiów doktoranckich;
- 18m) słuchacz – uczestnika studiów podyplomowych;
- 18n) efekty uczenia się – zasób wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych uzyskiwanych w procesie uczenia się;

- 18o) potwierdzenie efektów uczenia się – formalny proces weryfikacji posiadanych efektów uczenia się zorganizowanego instytucjonalnie poza systemem studiów oraz uczenia się niezorganizowanego instytucjonalnie, realizowanego w sposób i metodami zwiększającymi zasób wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, nie ma zastosowania do kierunku analytika medyczna/medycyna laboratoryjna;
- 19) immatrykulacja – akt przyjęcia w poczet studentów uczelni;
- 20) (uchylony)
- 21) (uchylony)
- 22) uczelnia akademicka – uczelnię prowadzącą badania naukowe, w której co najmniej jedna jednostka organizacyjna posiada uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora;
- 23) uczelnia zawodowa – uczelnię prowadzącą studia pierwszego lub drugiego stopnia albo jednolite studia magisterskie nieposiadającą uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora;
- 24) uczelnia wojskowa – uczelnię publiczną nadzorowaną przez Ministra Obrony Narodowej;
- 25) uczelnia służb państwowych – uczelnię publiczną nadzorowaną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 26) uczelnia artystyczna – uczelnię publiczną nadzorowaną przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego;
- 27) uczelnia medyczna – uczelnię publiczną nadzorowaną przez ministra właściwego do spraw zdrowia;
- 28) uczelnia morska – uczelnię publiczną nadzorowaną przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej;
- 29) podstawowa jednostka organizacyjna – wydział lub inną jednostkę organizacyjną uczelni określoną w statucie, prowadzącą co najmniej jeden kierunek studiów, studia doktoranckie lub badania co najmniej w jednej dyscyplinie naukowej;
- 30) nauka i badania naukowe – także odpowiednio – sztukę i twórczość artystyczną;
- 31) stopień naukowy doktora i stopień naukowy doktora habilitowanego – także odpowiednio – stopień doktora sztuki i stopień doktora habilitowanego sztuki;
- 32) tytuł naukowy profesora – także odpowiednio – tytuł profesora sztuki;
- 33) podstawowe miejsce pracy – uczelnię albo jednostkę naukową, w której nauczyciel akademicki lub pracownik naukowy jest zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy, wskazaną w akcie stanowiącym podstawę zatrudnienia jako podstawowe miejsce pracy; w tym samym czasie podstawowe miejsce pracy może być tylko jedno;
- 34) jednostka naukowa – instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk, instytut badawczy albo międzynarodowy instytut naukowy utworzony na podstawie odrębnych przepisów, działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 35) komercjalizacja bezpośrednia – sprzedaż wyników badań naukowych, prac rozwojowych lub know-how związanego z tymi wynikami albo oddawanie do używania tych wyników lub know-how, w szczególności na podstawie umowy licencyjnej, najmu oraz dzierżawy;
- 36) komercjalizacja pośrednia – obejmowanie lub nabywanie udziałów lub akcji w spółkach w celu wdrożenia lub przygotowania do wdrożenia wyników badań naukowych, prac rozwojowych lub know-how związanego z tymi wynikami.

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) studiach bez bliższego określenia – rozumie się przez to studia wyższe;
- 2) poziomie kształcenia – rozumie się przez to studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie albo studia trzeciego stopnia;
- 3) związku uczelni, bez bliższego określenia – rozumie się przez to związek uczelni publicznych albo związek uczelni niepublicznych;
- 4) tytule zawodowym – rozumie się przez to tytuł licencjata, inżyniera, magistra, magistra inżyniera lub tytuł równorzędny;
- 5) komercjalizacji, bez bliższego określenia – rozumie się przez to komercjalizację bezpośrednią i pośrednią.

3. W uczelni, w której nie ma podstawowych jednostek organizacyjnych, przepisy ustawy dotyczące takich jednostek stosuje się odpowiednio do całej uczelni.

4. Jeżeli żadna z podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni nie prowadzi:

- 1) działalności naukowej i studiów doktoranckich albo
- 2) kierunku studiów

– przepisy ustawy dotyczące podstawowych jednostek organizacyjnych w zakresie tej działalności stosuje się odpowiednio do całej uczelni.

Art. 3. 1. Wyraz „uniwersytet” może być używany w nazwie uczelni, której jednostki organizacyjne posiadają uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora co najmniej w dziesięciu dyscyplinach, w tym co najmniej po dwa uprawnienia w każdej z następujących grup dziedzin nauki:

- 1) humanistycznych, prawnych, ekonomicznych lub teologicznych;
- 2) matematycznych, fizycznych, nauk o Ziemi lub technicznych;
- 3) biologicznych, medycznych, chemicznych, farmaceutycznych, rolniczych lub weterynaryjnych.

2. Wyrazy „uniwersytet techniczny” mogą być używane w nazwie uczelni, której jednostki organizacyjne posiadają uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora co najmniej w dziesięciu dyscyplinach, w tym co najmniej sześć uprawnień w zakresie nauk technicznych.

3. Wyraz „uniwersytet” uzupełniony innym przymiotnikiem lub przymiotnikami w celu określenia profilu uczelni może być używany w nazwie uczelni, której jednostki organizacyjne posiadają co najmniej sześć uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora, w tym co najmniej cztery w zakresie nauk objętych profilem uczelni.

4. Wyraz „politechnika” może być używany w nazwie uczelni, której jednostki organizacyjne posiadają uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora co najmniej w sześciu dyscyplinach, w tym co najmniej cztery w zakresie nauk technicznych.

5. Wyraz „akademia” może być używany w nazwie uczelni, której jednostki organizacyjne posiadają co najmniej dwa uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora.

Art. 4. 1. Uczelnia jest autonomiczna we wszystkich obszarach swojego działania na zasadach określonych w ustawie.

2. Uczelnie kierują się zasadami wolności nauczania, badań naukowych i twórczości artystycznej.

3. Uczelnie, pełniąc misję odkrywania i przekazywania prawdy poprzez prowadzenie badań i kształcenie studentów, stanowią integralną część narodowego systemu edukacji i nauki.

4. Uczelnie współpracują z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w szczególności w zakresie prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych na rzecz podmiotów gospodarczych, w wyodrębnionych formach działalności, w tym w drodze utworzenia spółki celowej, o której mowa w art. 86a, a także przez udział przedstawicieli pracodawców w opracowywaniu programów kształcenia i w procesie dydaktycznym.

5. Organy administracji rządowej i organy jednostek samorządu terytorialnego mogą podejmować decyzje dotyczące uczelni tylko w przypadkach przewidzianych w ustawach.

Art. 5. 1. Uczelnie wojskowe są jednocześnie jednostkami wojskowymi w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1430) i realizują zadania związane z obroną narodową.

2. Zakres działania uczelni służb państwowych jako jednostki organizacyjnej właściwej służby określają odrębne przepisy.

Art. 6. 1. Uczelnia ma w szczególności prawo do:

- 1) prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych oraz określania ich kierunków;
- 2) współpracy z innymi jednostkami akademickimi i naukowymi, w tym zagranicznymi, w realizacji badań naukowych i prac rozwojowych, na podstawie porozumień w celu pozyskiwania funduszy z realizacji badań, w tym z ich komercjalizacji oraz wspierania mobilności naukowców;

- 3) wspierania badań naukowych prowadzonych przez młodych naukowców, w szczególności przez przeprowadzanie konkursów finansowanych ze środków, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2016 r. poz. 2045, z późn. zm.¹⁾);
- 4) prowadzenia kształcenia na studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia, jednolitych studiach magisterskich i studiach doktoranckich zgodnie z przysługującymi jej uprawnieniami, w tym:
 - a) ustalania warunków przyjęcia na studia, w tym liczby miejsc na kierunkach i formach studiów, z wyjątkiem studiów na kierunkach lekarskim i lekarsko-dentystycznym, w zakresie w jakim mają do nich zastosowanie przepisy wydane na podstawie art. 8 ust. 9,
 - b) ustalania programów kształcenia uwzględniających efekty kształcenia zgodnie z Krajowymi Ramami Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego, zwanymi dalej „Krajowymi Ramami Kwalifikacji”;
- 5) prowadzenia studiów podyplomowych, kursów dokształcających i szkoleń;
- 6) wydawania dyplomów ukończenia studiów potwierdzających uzyskanie tytułu zawodowego, świadectw ukończenia studiów podyplomowych, kursów dokształcających i szkoleń;
- 7) potwierdzania efektów uczenia się na zasadach określonych w ustawie.

2. Uprawnione jednostki organizacyjne uczelni mają prawo nadawania stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego oraz występowania o nadanie tytułu naukowego profesora na zasadach określonych w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Art. 7. Uczelnia może prowadzić działalność gospodarczą wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo od działalności, o której mowa w art. 13 i art. 14, w zakresie i formach określonych w statucie, w szczególności w formie spółek kapitałowych.

Art. 8. 1. Studia w uczelni są prowadzone w ramach kierunku studiów; przyjęcie studenta na określony kierunek studiów następuje nie później niż po upływie pierwszego roku studiów. Kierunek studiów może być prowadzony przez podstawową jednostkę organizacyjną uczelni albo łącznie przez kilka takich jednostek.

2. Uczelnia, która ma co najmniej cztery uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego może organizować indywidualne studia międzyobszarowe, obejmujące co najmniej dwa obszary kształcenia i prowadzące do uzyskania dyplomu na co najmniej jednym kierunku studiów, prowadzonym w danej uczelni przez podstawową jednostkę organizacyjną, mającą uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora w obszarze wiedzy związanym z tym kierunkiem.

3. Senat uczelni publicznej określa, w drodze uchwały, liczbę miejsc na poszczególnych kierunkach studiów stacjonarnych na dany rok akademicki, kierując się zasadą odpowiedzialności za jakość kształcenia oraz możliwościami zapewnienia finansowania ich ze środków publicznych, a także dbając o zgodność struktury kierunków studiów z misją uczelni. Uchwałę senatu przesyła się w terminie miesiąca od dnia jej podjęcia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego i właściwemu ministrowi nadzorującemu uczelnię, o którym mowa w art. 33 ust. 2.

4. Zwiększenie ogólnej liczby osób, które uczelnia publiczna może przyjąć na studia stacjonarne na dany rok akademicki, powyżej 2% liczby studentów przyjętych na studia stacjonarne na poprzedni rok akademicki następuje, na wniosek rektora, w drodze decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego albo w drodze decyzji właściwego ministra nadzorującego uczelnię, o którym mowa w art. 33 ust. 2, podjętej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, uwzględniającej:

- 1) strukturę kierunków studiów w uczelni i liczbę studentów na poszczególnych kierunkach studiów, w tym kierunkach priorytetowych dla rozwoju kraju;
- 2) osiągnięcia uczelni w określonych dziedzinach nauki i związany z nimi zakres kształcenia;
- 3) oceny jakości kształcenia dokonane przez Polską Komisję Akredytacyjną;
- 4) zasadę dążenia do zapewnienia równomiernego dostępu do studiów nieodpłatnych na obszarze kraju;
- 5) zapotrzebowanie rynku pracy na absolwentów poszczególnych kierunków studiów;
- 6) liczbę studentów przyjętych na studia stacjonarne w poprzednim roku akademickim.

5. (uchylony)

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1933 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 859, 1475, 1530 i 1556.

6. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, tryb podejmowania decyzji, o których mowa w ust. 4, termin składania wniosków, o których mowa w ust. 4, i zakres danych zawartych we wnioskach, niezbędnych do podjęcia tych decyzji, w szczególności informacje o możliwości zapewnienia udziału studentów kierunku studiów o profilu ogólnoakademickim w badaniach naukowych prowadzonych przez podstawową jednostkę organizacyjną oraz informacje o liczbie miejsc przewidzianych dla studentów kierunku studiów o profilu praktycznym biorących udział w obowiązkowych praktykach zawodowych, mając na względzie strukturę kształcenia i zapotrzebowanie rynku pracy na absolwentów poszczególnych kierunków studiów.

7. (uchylony)

8. (uchylony)

9. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, limit przyjęć na kierunki lekarski i lekarsko-dentystyczny w poszczególnych uczelniach, uwzględniając zasady określone w ust. 4, możliwości dydaktyczne uczelni oraz zapotrzebowanie na absolwentów tych kierunków.

10. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, limit miejsc na kierunki studiów dla kandydatów na żołnierzy zawodowych w poszczególnych uczelniach wojskowych, uwzględniając możliwości dydaktyczne uczelni oraz zapotrzebowanie na absolwentów tych kierunków.

11. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, limit miejsc na kierunki studiów dla strażaków w służbie kandydackiej oraz dla strażaków w służbie stałej skierowanych na studia przez właściwego przełożonego, uwzględniając możliwości dydaktyczne uczelni oraz zapotrzebowanie na absolwentów tych kierunków.

Art. 8a. 1. Studia podyplomowe trwają nie krócej niż dwa semestry. Program kształcenia powinien umożliwiać uzyskanie przez słuchacza co najmniej 30 punktów ECTS. Uczelnia jest obowiązana do określenia efektów kształcenia, uwzględniając ogólne charakterystyki efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6 i 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji, oraz do określenia sposobu ich weryfikowania i dokumentowania.

2. Kwalifikacje po ukończeniu studiów podyplomowych:

- 1) na poziomie 6 – nadaje się osobom posiadającym kwalifikację pełną co najmniej na poziomie 6;
- 2) na poziomie 7 – nadaje się osobom posiadającym kwalifikację pełną na poziomie 6 lub 7.

Art. 9. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki, jakie muszą spełniać jednostki organizacyjne, aby prowadzić studia na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia, a w szczególności:
 - a) liczbę nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy lub stopień naukowy lub będących osobami, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, zaliczanych do minimum kadrowego,
 - b) proporcje liczby pracowników, o których mowa w lit. a, do liczby studentów na danym kierunku studiów,
 - c) zakres informacji objętych wnioskiem o nadanie podstawowej jednostce organizacyjnej uczelni, o której mowa w art. 11 ust. 3 i 5, uprawnienia do prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia, składanym w formie elektronicznej do ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego,
 - d) zakres informacji objętych wnioskiem o przywrócenie podstawowej jednostce organizacyjnej uczelni uprawnienia do prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia, składanym w formie elektronicznej do ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego

– uwzględniając zasady określone w art. 9a i art. 112a, potrzeby rynku pracy, a także mając na celu zapewnienie wysokiej jakości kształcenia;

- 1a) kierunki studiów, które są prowadzone jako jednolite studia magisterskie, kierunki studiów, które są prowadzone jako studia drugiego stopnia, oraz kierunki studiów, które mogą być prowadzone jako jednolite studia magisterskie, uwzględniając zróżnicowane kwalifikacje absolwentów studiów pierwszego i drugiego stopnia oraz potrzeby rynku pracy;

- 2) warunki, jakie musi spełniać program kształcenia uwzględniając:
 - a) zakładane efekty kształcenia,
 - b) opis procesu kształcenia prowadzącego do uzyskania tych efektów z punktami ECTS przypisanymi do poszczególnych modułów,
 - c) sposób weryfikacji efektów;
- 3) (uchylony)
- 4) (uchylony)
- 5) szczegółowe warunki tworzenia i funkcjonowania filii oraz zamiejscowej podstawowej jednostki organizacyjnej, uwzględniając obowiązek spełnienia warunków określonych w przepisach wydanych na podstawie pkt 1, odrębnie dla każdego kierunku studiów.

Art. 9a. 1. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni zalicza do minimum kadrowego nauczyciela akademickiego zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy, na podstawie złożonego przez niego oświadczenia, o którym mowa w art. 112a, z tym że nauczyciele akademicy zaliczani do minimum kadrowego kierunków studiów o profilu praktycznym na zasadach, o których mowa w ust. 2 i 3, posiadający doświadczenie zawodowe zdobyte poza uczelnią mogą być zatrudnieni w wymiarze nie mniejszym niż 25% pełnego wymiaru czasu pracy.

1a. Podstawowe jednostki organizacyjne uczelni prowadzące wspólnie kierunek studiów interdyscyplinarnych, o których mowa w art. 10a ust. 1, mogą utworzyć wspólne minimum kadrowe dla tego kierunku studiów.

2. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni prowadząca studia pierwszego lub drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie o profilu praktycznym może zaliczyć do minimum kadrowego, w miejsce nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego lub będącego osobą, która nabyła uprawnienie równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, dwie osoby posiadające stopień naukowy doktora i znaczne doświadczenie zawodowe zdobyte poza uczelnią w dziedzinie związanej z kierunkiem studiów.

3. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni, o której mowa w ust. 2, może zaliczyć do minimum kadrowego, w miejsce nauczyciela akademickiego posiadającego stopień naukowy doktora, dwie osoby posiadające tytuł zawodowy magistra i znaczne doświadczenie zawodowe zdobyte poza uczelnią w dziedzinie związanej z kierunkiem studiów.

4. Liczba osób, o których mowa w ust. 2 lub 3, nie może przekroczyć 50% liczby osób zaliczanych do minimum kadrowego, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1, w grupie nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego lub będących osobami, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, a także 50% liczby osób zaliczonych do grupy nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora.

Art. 9b. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, standardy kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa, uwzględniając wymogi dotyczące kształcenia i szkolenia przygotowujące do wykonywania zawodu lekarza, lekarza-dentysty, farmaceuty, pielęgniarki i położnej, określone w przepisach Unii Europejskiej.

1a. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, standardy kształcenia na kierunku analityka medyczna/medycyna laboratoryjna, uwzględniając wymogi dotyczące kształcenia i szkolenia przygotowujące do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, standardy kształcenia dla kierunków studiów weterynarii oraz architektury, uwzględniając wymogi dotyczące kształcenia i szkolenia przygotowujące do wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz architekta, określone w przepisach Unii Europejskiej.

Art. 9c. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia, mając na uwadze wymagania rynku pracy, standardy kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, uwzględniając:

- 1) efekty kształcenia w zakresie:
 - a) wiedzy merytorycznej i metodycznej,

- b) wiedzy pedagogicznej i psychologicznej, w tym w zakresie wychowania, z uwzględnieniem przygotowania do pracy z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych,
 - c) przygotowania w zakresie stosowania technologii informacyjnej,
 - d) poziomu znajomości języka obcego;
- 2) czas trwania studiów oraz studiów podyplomowych, wymiar i sposób organizacji praktyk.

Art. 10. (uchylony)

Art. 10a. 1. Podstawowe jednostki organizacyjne dwóch lub więcej uczelni, spełniające warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1, mogą na podstawie uchwał senatów tych uczelni prowadzić wspólnie kierunek studiów interdyscyplinarnych na określonym poziomie i profilu kształcenia, jeżeli posiadają uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego, każda w ramach innej dyscypliny naukowej lub artystycznej odpowiadającej kierunkowi studiów interdyscyplinarnych.

2. Sposób prowadzenia studiów, o których mowa w ust. 1, i ich organizację oraz zasady finansowania tych studiów i rozliczania kosztów ich prowadzenia określa umowa zawarta między uczelniami.

3. Absolwent kierunku studiów interdyscyplinarnych otrzymuje wspólny dyplom ukończenia studiów spełniający wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 167 ust. 3.

Art. 11. 1. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni posiadająca uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego i spełniająca warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1 i 2 może prowadzić studia o profilu ogólnoakademickim oraz studia o profilu praktycznym na określonym przez senat uczelni, w drodze uchwały, kierunku studiów i poziomie kształcenia, w ramach obszarów kształcenia oraz dziedzin odpowiadających uprawnieniom do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego. Uchwała senatu uczelni określa efekty kształcenia, do których są dostosowane programy studiów, w tym plany studiów, odpowiednio do poziomu i profilu kształcenia. W przypadku kierunków studiów wymienionych w art. 9b uchwała senatu uwzględnia standardy kształcenia określone dla tych kierunków.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do uczelni, w której nie ma podstawowej jednostki organizacyjnej prowadzącej co najmniej jeden kierunek studiów, jeżeli w jej strukturze występuje co najmniej jedna jednostka organizacyjna posiadająca uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

3. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni nieposiadająca uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w obszarze kształcenia i dziedzinie, do których jest przyporządkowany kierunek studiów, spełniająca warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1 i 2, a także na podstawie art. 9c – w przypadku kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, która:

- 1) posiada uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora w obszarze kształcenia i dziedzinie, do których jest przyporządkowany kierunek studiów – może uzyskać uprawnienie do prowadzenia, zgodnie z opisem efektów kształcenia określonym przez senat uczelni:
 - a) studiów o profilu praktycznym na tym kierunku i określonym poziomie kształcenia,
 - b) studiów o profilu ogólnoakademickim na tym kierunku i określonym poziomie kształcenia;
- 2) nie posiada uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora w obszarze kształcenia i dziedzinie, do których jest przyporządkowany kierunek studiów – może uzyskać uprawnienie do prowadzenia, zgodnie z opisem efektów kształcenia określonym przez senat uczelni:
 - a) studiów o profilu praktycznym na określonym kierunku i poziomie kształcenia,
 - b) studiów o profilu ogólnoakademickim na określonym kierunku i poziomie kształcenia, jeżeli:
 - prowadzone na tym kierunku studia pierwszego lub drugiego stopnia uzyskały co najmniej pozytywną ocenę jakości kształcenia Polskiej Komisji Akredytacyjnej,
 - zatrudnia w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej ośmiu nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego lub będących osobami, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, dla których uczelnia stanowi podstawowe miejsce pracy, reprezentujących dziedzinę nauki lub sztuki związaną z danym kierunkiem studiów,
 - prowadzi badania naukowe w dziedzinie związanej z kierunkiem studiów.

4. Podstawowym jednostkom organizacyjnym uczelni, o których mowa w ust. 3, uprawnienie do prowadzenia studiów nadaje, na wniosek rektora, w drodze decyzji, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii:

- 1) Polskiej Komisji Akredytacyjnej – dotyczącej efektów kształcenia określonych przez senat uczelni oraz spełniania warunków określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1 i 2, a także na podstawie art. 9c – w przypadku kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela;
- 2) właściwego ministra nadzorującego uczelnię, o którym mowa w art. 33 ust. 2.

5. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni nieposiadająca uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w obszarze kształcenia i dziedzinie, do których jest przyporządkowany kierunek studiów, spełniająca warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1 i 2 oraz art. 9b, może uzyskać uprawnienie do prowadzenia studiów na kierunku, o którym mowa w art. 9b, na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, wydanej po zasięgnięciu opinii Polskiej Komisji Akredytacyjnej i właściwego ministra nadzorującego uczelnię, o którym mowa w art. 33 ust. 2, oraz ministra właściwego do spraw zdrowia – w przypadku uprawnienia do prowadzenia studiów na kierunku lekarskim, kierunku lekarsko-dentystycznym i kierunku farmacja.

6. Przepisy ust. 3–5 stosuje się odpowiednio do uczelni, w której nie ma podstawowej jednostki organizacyjnej prowadzącej co najmniej jeden kierunek studiów, jeżeli w jej strukturze nie występuje jednostka organizacyjna posiadająca uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

7. Warunkiem wydania decyzji, o której mowa w ust. 5, uprawniającej do prowadzenia studiów na kierunkach pielęgniarstwo lub położnictwo jest uzyskanie akredytacji ministra właściwego do spraw zdrowia na podstawie art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1251, 1579 i 2020).

8. Warunkiem wydania decyzji, o której mowa w ust. 4, uprawniającej do prowadzenia studiów na kierunku analityka medyczna jest uzyskanie zgody ministra właściwego do spraw zdrowia. W przypadku gdy o nadanie uprawnienia wystąpiła podstawowa jednostka organizacyjna uczelni, nad którą nadzór sprawuje minister właściwy do spraw zdrowia, opinia, o której mowa w ust. 4 pkt 2, nie jest wymagana.

9. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni prowadząca kształcenie na określonym kierunku studiów i poziomie kształcenia o profilu praktycznym jest obowiązana uwzględnić w programie kształcenia co najmniej trzymiesięczne praktyki zawodowe. Jednostka ta może organizować kształcenie przemiennie w formie zajęć dydaktycznych realizowanych w uczelni i w formie praktyk odbywanych u pracodawcy, uwzględniając realizację wszystkich efektów kształcenia przewidzianych w programie kształcenia dla tego kierunku, poziomu i profilu kształcenia.

10. (uchylony)

11. (uchylony)

12. W publicznej uczelni zawodowej opis efektów kształcenia określa senat, po zasięgnięciu opinii konwentu.

13. Do prowadzenia studiów przez jednostki międzyuczelniane lub jednostki wspólne stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1–9 i art. 10a.

Art. 11a. 1. Rektor zawiadamia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministra nadzorującego uczelnię i Polską Komisję Akredytacyjną o uruchomieniu kształcenia na kierunku studiów, w terminie miesiąca od dnia rozpoczęcia kształcenia na tym kierunku.

2. (uchylony)

3. W przypadku wątpliwości co do przestrzegania warunków prowadzenia studiów przez podstawowe jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 11, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, po otrzymaniu zawiadomienia rektora o uruchomieniu kształcenia, występuje do Polskiej Komisji Akredytacyjnej z wnioskiem o dokonanie oceny jakości kształcenia.

4. W przypadku nieuruchomienia studiów na danym kierunku, poziomie i profilu kształcenia w okresie dwóch lat od dnia uzyskania uprawnienia, o którym mowa w art. 11 ust. 3 i 5, uprawnienie to wygasa z mocy prawa.

5. W przypadku gdy uczelnia nie przeprowadziła rekrutacji na dany kierunek, poziom i profil kształcenia w okresie dwóch lat od końca semestru, w którym przeprowadzono ostatnią rekrutację, rekrutacja na ten kierunek zostaje wstrzymana do końca cyklu kształcenia, a uprawnienie do prowadzenia studiów wygasa z mocy prawa z dniem zakończenia cyklu kształcenia na tym kierunku, poziomie i profilu kształcenia.

Art. 11b. 1. Rektor niezwłocznie zawiadamia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, właściwego ministra nadzorującego uczelnię, o którym mowa w art. 33 ust. 2, i Polską Komisję Akredytacyjną o zaprzestaniu spełniania przez podstawową jednostkę organizacyjną warunków do prowadzenia studiów, w tym o zmianach w stanie zatrudnienia wpływających na posiadanie uprawnienia do prowadzenia studiów.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może podjąć decyzję o cofnięciu albo zawieszeniu podstawowej jednostce organizacyjnej uczelni uprawnienia do prowadzenia studiów na danym kierunku, poziomie i profilu kształcenia w przypadku zaprzestania spełniania przez tę jednostkę warunków do prowadzenia studiów, w tym zmian w stanie zatrudnienia wpływających na posiadanie uprawnienia do prowadzenia studiów.

3. W przypadku negatywnej oceny jakości kształcenia dokonanej przez Polską Komisję Akredytacyjną minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, uwzględniając w szczególności rodzaj i zakres stwierdzonych naruszeń, może podjąć decyzję o cofnięciu albo zawieszeniu podstawowej jednostce organizacyjnej uczelni uprawnienia do prowadzenia studiów na danym kierunku, poziomie i profilu kształcenia.

3a. Przepis ust. 3 stosuje się także w przypadku odmowy albo cofnięcia akredytacji wydanej na podstawie art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego powiadamia właściwego ministra nadzorującego uczelnię, o którym mowa w art. 33 ust. 2, ministra właściwego do spraw zdrowia w przypadku kierunków studiów, o których mowa w art. 11 ust. 5, oraz Polską Komisję Akredytacyjną o podjętych decyzjach w sprawie zawieszenia lub cofnięcia podstawowej jednostce organizacyjnej uprawnień do prowadzenia studiów oraz przywrócenia zawieszonych uprawnień.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia powiadamia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz Polską Komisję Akredytacyjną o nieudzieleniu lub cofnięciu podstawowej jednostce organizacyjnej uczelni akredytacji dotyczącej prowadzenia kształcenia na kierunkach pielęgniarstwo lub położnictwo.

Art. 11c. 1. (uchylony)

2. W okresie zawieszenia podstawowej jednostce organizacyjnej uczelni uprawnienia do prowadzenia studiów na danym kierunku, poziomie i profilu kształcenia zostają wstrzymane przyjęcia studentów na ten kierunek, poziom i profil kształcenia.

2a. Wszczęcie postępowania w sprawie przywrócenia zawieszonych uprawnień do prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia następuje na wniosek uczelni złożony do ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego. W przypadku niezłożenia przez uczelnię wniosku przed upływem dwunastu miesięcy od dnia doręczenia decyzji o zawieszeniu uprawnień, o której mowa w art. 11b ust. 2 i 3, uprawnienie to wygasa z mocy prawa z upływem ostatniego dnia tego terminu.

3. Polska Komisja Akredytacyjna w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące od dnia doręczenia jej wniosku, o którym mowa w ust. 2a, wydaje opinię dotyczącą przywrócenia zawieszonych uprawnień.

4. Po uzyskaniu opinii Polskiej Komisji Akredytacyjnej dotyczącej wniosku, o którym mowa w ust. 2a, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego wydaje decyzję o przywróceniu albo cofnięciu zawieszonych uprawnień.

5. W przypadku cofnięcia albo wygaśnięcia uprawnień do prowadzenia studiów na danym kierunku, poziomie i profilu kształcenia, o których mowa w ust. 2a i 4 oraz w art. 11b ust. 2 i 3, rektor uczelni zapewnia studentom możliwość kontynuowania studiów na tym samym kierunku albo innym kierunku związanym z dyscypliną, do której był przyporządkowany dotychczas prowadzony kierunek studiów.

6. (uchylony)

7. W przypadku cofnięcia albo wygaśnięcia uprawnień do prowadzenia studiów na danym kierunku, poziomie i profilu kształcenia z wnioskiem o przyznanie podstawowej jednostce organizacyjnej, o której mowa w art. 11 ust. 3 i 5, uprawnienia do prowadzenia studiów na tym samym kierunku, poziomie i profilu kształcenia uczelnia może wystąpić po upływie dwudziestu czterech miesięcy od dnia wygaśnięcia uprawnień albo doręczenia decyzji o cofnięciu uprawnień.

8. W przypadku cofnięcia albo wygaśnięcia uprawnień do prowadzenia studiów na danym kierunku, poziomie i profilu kształcenia podstawowej jednostce organizacyjnej uczelni, o której mowa w art. 11 ust. 1, uczelnia może utworzyć w tej jednostce ten sam kierunek studiów po upływie dwudziestu czterech miesięcy od dnia wygaśnięcia uprawnień albo doręczenia decyzji o cofnięciu uprawnień.

9. W przypadku wydania przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego decyzji o cofnięciu albo zawieszeniu podstawowej jednostce organizacyjnej uczelni, o której mowa w art. 11 ust. 3 i 5, uprawnienia do prowadzenia studiów na danym kierunku, poziomie i profilu kształcenia uczelnia może wystąpić z wnioskiem o przyznanie tej jednostce uprawnienia do prowadzenia studiów na innym kierunku, poziomie i profilu kształcenia po upływie dwunastu miesięcy od dnia doręczenia decyzji o cofnięciu albo zawieszeniu uprawnień.

10. W przypadku wydania przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego decyzji o cofnięciu albo zawieszeniu podstawowej jednostce organizacyjnej uczelni, o której mowa w art. 11 ust. 1, uprawnienia do prowadzenia studiów na danym kierunku, poziomie i profilu kształcenia uczelnia może utworzyć w tej jednostce inny kierunek studiów po upływie dwunastu miesięcy od dnia doręczenia decyzji o cofnięciu albo zawieszeniu uprawnień.

Art. 11ca. Przepisy art. 11a–11c stosuje się odpowiednio do uczelni prowadzącej kierunek studiów zgodnie z art. 2 ust. 4 pkt 2.

Art. 11d. 1. W przypadku połączenia podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni lub zmiany nazwy podstawowej jednostki organizacyjnej uprawnienia do prowadzenia kierunków studiów na określonym poziomie i profilu kształcenia zachowuje nowo utworzona podstawowa jednostka organizacyjna lub podstawowa jednostka organizacyjna o nowej nazwie, jeżeli spełniają one warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1 i 2.

2. (uchylony)

3. W przypadku podziału podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni każde posiadane uprawnienie do prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia może zachować tylko jedna z nowo utworzonych podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni, jeżeli spełnia ona warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1 i 2.

3a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 3, uprawnienia do prowadzenia kierunków studiów na określonym poziomie i profilu kształcenia nie mogą być przenoszone poza siedzibę uczelni na zamiejscowe jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 85 ust. 1.

3b. W przypadku utworzenia zamiejscowej jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 85 ust. 1, w wyniku podziału podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni, zamiejscowa jednostka organizacyjna może uzyskać uprawnienie do prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia, zgodnie z art. 11.

3c. Przepisów ust. 3a i 3b nie stosuje się w przypadku zmiany struktury organizacyjnej uczelni w wyniku połączenia uczelni.

4. Rektor uczelni jest obowiązany zawiadomić ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministra nadzorującego uczelnię oraz Polską Komisję Akredytacyjną o zmianie, o której mowa w ust. 1 lub 3, w terminie miesiąca od dnia jej dokonania.

Art. 11e. Przepisy art. 11d stosuje się odpowiednio do przekształcenia uczelni:

- 1) nieposiadającej podstawowych jednostek organizacyjnych w uczelnię posiadającą podstawowe jednostki organizacyjne;
- 2) posiadającej podstawowe jednostki organizacyjne w uczelnię nieposiadającą podstawowych jednostek organizacyjnych.

Art. 12. Uczelnia ma osobowość prawną.

Art. 13. 1. Podstawowymi zadaniami uczelni, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, są:

- 1) kształcenie studentów w celu zdobywania i uzupełniania wiedzy oraz umiejętności niezbędnych w pracy zawodowej;
- 2) wychowywanie studentów w poczuciu odpowiedzialności za państwo polskie, za umacnianie zasad demokracji i poszanowanie praw człowieka;
- 3) prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych, świadczenie usług badawczych oraz transfer technologii do gospodarki;
- 4) kształcenie i promowanie kadr naukowych;
- 5) upowszechnianie i pomnażanie osiągnięć nauki, kultury narodowej i techniki, w tym poprzez gromadzenie i udostępnianie zbiorów bibliotecznych i informacyjnych;
- 6) prowadzenie studiów podyplomowych, kursów i szkoleń w celu kształcenia nowych umiejętności niezbędnych na rynku pracy w systemie uczenia się przez całe życie;
- 7) stwarzanie warunków do rozwoju kultury fizycznej studentów;
- 8) działanie na rzecz społeczności lokalnych i regionalnych;
- 9) stwarzanie osobom niepełnosprawnym warunków do pełnego udziału w:
 - a) procesie kształcenia,
 - b) badaniach naukowych.

2. Uczelnia zawodowa prowadząca wyłącznie studia o profilu praktycznym nie jest obowiązana do wykonywania zadań określonych w ust. 1 pkt 3, 4 i 9 lit. b.

3. Zadaniem uczelni medycznej lub podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni działającej w dziedzinie nauk medycznych albo weterynaryjnych może być także uczestniczenie w sprawowaniu opieki medycznej albo weterynaryjnej w zakresie i formach określonych w przepisach o działalności leczniczej i przepisach o zakładach leczniczych dla zwierząt.

Art. 13a. (uchylony)

Art. 13b. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi monitoring karier zawodowych absolwentów, zwany dalej „monitoringiem”.

2. Monitoring jest prowadzony na podstawie danych zawartych w wykazie, o którym mowa w art. 170c, oraz danych gromadzonych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na kontach ubezpieczonych lub kontach płatników składek.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego przekazuje w formie elektronicznej Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych raz w roku, w terminie do końca września, dane absolwentów, którzy ukończyli studia w okresie pięciu lat kalendarzowych poprzedzających rok przekazania danych, obejmujące:

- 1) numer PESEL, a w przypadku jego braku – numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz kraj wydania dokumentu tożsamości;
- 2) informacje o ukończonych oraz odbywanych studiach, w tym:
 - a) nazwę uczelni,
 - b) nazwę jednostki prowadzącej studia,
 - c) formę studiów oraz kierunek, poziom i profil kształcenia,
 - d) rok i miesiąc rozpoczęcia studiów,
 - e) rok i miesiąc ukończenia studiów.

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekazuje w formie elektronicznej ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego, w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania danych, o których mowa w ust. 3, dane określone w ust. 3 pkt 2, uzupełnione o:

- 1) kod osoby ubezpieczonej wygenerowany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, niepozwalający na identyfikację absolwenta;
- 2) rok urodzenia i płeć osoby ubezpieczonej;
- 3) kod tytułu ubezpieczenia;
- 4) pierwsze trzy cyfry kodu pocztowego adresu zameldowania lub adresu zamieszkania, lub adresu do korespondencji osoby ubezpieczonej;
- 5) kod Polskiej Klasyfikacji Działalności płatnika składek;
- 6) kod płatnika składek wygenerowany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, niepozwalający na identyfikację płatnika;
- 7) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe osoby ubezpieczonej lub podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe osoby ubezpieczonej, lub podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne.

5. Dane, o których mowa w ust. 4, są przekazywane za okres od stycznia roku, w którym dany rocznik absolwentów objętych monitoringiem ukończył studia, do miesiąca przekazania danych, o których mowa w ust. 3, przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego. Dane są przekazywane w podziale na miesiące tego okresu.

6. Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonuje połączenia danych, o których mowa w ust. 3 i ust. 4 pkt 2–7.

7. W procesie tworzenia zbioru danych, o których mowa w ust. 4, Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie zapisuje na trwałym nośniku danych zawierających numer PESEL.

8. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przechowuje dane, o których mowa w ust. 3, do dnia przekazania ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego danych, o których mowa w ust. 4.

9. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego nie upublicznia ani nie udostępnia danych, o których mowa w ust. 4.

10. Wyniki monitoringu w postaci zagregowanej, przedstawiające w szczególności losy zawodowe grup absolwentów po roku, trzech latach i pięciu latach od ukończenia studiów, udostępnia się na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego. Nie udostępnia się zagregowanych wyników monitoringu obejmujących mniej niż dziesięć osób.

11. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego przechowuje dane, o których mowa w ust. 4, przez okres pięciu lat od dnia przekazania danych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

12. W celu dostosowania programu kształcenia do potrzeb rynku pracy uczelnia może prowadzić własny monitoring karier zawodowych swoich absolwentów.

13. W celu prowadzenia monitoringu, o którym mowa w ust. 12, uczelnia może przetwarzać dane osobowe absolwentów obejmujące:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) adres do korespondencji;
- 3) adres poczty elektronicznej.

Art. 14. Uczelnia może prowadzić domy studenckie i stołówki studenckie.

Art. 15. 1. Władze publiczne, na zasadach określonych w ustawie, zapewniają uczelniom publicznym środki finansowe niezbędne do wykonywania ich zadań oraz udzielają pomocy uczelniom niepublicznym w zakresie i formach określonych w ustawie.

2. Środki finansowe niezbędne do funkcjonowania Polskiej Komisji Akredytacyjnej są zapewniane w części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego. Środki finansowe niezbędne do funkcjonowania Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, komisji dyscyplinarnej przy tej Radzie, komisji dyscyplinarnej powołanej przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz rzeczników dyscyplinarnych powołanych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego są zapewniane w częściach budżetu państwa, których dysponentami są minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i minister właściwy do spraw nauki. Funkcjonowanie Rzecznika Praw Absolwenta jest finansowane w ramach środków przyznanych Radzie.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia członków Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, członków Polskiej Komisji Akredytacyjnej, wyznaczanych przez nie recenzentów i ekspertów, członków komisji dyscyplinarnej przy tej Radzie, członków komisji dyscyplinarnej powołanej przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, rzeczników dyscyplinarnych powołanych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz Rzecznika Praw Absolwenta, uwzględniając zasadę, że wysokość wynagrodzenia będzie ustalana w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego, określonej w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich, w wysokości adekwatnej do wykonywanych zadań.

4. Zwrot kosztów podróży członkom Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, członkom Polskiej Komisji Akredytacyjnej i wyznaczonym przez nie recenzentom i ekspertom, członkom komisji dyscyplinarnej przy tej Radzie, członkom komisji dyscyplinarnej powołanej przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, rzecznikom dyscyplinarnym powołanym przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz Rzecznikowi Praw Absolwenta następuje na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666, 2138 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 60 i 962).

Art. 15a. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może zlecić Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji, będącej fundacją Skarbu Państwa, realizację zadań w zakresie szkolnictwa wyższego w ramach programów Unii Europejskiej dotyczących kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu. Na realizację tych zadań Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji otrzymuje dotację celową z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

Art. 16. 1. Akademickim tytułem honorowym jest tytuł doktora honoris causa.

2. Tytuł doktora honoris causa nadaje senat, a w uczelni niepublicznej organ kolegialny wskazany w statucie, na wniosek podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni uprawnionej do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

3. Szczegółowe warunki nadawania tytułu doktora honoris causa oraz tryb postępowania określa statut uczelni.

Art. 17. Sprawy związane z funkcjonowaniem uczelni nieuregulowane w ustawie określa statut uczelni, zwany dalej „statutem”.

Rozdział 2

Tworzenie i likwidacja uczelni

Art. 18. 1. Utworzenie publicznej uczelni akademickiej, jej likwidacja oraz połączenie z inną uczelnią publiczną następują w drodze ustawy, z zastrzeżeniem ust. 6.

1a. Zmiana nazwy publicznej uczelni akademickiej następuje w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, z zastrzeżeniem ust. 1b.

1b. Zmiany nazwy publicznej uczelni akademickiej dokonuje, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, w drodze rozporządzenia:

- 1) Minister Obrony Narodowej – w odniesieniu do uczelni wojskowych;
- 2) minister właściwy do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do uczelni służb państwowych;
- 3) minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego – w odniesieniu do uczelni artystycznych;
- 4) minister właściwy do spraw zdrowia – w odniesieniu do uczelni medycznych;
- 5) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej – w odniesieniu do uczelni morskich.

2. Utworzenie publicznej uczelni zawodowej, jej likwidacja, zmiana nazwy oraz połączenie z inną publiczną uczelnią zawodową następują w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

3. Likwidacja uczelni publicznej, jej połączenie z inną uczelnią publiczną oraz zmiana jej nazwy następują po zasięgnięciu opinii senatu lub senatów uczelni, których te akty dotyczą.

4. Utworzenie publicznej uczelni zawodowej, jej likwidacja, zmiana nazwy albo połączenie z inną publiczną uczelnią zawodową następują:

- 1) na wniosek sejmiku województwa;
- 2) z inicjatywy:
 - a) Ministra Obrony Narodowej – w przypadku wojskowej uczelni zawodowej,
 - b) ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w przypadku uczelni zawodowej służb państwowych,
 - c) ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego – w przypadku pozostałych publicznych uczelni zawodowych.

4a. Likwidacja albo zmiana nazwy publicznej uczelni zawodowej następują także na wniosek rektora tej uczelni, a połączenie publicznej uczelni zawodowej z inną publiczną uczelnią zawodową – na wniosek rektorów tych uczelni.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, dołącza się akt notarialny zawierający zobowiązanie przeniesienia, z dniem utworzenia publicznej uczelni zawodowej, na jej rzecz własności nieruchomości niezbędnych do prawidłowego działania.

6. Do włączenia uczelni publicznej do innej uczelni publicznej stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 i 3, z tym że włączenie publicznej uczelni zawodowej do publicznej uczelni akademickiej następuje w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego na wniosek rektorów uczelni po zaopiniowaniu przez ich senaty.

7. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, o których mowa w ust. 2, w przypadku tworzenia lub likwidacji wojskowej uczelni zawodowej, jej połączenia z inną wojskową uczelnią zawodową oraz zmiany jej nazwy wykonuje Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego.

8. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, o których mowa w ust. 2, w przypadku tworzenia lub likwidacji uczelni zawodowej służb państwowych, jej połączenia z inną uczelnią zawodową służb państwowych oraz zmiany jej nazwy wykonuje minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego.

Art. 19. 1. Akt prawny o utworzeniu uczelni publicznej określa jej nazwę oraz siedzibę.

2. Pierwszego rektora uczelni publicznej powołuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

3. Pierwszy statut uczelni publicznej nadaje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, przy czym statut obowiązuje do czasu uchwalenia przez senat uczelni lub zatwierdzenia przez odpowiedniego ministra nowego statutu.

4. Pierwsza kadencja organów nowo utworzonej uczelni publicznej trwa do dnia 31 sierpnia roku następującego po roku akademickim, w którym uczelnia została utworzona.

5. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego określone w ust. 2 i 3 w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych i morskich wykonują odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio w przypadku połączenia uczelni publicznej z inną uczelnią publiczną.

Art. 20. 1. Z wnioskiem o pozwolenie na utworzenie uczelni niepublicznej może wystąpić do ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego osoba fizyczna albo osoba prawna niebędąca państwową ani samorządową osobą prawną.

2. Utworzenie uczelni niepublicznej oraz uzyskanie przez nią uprawnień do prowadzenia studiów wyższych na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia wymaga pozwolenia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

2a. Uzyskanie pozwolenia, o którym mowa w ust. 2, na prowadzenie studiów na kierunkach pielęgniarstwo lub położnictwo wymaga posiadania akredytacji ministra właściwego do spraw zdrowia na podstawie art. 59 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej.

3. W pozwoleniu, o którym mowa w ust. 2, określa się założyciela uczelni, jej nazwę, siedzibę, prowadzone kierunki studiów i poziom kształcenia, a także minimalną wielkość i rodzaj środków majątkowych, które założyciel jest obowiązany przeznaczyć na jej utworzenie i funkcjonowanie, z tym że wysokość środków finansowych nie może być niższa niż 500 tysięcy złotych.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego odmawia udzielenia pozwolenia, jeżeli z wniosku o wydanie pozwolenia wynika, że uczelnia niepubliczna lub jej jednostki organizacyjne nie będą spełniały warunków niezbędnych do prowadzenia studiów określonych w ustawie i aktach wykonawczych wydanych na jej podstawie.

5. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego odmawia udzielenia pozwolenia osobie fizycznej, która:

- 1) została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 2) została wpisana do rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego;
- 3) posiada wymagalne zobowiązania wobec Skarbu Państwa.

6. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego odmawia udzielenia pozwolenia osobie prawnej w przypadku:

- 1) postawienia w stan likwidacji;
- 2) postawienia w stan upadłości;
- 3) wpisania do rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego;
- 4) posiadania wymagalnych zobowiązań wobec Skarbu Państwa;
- 5) gdy w stosunku choćby do jednej z osób umocowanych do reprezentacji zachodzi przynajmniej jedna z przesłanek określonych w ust. 5.

7. Decyzje, o których mowa w ust. 5 i 6, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego wydaje bez zasięgnięcia opinii Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

8. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 2, wydaje się na czas nieokreślony.

9. (uchylony)

10. (uchylony)

11. (uchylony)

12. (uchylony)

Art. 21. W związku z postępowaniem o wydanie pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej pobierana jest opłata związana z kosztami postępowania opiniodawczego. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 22. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określa, w drodze rozporządzenia, zakres danych i informacji objętych wnioskiem o wydanie pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej oraz sposób pobierania i wysokość opłaty na wydatki związane z kosztami postępowania opiniodawczego, uwzględniając wykaz dokumentów, jakie muszą być dołączone do wniosku, w tym wykaz dokumentów dotyczących założyciela uczelni i dokumentów dotyczących zobowiązań i gwarancji finansowych oraz założeń organizacyjnych i dydaktycznych uczelni, a także mając na uwadze, aby uczelnie były tworzone przez osoby właściwie do tego przygotowane i gwarantujące należyte wypełnianie obowiązków założyciela oraz uwzględniając zasadę, że pobierane opłaty powinny pokrywać rzeczywiste koszty ponoszone w związku z prowadzonym postępowaniem.

Art. 23. 1. Po uzyskaniu pozwolenia, o którym mowa w art. 20 ust. 2, założyciel składa w formie aktu notarialnego oświadczenie woli o założeniu uczelni niepublicznej, zwane dalej „aktem założycielskim”. Akt założycielski określa w szczególności założyciela, nazwę, siedzibę i szczegółowy zakres działalności uczelni, wielkość środków majątkowych przeznaczonych na utworzenie uczelni, w tym wartość rzeczy przekazanych jej na własność, termin ich przekazania oraz sposób dalszego finansowania uczelni.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego cofa pozwolenie, jeżeli:

- 1) założyciel w terminie trzech miesięcy od dnia uzyskania pozwolenia nie złoży aktu założycielskiego, o którym mowa w ust. 1;
- 2) założyciel nie przekazał środków majątkowych, o których mowa w ust. 1, w terminie trzech miesięcy od dnia wpisania uczelni do rejestru;
- 3) uczelnia niepubliczna w ciągu roku od dnia wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 29 ust. 1, nie rozpoczęła kształcenia studentów.

Art. 23a. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może cofnąć pozwolenie na utworzenie uczelni niepublicznej, w przypadku gdy:

- 1) po dniu wydania decyzji o pozwoleniu na utworzenie uczelni niepublicznej zaistniały przesłanki określone w art. 20 ust. 5 lub 6;
- 2) wszystkie uprawnienia podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni do prowadzenia kierunków studiów zostały cofnięte lub wygasły;
- 3) działania lub zaniechania założyciela uczelni uniemożliwiają jej funkcjonowanie zgodnie z prawem;
- 4) uczelnia uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie oceny przez Polską Komisję Akredytacyjną;
- 5) uczelnia lub jej założyciel uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie kontroli działalności uczelni, o której mowa w art. 34 ust. 1, lub w wyznaczonym terminie nie zaprzestali działalności niezgodnej z przepisami prawa, statutem lub pozwoleniem, o którym mowa w art. 20 ust. 2, i nie usunęli jej skutków lub nie zrealizowali wniosków lub zaleceń, o których mowa w art. 37 ust. 1 lub 2.

Art. 24. 1. Pierwszy statut uczelni niepublicznej nadaje jej założyciel.

2. Pierwszego rektora uczelni niepublicznej powołuje założyciel uczelni. Pierwsza kadencja rektora nowo utworzonej uczelni trwa do dnia 31 sierpnia roku następującego po roku akademickim, w którym uczelnia została utworzona.

3. Założyciel uczelni niepublicznej może podejmować decyzje dotyczące uczelni tylko w przypadkach określonych przez jej statut.

Art. 25. Przepisy art. 20–24 stosuje się odpowiednio do połączenia uczelni niepublicznej z inną uczelnią niepubliczną.

Art. 25a. 1. W przypadku połączenia uczelni niepublicznych nowo powstała uczelnia wstępuje w prawa i obowiązki łączonych uczelni, w tym w prawa i obowiązki nabyte przez te uczelnie na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

2. W przypadku włączenia uczelni niepublicznej do innej uczelni niepublicznej przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 26. 1. Założyciel, za zgodą ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, może zlikwidować uczelnię niepubliczną po zapewnieniu studentom możliwości kontynuowania studiów.

2. Postawienie uczelni niepublicznej w stan likwidacji następuje z mocy prawa z dniem, w którym decyzja o cofnięciu pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej stała się ostateczna; dzień ten jest dniem otwarcia likwidacji.

2a. W okresie likwidacji uczelnia używa nazwy z dodaniem oznaczenia „w likwidacji”.

2b. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego dokonuje w rejestrze uczelni niepublicznych i związków uczelni niepublicznych wpisu o dodaniu do nazwy uczelni oznaczenia „w likwidacji”.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, na wniosek osoby, której udzielono pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej, przenosi to pozwolenie w drodze decyzji, na rzecz innej osoby fizycznej lub prawnej, jeżeli przyjmuje ona wszystkie warunki zawarte w pozwoleniu oraz nie zachodzą przesłanki określone w art. 20 ust. 5 lub 6.

4. Przepisy ust. 3 stosuje się odpowiednio do przeniesienia pozwolenia na wniosek osoby, na którą, w drodze decyzji, pozwolenie na utworzenie uczelni niepublicznej zostało przeniesione.

Art. 27. 1. Likwidacja uczelni niepublicznej polega na zadysponowaniu składnikami materialnymi i niematerialnymi jej majątku po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli, w szczególności pracowników i studentów.

2. Majątek uczelni niepublicznej pozostały po zaspokojeniu wierzycieli przeznaczają się na cele określone w statucie.

3. Likwidację uczelni niepublicznej prowadzi likwidator powołany przez założyciela w trybie określonym w statucie.

3a. Jeżeli założyciel uczelni niepublicznej nie powoła w terminie likwidatora, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego powołuje likwidatora uczelni oraz wyznacza termin zakończenia likwidacji. Koszty likwidacji uczelni i wynagrodzenia likwidatora są pokrywane zgodnie z zasadami określonymi w ust. 6 i 6a.

4. Otwarcie likwidacji uczelni niepublicznej powoduje, że:

- 1) kompetencje organów uczelni w zakresie dysponowania jej majątkiem przejmuje likwidator;
- 2) uczelnia nie prowadzi przyjęć na studia;
- 3) uczelnia traci prawo do otrzymywania z budżetu państwa dotacji podmiotowych, o których mowa w art. 94 ust. 4a oraz art. 94b;
- 4) dotacja podmiotowa na zadania związane z bezzwrotną pomocą materialną dla studentów i doktorantów, o której mowa w art. 94 ust. 4, jest przekazywana uczelni w zakresie niezbędnym do realizacji tych zadań.

5. Studia prowadzone w dniu otwarcia likwidacji mogą być kontynuowane nie dłużej niż do końca roku akademickiego, w którym nastąpiło otwarcie likwidacji.

6. Koszty likwidacji uczelni niepublicznej, w tym koszty wynagrodzenia likwidatora, są pokrywane z jej majątku, z pierwszeństwem przed roszczeniami wierzycieli.

6a. W przypadku gdy koszty likwidacji uczelni niepublicznej przekraczają jej majątek, koszty wynagrodzenia likwidatora są pokrywane z majątku założyciela uczelni niepublicznej.

7. Likwidator zawiadamia niezwłocznie ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego o zakończeniu likwidacji. Z dniem zakończenia likwidacji uczelnia niepubliczna zostaje wykreślona z rejestru, o którym mowa w art. 29 ust. 1.

8. Tryb likwidacji uczelni niepublicznej w zakresie nieuregulowanym w ustawie określa jej statut.

Art. 28. 1. W celu wspierania realizacji zadań, o których mowa w art. 13 i art. 14, uczelnie mogą utworzyć związek uczelni publicznych albo związek uczelni niepublicznych.

1a. Zadaniem związku uczelni jest w szczególności optymalizacja wykorzystania zasobów uczelni tworzących związek, która może być realizowana przez:

- 1) administrowanie wydzielonym majątkiem uczelni;
- 2) prowadzenie obsługi administracyjnej w zakresie kształcenia, systemu pomocy materialnej i biur karier;
- 3) prowadzenie działalności wydawniczej uczelni;
- 4) obsługę uczelni w zakresie finansowym, kadrowym, pomocy prawnej i zamówień publicznych;
- 5) wspieranie badań naukowych i prac rozwojowych prowadzonych w uczelniach.

2. Związek uczelni ma osobowość prawną.

2a. Do związku uczelni i realizowanych przez niego zadań na rzecz uczelni tworzących związek, w zakresie, o którym mowa w ust. 1 i 1a, stosuje się przepisy art. 91.

2b. Związek uczelni może prowadzić działalność gospodarczą wyodrębnioną finansowo od działalności, o której mowa w ust. 1 i 1a, w zakresie i formach określonych w statucie.

3. Utworzenie związku uczelni, zmiana jego nazwy, zmiana w jego składzie oraz jego likwidacja następują w drodze decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego po podjęciu przez właściwe organy kolegialne zainteresowanych uczelni uchwał o utworzeniu związku, określających w szczególności uczestników związku, jego nazwę, siedzibę, zadania oraz składniki mienia przekazywane przez uczestników w celu wykonywania zadań związku oraz projekt statutu związku.

3a. (uchylony)

4. (uchylony)

4a. W przypadku tworzenia związku uczelni publicznych z udziałem uczelni nadzorowanych przez ministrów, o których mowa w art. 33 ust. 2, wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, następuje po zasięgnięciu opinii właściwego ministra.

5. Statut związku uczelni określa jego uczestników, ustrój, w tym organy jednoosobowe i kolegialne, tryb ich wyboru, odwołania i uzupełniania składu oraz kompetencje, zasady zatrudniania przez związek pracowników, zasady funkcjonowania oraz zasady finansowania związku ze środków jego uczestników, a także tryb likwidacji związku, zadysponowanie składnikami materialnymi i niematerialnymi pozostałymi po zaspokojeniu wierzycieli w przypadku likwidacji związku albo zmiany jego składu.

6. (uchylony)

7. Związek uczelni i uczelnie wchodzące w jego skład mogą zostać przekształcone w uczelnię w trybie właściwym dla połączenia uczelni publicznych albo uczelni niepublicznych.

Art. 29. 1. Uczelnia niepubliczna oraz związek uczelni niepublicznych uzyskują osobowość prawną z chwilą wpisanie do rejestru uczelni niepublicznych i związków uczelni niepublicznych, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Wpis uczelni niepublicznej do rejestru jest dokonywany na wniosek jej założyciela, a w przypadku związku uczelni niepublicznych – na zgodny wniosek wszystkich założycieli uczelni tworzących związek.

3. Rejestr prowadzi minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego odmawia wpisania uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych do rejestru, jeżeli akt założycielski lub statut jest niezgodny z przepisami prawa lub udzielonym pozwoleniem.

5. Rejestr jest jawny. Każdy ma prawo:

- 1) dostępu do danych zawartych w rejestrze;
- 2) do otrzymania poświadczonych odpisów, wyciągów i zaświadczeń o danych zawartych w rejestrze.

6. Za wydawanie odpisów, wyciągów i zaświadczeń, o których mowa w ust. 5 pkt 2, jest pobierana opłata. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

7. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób prowadzenia rejestru, uwzględniając dane, jakie musi zawierać wniosek o wpisanie uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych do rejestru, w tym rodzaj dokumentów, które założyciele są obowiązani dołączyć do wniosku, nazwy rubryk rejestru, tryb dokonywania wpisów i zmian w rejestrze oraz warunki wykreślenia z rejestru;
- 2) szczegółowy tryb udostępniania rejestru, uwzględniając sposób sporządzania i wydawania odpisów, wyciągów i zaświadczeń, o których mowa w ust. 5 pkt 2, oraz wysokość opłat za ich wydawanie.

Art. 29a. 1. Związek uczelni publicznych uzyskuje osobowość prawną z chwilą wpisania do rejestru związków uczelni publicznych.

2. Wpis związku uczelni publicznych do rejestru związków uczelni publicznych jest dokonywany na zgodny wniosek wszystkich uczelni tworzących związek.

3. Rejestr związków uczelni publicznych prowadzi minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego odmawia wpisania związku uczelni publicznych do rejestru związków uczelni publicznych, jeżeli statut związku jest niezgodny z przepisami prawa.

5. Rejestr związków uczelni publicznych jest jawny. Każdy ma prawo:

- 1) dostępu do danych zawartych w rejestrze;
- 2) do otrzymania poświadczonych odpisów, wyciągów i zaświadczeń o danych zawartych w rejestrze.

6. Za wydawanie odpisów, wyciągów i zaświadczeń, o których mowa w ust. 5 pkt 2, jest pobierana opłata. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

7. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób prowadzenia rejestru związków uczelni publicznych, uwzględniając dane, jakie musi zawierać wniosek o wpisanie związku uczelni publicznych do rejestru związków uczelni publicznych, w tym rodzaj dokumentów, które należy dołączyć do wniosku, nazwy rubryk rejestru związków uczelni publicznych, tryb dokonywania w nim wpisów i zmian oraz warunki wykreślenia z rejestru związków uczelni publicznych;
- 2) szczegółowy tryb udostępniania rejestru związków uczelni publicznych, uwzględniając sposób sporządzania i wydawania odpisów, wyciągów i zaświadczeń, o których mowa w ust. 5 pkt 2, oraz wysokość opłat za ich wydawanie.

Art. 30. Udzielenie albo odmowa udzielenia pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej, cofnięcie pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej, nadanie i odmowa nadania uprawnienia do prowadzenia studiów na danym kierunku, poziomie i profilu kształcenia, zawieszenie lub cofnięcie oraz przywrócenie uprawnienia do prowadzenia studiów na danym kierunku, poziomie i profilu kształcenia, pozwolenie na połączenie uczelni niepublicznych, wpis albo odmowa wpisu związku uczelni publicznych do rejestru związków uczelni publicznych, wpis albo odmowa wpisu uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych do rejestru, zarządzenie wpisu w rejestrze związków uczelni publicznych albo w rejestrze oraz nakaz likwidacji uczelni niepublicznej następują w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 31. 1. Uczelnia może na podstawie umowy utworzyć centrum naukowe z innymi uczelniami, instytutami naukowymi Polskiej Akademii Nauk oraz instytutami badawczymi, w tym również z zagranicznymi jednostkami naukowymi i instytutami międzynarodowymi prowadzącymi działalność naukowo-badawczą. Centrum naukowe tworzy rektor, wskazując podstawową jednostkę organizacyjną uczelni, która wchodzi w skład centrum. Uczelnia może również utworzyć centrum naukowe w ramach swojej struktury.

2. Rektor wskazuje również podstawową jednostkę organizacyjną uczelni, która będzie reprezentować uczelnię w centrum Polskiej Akademii Nauk lub w centrum naukowo-przemysłowym utworzonym przez instytut badawczy.

3. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa:

- 1) organizację, sposób funkcjonowania i finansowania centrum naukowego, w tym własność aparatury badawczej, praw autorskich i praw pokrewnych oraz praw własności przemysłowej, a także podział środków uzyskanych w wyniku komercjalizacji badań;
- 2) sposób wykorzystania infrastruktury centrum naukowego oraz zasobów naukowych do prowadzenia wspólnych studiów doktoranckich.

4. Do zadań centrum naukowego należy:

- 1) prowadzenie, wspieranie i koordynowanie badań naukowych i prac rozwojowych;
- 2) inicjowanie i koordynowanie udziału uczelni i innych jednostek naukowych w międzynarodowych programach badawczych;
- 3) inicjowanie organizowania środowiskowych centrów aparaturowych i nadzór nad nimi;
- 4) współdziałanie w organizowaniu środowiskowych studiów doktoranckich;
- 5) wspieranie mobilności pracowników naukowych uczelni, instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk i instytutów badawczych;
- 6) rozwijanie programów staży po uzyskaniu stopnia naukowego doktora w instytutach centrum;
- 7) pozyskiwanie i obsługa projektów badawczych międzynarodowych, wspólnych projektów badawczych krajowych i projektów finansowanych z funduszy europejskich.

5. Uczelnie zawodowe mogą współdziałać z uczelniami akademickimi, w szczególności poprzez zawieranie umów dotyczących zapewnienia wysokiego poziomu kształcenia w zakresie przedmiotów podstawowych, rozwoju naukowego nauczycieli akademickich, kontynuacji studiów przez absolwentów oraz wspierania uczelni zawodowych wysoko kwalifikowaną kadrą.

Art. 31a. 1. Uczelnia może, na podstawie porozumienia z innymi uczelniami, tworzyć jednostki międzyuczelniane i jednostki wspólne.

2. Uczelnia może tworzyć, w trybie określonym w ust. 1, jednostki wspólne także z innymi podmiotami, w szczególności z instytucjami naukowymi, w tym również zagranicznymi.

3. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, określa organizację, sposób funkcjonowania i finansowania jednostki międzyuczelnianej lub jednostki wspólnej, zasady prowadzenia studiów i kształcenia w innych formach, określonych w art. 13 ust. 1 pkt 6, oraz zasady wydawania dyplomów ukończenia studiów i świadectw ukończenia kształcenia.

Art. 32. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego ogłasza w wydawanym przez siebie dzienniku urzędowym wykaz uczelni i związków uczelni.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza się na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

Rozdział 3

Nadzór nad uczelniami

Art. 33. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego sprawuje nadzór nad zgodnością działań uczelni z przepisami prawa i statutem oraz z treścią udzielonego pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej, a także nad prawidłowością wydatkowania środków publicznych. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może żądać informacji i wyjaśnień od organów uczelni oraz założyciela uczelni niepublicznej, a także dokonywać kontroli działalności uczelni.

2. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego w zakresie nadzoru, o którym mowa w ust. 1, sprawują odpowiednio:

- 1) Minister Obrony Narodowej – w odniesieniu do uczelni wojskowych;
- 2) minister właściwy do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do uczelni służb państwowych;
- 3) minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego – w odniesieniu do uczelni artystycznych;
- 4) minister właściwy do spraw zdrowia – w odniesieniu do uczelni medycznych;
- 5) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej – w odniesieniu do uczelni morskich.

3. Publiczne uczelnie teologiczne i wydziały teologiczne uczelni publicznych znajdują się także, w zakresie określonym przez umowę międzynarodową zawartą ze Stolicą Apostolską oraz ustawy regulujące stosunki między Rzeczpospolitą Polską a innymi kościołami i związkami wyznaniowymi oraz przez statuty tych uczelni, pod nadzorem władz kościołów i związków wyznaniowych.

Art. 34. 1. Kontrola, o której mowa w art. 33 ust. 1, obejmuje badanie zgodności działania organów uczelni z przepisami prawa, statutem oraz uzyskanymi uprawnieniami, a w przypadku uczelni niepublicznej – również z treścią udzielonego pozwolenia na jej utworzenie, a także prawidłowości wydatkowania środków publicznych. Przedmiotem kontroli może być również badanie warunków realizacji procesu dydaktycznego.

1a. Do kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o kontroli w administracji rządowej.

2. (uchylony)

3. (uchylony)

Art. 34a. 1.²⁾ Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi System Informacji o Szkolnictwie Wyższym w ramach Zintegrowanego Systemu Informacji o Nauce i Szkolnictwie Wyższym „POL-on”, zwany dalej „Systemem POL-on”, obejmujący dane, o których mowa w art. 35 ust. 1 i 2 oraz ust. 3 pkt 2 i 3 oraz art. 100 ust. 3, repozytorium, o którym mowa w art. 167b ust. 1, wykazy, o których mowa w art. 129a, art. 170c i art. 201a, a także wykazy, o których mowa w art. 31a ust. 1 i art. 31b ust. 1, oraz bazę, o której mowa w art. 31d ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

1.³⁾ Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi System Informacji o Szkolnictwie Wyższym w ramach Zintegrowanego Systemu Informacji o Nauce i Szkolnictwie Wyższym „POL-on”, zwany dalej „Systemem POL-on”, obejmujący:

- 1) dane, o których mowa w art. 35 ust. 1 i 2 oraz ust. 3 pkt 2 i 3 oraz art. 100 ust. 3;
- 2) repozytorium, o którym mowa w art. 167b ust. 1;
- 3) wykazy, o których mowa w art. 129a, art. 170c i art. 201a;
- 4) wykazy i wzory, o których mowa w art. 191b ust. 3a;
- 5) wykazy i wzory, o których mowa w art. 29c ust. 2a ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki;
- 6) wykazy, o których mowa w art. 31a ust. 1 i art. 31b ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki;
- 7) bazę, o której mowa w art. 31d ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

1a. Zintegrowany System Informacji o Nauce i Szkolnictwie Wyższym „POL-on” jest systemem teleinformatycznym w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570) prowadzonym przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministra właściwego do spraw nauki.

1b. Dane osobowe zgromadzone w Systemie POL-on nie są podawane do publicznej wiadomości, z wyłączeniem następujących danych zamieszczonych w:

- 1) ogólnopolskim wykazie osób, którym nadano stopień doktora lub doktora habilitowanego, o którym mowa w art. 31a ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki:
 - a) imion i nazwiska,
 - b) nadanego stopnia,
 - c) obszaru wiedzy, dziedziny nauki lub sztuki, dyscypliny naukowej lub artystycznej, a także specjalności – jeżeli została określona,
 - d) danych jednostki organizacyjnej, która nadała stopień;

²⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 3.

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 36 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 7 lipca 2017 r. o Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej (Dz. U. poz. 1530), która weszła w życie z dniem 1 października 2017 r.; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

- 2) ogólnopolskim wykazie osób, którym nadano tytuł profesora, o którym mowa w art. 31b ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki:
 - a) imion i nazwiska,
 - b) daty nadania tytułu,
 - c) obszaru wiedzy i dziedziny nauki albo sztuki;
- 3) ogólnopolskim wykazie nauczycieli akademickich i pracowników naukowych, o którym mowa w art. 129a:
 - a) imion i nazwiska,
 - b) tytułu zawodowego, stopnia naukowego lub tytułu naukowego,
 - c) informacji o podstawowym miejscu pracy i miejscu dodatkowego zatrudnienia,
 - d) informacji o prawomocnym orzeczeniu kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 140 ust. 1 pkt 3 i 4.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może zlecić instytutowi badawczemu administrowanie bazami danych Systemu POL-on, zapewniając na ten cel środki finansowe.

3.⁴⁾ Dane do Systemu POL-on wprowadzają, aktualizują, archiwizują i usuwają podmioty, o których mowa w art. 129a ust. 3, art. 167b ust. 4 zdanie pierwsze, art. 170c ust. 2a i art. 201a ust. 3 oraz w art. 31a ust. 3, art. 31b ust. 3 i art. 31d ust. 3 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, a także Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego oraz uczelnie prowadzone przez kościoły i związki wyznaniowe otrzymujące dotacje i inne środki z budżetu państwa.

3.⁵⁾ Dane do Systemu POL-on wprowadzają, aktualizują, archiwizują i usuwają podmioty, o których mowa w art. 129a ust. 3, art. 167b ust. 4 zdanie pierwsze, art. 170c ust. 2a, art. 191b ust. 3a i art. 201a ust. 3 oraz w art. 29c ust. 2a, art. 31a ust. 3, art. 31b ust. 3 i art. 31d ust. 3 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, a także Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego oraz uczelnie prowadzone przez kościoły i związki wyznaniowe otrzymujące dotacje i inne środki z budżetu państwa.

4. Rektor uczelni corocznie składa w Systemie POL-on oświadczenie potwierdzające, że dane, o których mowa w ust. 1, oraz dane gromadzone w celu dokonania podziału dotacji, o których mowa w art. 94–94b, wprowadzone przez niego do Systemu POL-on, są zgodne ze stanem faktycznym. Oświadczenie nie obejmuje danych wprowadzanych do repozytorium, o których mowa w art. 167b ust. 2. Oświadczenie dotyczące liczby studentów składa się do dnia 15 grudnia według stanu na dzień 30 listopada, oświadczenie dotyczące danych, o których mowa w art. 35 ust. 2 oraz art. 100 ust. 3 – jednocześnie z przekazaniem tych danych w Systemie POL-on, a oświadczenie w pozostałym zakresie – do dnia 15 stycznia według stanu na dzień 31 grudnia.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do Przewodniczącego Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, dyrektora Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego, dyrektora instytutu naukowego i pomocniczej jednostki naukowej Polskiej Akademii Nauk, dyrektora instytutu badawczego, dyrektora państwowej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości, prowadzącej działalność naukową i badawczo-rozwojową, oraz dyrektora międzynarodowego instytutu naukowego utworzonego na podstawie odrębnych przepisów, działającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6.⁶⁾ Dostęp do danych zawartych w Systemie POL-on, o których mowa w ust. 1, przysługuje:

- 1) Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego w zakresie wynikającym z przepisów o statystyce publicznej;
- 2) Dyrektorowi Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej.

7.⁷⁾ Dostęp do danych zawartych w Systemie POL-on, o których mowa w art. 43 ust. 6a, przysługuje Komentantowi Głównemu Straży Granicznej.

Art. 35. 1. Rektor uczelni przedstawia, w terminie do dnia 30 listopada roku następującego po roku sprawozdawczym, ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego roczne sprawozdanie z działalności uczelni.

⁴⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 5.

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 36 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 36 pkt 1 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁷⁾ Dodany przez art. 36 pkt 1 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

2. Rektor uczelni publicznej przedstawia w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku sprawozdawczym ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego sprawozdanie z wykonania planu rzeczowo-finansowego.

2a. Rektor uczelni niepublicznej przedstawia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego sprawozdanie z wykorzystania środków przyznanych na podstawie art. 94 ust. 4 i 4a oraz art. 94b.

3. Rektor uczelni przekazuje ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego, w terminie miesiąca od podjęcia, uchwały właściwych organów uczelni w sprawach:

- 1) (uchylony)
- 2) uruchomienia lub zniesienia kierunku studiów wraz z informacją o obsadzie kadrowej na prowadzonych kierunkach studiów;
- 3) utworzenia zamiejscowej jednostki organizacyjnej wraz z informacją o bazie materialnej i obsadzie kadrowej tej jednostki.
- 4) (uchylony)
- 5) (uchylony)

3a. Rektor uczelni zamieszcza na stronie internetowej uczelni:

- 1) uchwałę w sprawie przyjęcia lub zmiany statutu oraz uchwałę w sprawie zasad i trybu przyjmowania na studia i studia doktoranckie – w terminie 14 dni od dnia podjęcia uchwał;
- 2) uchwałę w sprawie przyjęcia lub zmiany regulaminu studiów lub studiów doktoranckich wraz z uchwałami odpowiednio uczelnianego organu uchwałodawczego samorządu studenckiego podjętymi na podstawie art. 161 ust. 2 lub uczelnianego organu uchwałodawczego samorządu doktorantów podjętymi na podstawie art. 161 ust. 2 w związku z art. 196 ust. 6 – w terminie 14 dni od dnia podjęcia uchwał przez te organy uchwałodawcze.

4. Przepis ust. 3a stosuje się odpowiednio do organu zarządzającego związku uczelni.

5. Przepisy ust. 1–3 w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich stosuje się odpowiednio do ministrów wskazanych w art. 33 ust. 2.

5a. Przepis ust. 3a pkt 1 stosuje się odpowiednio do założyciela uczelni niepublicznej w przypadku nadania statutu przez założyciela.

6. Organy, o których mowa w ust. 4 i 5, przekazują dane, o których mowa w ust. 1 i 2 oraz ust. 3 pkt 2 i 3 również ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego.

7. (uchylony)

8. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 i 2, składa się za pomocą formularzy w Systemie POL-on.

Art. 36. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego stwierdza nieważność:

- 1) uchwały organu kolegialnego uczelni lub decyzji rektora uczelni, z wyłączeniem decyzji administracyjnej – w przypadku stwierdzenia jej niezgodności z przepisami prawa lub statutem uczelni,
- 2) decyzji założyciela uczelni niepublicznej w sprawie nadania statutu – w przypadku stwierdzenia jej niezgodności z przepisami prawa

– nie później niż w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania uchwały lub decyzji.

1a. Na rozstrzygnięcie ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały lub decyzji służy, w terminie trzydziestu dni od dnia jego doręczenia, skarga do właściwego sądu administracyjnego. Przepisy o zaskarżaniu do sądu administracyjnego decyzji z zakresu administracji publicznej stosuje się odpowiednio.

2. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego określone w ust. 1 w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wykonują odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2.

3. Przepis ust. 1, w zakresie określonym w umowie, ustawach i statutach, o których mowa w art. 33 ust. 3, stosuje się odpowiednio do kompetencji właściwych władz kościołów i związków wyznaniowych w odniesieniu do uczelni teologicznych i wydziałów teologicznych uczelni publicznych.

Art. 37. 1. Jeżeli uczelnia lub założyciel uczelni niepublicznej naruszają przepisy prawa, statut lub pozwolenie, o którym mowa w art. 20 ust. 2, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego wzywa organy uczelni lub założyciela uczelni niepublicznej do zaprzestania tej działalności i usunięcia jej skutków, wyznaczając w tym celu odpowiedni termin.

2. Przepis ust. 1 stosuje się w przypadku stwierdzenia, że uczelnia lub założyciel uczelni niepublicznej nie zrealizowali wniosków lub zaleceń sporządzonych w wyniku kontroli działalności uczelni, o której mowa w art. 34 ust. 1.

3. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wykonują odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2 w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego.

Art. 37a. 1. W przypadku stwierdzenia, że uczelnia organizuje lub prowadzi kształcenie prowadzące do wydania dyplomu ukończenia studiów wyższych bez pozwolenia lub wymaganych uprawnień, o których mowa w ustawie, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego nakazuje uczelni zaprzestanie prowadzenia studiów. Decyzji w sprawie zaprzestania prowadzenia studiów nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

2. Organizowanie lub prowadzenie kształcenia prowadzącego do wydania dyplomu ukończenia studiów, bez pozwolenia lub uprawnień wymaganych ustawą, stanowi podstawę do odpowiedzialności rektora na zasadach określonych dla funkcjonariuszy publicznych.

3. W przypadku stwierdzenia, że uczelnia utworzyła jednostkę organizacyjną niezgodnie z przepisami ustawy, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego nakazuje likwidację tej jednostki. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego określone w ust. 1–3 w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wykonują odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2 w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego.

Art. 37b. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego zamieszcza na stronie internetowej obsługującego go urzędu oraz w Systemie POL-on listę ostrzeżeń zawierającą informacje o uczelniach dotyczące:

- 1) podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni, które otrzymały negatywną ocenę programową na prowadzonych kierunkach studiów;
- 2) zawieszonych lub cofniętych uprawnień do prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia;
- 3) wygaśnięcia uprawnień do prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia;
- 4) cofnięcia pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej;
- 5) likwidacji uczelni niepublicznej.

2. Informację, o której mowa w ust. 1 pkt 1, zamieszcza się w terminie siedmiu dni od dnia uprawomocnienia się uchwały prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej lub dnia przedstawienia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego uchwały dotyczącej ponownego rozpatrzenia sprawy.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2–5, zamieszcza się w terminie siedmiu dni od dnia podjęcia decyzji w tych sprawach.

Art. 38. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może wystąpić do senatu uczelni z wnioskiem o odwołanie rektora w przypadku stwierdzenia naruszenia przez rektora przepisów prawa lub statutu. Senat uczelni po zaopiniowaniu wniosku przekazuje go organowi właściwemu do odwołania rektora albo założycielowi uczelni niepublicznej, jeżeli jest właściwy do odwołania rektora.

2. Wnioski o odwołanie rektora rozpatrywane są w terminie trzydziestu dni od ich złożenia.

3. Do czasu rozpatrzenia wniosku o odwołanie rektora minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może zawiesić go w pełnieniu funkcji.

4. Rektor zostaje zawieszony w pełnieniu funkcji z mocy prawa, w przypadku gdy toczy się przeciwko niemu postępowanie karne z oskarżenia publicznego o przestępstwo umyślne lub postępowanie o umyślne przestępstwo skarbowe.

5. W przypadku rażącego naruszenia prawa przez rektora, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może odwołać rektora po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz odpowiednio Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich albo Konferencji Rektorów Zawodowych Szkół Polskich i wyznaczyć termin do powołania rektora w trybie określonym w statucie uczelni.

5a. Opinie, o których mowa w ust. 5, są przedstawiane ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia wniosku o ich wydanie.

5b. W przypadku bezskutecznego upływu terminu, o którym mowa w ust. 5a, wymóg zasięgnięcia opinii uważa się za spełniony.

6. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego określone w ust. 1, 3 i 5 w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wykonują odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2.

7. W sprawach, o których mowa w ust. 1–5b, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257).

Art. 39. Przepisy art. 33, art. 34, art. 36 ust. 1 oraz art. 37 stosuje się odpowiednio do związku uczelni.

Art. 40. 1.⁸⁾ Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego lub minister właściwy do spraw oświaty i wychowania po zawiadomieniu ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii senatu uczelni, mogą zlecić uczelni wykonanie określonego zadania w dziedzinie nauczania lub kształcenia kadr naukowych, zapewniając odpowiednie środki na jego realizację.

2. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego określone w ust. 1 w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wykonują odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego lub minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, po zasięgnięciu opinii właściwego ministra wskazanego w art. 33 ust. 2, może zlecić uczelni wojskowej, służb państwowych, artystycznej, medycznej oraz morskiej wykonanie zadania, o którym mowa w ust. 1.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w przypadku klęski żywiołowej lub w celu wykonania zobowiązań międzynarodowych, może zlecić uczelni wykonanie także innych zadań, zapewniając środki na ich realizację.

5. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii senatu uczelni publicznej prowadzącej kształcenie w zakresie sportu, może zlecić tej uczelni wykonanie określonego zadania w dziedzinie nauczania lub kształcenia kadr dla potrzeb sportu, zapewniając odpowiednie środki na jego realizację.

Art. 40a. 1. Minister Obrony Narodowej może zlecić uczelni wojskowej wykonanie zadania związanego z działaniem uczelni jako jednostki wojskowej, jeżeli zadanie to jest niezbędne ze względu na potrzeby obronności i bezpieczeństwa publicznego, stan klęski żywiołowej lub w celu wykonania zobowiązań międzynarodowych.

2. Środki niezbędne do wykonania zadania, o którym mowa w ust. 1, zapewnia Minister Obrony Narodowej, chyba że umowa o wykonanie tego zadania stanowi inaczej.

3. Zadanie, o którym mowa w ust. 1, wykonują żołnierze zawodowi, kandydaci na żołnierzy zawodowych lub pracownicy uczelni.

Art. 40b. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może zlecić uczelni służb państwowych wykonanie zadania związanego z działaniem uczelni jako jednostki organizacyjnej właściwej służby, jeżeli zadanie to jest niezbędne ze względu na potrzeby bezpieczeństwa publicznego, ochronę ludności lub w celu wykonania zobowiązań międzynarodowych.

2. Środki niezbędne do wykonania zadania, o którym mowa w ust. 1, zapewnia minister właściwy do spraw wewnętrznych, chyba że umowa o wykonanie tego zadania stanowi inaczej.

3. Zadanie, o którym mowa w ust. 1, wykonują funkcjonariusze służb państwowych.

Art. 40c. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może prowadzić działania na rzecz podniesienia poziomu wiedzy w zakresie szkolnictwa wyższego, w tym realizując projekty, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2017 r. poz. 1460 i 1475).

Rozdział 4

Współpraca międzynarodowa uczelni w zakresie kształcenia i badań naukowych

Art. 41. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrami właściwymi do spraw wewnętrznych, do spraw zdrowia, do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, do spraw nauki oraz do spraw gospodarki morskiej koordynuje współpracę uczelni z zagranicznymi instytucjami naukowymi w ramach umów międzynarodowych zawieranych przez Rzeczpospolitą Polską.

⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 66 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 60), która weszła w życie z dniem 1 września 2017 r.; wszedł w życie z dniem 26 stycznia 2017 r.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego oraz odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2 przekazują nadzorowanym przez siebie uczelniom środki finansowe na wykonanie realizowanych przez nie zadań wynikających z umów, o których mowa w ust. 1.

Art. 42. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, z zastrzeżeniem ust. 2, określa, w drodze rozporządzenia, warunki kierowania osób za granicę w celach naukowych, dydaktycznych i szkoleniowych oraz szczególne ich uprawnienia, określając w szczególności:

- 1) formy kształcenia, na które mogą być kierowane osoby, oraz warunki, jakie muszą spełniać, aby ubiegać się o skierowanie,
- 2) formy pomocy materialnej dla osób skierowanych za granicę, w tym stypendia i zwrot kosztów przejazdów,
- 3) okresy i zasady wypłacania świadczeń osobom skierowanym za granicę,
- 4) warunki i tryb odwoływania osób skierowanych za granicę,
- 5) uprawnienia osób kierowanych za granicę pozostających w zatrudnieniu

– uwzględniając zapewnienie możliwie szerokiego dostępu do kształcenia i prowadzenia badań naukowych za granicą.

2. Warunki i tryb kierowania przez uczelnię za granicę jej pracowników, doktorantów i studentów w celach, o których mowa w ust. 1, określa senat uczelni.

Art. 42a. (uchylony)⁹⁾

Art. 43. 1. Osoby niebędące obywatelami polskimi, zwane dalej „cudzoziemcami”, mogą podejmować i odbywać studia, studia doktoranckie oraz inne formy kształcenia, a także uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych na zasadach określonych w ustawie, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Na zasadach obowiązujących obywateli polskich mogą podejmować i odbywać kształcenie oraz uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych, o których mowa w ust. 1:

- 1) cudzoziemcy, którym udzielono zezwolenia na pobyt stały;
 - 1a) (uchylony)
 - 2) cudzoziemcy posiadający status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 3) cudzoziemcy korzystający z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 4) pracownicy migrujący, będący obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a także członkowie ich rodzin, jeżeli mieszkają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 5) cudzoziemcy, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej;
 - 6) cudzoziemcy, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w związku z okolicznością, o której mowa w art. 127, art. 159 ust. 1 lub art. 186 ust. 1 pkt 3 lub 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1990, 1948 i 2066 oraz z 2017 r. poz. 60, 858 i 1543);
 - 6a) cudzoziemcy, którym udzielono ochrony uzupełniającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 7) obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej i członkowie ich rodzin, posiadający prawo stałego pobytu.

2a. Cudzoziemcy, którzy posiadają kartę pobytu z adnotacją „dostęp do rynku pracy” lub wizę Schengen lub wizę krajową wydaną w celu wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą podejmować i odbywać studia wyższe, studia doktoranckie oraz kształcenie w innych formach, a także uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych na zasadach odpłatności. Osobom tym nie przysługuje prawo do stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych i zapomóg.

⁹⁾ Przez art. 36 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

2b.¹⁰⁾ Cudzoziemcy, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 3, posiadający kartę pobytu z adnotacją „dostęp do rynku pracy” lub wizę Schengen lub wizę krajową wydaną w celu wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą podejmować i odbywać studia wyższe, studia doktoranckie oraz kształcenie w innych formach, a także uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych bez odpłatności. Osobom tym nie przysługuje prawo do stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych i zapomóg.

3. Cudzoziemcy niewymienieni w ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 5, mogą podejmować i odbywać kształcenie oraz uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych, o których mowa w ust. 1, na podstawie:

- 1) umów międzynarodowych, na zasadach określonych w tych umowach;
- 2) umów zawieranych z podmiotami zagranicznymi przez uczelnie, na zasadach określonych w tych umowach;
- 3) decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego lub odpowiedniego ministra wskazanego w art. 33 ust. 2;
- 4) decyzji rektora uczelni.

4. Cudzoziemcy, o których mowa w ust. 3, mogą podejmować i odbywać kształcenie oraz uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych, o których mowa w ust. 1:

- 1) jako stypendyści strony polskiej;
- 2) na zasadach odpłatności;
- 3) bez odpłatności i świadczeń stypendialnych;
- 4) jako stypendyści strony wysyłającej, bez ponoszenia opłat za naukę;
- 5) jako stypendyści uczelni.

5. Obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i członkowie ich rodzin, posiadający środki finansowe niezbędne na pokrycie kosztów utrzymania podczas studiów, mogą podejmować i odbywać studia wyższe, studia doktoranckie oraz inne formy kształcenia, a także uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych na zasadach obowiązujących obywateli polskich, z tym że osobom tym nie przysługuje prawo do stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych i zapomóg, albo na zasadach określonych w ust. 3 i 4.

5a. Posiadacze ważnej Karty Polaka mogą podejmować studia wyższe, studia doktoranckie oraz inne formy kształcenia, a także uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych na zasadach obowiązujących obywateli polskich albo na zasadach określonych w ust. 3 i 4.

6. Za członków rodzin osób, o których mowa w ust. 2 pkt 4 i 7 oraz w ust. 5, uważa się osoby wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2017 r. poz. 900).

6a. Rektor uczelni niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz Komendanta Głównego Straży Granicznej o:¹¹⁾

Rektor uczelni niezwłocznie wprowadza do Systemu POL-on dane o:¹²⁾

- 1) przyjęciu na studia cudzoziemców, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 4;
- 2)¹³⁾ niepodjęciu kształcenia przez cudzoziemców, o których mowa w ust. 3, lub skreśleniu ich z listy studentów, podając imię i nazwisko, datę urodzenia, adres stałego zamieszkania, informacje o posiadaniu Karty Polaka lub spełnieniu wymagań określonych w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2014 r. poz. 1392, z 2015 r. poz. 1274 oraz z 2017 r. poz. 60 i 858).

6b.¹⁴⁾ Rektor przekazuje ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego, w terminie do 15 stycznia każdego roku, wykazy cudzoziemców, o których mowa w ust. 3 i 4, sporządzone według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku, ze wskazaniem osób posiadających Kartę Polaka lub spełniających wymagania określone w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia

¹⁰⁾ Dodany przez art. 36 pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹¹⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 12.

¹²⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 36 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wejście w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy o repatriacji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 858), która weszła w życie z dniem 1 maja 2017 r.

¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 13; w tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 15.

9 listopada 2000 r. o repatriacji, które zawierają: imię i nazwisko cudzoziemca, państwo zamieszkania, kierunek i rok studiów lub inny rodzaj kształcenia oraz jednostkę organizacyjną uczelni, w której cudzoziemiec odbywa kształcenie, a także warunki finansowe kształcenia.

6b. (uchylony)¹⁵⁾

7.¹⁶⁾ Cudzoziemcy, którzy spełniają wymagania określone w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji i studiujący w kraju swojego zamieszkania, mogą być stypendystami, o których mowa w ust. 4 pkt 1.

8.¹⁷⁾ Stypendystom, o których mowa w ust. 4 pkt 1, stypendia przyznaje Dyrektor Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej lub odpowiednio minister wskazany w art. 33 ust. 2.

9.¹⁷⁾ Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego oraz odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2 zamieszczają w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu ich obsługującego informację o maksymalnej wysokości stypendiów, o których mowa w ust. 8.

Art. 43a.¹⁸⁾ Z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, Narodowa Agencja Wymiany Akademickiej otrzymuje:

- 1) dotację podmiotową przeznaczoną na pokrycie bieżących kosztów zarządzania realizowanymi zadaniami, o których mowa w art. 2 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 7 lipca 2017 r. o Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej (Dz. U. poz. 1530);
- 2) dotacje celowe przeznaczone na realizację zadań, o których mowa w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 2017 r. o Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej;
- 3) dotacje celowe na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji dotyczących obsługi realizacji zadań, o których mowa w pkt 1.

Art. 44. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) formy studiów i szkoleń, na które mogą być przyjmowani cudzoziemcy,
- 2) wymagania, jakie muszą spełniać cudzoziemcy ubiegający się o przyjęcie na studia, studia doktoranckie i szkolenia lub o uczestniczenie w badaniach naukowych i pracach rozwojowych, uwzględniając poziom wykształcenia odpowiedni do podjęcia danej formy studiów lub szkolenia, stan zdrowia i predyspozycje do studiów na określonych kierunkach oraz rodzaje dokumentów, które są obowiązani przedstawić,
- 3) (uchylony)¹⁹⁾
- 4) sposób ustalania w uczelniach publicznych odpłatności za studia, studia doktoranckie, szkolenia i uczestniczenie w badaniach naukowych i pracach rozwojowych, uwzględniając planowane koszty kształcenia, możliwość obniżania i zwalniania z opłat i organy uprawnione do podejmowania decyzji w tych sprawach oraz sposób wnoszenia opłat i przypadki, w których opłaty podlegają zwrotowi

– mając na uwadze zapewnienie możliwie szerokiego dostępu do kształcenia i prowadzenia badań naukowych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz urzeczywistnienie zasady równego traktowania.

2.²⁰⁾ Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie muszą spełniać cudzoziemcy, o których mowa w art. 43 ust. 7, mając na uwadze potrzebę zapewnienia możliwie szerokiego dostępu do kształcenia i prowadzenia badań naukowych w kraju zamieszkania oraz urzeczywistnienia zasady równego traktowania.

3. Stypendystom, o których mowa w art. 43 ust. 7, stypendia mogą być wypłacane za pośrednictwem polskich placówek konsularnych lub polskich organizacji pozarządowych.

4. Warunki przyznawania stypendiów cudzoziemcom, o których mowa w art. 43 ust. 4 pkt 5, oraz ich wysokość ustala przyznający stypendium.

¹⁵⁾ Przez art. 36 pkt 3 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 13.

¹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 36 pkt 3 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁸⁾ Dodany przez art. 36 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁹⁾ Przez art. 36 pkt 5 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 36 pkt 5 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

Rozdział 5

Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Art. 45. 1. Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego, zwana dalej „Radą”, jest wybieralnym organem przedstawicielskim nauki i szkolnictwa wyższego.

2. Rada w swoich pracach kieruje się zasadą rzetelności, bezstronności i przejrzystości.

3. Rada współdziała z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, ministrem właściwym do spraw nauki oraz z innymi organami władzy i administracji publicznej w ustalaniu polityki państwa w zakresie szkolnictwa wyższego, polityki naukowej i innowacyjnej państwa, a w szczególności:

- 1) wyraża z własnej inicjatywy opinie we wszystkich sprawach dotyczących szkolnictwa wyższego, nauki, kultury i oświaty; może również zwracać się w tych sprawach do organów władzy publicznej, jednostek naukowych i uczelni, w tym o udzielenie wyjaśnień i informacji, zawiadamiając o tym ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i ministra właściwego do spraw nauki oraz innych ministrów;
- 2) sporządza opinie w sprawach przedstawionych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministra właściwego do spraw nauki oraz inne organy władzy i administracji publicznej lub z inicjatywy własnej;
- 3) opiniuje projekty aktów prawnych dotyczących szkolnictwa wyższego oraz rozwoju nauki i innowacyjności, a także zawieranych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących szkolnictwa wyższego i nauki;
- 4) wyraża opinie w sprawach projektu budżetu państwa w zakresie części, których dysponentami są minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego oraz minister właściwy do spraw nauki, w sprawach zasad przyznawania uczelniom dotacji z budżetu państwa, a także w sprawach środków na naukę i szkolnictwo wyższe przewidzianych w częściach budżetu państwa, których dysponentami są ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2;
- 5) opiniuje plany i sprawozdania z działalności Narodowego Centrum Nauki i Narodowego Centrum Badań i Rozwoju;
- 6) (uchylony)
- 7) wyraża opinie w sprawie Krajowych Ram Kwalifikacji;
- 8) wyraża opinie w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów, o których mowa w art. 9b i 9c.
- 9) (uchylony)

4. Rada może współpracować z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami działającymi w obszarze szkolnictwa wyższego i nauki.

Art. 46. 1. W skład Rady wchodzi:

- 1) nauczyciele akademicki wybrani przez Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich oraz Konferencję Rektorów Zawodowych Szkół Polskich spośród kandydatów wyłonionych przez uczelnie na podstawie wyborów – w liczbie czternastu, z podziałem tej liczby pomiędzy obie Konferencje proporcjonalnie do łącznej liczby studentów studiujących w uczelniach członkowskich każdej z tych Konferencji;
- 2) przedstawiciele Polskiej Akademii Nauk, wybrani przez Prezydium Polskiej Akademii Nauk – w liczbie pięciu;
- 3) przedstawiciele instytutów badawczych, wybrani przez Radę Główną Instytutów Badawczych – w liczbie czterech;
- 4) studenci, wybrani przez Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej – w liczbie czterech;
- 5) doktoranci, wybrani przez Krajową Reprezentację Doktorantów – w liczbie dwóch;
- 6) przedstawiciele pracodawców, wybrani przez organizacje pracodawców – w liczbie trzech.

1a. Nauczyciele akademicki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, reprezentują wszystkie obszary wiedzy, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

2. Kandydaci na członków Rady nie mogą mieć w dniu rozpoczęcia kadencji więcej niż siedemdziesiąt lat.

3. Podmioty wybierające kandydatów na członków Rady kierują się zasadami dążenia do wyrównywania udziału kobiet i mężczyzn w pracach Rady oraz zapewnienia w jej składzie osobowym właściwej reprezentacji instytucjonalnej i kadrowej.

Art. 46a. 1. Członkostwa w Radzie nie można łączyć z członkostwem w:

- 1) Polskiej Komisji Akredytacyjnej;
- 2) Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów;

- 3) Radzie Głównej Instytutów Badawczych;
- 4) Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych.

2. Członkiem Rady nie może być również osoba będąca założycielem uczelni niepublicznej lub pełniąca funkcję:

- 1) rektora, prorektora lub kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni;
- 2) kanclerza uczelni;
- 3) dyrektora instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk;
- 4) dyrektora instytutu badawczego;
- 5) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk;
- 6) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Umiejętności;
- 7) dyrektora Narodowego Centrum Badań i Rozwoju lub Narodowego Centrum Nauki.

3. Członkiem Rady może być osoba, która:

- 1) korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) ma nieposzlakowaną opinię i przestrzega zasad etyki naukowej;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

4. Ta sama osoba może pełnić funkcję członka Rady nie dłużej niż przez dwie następujące po sobie kadencje.

5. Kadencja Rady rozpoczyna się 1 stycznia i trwa cztery lata. Przedstawiciele studentów i doktorantów są powoływani na członków Rady na okres określony odpowiednio w statucie Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej i Krajowej Reprezentacji Doktorantów.

Art. 46b. 1. Przewodniczący Rady stwierdza wygaśnięcie mandatu członka Rady w przypadku:

- 1) śmierci;
- 2) złożenia rezygnacji;
- 3) niespełniania choćby jednego z wymagań określonych w art. 46a;
- 4) nieuczestniczenia w pracach Rady przez okres dłuższy niż sześć miesięcy.

2. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka Rady w trakcie kadencji dokonuje się na jego miejsce wyboru nowej osoby w trybie określonym w art. 46, na okres do końca kadencji. Niepełnej kadencji nie wlicza się do okresu, o którym mowa w art. 46a ust. 4.

Art. 46c. 1. Rada działa na posiedzeniach plenarnych i przez swoje organy. Organizację i tryb działania Rady oraz jej organy i ich kompetencje określa statut, uchwalony przez Radę na posiedzeniu plenarnym.

1a. Rada na posiedzeniu plenarnym podejmuje uchwałę w sprawie udzielenia absolutorium przewodniczącemu Rady po każdym roku jego działalności. Zasady udzielania absolutorium określa statut Rady.

1b. W przypadku nieudzielenia absolutorium przewodniczącemu Rady, Rada dokonuje wyboru nowego przewodniczącego.

2. W posiedzeniach plenarnych Rady uczestniczą z głosem doradczym przedstawiciele reprezentatywnych organizacji związkowych w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. poz. 1240) działających w uczelniach, instytutach badawczych i Polskiej Akademii Nauk, po jednym z każdego związku.

3. Rektor, na wniosek członka Rady będącego nauczycielem akademickim, może zwolnić go całkowicie lub częściowo z obowiązków dydaktycznych.

Art. 46d. 1. Przy Radzie działa Rzecznik Praw Absolwenta, powoływany przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

2. Rzecznik Praw Absolwenta współdziała z Radą w zakresie ograniczenia barier w dostępie do wykonywania zawodu zgodnego z kierunkiem studiów absolwenta. W tym celu Rzecznik Praw Absolwenta analizuje sytuację absolwentów na rynku pracy i stopień ich dostępu do określonych zawodów oraz przedstawia wnioski Radzie i ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego.

Art. 47. 1. Rada zamieszcza uchwały podjęte w sprawach, o których mowa w art. 45 ust. 3, na swojej stronie internetowej.

2. Obsługę administracyjną Rady i Rzecznika Praw Absolwenta wykonują jednostki organizacyjne urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

Rozdział 6

Polska Komisja Akredytacyjna

Art. 48. 1. Polską Komisję Akredytacyjną, zwaną dalej „Komisją”, powołuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

2. W skład Komisji wchodzi:

- 1) nie mniej niż osiemdziesięciu i nie więcej niż dziewięćdziesięciu członków powoływanych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego;
- 2) przewodniczący Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, który jest członkiem Komisji z mocy prawa.

3. Członkowie Komisji są powoływani spośród kandydatów zgłoszonych przez Radę, Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Konferencję Rektorów Zawodowych Szkół Polskich, Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, Krajową Reprezentację Doktorantów, senaty uczelni oraz ogólnokrajowe stowarzyszenia naukowe i organizacje pracodawców.

4. Członków Komisji, stanowiących nie więcej niż 50% jej składu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego powołuje spośród osób pełniących funkcję członka Komisji w dotychczasowej kadencji, uwzględniając ocenę ich pracy dokonywaną przez prezydium Komisji.

5. Przewodniczącego Komisji i sekretarza minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego powołuje spośród osób, o których mowa w ust. 3 lub 4.

6. Członkiem Komisji może być nauczyciel akademicki posiadający co najmniej stopień naukowy doktora, zatrudniony w uczelni jako podstawowym miejscu pracy.

7. Wymagania, o których mowa w ust. 6, nie dotyczą przedstawicieli organizacji pracodawców.

8. Powołując członków Komisji, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego uwzględnia wymóg reprezentowania w składzie Komisji przedstawicieli wszystkich obszarów kształcenia oraz zapewnia co najmniej 30% udział kobiet w jej składzie.

9. Członkowie Komisji nie mogą mieć w dniu rozpoczęcia kadencji Komisji więcej niż siedemdziesiąt lat.

10. Do członków Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 46a ust. 1–3.

11. Przewodniczący Komisji stwierdza wygaśnięcie mandatu członka Komisji z przyczyn określonych w art. 46b ust. 1. Do powołania nowego członka Komisji stosuje się odpowiednio przepis art. 46b ust. 2 zdanie pierwsze.

12. Członek Komisji może być odwołany, na wniosek prezydium Komisji, przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego. Do powołania nowego członka Komisji stosuje się odpowiednio przepis art. 46b ust. 2 zdanie pierwsze.

13. Kadencja Komisji rozpoczyna się dnia 1 stycznia i trwa cztery lata.

14. Rektor, na wniosek członka Komisji będącego nauczycielem akademickim, może zwolnić go całkowicie lub częściowo z obowiązku prowadzenia zajęć dydaktycznych.

Art. 48a. 1. Komisja jest instytucją działającą niezależnie na rzecz doskonalenia jakości kształcenia.

2. Komisja w swoich pracach kieruje się zasadą rzetelności, bezstronności i przejrzystości oraz dążeniem do wyrównywania udziału kobiet i mężczyzn w jej pracach.

3. Komisja dokonuje oceny jakości kształcenia na kierunkach studiów (ocena programowa), mając na uwadze:

- 1) programy kształcenia, z uwzględnieniem misji i strategii rozwoju uczelni;
- 2) standardy kształcenia określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9b i art. 9c;
- 3) kwalifikacje nauczycieli akademickich oraz innych osób prowadzących zajęcia ze studentami;
- 4) współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym w procesie kształcenia;
- 5) skuteczność wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia;

- 6) funkcjonowanie potwierdzania efektów uczenia się;
- 7) umiędzynarodowienie procesu kształcenia;
- 8) akredytacje i certyfikaty instytucji krajowych i międzynarodowych;
- 9) infrastrukturę wykorzystywaną do realizacji efektów kształcenia;
- 10) wsparcie studentów w procesie uczenia się.

4. (uchylony)

4a. (uchylony)

5. Komisja dokonuje oceny programowej z inicjatywy własnej lub na wniosek uczelni oraz, w przypadkach określonych w art. 11a ust. 3 i art. 49 ust. 4, na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

6. Do członków oraz ekspertów Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 24 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Wyłączenia członka Komisji lub eksperta dokonuje przewodniczący Komisji.

7. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, ogólne kryteria oceny programowej, uwzględniając potrzebę zapewnienia wysokiej jakości kształcenia.

Art. 49. 1. Komisja przedstawia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego:

- 1) opinie w sprawie utworzenia uczelni oraz przyznania uczelni lub jej podstawowej jednostce organizacyjnej uprawnienia do prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia;
- 2) wyniki oceny programowej, w tym kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, a także przestrzegania warunków prowadzenia studiów;
- 3) opinie w sprawie przywrócenia zawieszoności uprawnienia do prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia;
- 4) opinie w sprawie utworzenia przez uczelnię zagraniczną uczelni lub filii, o których mowa w art. 85 ust. 5.

2. Opinie w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, oraz wyniki oceny programowej w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich Komisja przekazuje również odpowiednio ministrom wskazanym w art. 33 ust. 2.

3. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Komisja może zwracać się do uczelni o udzielenie wyjaśnień i informacji oraz przeprowadzać wizytacje uczelni.

4. Na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego Komisja niezwłocznie dokonuje w uczelni lub jej jednostce organizacyjnej oceny programowej, w zakresie wskazanym we wniosku.

5. Komisja może dokonywać oceny programowej na wniosek zainteresowanej uczelni, w tym uczelni, o której mowa w art. 1 ust. 2.

6. Komisja dokonując oceny programowej stosuje skalę ocen: wyróżniająca, pozytywna, warunkowa, negatywna.

7. Opinie w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3 i 4, wraz z uzasadnieniem Komisja przedstawia w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące od dnia doręczenia wniosku. W uzasadnionych przypadkach przewodniczący Komisji może wystąpić z wnioskiem o przedłużenie tego terminu.

8. Wyniki oceny programowej wraz z uzasadnieniem Komisja przedstawia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego w terminie nie dłuższym niż czternaście dni od dnia podjęcia uchwały.

9. Komisja może przetwarzać dane osobowe nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami oraz studentów ocenianych uczelni w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań, o których mowa w ust. 1–4.

Art. 49a. Komisja współpracuje z krajowymi i międzynarodowymi instytucjami i organizacjami działającymi w obszarze szkolnictwa wyższego, w szczególności z tymi, których przedmiotem działania jest ocena jakości kształcenia i akredytacja.

Art. 50. 1. Komisja działa na posiedzeniach plenarnych oraz przez swoje organy.

2. Organami Komisji są:

- 1) przewodniczący;
- 2) sekretarz;
- 3) prezydium.

3. W skład prezydium wchodzi:

- 1) przewodniczący Komisji;
- 2) sekretarz;
- 3) przewodniczący zespołów, o których mowa w ust. 4 pkt 1;
- 4) przewodniczący Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) dwaj przedstawiciele organizacji pracodawców.

4. W skład Komisji wchodzi:

- 1) zespoły działające w ramach obszarów kształcenia;
- 2) zespół odwoławczy.

5. W skład zespołu, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, wchodzi co najmniej czterech członków Komisji będących przedstawicielami obszaru kształcenia, w tym co najmniej trzech posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinach lub dyscyplinach naukowych związanych z tym obszarem kształcenia, a także co najmniej jeden przedstawiciel organizacji pracodawców.

6. W skład zespołu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, wchodzi członkowie Komisji – co najmniej po jednym przedstawicielu każdego obszaru kształcenia. Członkostwa w zespole odwoławczym nie można łączyć z członkostwem w zespole, o którym mowa w ust. 4 pkt 1.

Art. 51. 1. Przewodniczącego Komisji oraz jej sekretarza powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

2. Przewodniczący Komisji zwołuje posiedzenia plenarne Komisji, przewodniczy jej obradom, reprezentuje ją na zewnątrz oraz podpisuje uchwały Komisji.

3. Sekretarz zapewnia sprawne funkcjonowanie Komisji i wykonywanie przez nią zadań.

4. Przewodniczących zespołów, o których mowa w art. 50 ust. 4, wybierają ich członkowie ze swego grona.

Art. 52. 1. Prezydium podejmuje uchwały w sprawach, o których mowa w art. 49 ust. 1 i 4, kierując się sprawozdaniem przedłożonym przez jeden z zespołów, o których mowa w art. 50 ust. 4 pkt 1.

2. Strona niezadowolona z uchwały prezydium podjętej w sprawach, o których mowa w art. 49 ust. 1 i 4, może zwrócić się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wniosek kieruje się do Komisji w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia uchwały. Prezydium podejmuje uchwałę w terminie nie dłuższym niż dwa miesiące od dnia doręczenia wniosku Komisji.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, jest opiniowany przez zespół odwoławczy.

4. W opiniowaniu wniosku, o którym mowa w ust. 2, nie mogą brać udziału eksperci Komisji, którzy uczestniczyli w pierwszym opiniowaniu sprawy.

5. Przewodniczący zespołu odwoławczego uczestniczy z prawem głosu w posiedzeniach prezydium, na których są podejmowane uchwały w sprawach wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Art. 53. 1. Organizację i tryb działania Komisji, szczegółowe kompetencje jej organów, szczegółowe kryteria i tryb dokonywania oceny programowej oraz sposób wyznaczania recenzentów określa statut uchwalony przez Komisję na posiedzeniu plenarnym.

1a. Statut, o którym mowa w ust. 1, wchodzi w życie, jeżeli minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego nie zgłosi w terminie trzydziestu dni od dnia otrzymania statutu zastrzeżeń co do jego zgodności z prawem.

2. Obsługę administracyjną i finansową Komisji wykonuje Biuro Polskiej Komisji Akredytacyjnej, zwane dalej „biurem”.

3. Biuro jest państwową jednostką budżetową finansowaną ze środków ustalanych w części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

4. Dyrektora biura powołuje i odwołuje przewodniczący Komisji. Powołanie dyrektora biura następuje po przeprowadzeniu konkursu. Pozostałych pracowników biura zatrudnia dyrektor po przeprowadzeniu otwartego i konkurencyjnego naboru.

5. Szczegółowy zakres działalności biura oraz jego organizację określa regulamin organizacyjny nadany przez przewodniczącego Komisji.

Art. 53a. 1. Komisja zamieszcza na swojej stronie internetowej uchwały dotyczące oceny programowej wraz z uzasadnieniem oraz raporty zespołów oceniających w terminie czternastu dni od dnia, w którym uchwała stała się prawomocna.

2. Uchwały wraz z uzasadnieniem Komisja zamieszcza również w Biuletynie Informacji Publicznej.

Rozdział 7

Konferencje rektorów

Art. 54. 1. Uczelnie akademickie, w których kształci się łącznie więcej niż połowa ogólnej liczby studentów studiujących w uczelniach akademickich, mogą utworzyć Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich. Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich posiada osobowość prawną.

2. Uczelnie zawodowe, w których kształci się łącznie więcej niż połowa ogólnej liczby studentów studiujących w uczelniach zawodowych, mogą utworzyć Konferencję Rektorów Zawodowych Szkół Polskich. Konferencja Rektorów Zawodowych Szkół Polskich posiada osobowość prawną.

3. Do konferencji rektorów, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. 1, art. 10a ust. 1 i 2, art. 11, art. 25, art. 28 i art. 29 oraz art. 33–39 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2017 r. poz. 210), z zachowaniem przepisów niniejszej ustawy.

4. Organem nadzorującym konferencje rektorów, o których mowa w ust. 1 i 2, jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

5. Statuty konferencji rektorów, o których mowa w ust. 1 i 2, określają w szczególności zasady członkostwa zwykłego oraz członkostwa stowarzyszonego – indywidualnego i zbiorowego, a także kryteria reprezentacji uczelni członkowskich różnych typów w organach konferencji.

6. Kadencja organów konferencji rektorów, o których mowa w ust. 1 i 2, jest zgodna z kadencją organów uczelni publicznych.

Art. 55. 1. Konferencje rektorów, o których mowa w art. 54 ust. 1 i 2, działają na rzecz rozwoju szkolnictwa wyższego, nauki i kultury, a w szczególności:

- 1) występują do organów władzy publicznej w istotnych sprawach szkolnictwa wyższego, nauki i kultury oraz w żywotnych sprawach środowiska akademickiego;
- 2) wyrażają z własnej inicjatywy opinie i przedstawiają wnioski w sprawach dotyczących szkolnictwa wyższego, nauki i kultury;
- 3) wspierają i monitorują działania na rzecz systematycznego podnoszenia jakości kształcenia oraz promowania jednostek oferujących kształcenie wysokiej jakości, co mogą realizować poprzez środowiskowe komisje akredytacyjne.

2. Organy władzy publicznej zasięgają opinii konferencji rektorów, o których mowa w art. 54 ust. 1 i 2, w sprawach:

- 1) zasad działania i kierunków rozwoju szkolnictwa wyższego, systemu badań naukowych, kształcenia i pomocy materialnej dla studentów i doktorantów, zarządzania uczelniami, kształcenia kadr i polityki naukowej oraz bazy materialnej szkół wyższych;
- 2) projektu budżetu państwa w części dotyczącej szkolnictwa wyższego;
- 3) projektów aktów prawnych dotyczących szkolnictwa wyższego, nauki i kultury, a także promocji nauki polskiej za granicą;
- 4) rozwiązań w systemie oświaty mających znaczenie dla szkół wyższych.

3. Termin na wyrażenie opinii w sprawach, o których mowa w ust. 2 pkt 2–4, wynosi miesiąc. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu wymóg zasięgnięcia opinii uważa się za spełniony.

DZIAŁ II

Ustrój uczelni

Rozdział 1

Statut uczelni

Art. 56. 1. Statut uczelni publicznej uchwała jej senat większością co najmniej dwóch trzecich głosów swojego składu, po zasięgnięciu opinii związków zawodowych działających w uczelni.

1a. Związki zawodowe przedstawiają opinię w terminie 30 dni.

1b. W przypadku bezskutecznego upływu terminu, o którym mowa w ust. 1a, wymóg zasięgnięcia opinii uważa się za spełniony.

2. Statut uczelni publicznej wchodzi w życie z dniem określonym w uchwale senatu.

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. Statut uczelni wojskowej i uczelni służb państwowych wchodzi w życie z dniem wydania odpowiednio przez Ministra Obrony Narodowej lub ministra właściwego do spraw wewnętrznych decyzji zatwierdzającej statut, chyba że w statucie został określony termin późniejszy.

Art. 57. 1. Statut publicznej uczelni teologicznej jest uchwalany przez właściwy organ uczelni w porozumieniu z właściwymi władzami kościołów i związków wyznaniowych oraz po zasięgnięciu opinii związków zawodowych działających w uczelni. Przepisy art. 56 ust. 1a i 1b stosuje się odpowiednio. Statut wchodzi w życie z dniem określonym w uchwale właściwego organu tej uczelni.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do innych uczelni publicznych, w których działa teologiczna podstawowa jednostka organizacyjna, z tym że porozumienie z właściwymi władzami kościołów i związków wyznaniowych dotyczy tylko postanowień statutu związanych z funkcjonowaniem teologicznej podstawowej jednostki organizacyjnej.

Art. 58. 1. Statut uczelni niepublicznej nadaje jej założyciel albo uchwała organ kolegiálny uczelni wskazany w statucie, z zastrzeżeniem art. 24 ust. 1, po zasięgnięciu opinii związków zawodowych działających w uczelni.

1a. Związki zawodowe przedstawiają opinię w terminie 30 dni.

1b. W przypadku bezskutecznego upływu terminu, o którym mowa w ust. 1a, wymóg zasięgnięcia opinii uważa się za spełniony.

2. Statut uczelni niepublicznej określa sposób przejścia funkcji założyciela w razie jego śmierci, jeżeli jest osobą fizyczną, albo likwidacji, jeżeli jest osobą prawną, oraz zasady i tryb likwidacji uczelni, z uwzględnieniem zobowiązań założyciela uczelni w przypadku jej likwidacji. Przejście funkcji założyciela wymaga zgody ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego wyrażonej w formie decyzji administracyjnej.

3. (uchylony)

4. Statut uczelni niepublicznej wchodzi w życie z dniem określonym w uchwale organu kolegiálnego wskazanego w statucie lub w decyzji założyciela.

5. (uchylony)

Art. 59. Przepisy art. 56–58 stosuje się odpowiednio do zmiany w statucie.

Rozdział 2

Organy uczelni

Art. 60. 1. Organami kolegiálnymi uczelni publicznej są senat i rady podstawowych jednostek organizacyjnych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Statut publicznej uczelni może przewidywać zamiast lub obok senatu inny organ kolegiálny.

3. Przepisy ustawy dotyczące senatu uczelni mogą być stosowane, w zakresie określonym w statucie uczelni, do organu kolegiálnego.

4. W publicznej uczelni, jeżeli statut tak stanowi, obok senatu lub organu kolegiálnego może działać konwent.

4a. W publicznej uczelni zawodowej działa konwent.

5. Organy kolegiálne uczelni niepublicznej określa jej statut. Przepisy ustawy dotyczące senatu stosuje się odpowiednio do najwyższego organu kolegiálnego uczelni niepublicznej.

6. Organami jednoosobowymi uczelni są rektor i kierownicy podstawowych jednostek organizacyjnych. Kierownikiem wydziału jest dziekan.

6a. W uczelniach nieposiadających podstawowej jednostki organizacyjnej prowadzącej co najmniej jeden kierunek studiów zadania rady podstawowej jednostki organizacyjnej w zakresie prowadzenia studiów wykonuje senat uczelni, a zadania kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej – rektor.

7. Statut uczelni niepublicznej może przewidywać istnienie innego, oprócz rektora, organu jednoosobowego.

8. Organami wyborczymi uczelni publicznej są kolegia elektorów.

9. W organach kolegialnych uczelni i organach wyborczych uczelni publicznej są reprezentowani nauczyciele akademicy, doktoranci, studenci oraz pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi.

Art. 61. 1. Skład senatu uczelni określa statut.

2. Statut uczelni publicznej określa tryb wyboru i procentowy udział w składzie senatu przedstawicieli nauczycieli akademickich, doktorantów, studentów oraz pracowników niebędących nauczycielami akademickimi, z uwzględnieniem ust. 3.

3. Udział przedstawicieli studentów i doktorantów w senacie uczelni nie może być mniejszy niż 20%. Liczbę przedstawicieli studentów i doktorantów ustala się proporcjonalnie do liczebności obu tych grup w uczelni, z tym że studenci i doktoranci są reprezentowani co najmniej przez jednego przedstawiciela każdej z tych grup.

4. W publicznej uczelni akademickiej nauczyciele akademicy posiadający tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego stanowią więcej niż połowę statutowego składu senatu, nie więcej jednak niż trzy piąte.

5. W publicznej uczelni zawodowej nauczyciele akademicy posiadający co najmniej stopień naukowy doktora stanowią więcej niż połowę statutowego składu senatu, z tym że statut uczelni zawodowej prowadzącej studia drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie może ustalić inny skład senatu.

6. Przewodniczącym senatu uczelni jest rektor.

7. W posiedzeniach senatu uczelni publicznej uczestniczą, z głosem doradczym, kanclerz, kwestor, dyrektor biblioteki głównej oraz przedstawiciele związków zawodowych działających w tej uczelni, po jednym z każdego związku.

8. W publicznej uczelni zawodowej w skład senatu wchodzi kanclerz oraz przedstawiciel uczelni wskazany przez rektora uczelni akademickiej, z którą publiczna uczelnia zawodowa współdziała na podstawie zawartej umowy.

Art. 62. 1. Kompetencje senatu uczelni określa statut uczelni, z wyjątkiem spraw uregulowanych w ustawie.

2. W uczelni, w której nie ma podstawowych jednostek organizacyjnych, senat pełni również funkcję rady takiej jednostki.

3. Senat uczelni zatwierdza sprawozdanie finansowe uczelni zgodnie z przepisami o rachunkowości.

Art. 63. 1. W skład konwentu uczelni publicznej wchodzi przedstawiciele:

- 1) otoczenia społeczno-gospodarczego uczelni i samorządu terytorialnego – stanowiący nie mniej niż połowę składu;
- 2) uczelni.

1a. (uchylony)

2. W skład konwentu publicznej uczelni zawodowej mogą wchodzić przedstawiciele uczelni akademickiej, z którą publiczna uczelnia zawodowa współdziała.

3. Szczegółowy skład konwentu oraz sposób powoływania jego członków określa statut.

4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, skład konwentu nadzorowanych przez niego uczelni, uwzględniając zadania uczelni jako jednostki wojskowej.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, skład konwentu nadzorowanych przez niego uczelni zawodowych, uwzględniając zadania uczelni jako jednostki właściwej służby państwowej.

Art. 64. 1. Kompetencje konwentu uczelni publicznej określa statut.

2. Statut uczelni publicznej może określać wspólne kompetencje senatu i konwentu, a także ustalać tryb zwoływania i prowadzenia wspólnych posiedzeń oraz podejmowania wspólnych uchwał.

Art. 65. 1. Uchwały senatu uczelni publicznej podjęte w zakresie kompetencji stanowiących są wiążące dla innych organów uczelni publicznej, jej pracowników, doktorantów i studentów.

2. Rektor uczelni publicznej zawiesza wykonanie uchwały senatu naruszającej przepisy ustawy lub statutu uczelni i w terminie czternastu dni od jej podjęcia zwołuje posiedzenie senatu w celu ponownego rozpatrzenia uchwały. Jeżeli senat nie zmieni albo nie uchyli zawieszonych uchwały, rektor przekazuje ją ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego lub właściwemu ministrowi wskazanemu w art. 33 ust. 2, w celu rozpatrzenia w trybie określonym w art. 36 ust. 1.

3. Rektor uczelni publicznej zawiesza wykonanie uchwały senatu naruszającej ważny interes uczelni i w terminie czternastu dni od jej podjęcia zwołuje posiedzenie senatu w celu ponownego rozpatrzenia uchwały. Zawieszona uchwała wchodzi w życie, jeżeli senat wypowie się za jej utrzymaniem większością co najmniej trzech czwartych głosów, w obecności co najmniej dwóch trzecich swojego statutowego składu.

4. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się do uczelni niepublicznej, jeżeli jej statut nie stanowi inaczej.

Art. 66. 1. Rektor kieruje działalnością uczelni i reprezentuje ją na zewnątrz, jest przełożonym pracowników, studentów i doktorantów uczelni.

1a. Rektor opracowuje i realizuje strategię rozwoju uczelni, uchwalaną przez organ kolegialny uczelni wskazany w statucie. Uchwała może określić środki na wdrażanie tej strategii, w tym pochodzące z funduszu rozwoju uczelni.

2. Rektor uczelni publicznej podejmuje decyzje we wszystkich sprawach dotyczących uczelni, z wyjątkiem spraw zastrzeżonych przez ustawę lub statut do kompetencji innych organów uczelni lub kanclerza, w szczególności:

- 1) podejmuje decyzje dotyczące mienia i gospodarki uczelni, w tym w zakresie zbycia lub obciążenia mienia, do wysokości określonej w art. 90 ust. 4;
- 2) (uchylony)
- 3) sprawuje nadzór nad działalnością dydaktyczną i badawczą uczelni;
- 3a) sprawuje nadzór nad wdrożeniem i doskonaleniem uczelnianego systemu zapewnienia jakości kształcenia;
- 4) sprawuje nadzór nad administracją i gospodarką uczelni;
- 5) dba o przestrzeganie prawa oraz zapewnienie bezpieczeństwa na terenie uczelni;
- 6) określa zakres obowiązków prorektorów.

3. (uchylony)

4. Rektor uczelni wojskowej oraz uczelni służb państwowych jest jednocześnie komendantem uczelni w rozumieniu przepisów, odpowiednio, o służbie wojskowej albo o właściwej służbie państwowej.

5. Do kompetencji rektora uczelni niepublicznej należą sprawy, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 5, oraz inne sprawy określone w statucie uczelni.

6. Statut uczelni niepublicznej może przekazać kompetencje określone w ust. 2 pkt 1 i 4 do właściwości organu, o którym mowa w art. 60 ust. 7.

Art. 67. 1. Skład rady podstawowej jednostki organizacyjnej określa statut.

2. Przewodniczącym rady podstawowej jednostki organizacyjnej jest jej kierownik.

3. Statut określa tryb wyboru i procentowy udział w składzie rady podstawowej jednostki organizacyjnej przedstawicieli nauczycieli akademickich, doktorantów, studentów oraz pracowników niebędących nauczycielami akademickimi jednostki, z uwzględnieniem ust. 4 i 5.

4. Udział przedstawicieli studentów i doktorantów w radzie podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni nie może być mniejszy niż 20%. Liczbę przedstawicieli studentów i doktorantów ustala się proporcjonalnie do liczebności obu tych grup w podstawowej jednostce organizacyjnej, z tym że studenci i doktoranci są reprezentowani co najmniej przez jednego przedstawiciela każdej z tych grup.

5. W uczelni akademickiej, nauczyciele akademicy posiadający tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego stanowią więcej niż połowę statutowego składu rady podstawowej jednostki organizacyjnej.

6. W posiedzeniach rady podstawowej jednostki organizacyjnej uczestniczą, z głosem doradczym, przedstawiciele związków zawodowych działających w uczelni, po jednym z każdego związku.

Art. 68. 1. Do kompetencji rady podstawowej jednostki organizacyjnej należy w szczególności:

- 1) ustalanie ogólnych kierunków działalności jednostki;
- 2) uchwalanie, po zasięgnięciu opinii właściwego organu samorządu studenckiego, zgodnie z wytycznymi ustalonymi przez senat uczelni publicznej lub organ kolegialny uczelni niepublicznej, programów studiów, w tym planów studiów;
- 3) uchwalanie, po zasięgnięciu opinii właściwego organu samorządu doktorantów, zgodnie z wytycznymi ustalonymi przez senat uczelni publicznej lub organ kolegialny uczelni niepublicznej, planów i programów studiów doktoranckich;
- 4) uchwalanie, zgodnie z wytycznymi ustalonymi przez senat uczelni publicznej lub organ kolegialny uczelni niepublicznej, planów i programów studiów podyplomowych oraz kursów doszkalających;

- 5) przypisywanie poziomów Polskiej Ramy Kwalifikacji do kwalifikacji nadawanych po ukończeniu studiów podyplomowych, z uwzględnieniem art. 21 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji;
- 6) podejmowanie decyzji o włączeniu do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji kwalifikacji nadawanych po ukończeniu studiów podyplomowych, uwzględniając informacje, o których mowa w art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji;
- 7) występowanie do ministra właściwego, o którym mowa w art. 2 pkt 14 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, z wnioskiem o włączenie do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji kwalifikacji nadawanych po ukończeniu kursów kształcących i szkoleń, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5.

2. Szczegółowe kompetencje rady podstawowej jednostki organizacyjnej określa statut.

3. Uchwały rady podstawowej jednostki organizacyjnej w sprawach należących do jej kompetencji są wiążące dla kierownika, pracowników, doktorantów i studentów tej jednostki.

4. Od uchwały rady podstawowej jednostki organizacyjnej kierownikowi tej jednostki służy odwołanie do senatu uczelni.

5. Senat uczelni uchyla uchwałę rady podstawowej jednostki organizacyjnej sprzeczną z ustawą, statutem, uchwałą senatu lub najwyższego organu kolegialnego uczelni niepublicznej, regulaminami i innymi przepisami wewnętrznymi uczelni lub naruszającą ważny interes uczelni.

Art. 69. 1. Tryb zwoływania posiedzeń i tryb pracy organów kolegialnych uczelni określa jej statut.

2. Uchwały organów kolegialnych uczelni zapadają zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy statutowej liczby ich członków, chyba że ustawa lub statut określają wyższe wymagania.

Art. 70. 1. Kompetencje kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni określa statut. Do kompetencji kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni należy w szczególności opracowanie strategii rozwoju jednostki zgodnej ze strategią rozwoju uczelni.

2. Od decyzji kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej służy odwołanie do rektora.

3. Rektor uchyla decyzję kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej sprzeczną z ustawą, statutem, uchwałą senatu lub najwyższego organu kolegialnego uczelni niepublicznej, uchwałą rady tej jednostki organizacyjnej, regulaminami lub innymi przepisami wewnętrznymi uczelni lub naruszającą ważny interes uczelni.

Art. 71. 1. Statut uczelni publicznej określa skład kolegium elektorów oraz tryb wyboru jego członków, tryb wyboru organów jednoosobowych, przedstawicieli do organów kolegialnych oraz osób pełniących inne funkcje z wyboru, z zachowaniem następujących zasad:

- 1) jednoosobowe organy są wybierane przez kolegia elektorów; nie mniej niż 20% składu kolegium elektorów stanowią przedstawiciele studentów i doktorantów; liczbę przedstawicieli studentów i doktorantów ustala się proporcjonalnie do liczebności obu tych grup odpowiednio w uczelni lub jednostce organizacyjnej, z tym że studenci i doktoranci są reprezentowani co najmniej przez jednego przedstawiciela każdej z tych grup;
- 2) czynne prawo wyborcze przysługuje nauczycielom akademickim zatrudnionym w uczelni jako podstawowym miejscu pracy, pracownikom niebędącym nauczycielami akademickimi, studentom oraz doktorantom;
- 3) bierne prawo wyborcze przysługuje nauczycielom akademickim zatrudnionym w uczelni jako podstawowym miejscu pracy, którzy nie ukończyli sześćdziesiątego siódmego roku życia, a w przypadku osób posiadających tytuł profesora – siedemdziesiątego roku życia, pracownikom niebędącym nauczycielami akademickimi, zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy, studentom oraz doktorantom;
- 3a) wymóg zatrudnienia nie dotyczy kandydatów na rektora;
- 4) każdy wyborca, o którym mowa w pkt 2, ma prawo do zgłaszania kandydatów;
- 5) głosowanie jest tajne;
- 6) wybór uważa się za dokonany, jeżeli kandydat uzyskał więcej niż połowę ważnych głosów, chyba że statut uczelni wymaga innej większości kwalifikowanej;
- 7) czas i miejsce wyborów podaje się do wiadomości w takim terminie i w taki sposób, aby wyborca miał możliwość wzięcia udziału w wyborach;
- 8) wybory przeprowadzają komisje wyborcze, powołane w trybie określonym w statucie.

2. Tryb wyboru oraz czas trwania kadencji przedstawicieli studentów i doktorantów określają odpowiednio regulamin samorządu studenckiego i regulamin samorządu doktorantów.

3. W publicznych uczelniach zawodowych czynne prawo wyborcze przysługuje także nauczycielom akademickim zatrudnionym w uczelni jako dodatkowym miejscu pracy.

4. (uchylony)

Art. 72. 1. Rektor uczelni publicznej może być powołany w drodze wyborów albo w drodze konkursu.

2. Rektorem uczelni może być osoba posiadająca co najmniej stopień naukowy doktora, chyba że statut określa wyższe wymagania w tym zakresie. Warunkiem pełnienia funkcji rektora jest zatrudnienie w uczelni jako podstawowym miejscu pracy.

2a. Sposób powołania rektora, szczegółowe wymagania kwalifikacyjne, jakie musi spełniać kandydat na rektora oraz warunki i tryb przeprowadzania konkursu określa statut.

2b. Do konkursu na rektora może przystąpić nauczyciel akademicki, który w roku przeprowadzania konkursu nie ukończył sześćdziesiątego siódmego roku życia, a w przypadku osób posiadających tytuł profesora – siedemdziesiątego roku życia.

3. Rektor uczelni publicznej niespełniający w dniu powołania wymogu zatrudnienia w uczelni jest zatrudniany z pominięciem konkursu, o którym mowa w art. 118a, najpóźniej w dniu poprzedzającym objęcie funkcji rektora.

4. W przypadku utworzenia nowej uczelni publicznej stosunek pracy z pierwszym jejrektorem nawiązuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, a w odniesieniu do uczelni wojskowej, służb państwowych, artystycznej, medycznej oraz morskiej odpowiednio właściwy minister wskazany w art. 33 ust. 2.

5. W publicznej uczelni morskiej rektor może być wybrany także spośród osób zatrudnionych w tej uczelni na stanowisku profesora nadzwyczajnego i posiadających najwyższy stopień oficerski, ustalony w przepisach o kwalifikacjach zawodowych i składzie załóg polskich statków morskich, zwany dalej „najwyższym stopniem oficerskim”. W publicznej uczelni artystycznej rektor może być wybrany także spośród osób zatrudnionych w tej uczelni na stanowisku profesora nadzwyczajnego i odznaczających się wybitnymi osiągnięciami artystycznymi.

6. Przewodniczący komisji wyborczej oraz przewodniczący komisji konkursowej są obowiązani niezwłocznie zawiadomić ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego lub właściwego ministra wskazanego w art. 33 ust. 2 o wyborze rektora albo wyłonieniu rektora w drodze konkursu.

Art. 73. 1. Rektora uczelni wojskowej Minister Obrony Narodowej:

- 1) wyznacza spośród żołnierzy zawodowych albo
 - 2) powołuje spośród byłych żołnierzy zawodowych
- spełniających warunki określone w art. 72 ust. 2.

2. Rektor uczelni wojskowej, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, niespełniający w dniu powołania wymogu zatrudnienia w uczelni jest zatrudniany z pominięciem konkursu, o którym mowa w art. 118a, najpóźniej w dniu poprzedzającym objęcie funkcji rektora.

3. Prorektora właściwego do spraw realizacji zadań uczelni wojskowej jako jednostki wojskowej wyznacza Minister Obrony Narodowej na wniosek rektora spośród żołnierzy zawodowych.

4. Rektor uczelni wojskowej, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz prorektor właściwy do spraw realizacji zadań uczelni wojskowej jako jednostki wojskowej są nauczycielami akademickimi. W decyzji o wyznaczeniu rektora lub prorektora Minister Obrony Narodowej określa przyporządkowanie do jednej z grup nauczycieli akademickich, o których mowa w art. 108, oraz do jednego ze stanowisk, o których mowa w art. 110, z zachowaniem przepisów art. 114–116.

Art. 74. 1. Rektora uczelni służb państwowych jako jednostki organizacyjnej właściwej służby wyznacza minister właściwy do spraw wewnętrznych spośród funkcjonariuszy właściwej służby państwowej, spełniających warunki określone w art. 72 ust. 2.

2. W szczególnych przypadkach minister właściwy do spraw wewnętrznych może wyznaczyć rektora uczelni służb państwowych spośród oficerów, niespełniających warunków określonych w art. 72 ust. 2, posiadających stopień we właściwej służbie państwowej odpowiadający co najmniej stopniowi generała brygady.

3. Prorektora właściwego do spraw realizacji zadań uczelni służb państwowych jako jednostek organizacyjnych właściwej służby wyznacza minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek rektora, spośród funkcjonariuszy właściwej służby państwowej.

Art. 75. 1. Prorektorzy w uczelni publicznej są powoływani w drodze wyborów albo w drodze konkursu. Sposób powoływania prorektorów, ich liczbę, szczegółowe wymagania kwalifikacyjne oraz warunki, zasady i tryb przeprowadzania konkursu określa statut. Warunkiem pełnienia funkcji prorektora jest zatrudnienie w uczelni jako podstawowym miejscu pracy.

2. (uchylony)

3. Osoba kandydująca na prorektora do spraw studenckich musi uzyskać zgodę większości przedstawicieli studentów i doktorantów w organie dokonującym wyboru lub w komisji rozstrzygającej konkurs. Niezajęcie stanowiska w terminie wskazanym w statucie uważa się za wyrażenie zgody.

4. Jeżeli nowo wybrany rektor uczelni morskiej nie posiada najwyższego stopnia oficerskiego, co najmniej jeden z prorektorów powinien posiadać taki stopień.

Art. 76. 1. W uczelni publicznej kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej lub jego zastępcy są powoływani w drodze wyborów albo w drodze konkursu.

2. Warunkiem pełnienia funkcji kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej lub jego zastępcy jest zatrudnienie w uczelni jako podstawowym miejscu pracy.

3. Sposób powoływania i odwoływania osób, o których mowa w ust. 1, liczbę zastępców kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej, szczegółowe wymagania kwalifikacyjne oraz warunki, zasady i tryb przeprowadzania konkursu określa statut.

4. (uchylony)

5. Przepis art. 75 ust. 3 stosuje się odpowiednio do wyboru prodziekana właściwego do spraw studenckich, a jeżeli statut przewiduje wybór zastępców kierowników podstawowych jednostek organizacyjnych niebędących wydziałami, także do wyboru zastępcy właściwego do spraw studenckich.

6. Jeżeli statut przewiduje powoływanie kierowników podstawowych jednostek organizacyjnych i ich zastępców, kandydatura zastępcy kierownika właściwego do spraw studenckich wymaga zgody organu samorządu studenckiego lub organu samorządu doktorantów danej jednostki organizacyjnej, wskazanego w regulaminie samorządu studenckiego i samorządu doktorantów. Jeżeli samorząd studencki i samorząd doktorantów nie zajmą stanowiska w tej sprawie w terminie siedmiu dni, kandydaturę uważa się za przyjętą.

Art. 77. 1. Kadencja kolegialnych i jednoosobowych organów uczelni publicznej trwa cztery lata i rozpoczyna się w dniu 1 września w roku wyborów, a kończy w dniu 31 sierpnia w roku, w którym upływa kadencja.

2. W uczelni publicznej rektor, prorektor, kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej i jego zastępca nie mogą być powołani do pełnienia tej samej funkcji na więcej niż dwie następujące po sobie kadencje.

2a. W uczelni publicznej ta sama osoba nie może być członkiem senatu lub członkiem konwentu dłużej niż dwie następujące po sobie kadencje. Nie dotyczy to osób wchodzących w skład senatu lub konwentu w związku z pełnieniem funkcji organu jednoosobowego uczelni, a także prorektora, jeżeli zgodnie ze statutem wchodzi on w skład senatu lub konwentu.

2b. Ograniczenia wynikające z ust. 2a nie dotyczą uczelni publicznych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw kultury i dziedzictwa narodowego.

3. Statut uczelni publicznej określa:

- 1) przypadki wygaśnięcia mandatu członka organu kolegialnego przed upływem kadencji;
- 2) przypadki wygaśnięcia mandatu organu jednoosobowego i jego zastępcy przed upływem kadencji;
- 3) tryb wyborów uzupełniających;
- 4) zasady powierzenia obowiązków organu jednoosobowego w przypadku:
 - a) wygaśnięcia mandatu przed upływem kadencji,
 - b) zawieszenia osoby pełniącej funkcję organu jednoosobowego w pełnieniu obowiązków.

3a. W przypadku wygaśnięcia mandatu organu jednoosobowego uczelni i jego zastępcy oraz mandatu członka organu kolegialnego w trakcie kadencji dokonuje się wyboru na ich miejsce nowych osób na okres do końca kadencji, a w przypadku osób powołanych w drodze konkursu przeprowadza się ponownie konkurs. Niepełnej kadencji nie wlicza się do okresu, o którym mowa w ust. 1.

4. Organy kolegialne uczelni publicznej pełnią swoje funkcje do czasu ukonstytuowania się organów nowej kadencji.

Art. 78. 1. Rektor i prorektor uczelni publicznej powołani w drodze wyborów mogą być odwołani przez organ, który dokonał wyboru, a w przypadku rektora i prorektora powołanych w drodze konkursu przez senat uczelni kwalifikowaną większością dwóch trzecich statutowego składu senatu, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6.

2. Wniosek o odwołanie rektora może być zgłoszony przez co najmniej połowę statutowego składu senatu uczelni. Wniosek o odwołanie prorektora może być zgłoszony przez rektora, a pisemny wniosek o odwołanie prorektora właściwego do spraw studenckich może być zgłoszony również przez co najmniej trzy czwarte przedstawicieli studentów i doktorantów wchodzących w skład senatu.

3. Uchwała o odwołaniu rektora jest podejmowana większością co najmniej trzech czwartych głosów w obecności co najmniej dwóch trzecich statutowego składu organu, który dokonał wyboru.

4. Uchwała o odwołaniu prorektora jest podejmowana bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej dwóch trzecich statutowego składu organu, który dokonał wyboru.

5. Rektora uczelni wojskowej i prorektora właściwego do realizacji zadań tej uczelni jako jednostki wojskowej może odwołać Minister Obrony Narodowej w trybie określonym w przepisach o służbie żołnierzy zawodowych.

6. Rektora uczelni służb państwowych i prorektora właściwego do spraw realizacji zadań tej uczelni jako jednostki organizacyjnej właściwej służby może odwołać minister właściwy do spraw wewnętrznych w trybie określonym w przepisach o służbie funkcjonariuszy właściwej służby państwowej.

Art. 79. 1. Funkcji organu jednoosobowego uczelni lub jego zastępcy nie może pełnić osoba pełniąca funkcję organu jednoosobowego w innej uczelni albo będąca założycielem innej uczelni niepublicznej.

2. Statut może zakazać łączenia funkcji członka organu kolegialnego uczelni z funkcją organu jednoosobowego innej uczelni, ze statusem założyciela innej uczelni niepublicznej będącego osobą fizyczną albo ze statusem członka organu osoby prawnej będącej założycielem innej uczelni niepublicznej.

Art. 80. 1. Organy jednoosobowe uczelni niepublicznej i ich zastępców powołuje i odwołuje założyciel lub organ wskazany w statucie, po zasięgnięciu opinii senatu uczelni. Założyciel zwołuje posiedzenie senatu w celu zasięgnięcia opinii w sprawie powołania i odwołania organów jednoosobowych i ich zastępców.

2. Szczegółowy tryb powoływania i odwoływania organów jednoosobowych uczelni niepublicznej określa statut.

Art. 81. 1. Kanclerz uczelni publicznej kieruje jej administracją i gospodarką w zakresie określonym przez statut oraz rektora.

2. Kanclerza uczelni publicznej zatrudnia rektor po zasięgnięciu opinii senatu.

3. Kanclerz uczelni publicznej odpowiada za swoją działalność przed rektorem.

Art. 82. 1. Kwestor uczelni publicznej pełni funkcję głównego księgowego i jest zastępcą kanclerza. Obowiązki i uprawnienia kwestora jako głównego księgowego regulują odrębne przepisy.

2. Kwestora uczelni publicznej powołuje i odwołuje rektor na wniosek kanclerza.

Art. 83. 1. Organizację oraz zasady działania administracji uczelni publicznej określa regulamin organizacyjny, chyba że statut stanowi inaczej. Tryb ustalania regulaminu organizacyjnego określa statut.

2. Organizację oraz zasady działania administracji uczelni niepublicznej określa regulamin organizacyjny nadany przez założyciela lub przez organ wskazany w statucie.

Rozdział 3

Organizacja uczelni

Art. 84. 1. Podstawowe jednostki organizacyjne uczelni, w tym jednostki zamiejscowe, tworzy, przekształca i likwiduje rektor po zasięgnięciu opinii senatu.

2. (uchylony)

3. W uczelni mogą być tworzone inne jednostki organizacyjne. Rodzaje, warunki i tryb tworzenia, likwidacji i przekształcania tych jednostek, z zastrzeżeniem art. 85 ust. 1–4, określa statut.

3a. W uczelni w celu organizacji indywidualnych studiów międzyobszarowych, o których mowa w art. 8 ust. 2, może być utworzona międzywydziałowa jednostka organizacyjna uczelni, której rada określa programy studiów, w tym plany studiów.

3b. Kierownik jednostki, o której mowa w ust. 3a, wykonuje uprawnienia kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej, o których mowa w art. 175 i art. 190, jeżeli statut uczelni nie stanowi inaczej.

4. (uchylony)

Art. 84a. (uchylony)²¹⁾

Art. 84b. (uchylony)²¹⁾

Art. 85. 1. Uczelnia w celu realizacji zadań dydaktycznych może utworzyć poza swoją siedzibą zamiejscową jednostkę organizacyjną w formie:

- 1) podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni;
- 2) filii.

2. (uchylony)

3. Uczelnia może utworzyć poza swoją siedzibą zamiejscową jednostkę organizacyjną o zadaniach innych niż dydaktyczne, także w formie innej niż określona w ust. 1.

4. Utworzenie za granicą zamiejscowej jednostki organizacyjnej uczelni wymaga pozwolenia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, wydanego w drodze decyzji administracyjnej, po uzyskaniu pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw zagranicznych.

5. Uczelnie zagraniczne mogą tworzyć uczelnie i filie z siedzibą na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, wydanej po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zagranicznych i Komisji.

6. Uczelnię lub filię może tworzyć uczelnia zagraniczna, która uzyskała pozytywną ocenę agencji oceniającej jakość kształcenia uznawanej przez władze macierzystego kraju albo zarejestrowanej w Europejskim Rejestrze Agencji Akredytacyjnych (EQAR) lub agencji innego kraju, której oceny są uznawane przez Komisję.

7. Do uczelni i filii utworzonych przez uczelnie zagraniczne nie mają zastosowania przepisy niniejszej ustawy, z wyjątkiem ust. 5 i 6.

Art. 86. 1. W celu lepszego wykorzystania potencjału intelektualnego i technicznego uczelni oraz transferu wyników prac naukowych do gospodarki, uczelnie mogą prowadzić akademickie inkubatory przedsiębiorczości oraz centra transferu technologii.

2. Akademicki inkubator przedsiębiorczości tworzy się w celu wsparcia działalności gospodarczej środowiska akademickiego lub pracowników uczelni i studentów będących przedsiębiorcami.

3. Akademicki inkubator przedsiębiorczości utworzony:

- 1) w formie jednostki ogólnouczelnianej działa na podstawie regulaminu zatwierdzonego przez senat uczelni;
- 2) w formie spółki kapitałowej działa na podstawie dokumentów ustrojowych.

4. Centrum transferu technologii tworzy się w celu komercjalizacji bezpośrednio.

5. Centrum transferu technologii utworzone w formie jednostki ogólnouczelnianej działa na podstawie regulaminu zatwierdzonego przez senat uczelni, a w przypadku uczelni niepublicznej – przez organ wskazany w statucie.

6. W akademickim inkubatorze przedsiębiorczości lub centrum transferu technologii, utworzonych w formie ogólnouczelnianych jednostek organizacyjnych, tworzy się rady nadzorujące, których skład i kompetencje określone są odpowiednio w ich regulaminach.

7. Dyrektora akademickiego inkubatora przedsiębiorczości lub centrum transferu technologii, działających w formie jednostek ogólnouczelnianych, zatrudnia rektor, po zasięgnięciu opinii senatu uczelni, a w przypadku uczelni niepublicznej – organ wskazany w statucie, spośród kandydatów przedstawionych przez rady nadzorujące tych jednostek.

²¹⁾ Przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 2 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2169), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

Art. 86a. 1. Uczelnia, w celu komercjalizacji pośredniej, może utworzyć wyłącznie jednoosobową spółkę kapitałową, z zastrzeżeniem art. 86b ust. 1, zwaną dalej „spółką celową”. Na pokrycie kapitału zakładowego spółki celowej uczelnia może wnieść w całości albo w części wkład niepieniężny (aport) w postaci wyników badań naukowych lub prac rozwojowych, w szczególności będących wynalazkiem, wzorem użytkowym, wzorem przemysłowym lub topografią układu scalonego, wyhodowaną albo odkrytą i wyprowadzoną odmianą rośliny, oraz know-how związanego z tymi wynikami. Spółkę celową tworzy rektor za zgodą senatu uczelni, a w przypadku uczelni niepublicznej – organ wskazany w statucie.

1a.²²⁾ Uczelnia w celu, o którym mowa w ust. 1, może utworzyć więcej niż jedną spółkę celową.

2. Uczelnia, w drodze odpłatnej albo nieodpłatnej umowy, może powierzyć spółce celowej zarządzanie prawami do wyników lub do know-how, o których mowa w ust. 1, w zakresie komercjalizacji bezpośredniej.

3. (uchylony)

3a.²³⁾ Do wykonywania czynności w zakresie komercjalizacji oraz do wniesienia wkładu do spółki celowej, w tym w celu jej utworzenia, nie stosuje się przepisów art. 38–41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2259 oraz z 2017 r. poz. 624, 1491 i 1529).

4. Wyplaconą dywidendę spółki celowej uczelnia przeznacza na działalność statutową uczelni.

Art. 86b. 1. Spółka celowa może zostać utworzona przez kilka uczelni publicznych albo kilka uczelni niepublicznych. Uczelnia publiczna może przystąpić do spółki celowej utworzonej przez inną uczelnię publiczną, a uczelnia niepubliczna może przystąpić do spółki celowej utworzonej przez inną uczelnię niepubliczną. Wspólnikami lub akcjonariuszami spółki celowej mogą być wyłącznie uczelnie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, każda z uczelni może powierzyć spółce celowej zadania, o których mowa w art. 86a ust. 2, w drodze odrębnej umowy.

Art. 86ba.²⁴⁾ Do wykonywania czynności w zakresie komercjalizacji oraz do wniesienia wkładu do spółki celowej, w tym w celu jej utworzenia, nie stosuje się przepisów *ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 154, 888, 1933 i 1954)*²⁵⁾.

Art. 86c. 1. Senat, a w przypadku uczelni niepublicznej – organ wskazany w statucie, uchwała:

- 1) regulamin zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz prawami własności przemysłowej oraz zasad komercjalizacji, który określa w szczególności:
 - a) prawa i obowiązki uczelni, pracowników oraz studentów i doktorantów w zakresie ochrony i korzystania z praw autorskich i praw pokrewnych oraz praw własności przemysłowej,
 - b) zasady wynagradzania twórców,
 - c) zasady i procedury komercjalizacji,
 - d) zasady korzystania z majątku uczelni wykorzystywanego do komercjalizacji oraz świadczenia usług naukowo-badawczych;
- 2) regulamin korzystania z infrastruktury badawczej uczelni, który określa w szczególności:
 - a) prawa i obowiązki uczelni oraz jej pracowników, doktorantów lub studentów w zakresie korzystania z infrastruktury badawczej przy prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych,
 - b) zasady korzystania i wysokość opłat za korzystanie z infrastruktury badawczej do prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych przez podmioty inne niż wskazane w lit. a.

2. W regulaminie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, senat uczelni publicznej określa ponadto:

- 1) zasady podziału środków uzyskanych z komercjalizacji między twórcą będącym pracownikiem uczelni publicznej a tą uczelnią;
- 2) zasady i tryb przekazywania uczelni publicznej przez pracownika, studenta lub doktoranta tej uczelni informacji o wynikach badań naukowych lub prac rozwojowych oraz o know-how związanym z tymi wynikami, informacji o uzyskanych przez pracownika środkach z komercjalizacji oraz zasady i tryb przekazywania przez pracownika przysługujących uczelni publicznej części środków uzyskanych z komercjalizacji;

²²⁾ Dodany przez art. 6 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o zmianie niektórych ustaw określających warunki prowadzenia działalności innowacyjnej (Dz. U. poz. 1933), która weszła w życie z dniem 31 grudnia 2016 r.

²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 54 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2260), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

²⁴⁾ Dodany przez art. 6 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 22.

²⁵⁾ Ustawa utraciła moc z dniem 1 stycznia 2017 r. na podstawie art. 133 ustawy, o której mowa w odnośniku 23.

- 3) zasady i tryb przekazywania pracownikowi przez uczelnię publiczną informacji o decyzjach, o których mowa w art. 86e ust. 1 i 2, oraz zasady i tryb przekazywania przez uczelnię publiczną przysługujących pracownikowi części środków uzyskanych z komercjalizacji.

Art. 86d. Do wyników:

- 1) badań naukowych będących wynalazkiem, wzorem użytkowym, wzorem przemysłowym lub topografią układu scalonego, wyhodowaną albo odkrytą i wyprowadzoną odmianą rośliny,
- 2) prac rozwojowych

– powstałych w ramach wykonywania przez pracownika uczelni publicznej obowiązków ze stosunku pracy oraz do know-how związanego z tymi wynikami stosuje się przepisy art. 86e–86h.

Art. 86e. 1.²⁶⁾ Pracownik przekazuje uczelni publicznej informację o wynikach badań naukowych lub prac rozwojowych oraz o know-how związanym z tymi wynikami. W przypadku złożenia przez pracownika oświadczenia o zainteresowaniu przeniesieniem praw do tych wyników i związanego z nimi know-how, uczelnia publiczna w terminie trzech miesięcy podejmuje decyzję w sprawie ich komercjalizacji.

1a.²⁷⁾ Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, pracownik może złożyć w formie pisemnej w terminie czternastu dni od dnia przekazania uczelni publicznej informacji o wynikach i związanym z nimi know-how. Termin trzech miesięcy, o którym mowa w ust. 1, biegnie od dnia złożenia oświadczenia.

2. W przypadku podjęcia przez uczelnię publiczną decyzji o niekomercjalizacji albo po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, uczelnia jest zobowiązana, w terminie trzydziestu dni, do złożenia pracownikowi oferty zawarcia bezwarunkowej i odpłatnej umowy o przeniesienie praw do wyników badań naukowych lub prac rozwojowych oraz know-how związanego z tymi wynikami, łącznie z informacjami, utworami wraz z własnością nośników, na których utwory te utrwalono, i doświadczeniami technicznymi, przekazanymi zgodnie z ust. 5 pkt 2. Umowa powinna zostać zawarta w formie pisemnej, pod rygorem nieważności. Wynagrodzenie przysługujące uczelni publicznej za przeniesienie praw nie może być wyższe niż 5% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za pracę w gospodarce narodowej w roku poprzednim, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.²⁸⁾

3. W przypadku nieprzyjęcia przez pracownika oferty zawarcia umowy, o której mowa w ust. 2, prawa do wyników badań naukowych lub prac rozwojowych oraz know-how związanego z tymi wynikami, łącznie z informacjami, utworami wraz z własnością nośników, na których utwory te utrwalono, i doświadczeniami technicznymi, przekazanymi zgodnie z ust. 5 pkt 2, przysługują uczelni publicznej.

4. Przepisy ust. 1–3 oraz art. 86h nie dotyczą przypadków, gdy badania naukowe lub prace rozwojowe były prowadzone:

- 1) na podstawie umowy ze stroną finansującą lub współfinansującą te badania lub prace, przewidującej zobowiązanie do przeniesienia praw do wyników badań naukowych lub prac rozwojowych na rzecz tej strony lub na rzecz innego podmiotu niż strona umowy (badania lub prace zlecone);
- 2) z wykorzystaniem środków finansowych, których zasady przyznawania lub wykorzystywania określają odmienny niż w ustawie sposób dysponowania wynikami badań naukowych lub prac rozwojowych oraz know-how związanym z tymi wynikami.

5. Pracownik uczelni publicznej jest zobowiązany do:

- 1) zachowania poufności wyników badań naukowych lub prac rozwojowych oraz know-how związanego z tymi wynikami,
- 2) przekazania uczelni publicznej wszystkich posiadanych przez niego informacji, utworów wraz z własnością nośników, na których utwory te utrwalono, i doświadczeń technicznych potrzebnych do komercjalizacji,
- 3) powstrzymania się od prowadzenia jakichkolwiek działań zmierzających do wdrażania wyników,
- 4) współdziałania w procesie komercjalizacji, w tym w postępowaniach zmierzających do uzyskania praw wyłącznych

– nie dłużej niż przez okres przysługiwania praw uczelni publicznej.

²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 22.

²⁷⁾ Dodany przez art. 6 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 22.

²⁸⁾ Zdanie trzecie w brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 3 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 22.

Art. 86f. 1. W przypadku komercjalizacji pracownikowi przysługuje od uczelni publicznej nie mniej niż:

- 1) 50% wartości środków uzyskanych przez uczelnię z komercjalizacji bezpośredniej, obniżonych o nie więcej niż 25% kosztów bezpośrednio związanych z tą komercjalizacją, które zostały poniesione przez uczelnię lub spółkę celową;
- 2) 50% wartości środków uzyskanych przez spółkę celową w następstwie danej komercjalizacji pośredniej, obniżonych o nie więcej niż 25% kosztów bezpośrednio związanych z tą komercjalizacją, które zostały poniesione przez uczelnię lub spółkę celową.

2. W przypadku komercjalizacji dokonanej przez pracownika, uczelni publicznej przysługuje 25% wartości środków uzyskanych przez pracownika z komercjalizacji, obniżonych o nie więcej niż 25% kosztów bezpośrednio związanych z tą komercjalizacją, które zostały poniesione przez pracownika.

3. Przez koszty związane bezpośrednio z komercjalizacją rozumie się koszty zewnętrzne, w szczególności koszty ochrony prawnej, ekspertyz, wyceny wartości przedmiotu komercjalizacji i opłat urzędowych. Do kosztów tych nie wlicza się kosztów poniesionych przed podjęciem decyzji o komercjalizacji oraz wynagrodzenia, o którym mowa w art. 86e ust. 2.

4. (uchylony)²⁹⁾

Art. 86g. 1. Przepisy art. 86e i art. 86f w zakresie dotyczącym odpowiednio wysokości wynagrodzenia oraz udziału w środkach uzyskanych z komercjalizacji określają wysokość łącznego wynagrodzenia oraz udziału w tych środkach, przysługujących:

- 1) pracownikom wchodzącym w skład zespołu badawczego od uczelni publicznej;
- 2) uczelni publicznej od pracowników wchodzących w skład zespołu badawczego.

2. Pracownik wchodzący w skład zespołu badawczego ma prawo dochodzić od uczelni publicznej przysługującej mu części udziału w środkach z komercjalizacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

3. Pracownik wchodzący w skład zespołu badawczego odpowiada wobec uczelni publicznej za zobowiązania, o których mowa w ust. 1 pkt 2, do wysokości przypadającego mu udziału we współwłasności wyników badań naukowych lub prac rozwojowych oraz know-how związanego z tymi wynikami.

Art. 86h. Po otrzymaniu od pracownika informacji o wynikach badań naukowych lub prac rozwojowych oraz o know-how związanym z tymi wynikami, o których mowa w art. 86d, uczelnia publiczna oraz pracownik mogą, w sposób odmienny niż stanowi ustawa, określić w drodze umowy prawa do tych wyników lub sposób i tryb komercjalizacji tych wyników.

Art. 86i. W sprawach nieuregulowanych ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 880 i 1089), ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 776) oraz ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. z 2016 r. poz. 843 oraz z 2017 r. poz. 1238).

Art. 87. Status szpitali będących bazą dydaktyczną i naukowo-badawczą uczelni medycznych lub innych uczelni prowadzących działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych regulują przepisy o działalności leczniczej.

Art. 88. 1. W uczelni działa system biblioteczno-informacyjny, którego podstawę stanowi biblioteka. Organizację i funkcjonowanie systemu biblioteczno-informacyjnego uczelni, w tym zasady korzystania z niego przez osoby niebędące pracownikami, doktorantami lub studentami uczelni, określa statut.

2. Dyrektora biblioteki zatrudnia rektor po zasięgnięciu opinii senatu uczelni. W uczelni akademickiej dyrektorem biblioteki może być osoba posiadająca uprawnienia do zajmowania stanowisk wymienionych w art. 113 lub stopień naukowy.

3. W uczelni działa rada biblioteczna jako organ opiniodawczy rektora. Skład i kompetencje rady bibliotecznej oraz tryb jej powoływania określa statut uczelni.

4. Uczelnia w związku z funkcjonowaniem systemu biblioteczno-informacyjnego może przetwarzać określone w jej statucie dane osobowe osób korzystających z tego systemu.

5. Zbiór danych osobowych, o których mowa w ust. 4, jest zwolniony z obowiązku rejestracji zbiorów danych osobowych, o których mowa w art. 40 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922).

6. Uczelnia prowadzi archiwum. Działalność archiwum regulują przepisy ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1506 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 1086).

²⁹⁾ Przez art. 6 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 22.

Rozdział 4

Mienie i finanse uczelni

Art. 89. Mienie uczelni obejmuje własność i inne prawa majątkowe.

Art. 90. 1. W akcie o utworzeniu uczelni publicznej wskazuje się mienie lub organ, który ją w to mienie wyposaża.

2. Na wyposażenie, o którym mowa w ust. 1, tworzonej uczelni przeznaczają się nieruchomości z zasobu nieruchomości Skarbu Państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego. Na wyposażenie uczelni tworzonej z połączenia kilku uczelni przeznaczają się nieruchomości stanowiące własność łączonych uczelni; na jej wyposażenie mogą być również przeznaczone nieruchomości z zasobu nieruchomości Skarbu Państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego.

3. Skarb Państwa oraz jednostki samorządu terytorialnego mogą przekazywać uczelniom nieruchomości w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147, z późn. zm.³⁰⁾).

4.³¹⁾ Na zasadach określonych w art. 38–41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym dokonanie przez uczelnię publiczną czynności prawnej w zakresie rozporządzenia składnikami aktywów trwałych, w rozumieniu przepisów o rachunkowości oraz dokonanie przez uczelnię publiczną czynności prawnej w zakresie oddania tych składników do korzystania innemu podmiotowi, na okres dłuższy niż 180 dni w roku kalendarzowym, wymaga zgody Prezesa Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadkach gdy wartość rynkowa tych składników albo wartość rynkowa przedmiotu czynności prawnej, przekracza kwotę 2 000 000 złotych. Do wniosku o wyrażenie zgody dołącza się zgodę senatu uczelni.

5. W przypadku likwidacji uczelni publicznej jej mienie, po spłaceniu zobowiązań, staje się, odpowiednio do źródła pochodzenia tego mienia zgodnie z ust. 2, mieniem Skarbu Państwa albo mieniem jednostki samorządu terytorialnego. O przeznaczeniu mienia zlikwidowanej uczelni publicznej decyduje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, a w przypadku uczelni wojskowej, służb państwowych, artystycznej, medycznej oraz morskiej odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2.

6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do mienia przekazanego uczelni niepublicznej w trybie ust. 3.

7. (uchylony)

Art. 91. 1. Działalność uczelni, o której mowa w art. 13 ust. 1 i art. 14, podlega zwolnieniu z podatku dochodowego, podatku od towarów i usług, podatku od nieruchomości, podatku rolnego, podatku leśnego i podatku od czynności cywilnoprawnych na zasadach określonych w odrębnych ustawach.

2. Uczelnia jest zwolniona z opłat z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości Skarbu Państwa, z wyjątkiem opłat określonych w przepisach o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa.

Art. 92. 1. Działalność uczelni publicznej jest finansowana z dotacji z budżetu państwa na zadania ustawowo określone oraz może być finansowana z przychodów własnych.

2. Przychody własne uczelnia publiczna gromadzi na odrębnych rachunkach bankowych.

3. Środki z dotacji z budżetu państwa na zadania ustawowo określone uczelnia niepubliczna gromadzi na odrębnych rachunkach bankowych.

Art. 93. 1. Wydatki budżetu państwa planowane na finansowanie działalności uczelni publicznych, w części dotyczącej wynagrodzeń waloryzowane są corocznie, co najmniej o średnioroczny wskaźnik wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej ustalony w ustawie budżetowej na dany rok budżetowy.

2. Wydatki budżetu państwa planowane na finansowanie działalności uczelni publicznych, w części nie dotyczącej wynagrodzeń waloryzowane są corocznie, co najmniej o średnioroczny wskaźnik wzrostu cen towarów i usług ustalony w ustawie budżetowej na dany rok budżetowy.

Art. 94. 1. Z budżetu państwa uczelnia publiczna otrzymuje dotacje na:

1) zadania związane z:

a) kształceniem studentów studiów stacjonarnych,

³⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2260 oraz z 2017 r. poz. 624, 820, 1509, 1529, 1566 i 1595.

³¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 54 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 23.

- b) kształceniem uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich,
 - c) kształceniem kadr naukowych,
 - d) utrzymaniem uczelni, w tym na remonty;
- 2) zadania uczelni wojskowej związane z obroną narodową;
 - 3) zadania uczelni służb państwowych związane z bezpieczeństwem obywateli i ochroną ludności;
 - 4) zadania uczelni artystycznej związane z działalnością kulturalną w rozumieniu przepisów o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej;
 - 5) zadania uczelni morskiej związane z utrzymaniem statków szkolnych i specjalistycznych ośrodków szkoleniowych dla kadr morskich;
 - 6) zadania uczelni kształcącej personel lotniczy dla lotnictwa cywilnego, związane z utrzymaniem powietrznych statków szkolnych i specjalistycznych ośrodków szkoleniowych kadr powietrznych;
 - 7) zadania związane z bezzwrotną pomocą materialną dla studentów w zakresie określonym w art. 173 ust. 1 oraz dla doktorantów w zakresie określonym w art. 199 ust. 1;
 - 8) zadania związane ze świadczeniami zdrowotnymi, wykonywanymi w ramach kształcenia studentów studiów stacjonarnych w podstawowej jednostce organizacyjnej uczelni medycznej lub innej uczelni publicznej, w której prowadzone jest kształcenie na kierunkach medycznych pod bezpośrednim nadzorem nauczycieli akademickich posiadających kwalifikacje do wykonywania zawodu medycznego właściwego ze względu na treści kształcenia;
 - 9) zadania związane z prowadzeniem podyplomowego kształcenia w celu zdobywania specjalizacji przez lekarzy, lekarzy dentyistów, lekarzy weterynarii, farmaceutów, pielęgniarki i położne oraz przez diagnostów laboratoryjnych;
 - 10) dofinansowanie lub finansowanie kosztów realizacji inwestycji, w tym służących kształceniu studentów i doktorantów, będących osobami niepełnosprawnymi – realizowanych w szczególności z udziałem środków z budżetu państwa, państwowych funduszy celowych lub środków rozwojowych pochodzących z Unii Europejskiej lub z innych źródeł zagranicznych, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2017 r. poz. 1376 i 1475) oraz ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020;
 - 11) zadania związane ze stwarzaniem studentom i doktorantom, będącym osobami niepełnosprawnymi warunków do pełnego udziału w procesie kształcenia.

2. Uczelnia publiczna w ramach dotacji na pomoc materialną dla studentów i doktorantów, o której mowa w ust. 1 pkt 7, może dofinansować remonty domów oraz stołówek studenckich.

3. Dotacje, o których mowa w ust. 1, są udzielane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, z tym że dla:

- 1) uczelni wojskowej dotacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 10, są udzielane z części, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej, z zastrzeżeniem, że dotacja, o której mowa w ust. 1 pkt 1, w zakresie dotyczącym zadań związanych z kształceniem studentów studiów stacjonarnych oraz uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich obejmuje żołnierzy zawodowych lub kandydatów na żołnierzy zawodowych;
- 2) uczelni służb państwowych dotacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3, 7, 10 i 11, są udzielane z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych;
- 3) uczelni artystycznej dotacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 4, 7, 10 i 11, są udzielane z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego;
- 4) uczelni morskiej dotacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 5, 7, 10 i 11, są udzielane z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki morskiej;
- 5) uczelni kształcącej personel lotniczy dla lotnictwa cywilnego dotacje, o których mowa w ust. 1 pkt 6, są udzielane z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw transportu;
- 6) uczelni medycznej lub innej uczelni publicznej będącej podmiotem, który utworzył lub prowadzi podmiot leczniczy prowadzący szpital, w części dotyczącej jednostek organizacyjnych tej uczelni prowadzących działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych, dotacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 7–11, są udzielane z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.

4. Uczelnia niepubliczna otrzymuje dotację na zadania związane z bezzwrotną pomocą materialną dla studentów, w zakresie określonym w art. 173 ust. 1 oraz dla doktorantów, w zakresie określonym w art. 199 ust. 1.

4a. Uczelnia niepubliczna otrzymuje dotację na zadania związane ze stwarzaniem studentom i doktorantom będącym osobami niepełnosprawnymi warunków do pełnego udziału w procesie kształcenia.

5. (uchylony)

6. Uczelnia może otrzymywać inne środki finansowe z budżetu państwa oraz z budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków, przy czym z budżetów tych jednostek i ich związków może otrzymywać także dotacje celowe na zadania, o których mowa w ust. 1, jeżeli dotowane zadanie jest związane z zadaniami własnymi jednostek samorządu terytorialnego.

7. (uchylony)

Art. 94a. Dotacje na zadania, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 7, dla doktorantów w jednostkach naukowych, w zakresie określonym w art. 199 ust. 1, są udzielane z części budżetu, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

Art. 94b. 1. W budżecie państwa jest określana dotacja podmiotowa na dofinansowanie zadań projakościowych, przeznaczona na:

- 1) (uchylony)³²⁾
- 2) dofinansowanie podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni prowadzących kierunek studiów, który uzyskał ocenę wyróżniającą Komisji w ramach oceny programowej;
- 3) (uchylony)
- 4) finansowanie zadań związanych z kształceniem uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich prowadzonych w uczelniach niepublicznych; dotacja nie przysługuje, jeżeli:
 - a) wydano prawomocną decyzję o cofnięciu uprawnienia do prowadzenia w danej uczelni jednego z kierunków studiów w okresie ostatnich pięciu lat lub
 - b) kierunek studiów prowadzony w uczelni lub jej podstawowej jednostce organizacyjnej uzyskał ocenę negatywną Komisji w ramach oceny programowej;
- 5) finansowanie zwiększenia wysokości stypendiów doktoranckich, o których mowa w art. 200a, dla nie więcej niż 30% najlepszych doktorantów w uczelniach publicznych i niepublicznych;
- 6)³³⁾ dofinansowanie uczelni publicznych, w których w danym roku akademickim rozpoczęli studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie studenci, którzy w roku rozpoczęcia studiów uzyskali najlepsze wyniki egzaminów maturalnych.

1a. (uchylony)³⁴⁾

2. (uchylony)³⁴⁾

3.³⁵⁾ Wydatki budżetu państwa planowane na dotację, o której mowa w ust. 1, są waloryzowane corocznie co najmniej o średnioroczny wskaźnik, o którym mowa w art. 93 ust. 2.

4.³⁵⁾ Dotacja, o której mowa w ust. 1, jest udzielana z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

Art. 94c.³⁶⁾ Środki finansowe przyznawane na finansowanie zadań określonych w art. 94 ust. 1 pkt 1–9 i 11, ust. 4 i 4a oraz art. 94b ust. 1 są przekazywane w formie dotacji podmiotowej, a środki finansowe na dofinansowanie lub finansowanie kosztów realizacji inwestycji, a także zakupów środków trwałych służących kształceniu studentów i doktorantów, będących osobami niepełnosprawnymi, określone w art. 94 ust. 1 pkt 10, są przekazywane w formie dotacji celowej.

Art. 95. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, sposób podziału i tryb przekazywania uczelniom niepublicznym dotacji, o której mowa w art. 94b ust. 1 pkt 4, biorąc pod uwagę liczbę uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich i kosztochłonność stacjonarnych studiów doktoranckich w poszczególnych dziedzinach nauki i sztuki oraz mając na względzie podniesienie jakości kształcenia uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich w uczelni niepublicznej.

³²⁾ Przez art. 1 pkt 2 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 21.

³³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 21.

³⁴⁾ Przez art. 1 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 21.

³⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 21.

³⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 21.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego przyznaje dotacje, o których mowa w art. 94 ust. 1, 4 i 4a, określając ich wysokość i przeznaczenie. Dotacje, o których mowa w art. 94 ust. 3, przyznaje właściwy minister, określając ich wysokość i przeznaczenie.

Art. 96. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i tryb ustalania wskaźników kosztochłonności dla poszczególnych kierunków studiów stacjonarnych pierwszego i drugiego stopnia jednolitych studiów magisterskich oraz obszarów kształcenia, a także dla stacjonarnych studiów doktoranckich w poszczególnych dziedzinach nauki, mając na uwadze warunki związane z prowadzeniem tych studiów,
 - 2) sposób podziału dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 7 i ust. 4 oraz art. 94a, biorąc pod uwagę w szczególności liczbę studentów i doktorantów, w tym znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej oraz liczbę studentów i doktorantów, będących osobami niepełnosprawnymi,
 - 3) tryb udzielania oraz zasady i tryb rozliczania dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 10
- aby zapewnić efektywne wydatkowanie tych środków, z uwzględnieniem jakości kształcenia.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrami właściwymi do spraw wewnętrznych, do spraw zdrowia, do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, sposób podziału dotacji, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1–6, 8, 9 i 11 oraz ust. 4a, biorąc pod uwagę w szczególności:

- 1) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1 – kosztochłonność kierunków studiów stacjonarnych i stacjonarnych studiów doktoranckich w poszczególnych dziedzinach nauki oraz jakość kształcenia i liczbę studentów studiów stacjonarnych i uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich,
 - 2) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 8 – dane o liczbie studentów studiów stacjonarnych, w ramach kształcenia których są wykonywane zadania związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych,
 - 3) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 11 i ust. 4a – dane o liczbie studentów i doktorantów będących osobami niepełnosprawnymi
- aby zapewnić efektywne wydatkowanie tych środków.

Art. 96a.³⁷⁾ Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, sposób podziału i tryb przekazywania dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań projakościowych, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt 2, 5 i 6, biorąc pod uwagę jakość kształcenia, a ponadto:

- 1) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt 2 – możliwość dofinansowania nie więcej niż dwudziestu pięciu podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni przez okres trzech lat, dane o liczbie nauczycieli akademickich, studentów studiów stacjonarnych i uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich w jednostkach organizacyjnych uczelni prowadzących kierunek studiów, który uzyskał ocenę wyróżniającą Komisji w ramach oceny programowej, oraz jakość badań naukowych;
- 2) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt 5 – dane o liczbie uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich;
- 3) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt 6 – możliwość dofinansowania uczelni publicznej przez okres roku, dane o liczbie studentów, którzy w danym roku akademickim rozpoczęli studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie i w roku rozpoczęcia studiów:
 - a) z części pisemnej egzaminu maturalnego z przedmiotu na poziomie rozszerzonym lub dwujęzycznym uzyskali 100% punktów możliwych do zdobycia lub
 - b) stanowili nie więcej niż 3% osób, które przystąpiły do części pisemnej egzaminu maturalnego z przedmiotu na poziomie rozszerzonym lub dwujęzycznym i uzyskały co najmniej 85% punktów możliwych do zdobycia.

Art. 96b.³⁸⁾ 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w celu przyznania dotacji, o której mowa w art. 94b ust. 1 pkt 6, pozyskuje od:

- 1) Centralnej Komisji Egzaminacyjnej, o której mowa w art. 9a ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943, z późn. zm.³⁹⁾) – dane obejmujące wyniki egzaminu maturalnego w danym roku z poszczególnych przedmiotów na poziomie rozszerzonym i dwujęzycznym, przedstawione w procentach na skali centylowej;

³⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 21.

³⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 21.

³⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1954, 1985 i 2169 oraz z 2017 r. poz. 60, 949 i 1292.

- 2) okręgowych komisji egzaminacyjnych, o których mowa w art. 9c ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty:
- a) numery PESEL albo
 - b) imiona, nazwiska, płeć i daty urodzenia – w przypadku braku numeru PESEL
- osób, które w danym roku uzyskały najlepsze wyniki egzaminu maturalnego z poszczególnych przedmiotów na poziomie rozszerzonym lub dwujęzycznym, mieszczące się w przedziałach ustalonych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, wraz z tymi wynikami.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, są przekazywane ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego w postaci elektronicznej w terminie:

- 1) do dnia 30 września – w przypadku danych przekazywanych przez Centralną Komisję Egzaminacyjną;
- 2) do dnia 30 listopada – w przypadku danych przekazywanych przez okręgowe komisje egzaminacyjne.

3. Na podstawie danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz danych, o których mowa w art. 170c ust. 2, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego ustala liczbę studentów niezbędną do obliczenia wysokości dotacji, o której mowa w art. 94b ust. 1 pkt 6. Minister może zlecić to zadanie instytutowi badawczemu, któremu zlecił, w drodze umowy, administrowanie bazami danych Systemu POL-on, zapewniając na ten cel środki finansowe.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego nie upublicznia ani nie udostępnia danych, o których mowa w ust. 1.

5. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są przechowywane przez okres pięciu lat, liczony od początku roku następującego po roku przyznania dotacji, o której mowa w art. 94b ust. 1 pkt 6.

Art. 97. Zasady i tryb finansowania badań naukowych i prac rozwojowych prowadzonych w uczelni, zakwalifikowanych do finansowania ze środków przewidzianych w budżecie państwa na naukę, określa ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki.

Art. 98. 1. Przychodami uczelni publicznej są w szczególności:

- 1) dotacje z budżetu państwa, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1–6, 8, 9 i 11 oraz art. 94b;
- 2) uzyskane z budżetu państwa środki na naukę, o których mowa w ustawie wymienionej w art. 97;
- 3) odpłatności za świadczone usługi edukacyjne oraz za kształcenie na studiach i studiach doktoranckich prowadzonych w formach niestacjonarnych, a także za świadczone przez uczelnie artystyczne usługi artystyczne;
- 3a) opłaty za postępowanie związane z potwierdzeniem efektów uczenia się;
- 4) opłaty za postępowanie związane z przyjęciem na studia;
- 5) jednorazowe opłaty za wydanie dyplomu, świadectwa oraz innego dokumentu związanego z tokiem studiów;
- 6) odpłatności za usługi badawcze i specjalistyczne, specjalistyczne i wysokospecjalistyczne usługi diagnostyczne, rehabilitacyjne lub lecznicze, a także opłaty licencyjne i przychody z działalności kulturalnej;
- 7) przychody z działalności gospodarczej;
- 8) przychody z udziałów i odsetek;
- 9) przychody ze sprzedaży składników własnego mienia oraz z odpłatności za korzystanie z tych składników przez osoby trzecie na podstawie umowy najmu, dzierżawy albo innej umowy;
- 10) przychody z tytułu darowizn, dziedziczenia, zapisów oraz ofiarności publicznej;
- 11) środki pochodzące ze źródeł zagranicznych, niepodlegające zwrotowi;
- 12) środki, o których mowa w art. 94 ust. 6;
- 13) przychody z wynagrodzenia, o którym mowa w art. 86e ust. 2, oraz z części środków przysługujących uczelni z tytułu komercjalizacji dokonanej przez pracowników.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 4, uwzględniając specyfikę kierunków studiów, w tym konieczność przeprowadzenia testów sprawdzających uzdolnienia artystyczne lub sprawność fizyczną kandydata.

2a. Rektor uczelni ustala na rok akademicki wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 4, uwzględniając zasadę, że opłata nie może przekraczać kosztów planowanych do poniesienia w zakresie niezbędnym do wykonywania czynności związanych z przyjmowaniem na studia na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia.

3. Niewykorzystane w danym roku środki finansowe pozostają w dyspozycji uczelni.

Art. 99. 1. Uczelnia publiczna może pobierać opłaty za świadczone usługi edukacyjne związane z:

- 1) kształceniem studentów na studiach niestacjonarnych oraz uczestników niestacjonarnych studiów doktoranckich;
 - 1a) (uchylony)
 - 1b) (uchylony)
- 2) powtarzaniem określonych zajęć na studiach stacjonarnych oraz stacjonarnych studiach doktoranckich z powodu niezadowolających wyników w nauce;
- 3) prowadzeniem studiów w języku obcym;
- 4) prowadzeniem zajęć nieobjętych planem studiów, w tym zajęć uzupełniających efekty kształcenia niezbędne do podjęcia studiów drugiego stopnia na określonym kierunku;
- 5) prowadzeniem studiów podyplomowych, kursów dokształcających oraz szkoleń;
- 6) przeprowadzaniem potwierdzania efektów uczenia się.
 - 1a. (uchylony)
 - 1b. (uchylony)

2. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, ustala rektor uczelni publicznej, z tym że opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nie mogą przekraczać kosztów ponoszonych w zakresie niezbędnym do uruchomienia i prowadzenia w danej uczelni, odpowiednio studiów lub studiów doktoranckich, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz zajęć na studiach i studiach doktoranckich, o których mowa w ust. 1 pkt 2, z uwzględnieniem kosztów przygotowania i wdrażania strategii rozwoju uczelni, w szczególności rozwoju kadr naukowych i infrastruktury dydaktyczno-naukowej, w tym amortyzacji i remontów.

2a. (uchylony)

3. Senat uczelni publicznej określa zasady pobierania opłat wiążące rektora przy zawieraniu umowy, o której mowa w art. 160a ust. 1, oraz tryb i warunki zwalniania – w całości lub części – z tych opłat studentów lub doktorantów, w szczególności tych, którzy osiągają wybitne wyniki w nauce lub uczestniczyli w międzynarodowych programach stypendialnych, a także tych, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji materialnej.

4. Zasady pobierania opłat i wysokość opłat w uczelni niepublicznej określa organ wskazany w statucie, z tym że opłaty za świadczone usługi edukacyjne związane z kształceniem studentów na studiach i studiach doktoranckich oraz opłaty związane z powtarzaniem określonych zajęć na studiach i studiach doktoranckich nie mogą przekraczać kosztów ponoszonych w zakresie niezbędnym do uruchomienia i prowadzenia w danej uczelni, odpowiednio studiów lub studiów doktoranckich oraz zajęć na studiach lub studiach doktoranckich, z uwzględnieniem kosztów przygotowania i wdrażania strategii rozwoju uczelni, w szczególności rozwoju kadr naukowych i infrastruktury dydaktyczno-naukowej, w tym amortyzacji i remontów.

5. Wysokość opłat za przeprowadzenie potwierdzenia efektów uczenia się nie może przekroczyć kosztów ponoszonych w zakresie świadczenia tej usługi o więcej niż 20%.

6. Informację o wysokości opłat za usługi edukacyjne, o których mowa w ust. 1 i 4, uczelnia zamieszcza na swojej stronie internetowej.

Art. 99a. Uczelnia nie pobiera opłat za rejestrację na kolejny semestr lub rok studiów, egzaminy, w tym egzamin poprawkowy, egzamin komisyjny, egzamin dyplomowy, wydanie dziennika praktyk zawodowych, złożenie i ocenę pracy dyplomowej oraz wydanie suplementu do dyplomu.

Art. 100. 1. Uczelnia publiczna pokrywa koszty swojej działalności, zobowiązania oraz wydatki na rozwój i inne potrzeby z przychodów określonych w art. 98 ust. 1.

2. Uczelnia publiczna prowadzi samodzielną gospodarkę finansową na podstawie planu rzeczowo-finansowego, zatwierdzanego przez senat uczelni, zgodnie z przepisami o finansach publicznych oraz o rachunkowości.

2a. Uczelnia niepubliczna prowadzi samodzielną gospodarkę finansową na podstawie planu rzeczowo-finansowego, zatwierdzanego przez organ kolegialny wskazany w statucie uczelni, zgodnie z przepisami o rachunkowości, a w zakresie gospodarowania środkami pochodzącymi z budżetu państwa, również zgodnie z przepisami o finansach publicznych.

2b. W uczelni rokiem obrotowym jest rok kalendarzowy.

3. Uczelnia publiczna przekazuje ministrowi, który sprawuje nad nią nadzór, plan rzeczowo-finansowy w terminie czternastu dni od dnia jego uchwalenia.

Art. 100a. 1. Uczelnia publiczna, w której suma strat netto w okresie nie dłuższym niż pięć ostatnich lat przekracza 25% kwoty dotacji z budżetu państwa otrzymanej w roku poprzedzającym bieżący rok budżetowy na zadania, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1–6, 8, 9 i 11, jest obowiązana do opracowania programu naprawczego.

2. Uczelnia publiczna opracowuje program naprawczy nie później niż w okresie trzech miesięcy od stwierdzenia straty, o której mowa w ust. 1.

3. Program naprawczy obejmuje działania mające na celu odzyskanie równowagi finansowej przez zrównoważenie kosztów działalności z przychodami określonymi w art. 98 ust. 1 w okresie nie dłuższym niż do końca roku, w którym upływają trzy lata od dnia uchwalenia programu naprawczego.

4. Senat uczelni publicznej uchwała program naprawczy i przedkłada go ministrowi nadzorującemu uczelnię. Senat uczelni publicznej przedkłada ministrowi okresowe sprawozdania z wykonania programu naprawczego wraz ze sprawozdaniem z wykonania planu rzeczowo-finansowego, o którym mowa w art. 35 ust. 2. Pierwsze sprawozdanie składa się w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym program naprawczy został uchwalony.

5. W przypadku gdy:

- 1) uczelnia publiczna nie wprowadzi programu naprawczego w trybie określonym w ust. 2–4 lub
- 2) ocena rezultatów programu naprawczego przedstawianych w okresowych sprawozdaniach, o których mowa w ust. 4, wskazuje, że nie zostaną osiągnięte jego cele, lub
- 3) w ostatnim roku realizacji programu naprawczego wystąpił warunek opracowania programu naprawczego, o którym mowa w ust. 1, lub
- 4) ocena rezultatów programu naprawczego przedstawionych w okresowym sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 4, złożonym po zakończeniu ostatniego roku realizacji programu naprawczego, wskazuje, że nie zostały osiągnięte jego cele

– minister nadzorujący tę uczelnię powołuje, na okres nie dłuższy niż trzy lata, osobę pełniącą obowiązki rektora, powierzając jej zadania dotyczące opracowania i wdrożenia programu naprawczego.

6. Z dniem powołania osoby pełniącej obowiązki rektora:

- 1) dotychczasowy rektor uczelni publicznej zostaje zawieszony w pełnieniu obowiązków; w okresie zawieszenia rektorowi nie przysługuje dodatek funkcyjny do wynagrodzenia;
- 2) zawieszona zostaje działalność organów kolegialnych uczelni publicznej w zakresie decydowania o gospodarce finansowej, w szczególności w zakresie kompetencji określonych w art. 90 ust. 4; pozostałe kompetencje organów kolegialnych są realizowane na zasadach dotychczasowych;
- 3) osoba pełniąca obowiązki rektora staje się przewodniczącym senatu uczelni publicznej.

7. Zawieszenie, o którym mowa w ust. 6 pkt 1 i 2, pozostaje bez wpływu na upływ kadencji rektora i członków organów kolegialnych. W przypadku gdy kadencja rektora upłynie w trakcie okresu, na który została powołana osoba pełniąca obowiązki rektora, do końca tego okresu nie przeprowadza się wyboru lub konkursu na rektora na kolejną kadencję.

8. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb realizacji programu naprawczego prowadzącego do uzyskania równowagi finansowej, uwzględniając poziom zadłużenia i specyfikę uczelni.

Art. 101. 1. Uczelnia publiczna tworzy:

- 1) fundusz zasadniczy;
- 2) inne fundusze, których utworzenie przewidują odrębne przepisy.

1a. Uczelnia może utworzyć fundusz rozwoju uczelni.

2. Zysk netto przeznacza się na fundusz zasadniczy, a w przypadku utworzenia funduszu rozwoju uczelni, również na ten fundusz.

3. Stratę netto pokrywa się z funduszu zasadniczego.

4. Roczne sprawozdanie finansowe uczelni publicznej podlega badaniu przez biegłego rewidenta.

Art. 102. 1. Fundusz zasadniczy odzwierciedla wartość mienia uczelni publicznej.

2. W uczelni publicznej środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, z wyjątkiem budynków i lokali oraz obiektów inżynierii lądowej i wodnej, podlegają amortyzacji na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

3. Budynki i lokale oraz obiekty inżynierii lądowej i wodnej są umarżane.

Art. 103. 1. Uczelnia tworzy fundusz pomocy materialnej dla studentów i doktorantów.

2. Fundusz, o którym mowa w ust. 1, tworzy się z:

- 1) dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 7 i ust. 4, z wyłączeniem środków na stypendia ministra, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 4;
- 2) opłat za korzystanie z domu studenckiego;
- 3) opłat za korzystanie ze stołówki studenckiej;
- 4) innych przychodów, w tym z opłat za wynajem pomieszczeń w domach i stołówkach studenckich.

3. Fundusz pomocy materialnej dla studentów i doktorantów w części, o której mowa w ust. 2 pkt 1, przeznacza się na wypłaty stypendiów i zapomóg, a w przypadku uczelni publicznej także na remonty domów oraz stołówek studenckich. Dotacja przeznaczona na pomoc materialną dla doktorantów nie może być mniejsza niż wynika to z proporcji liczby doktorantów do liczby studentów oraz nie większa niż 6% wysokości dotacji określonej w ust. 2 pkt 1.

4. Fundusz pomocy materialnej dla studentów i doktorantów w części, o której mowa w ust. 2 pkt 2–4, przeznacza się na pokrycie kosztów utrzymania domów i stołówek studenckich, w tym na wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w tych domach i stołówkach studenckich, oraz na odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla tych pracowników.

4a. Odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla pracowników, o których mowa w ust. 4, zatrudnionych w uczelni publicznej jest dokonywany zgodnie z art. 157.

5. Fundusz pomocy materialnej dla studentów i doktorantów w części, o której mowa w ust. 2 pkt 2–4, może być również przeznaczony na wypłatę stypendiów i zapomóg oraz na remonty i modernizację domów i stołówek studenckich, a także na pokrywanie kosztów, o których mowa w ust. 6.

6. Uczelnia może przeznaczyć część dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 7 i ust. 4, w wysokości nieprzekraczającej w danym roku budżetowym 0,2%, na pokrywanie ponoszonych przez uczelnię kosztów realizacji zadań związanych z przyznawaniem i wypłacaniem stypendiów i zapomóg dla studentów i doktorantów.

7. Niewykorzystane w danym roku budżetowym środki funduszu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów pochodzące ze źródła, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, przechodzą na rok następny do wykorzystania na cele określone w ust. 3, a środki pochodzące ze źródeł określonych w ust. 2 pkt 2–4 – na cele określone w ust. 4–6.

8. Środki funduszu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów wydatkowane z naruszeniem ust. 3–7 podlegają zwrotowi do funduszu.

Art. 103a. Przepis art. 103 stosuje się odpowiednio do jednostek naukowych prowadzących studia doktoranckie.

Art. 104. 1. Uczelnia może utworzyć, ze środków innych niż określone w art. 94 ust. 1 i 6, własny fundusz stypendialny na stypendia dla pracowników i studentów oraz doktorantów, a uczelnia wojskowa także dla żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych w tej uczelni. Stypendia z tego funduszu mogą być przyznawane, jeżeli statut uczelni tak stanowi, niezależnie od stypendiów, o których mowa w art. 173 ust. 1 oraz w art. 199 ust. 1.

2. Stypendia, o których mowa w ust. 1, są przyznawane studentom i doktorantom w uzgodnieniu odpowiednio z uczelnianym organem wykonawczym samorządu studenckiego wskazanym w regulaminie samorządu studenckiego lub z uczelnianym organem wykonawczym samorządu doktorantów wskazanym w regulaminie samorządu doktorantów.

Art. 105. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady gospodarki finansowej uczelni publicznych, w tym:

- 1) zasady sporządzania planu rzeczowo-finansowego,
- 2) zasady tworzenia oraz zmian stanu funduszy, w tym funduszu rozwoju uczelni,
- 3) zasady rozliczania, w tym ewidencji kosztów, biorąc pod uwagę:
 - a) rozliczanie kosztów według rodzajów działalności, z wyodrębnieniem finansowania z dotacji z budżetu państwa oraz z przychodów własnych,
 - b) rozliczanie kosztów w ramach działalności dydaktycznej w podziale na koszty kształcenia na studiach stacjonarnych i studiach niestacjonarnych,
- 4) sposób dostosowania dotychczasowych zasad gospodarki finansowej uczelni do postanowień ustawy

– w celu zapewnienia efektywnego wykorzystania środków publicznych.

Art. 106. Prowadzenie przez uczelnię działalności dydaktycznej, naukowej, badawczej, doświadczalnej, artystycznej, sportowej, rehabilitacyjnej lub diagnostycznej nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, 1948, 1997 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 460 i 819).

Art. 106a. 1. W przypadku gdy w uczelni niepublicznej niewykorzystane środki pochodzące z dotacji na dofinansowanie zadania, o którym mowa w art. 94 ust. 4 lub 4a lub art. 94b ust. 1, na koniec poprzedniego roku budżetowego przewyższają kwotę dotacji kalkulacyjnej na dofinansowanie danego zadania na dany rok budżetowy:

- 1) minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego nie przyznaje uczelni dotacji na dofinansowanie danego zadania;
- 2) uczelnia dokonuje zwrotu do budżetu państwa niewykorzystanych środków dotacji na dofinansowanie danego zadania w kwocie stanowiącej różnicę między stanem środków na koniec poprzedniego roku budżetowego a wysokością dotacji kalkulacyjnej.

2. Do zwrotu środków stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.⁴⁰⁾) dotyczące zwrotu dotacji niewykorzystanej do końca roku budżetowego, z tym że dotacja podlega zwrotowi w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania przez uczelnię od ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego informacji o wysokości dotacji kalkulacyjnej.

3. Wysokość dotacji kalkulacyjnej ustala się dla zadań, o których mowa:

- 1) w art. 94 ust. 4 – biorąc pod uwagę dane o liczbie studentów i doktorantów, w tym znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej, oraz liczbie studentów i doktorantów, będących osobami niepełnosprawnymi;
- 2) w art. 94 ust. 4a – biorąc pod uwagę dane o liczbie studentów i doktorantów, będących osobami niepełnosprawnymi;
- 3) (uchylony)⁴¹⁾
- 4) w art. 94b ust. 1 pkt 2 – biorąc pod uwagę dane o liczbie nauczycieli akademickich, studentów studiów stacjonarnych i uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich w jednostkach organizacyjnych uczelni prowadzących kierunek studiów, który uzyskał ocenę wyróżniającą Komisji w ramach oceny programowej, oraz możliwość dofinansowania jednostek organizacyjnych uczelni przez okres trzech lat;
- 5) w art. 94b ust. 1 pkt 4 – biorąc pod uwagę liczbę uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich i kosztochłonność stacjonarnych studiów doktoranckich w poszczególnych dziedzinach nauki i sztuki;
- 6) w art. 94b ust. 1 pkt 5 – biorąc pod uwagę dane o liczbie uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich.

DZIAŁ III

Pracownicy uczelni

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 107. Pracownikami uczelni są nauczyciele akademicy oraz pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi.

Art. 108. Nauczycielami akademickimi są:

- 1) pracownicy naukowo-dydaktyczni;
- 2) pracownicy dydaktyczni;
- 3) pracownicy naukowci;
- 4) dyplomowani bibliotekarze oraz dyplomowani pracownicy dokumentacji i informacji naukowej.

Art. 109. 1. Nauczycielem akademickim może zostać osoba, która:

- 1) posiada kwalifikacje określone w ustawie;
- 2) ma pełną zdolność do czynności prawnych;

⁴⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 1984 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 191, 659, 933, 935, 1089, 1475, 1529 i 1537.

⁴¹⁾ Przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 21.

- 3) nie została ukarana prawomocnym wyrokiem sądowym za przestępstwo umyślne;
- 4) nie została ukarana karą dyscyplinarną wymienioną w art. 140 ust. 1 pkt 4;
- 5) korzysta z pełni praw publicznych.

2. (uchylony)

3. Zatrudnienie w uczelni w charakterze nauczyciela akademickiego cudzoziemca następuje bez konieczności uzyskania zezwolenia i zgody organu zatrudnienia. Zezwolenia i zgody nie wymaga także powierzenie cudzoziemcowi innej pracy zarobkowej w zakresie zadań, o których mowa w art. 111.

3a. Przy zatrudnianiu osoby, o której mowa w ust. 3, a także obywatela polskiego, który stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy uzyskał za granicą, można odstąpić od warunków określonych w art. 114.

4. Osoba, o której mowa w ust. 3, podlega obowiązkowi ubezpieczeń społecznych i ubezpieczeń zdrowotnych, a także korzysta z uprawnień przewidzianych w ustawie oraz innych uprawnień na zasadach obowiązujących obywateli polskich pozostających w stosunku pracy.

Art. 110. 1. Pracownicy naukowo-dydaktyczni i naukowci są zatrudniani na stanowiskach:

- 1) profesora zwyczajnego;
- 2) profesora nadzwyczajnego;
- 3) profesora wizytującego;
- 4) adiunkta;
- 5) asystenta.

2. Pracownicy dydaktyczni są zatrudniani na stanowiskach:

- 1) starszego wykładowcy;
- 2) wykładowcy;
- 3) lektora lub instruktora.

3. W uczelni zawodowej pracownicy dydaktyczni mogą być zatrudniani także na stanowiskach wskazanych w ust. 1 pkt 1–3 i 5.

4. (uchylony)

Art. 111. 1. Pracownicy naukowo-dydaktyczni są obowiązani:

- 1) kształcić i wychowywać studentów, w tym nadzorować opracowywanie przez studentów prac zaliczeniowych, semestralnych, dyplomowych, pod względem merytorycznym i metodycznym;
- 2) prowadzić badania naukowe i prace rozwojowe, rozwijać twórczość naukową albo artystyczną;
- 3) uczestniczyć w pracach organizacyjnych uczelni.

2. Pracownicy naukowci mają obowiązki określone w ust. 1 pkt 2 i 3.

3. Do obowiązków nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego należy również kształcenie kadry naukowej.

4. Pracownicy dydaktyczni są obowiązani:

- 1) kształcić i wychowywać studentów, w tym nadzorować opracowywanie przez studentów prac zaliczeniowych, semestralnych, dyplomowych, pod względem merytorycznym i metodycznym;
- 2) podnosić swoje kwalifikacje zawodowe;
- 3) uczestniczyć w pracach organizacyjnych uczelni.

5. Nauczyciele akademicy zatrudnieni w uczelni zawodowej mogą uczestniczyć w pracach badawczych. Warunki prowadzenia tych prac określa organ kolegialny uczelni wskazany w statucie.

Art. 112. 1. Nauczyciele akademicy zatrudnieni w uczelni medycznej lub innej uczelni prowadzącej działalność w dziedzinie nauk medycznych uczestniczą w sprawowaniu opieki zdrowotnej poprzez wykonywanie zadań dydaktycznych i badawczych w powiązaniu z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w jednostkach organizacyjnych niezbędnych do prowadzenia działalności dydaktycznej i badawczej udostępnionych tym uczelniom na zasadach określonych w przepisach o działalności leczniczej.

2. W udzielaniu świadczeń zdrowotnych, o których mowa w ust. 1, nauczyciele akademicy uczestniczą na podstawie odrębnej umowy zawartej z podmiotem prowadzącym działalność leczniczą udostępniającym jednostkę, o której mowa w ust. 1.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni publicznych działających w zakresie nauk weterynaryjnych.

Art. 112a. 1. Nauczyciel akademicki składa w uczelni oświadczenie, w którym upoważnia wybraną podstawową jednostkę organizacyjną uczelni, a w uczelni nieposiadającej podstawowych jednostek organizacyjnych prowadzących co najmniej jeden kierunek studiów – uczelnię, do zaliczania go do minimum kadrowego jednego kierunku jednolitych studiów magisterskich albo jednego kierunku studiów pierwszego stopnia oraz drugiego stopnia albo jednego kierunku studiów tylko pierwszego stopnia albo jednego kierunku studiów tylko drugiego stopnia.

2. Nauczyciel akademicki może dodatkowo złożyć w jednostce organizacyjnej tej samej uczelni albo w jednostce organizacyjnej innej uczelni co najwyżej jedno oświadczenie, upoważniające tę jednostkę do zaliczenia go do minimum kadrowego jednego kierunku studiów pierwszego stopnia.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1 i 2, składa się przed rozpoczęciem roku akademickiego, nie później jednak niż do dnia 30 czerwca roku poprzedzającego rok akademicki, lub przed rozpoczęciem semestru w przypadku zmian w zatrudnieniu wpływających na minimum kadrowe.

Art. 113. Dyplomowani bibliotekarze oraz dyplomowani pracownicy dokumentacji i informacji naukowej są zatrudniani na stanowiskach:

- 1) starszego kustosza dyplomowanego, starszego dokumentalisty dyplomowanego;
- 2) kustosza dyplomowanego, dokumentalisty dyplomowanego;
- 3) adiunkta bibliotecznego, adiunkta dokumentacji i informacji naukowej;
- 4) asystenta bibliotecznego, asystenta dokumentacji i informacji naukowej.

Art. 114. 1. Na stanowisku profesora zwyczajnego może być zatrudniona osoba posiadająca tytuł naukowy profesora.

2. Na stanowisku profesora nadzwyczajnego może być zatrudniona osoba posiadająca stopień naukowy doktora habilitowanego lub tytuł naukowy profesora.

3. Na stanowisku profesora wizytującego może być zatrudniona osoba będąca pracownikiem innej uczelni, posiadająca stopień naukowy doktora habilitowanego lub tytuł naukowy profesora, z zastrzeżeniem art. 115 ust. 3.

4. W uczelni morskiej na stanowisku profesora nadzwyczajnego może być zatrudniona także osoba posiadająca stopień naukowy doktora oraz najwyższy stopień morski.

5. Na stanowisku adiunkta może być zatrudniona osoba, która posiada co najmniej stopień naukowy doktora.

6. Na stanowisku asystenta może być zatrudniona osoba, która posiada co najmniej tytuł zawodowy magistra lub tytuł równorzędny.

7. Na stanowiskach pracowników dydaktycznych, o których mowa w art. 110 ust. 2, mogą być zatrudnione osoby posiadające tytuł zawodowy magistra lub tytuł równorzędny.

8. (uchylony)

9. Na stanowiskach, o których mowa w art. 113, mogą być zatrudnione osoby posiadające tytuł zawodowy magistra lub tytuł równorzędny.

Art. 115. 1. Na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub profesora wizytującego może być zatrudniona osoba niespełniająca wymagań określonych odpowiednio w art. 114 ust. 2 i 3, jeżeli posiada stopień naukowy doktora oraz znaczne i twórcze osiągnięcia w pracy naukowej, zawodowej lub artystycznej, potwierdzone w trybie określonym w statucie.

1a. Warunkiem zatrudnienia na stanowisku profesora nadzwyczajnego osoby niespełniającej wymagań określonych w art. 114 ust. 2 jest uzyskanie pozytywnej opinii Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów.

1b. (uchylony)

2. (uchylony)

3. W uczelni wojskowej na stanowisku profesora wizytującego może być zatrudniona osoba posiadająca co najmniej stopień wojskowy generała brygady lub kontradmirała.

3a. W uczelni służb państwowych na stanowisku profesora wizytującego może być zatrudniona osoba posiadająca stopień we właściwej służbie państwowej odpowiadający co najmniej stopniowi generała brygady.

4. (uchylony)

5. (uchylony)

Art. 116. 1. Statut uczelni może określać dodatkowe wymagania i kwalifikacje zawodowe osób zatrudnianych na stanowiskach, o których mowa w art. 110.

2. Statut uczelni określa dodatkowe wymagania i kwalifikacje zawodowe osób zatrudnionych na stanowiskach, o których mowa w art. 113.

Art. 117. (uchylony)

Rozdział 2

Stosunek pracy pracowników uczelni

Art. 118. 1. Nawiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim następuje na podstawie mianowania albo umowy o pracę. Na podstawie mianowania zatrudnia się wyłącznie nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł naukowy profesora. Zatrudnienie na podstawie mianowania następuje w pełnym wymiarze czasu pracy.

2. Stosunek pracy z nauczycielem akademickim w uczelni publicznej nawiązuje i rozwiązuje rektor w trybie określonym w statucie, z zastrzeżeniem art. 121 ust. 4.

3. Stosunek pracy z nauczycielem akademickim w uczelni niepublicznej nawiązuje i rozwiązuje organ uczelni wskazany w statucie, z zastrzeżeniem art. 121 ust. 5, w trybie określonym w statucie.

4. (uchylony)

5. W uczelni wojskowej żołnierzy zawodowych wyznacza się na stanowiska nauczycieli akademickich na zasadach i w trybie określonych w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, na wniosek rektora, z zachowaniem przepisów art. 114–116.

6. W uczelni służb państwowych funkcjonariuszy wyznacza się na stanowiska nauczycieli akademickich na zasadach i w trybie określonych w przepisach dotyczących tych służb, z zachowaniem przepisów ustawy.

7. Pomiedzy nauczycielem akademickim a zatrudnionym w tej samej uczelni jego małżonkiem, krewnym lub powinowatym do drugiego stopnia włącznie oraz osobą pozostającą w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli nie może powstać stosunek bezpośredniej podległości służbowej. Nie dotyczy to osób pełniących funkcje organów jednoosobowych uczelni, dla których ustawa przewiduje powoływanie ich w drodze wyborów.

Art. 118a. 1. Nawiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim w uczelni publicznej, na czas określony lub nieokreślony, w wymiarze przekraczającym połowę pełnego wymiaru czasu pracy, następuje po przeprowadzeniu otwartego konkursu. Tryb i warunki postępowania konkursowego określa statut.

2. Informację o konkursach, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 72 ust. 1, art. 75 ust. 1 i art. 76 ust. 1, ogłasza się na stronach internetowych uczelni, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministra nadzorującego uczelnię, a także na stronach internetowych Komisji Europejskiej w europejskim portalu dla mobilnych naukowców, przeznaczonym do publikacji ofert pracy naukowców.

3. Nauczyciela akademickiego, który nabył uprawnienia emerytalne, można zatrudnić ponownie na tym samym stanowisku, w tej samej uczelni bez postępowania konkursowego.

4. Przepisów o postępowaniu konkursowym nie stosuje się w przypadku zatrudnienia na czas określony nauczyciela akademickiego:

- 1) skierowanego do pracy w uczelni na podstawie umowy zawartej z zagraniczną instytucją naukową;
- 2) będącego beneficjentem krajowego konkursu ogłoszonego przez Narodowe Centrum Nauki lub Narodowe Centrum Badań i Rozwoju lub międzynarodowego konkursu na realizację projektu badawczego związanego z obszarem kształcenia;
- 3) zatrudnianego na czas realizacji projektu finansowanego:
 - a) ze środków pochodzących z Unii Europejskiej,
 - b) przez inny podmiot przyznający grant;
- 4) na tym samym stanowisku, jeżeli poprzednie zatrudnienie trwało nie krócej niż trzy lata.

Art. 119. 1. Akt mianowania oraz umowa o pracę zawierane z nauczycielem akademickim określają strony umowy, rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz warunki pracy i płacy, w szczególności:

- 1) rodzaj pracy;
- 2) miejsce wykonywania pracy;

- 3) informację, czy uczelnia jest podstawowym miejscem pracy w rozumieniu ustawy;
- 4) wynagrodzenie za pracę odpowiadające rodzajowi pracy, ze wskazaniem składników wynagrodzenia;
- 5) wymiar czasu pracy;
- 6) termin rozpoczęcia pracy.

2. Warunkiem zawarcia z nauczycielem akademickim stosunku pracy na podstawie mianowania jest złożenie na piśmie oświadczenia, że uczelnia jest dla niego podstawowym miejscem pracy w rozumieniu ustawy.

Art. 120. 1. Okres zatrudnienia na stanowisku asystenta osoby nieposiadającej stopnia naukowego doktora oraz okres zatrudnienia na stanowisku adiunkta osoby nieposiadającej stopnia naukowego doktora habilitowanego, a także warunki skracania i przedłużania oraz zawieszania tych okresów określa statut, z tym że zatrudnienie na każdym z tych stanowisk osoby nieposiadającej stopnia naukowego doktora lub doktora habilitowanego nie może trwać dłużej niż osiem lat.

2. Do okresu, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się przerwy związanej z:

- 1) urlopem macierzyńskim, urlopem na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopem ojcowskim, urlopem rodzicielskim lub urlopem wychowawczym, udzielonych na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy;
- 2) pobieraniem zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego w związku z niezdolnością do pracy, w tym spowodowaną chorobą wymagającą rehabilitacji leczniczej.

Art. 121. 1. (uchylony)

2. Mianowanie następuje na czas nieokreślony lub określony.

3. (uchylony)

4. Mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego lub profesora nadzwyczajnego osoby pełniącej funkcję rektora uczelni publicznej dokonuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego na wniosek senatu tej uczelni.

5. Przepis ust. 4 stosuje się do uczelni niepublicznej, jeżeli statut tej uczelni nie stanowi inaczej.

6. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego określone w ust. 4 w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wykonują odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2.

Art. 122. 1. Rektor, na wniosek nauczyciela akademickiego, wystawia nauczycielowi akademickiemu legitymację służbową.

2. Za wydanie legitymacji służbowej, o której mowa w ust. 1, pobierane są opłaty związane z kosztami wydania dokumentu; wysokość tej opłaty nie może przekroczyć wysokości kosztów wytworzenia dokumentu. Opłaty stanowią przychód uczelni.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, wzór oraz tryb wystawiania legitymacji służbowej, o której mowa w ust. 1, uwzględniając potrzebę poświadczenia zatrudnienia na stanowisku nauczyciela akademickiego.

Art. 123. 1. Stosunek pracy z mianowanym nauczycielem akademickim może być rozwiązany:

- 1) w drodze porozumienia stron;
- 2) przez wypowiedzenie dokonane przez jedną ze stron;
- 3) bez wypowiedzenia.

2. Rozwiązanie stosunku pracy z mianowanym nauczycielem akademickim za wypowiedzeniem następuje z końcem semestru, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia.

3. W uczelni wojskowej nauczyciela akademickiego będącego żołnierzem zawodowym zwalnia się ze stanowiska na zasadach i w trybie określonych w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

4. W uczelni służb państwowych rozwiązanie stosunku pracy z mianowanym nauczycielem akademickim będącym funkcjonariuszem właściwej służby państwowej następuje na zasadach i w trybie określonych w przepisach dotyczących tych służb, z zachowaniem przepisów ustawy.

Art. 124. 1. Rektor może rozwiązać za wypowiedzeniem stosunek pracy z mianowanym nauczycielem akademickim w przypadku:

- 1) czasowej niezdolności do pracy spowodowanej chorobą, jeżeli okres tej niezdolności przekracza okres zasiłkowy, a w przypadku stwierdzenia przez uprawnionego lekarza poprawy stanu zdrowia i możliwości powrotu do pracy, jeżeli okres ten przekracza dwa lata;
- 2) wszczęcia postępowania w sprawie likwidacji uczelni;
- 3) otrzymania przez nauczyciela akademickiego oceny negatywnej, o której mowa w art. 132;
- 4) podjęcia lub wykonywania przez nauczyciela akademickiego dodatkowego zatrudnienia bez zgody rektora, o której mowa w art. 129 ust. 1 i 10.

2. Rektor rozwiązuje za wypowiedzeniem stosunek pracy z nauczycielem akademickim w przypadku otrzymania przez nauczyciela akademickiego dwóch kolejnych ocen negatywnych, o których mowa w art. 132.

Art. 125. Stosunek pracy z mianowanym nauczycielem akademickim może być rozwiązany również z innych ważnych przyczyn, po uzyskaniu opinii organu kolegialnego wskazanego w statucie uczelni.

Art. 126. Rektor może rozwiązać stosunek pracy z mianowanym nauczycielem akademickim bez wypowiedzenia w przypadku:

- 1) trwałej utraty zdolności do pracy na zajmowanym stanowisku, stwierdzonej orzeczeniem lekarza orzecznika w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli nie ma możliwości zatrudnienia pracownika na innym stanowisku, odpowiednim do jego stanu zdrowia i kwalifikacji zawodowych, albo gdy nauczyciel odmawia przejścia do takiej pracy;
- 2) niedostarczenia w wyznaczonym terminie orzeczenia potwierdzającego zdolność do pracy na zajmowanym stanowisku, wydanego przez lekarza prowadzącego badania okresowe lub kontrolne;
- 3) dopuszczenia się:
 - a) czynu określonego w art. 115 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych stwierdzonego prawomocnym wyrokiem sądowym,
 - b) stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem komisji dyscyplinarnej:
 - przywłaszczenia sobie autorstwa albo wprowadzenia w błąd co do autorstwa całości lub części cudzego utworu albo artystycznego wykonania,
 - rozpowszechnienia, bez podania nazwiska lub pseudonimu twórcy, cudzego utworu w wersji oryginalnej albo w postaci opracowania,
 - rozpowszechnienia, bez podania nazwiska lub pseudonimu twórcy, cudzego artystycznego wykonania albo publicznego zniekształcenia takiego utworu, artystycznego wykonania, fonogramu, wideogramu lub nadania,
 - innego sposobu naruszenia cudzych praw autorskich lub praw pokrewnych,
 - fałszowania badań lub wyników badań naukowych lub innego oszustwa naukowego,
 - innego oszustwa naukowego;
- 4) skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne.

Art. 127. 1. Stosunek pracy mianowanego nauczyciela akademickiego wygasa z mocy prawa w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że mianowanie nastąpiło na podstawie fałszywych lub nieważnych dokumentów;
- 2) prawomocnego orzeczenia przez sąd utraty praw publicznych;
- 3) prawomocnego ukarania karą dyscyplinarną pozbawienia prawa wykonywania zawodu nauczyciela akademickiego na stałe lub na czas określony;
- 4) prawomocnego orzeczenia środka karnego w postaci zakazu zajmowania określonego stanowiska w przypadku, gdy orzeczenie to dotyczy wykonywania obowiązków nauczyciela akademickiego;
- 5) upływu trzymiesięcznego okresu nieobecności w pracy z powodu tymczasowego aresztowania;
- 6) odbywania kary pozbawienia wolności lub ograniczenia wolności;
- 7) upływu okresu mianowania;
- 8) śmierci nauczyciela akademickiego.

2. Stosunek pracy mianowanego nauczyciela akademickiego zatrudnionego w uczelni publicznej wygasa z końcem roku akademickiego, w którym ukończył on 67. rok życia, jeżeli nabył prawo do emerytury. Jeżeli z ukończeniem 67. roku życia osoba ta nie nabyła prawa do emerytury, wygaśnięcie stosunku pracy następuje z końcem roku akademickiego, w którym nabędzie to prawo. Stosunek pracy mianowanego nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł naukowy profesora, zatrudnionego na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub zwyczajnego w uczelni publicznej, wygasa z końcem roku akademickiego, w którym ukończył on 70. rok życia.

3. Wygaśnięcie stosunku pracy stwierdza rektor.

4. Stosunek pracy mianowanego nauczyciela akademickiego pełniącego funkcję rektora, z końcem roku akademickiego, w którym ukończył on 70. rok życia, przekształca się – na czas pozostały do zakończenia pełnienia tej funkcji – w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę.

5. Stosunek pracy mianowanego nauczyciela akademickiego pełniącego funkcję prorektora, kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej i jego zastępcy, z końcem roku akademickiego, w którym ukończył on 67. rok życia, a w przypadku mianowanego nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł naukowy profesora z końcem roku akademickiego, w którym ukończył on 70. rok życia, przekształca się – na czas pozostały do zakończenia pełnienia tej funkcji – w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę.

Art. 128. 1. Rozwiązanie lub wygaśnięcie umowy o pracę z nauczycielem akademickim następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, z tym że rozwiązanie stosunku pracy, za wypowiedzeniem następuje z końcem semestru.

2. Rektor może rozwiązać za wypowiedzeniem stosunek pracy nauczyciela akademickiego zatrudnionego na podstawie umowy o pracę również w przypadku określonym w art. 124 ust. 1 pkt 3.

Art. 129. 1. Nauczyciel akademicki zatrudniony w uczelni publicznej może podjąć lub kontynuować zatrudnienie w ramach stosunku pracy tylko u jednego dodatkowego pracodawcy prowadzącego działalność dydaktyczną lub naukowo-badawczą. Podjęcie lub kontynuowanie przez nauczyciela akademickiego dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy u pracodawcy, o którym mowa w zdaniu pierwszym, wymaga zgody rektora. Podjęcie lub kontynuowanie dodatkowego zatrudnienia bez zgody rektora stanowi podstawę rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem w uczelni publicznej stanowiącej podstawowe miejsce pracy.

2. Rektor odmawia wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 1, jeżeli świadczenie usług dydaktycznych lub naukowych u innego pracodawcy zmniejsza zdolność prawidłowego funkcjonowania uczelni lub wiąże się z wykorzystaniem jej urządzeń technicznych i zasobów uczelni.

3. Nauczyciel akademicki prowadzący działalność gospodarczą informuje o tym rektora uczelni, która jest dla niego podstawowym miejscem pracy.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do nauczycieli akademickich podejmujących zatrudnienie w ramach stosunku pracy:

- 1) w urzędach, o których mowa w art. 1 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, 2 i 4a ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1511, 2074 i 2261);
- 2) w organach towarzystw naukowych i zawodowych;
- 3) w organach wymiaru sprawiedliwości;
- 4) w instytucjach kultury;
- 5) we władzach Polskiej Akademii Nauk i Polskiej Akademii Umiejętności;
- 6) w samorządowych kolegiach odwoławczych;
- 7) w jednostkach, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty.

5. Podjęcie lub kontynuowanie dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy przez nauczyciela akademickiego, będącego organem jednoosobowym uczelni publicznej wymaga uzyskania zgody wskazanego w statucie organu kolegialnego uczelni. Zgoda jest wydawana na okres kadencji. W przypadku powołania nauczyciela akademickiego do pełnienia funkcji organu jednoosobowego kolejnej kadencji okres, którego dotyczy zgoda ulega przedłużeniu o cztery miesiące.

6. Zgoda, o której mowa w ust. 1, jest wydawana w terminie dwóch miesięcy od dnia wystąpienia o zgodę na podjęcie lub kontynuowanie dodatkowego zatrudnienia, a zgoda w przypadku, o którym mowa w ust. 5, w terminie dwóch miesięcy od dnia rozpoczęcia kadencji organu jednoosobowego.

7. W terminie czterech miesięcy od dnia niez uzyskania zgody właściwego organu kolegiального na kontynuowanie przez nauczyciela akademickiego będącego organem jednoosobowym uczelni publicznej dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy nauczyciel akademicki jest obowiązany zaprzestać kontynuowania dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy. Niezaprzestanie kontynuowania dodatkowego zatrudnienia powoduje wygaśnięcie mandatu organu jednoosobowego uczelni publicznej.

8. Wypowiedzenie stosunku pracy, o którym mowa w ust. 1, następuje z końcem miesiąca następującego po miesiącu, w którym rektor powziął wiadomość o niezaprzestaniu przez nauczyciela akademickiego kontynuowania dodatkowego zatrudnienia, a w odniesieniu odpowiednio do rektora uczelni wojskowej, służb państwowych, artystycznej, medycznej oraz morskiej – właściwy minister wskazany w art. 33 ust. 2, z tym, że rozwiązanie stosunku pracy następuje zgodnie z art. 128 ust. 1. Wygaśnięcie mandatu, o którym mowa w ust. 7, następuje z dniem stwierdzenia niezaprzestania kontynuowania dodatkowego zatrudnienia.

9. Wypowiedzenia stosunku pracy oraz wygaśnięcie mandatu, o których mowa w ust. 1 i 7, dokonuje lub stwierdza rektor, w stosunku do rektora uczelni publicznej, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, a w stosunku do rektora odpowiednio uczelni wojskowej, służb państwowych, artystycznej, medycznej oraz morskiej – właściwy minister wskazany w art. 33 ust. 2, na wniosek senatu uczelni.

10. W uczelni wojskowej żołnierze zawodowi pełniący służbę na stanowiskach nauczycieli akademickich występują o zgodę, o której mowa w ust. 1, w trybie określonym w przepisach o zawodowej służbie wojskowej. Podjęcie dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy u innego pracodawcy bez uzyskania zgody skutkuje skierowaniem przez rektora wniosku o zwolnienie ze stanowiska nauczyciela akademickiego, w trybie określonym w przepisach o zawodowej służbie wojskowej.

11. Przepisy ust. 1–8 stosuje się odpowiednio do uczelni niepublicznej, jeżeli statut nie stanowi inaczej. Wypowiedzenia stosunku pracy oraz wygaśnięcie mandatu w stosunku do rektora uczelni niepublicznej dokonuje lub stwierdza założyciel. Do rozwiązania stosunku pracy stosuje się przepis art. 128 ust. 1.

12. (uchylony)

Art. 129a. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi ogólnopolski wykaz nauczycieli akademickich i pracowników naukowych.

2. W wykazie zamieszcza się następujące dane dotyczące nauczyciela akademickiego lub pracownika naukowego:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz kraj wydania dokumentu tożsamości;
- 3) kraj pochodzenia – w przypadku cudzoziemców;
- 4) rok urodzenia;
- 5) płeć;
- 6) tytuł zawodowy, stopień naukowy lub tytuł naukowy;
- 7) informacje o uprawnieniach równoważnych z uprawnieniami doktora habilitowanego nabytych na podstawie art. 21a ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki;
- 8) informacje o podstawowym miejscu pracy i miejscu dodatkowego zatrudnienia;
- 9) informacje o zaliczeniu do minimum kadrowego;
- 10) informacje o prawomocnym orzeczeniu kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 140 ust. 1 pkt 3 i 4.

3. Dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1–9, wprowadzają do Systemu POL-on rektorzy uczelni, dyrektorzy instytutów naukowych i pomocniczych jednostek naukowych Polskiej Akademii Nauk, dyrektorzy instytutów badawczych, dyrektor Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego, dyrektorzy państwowych jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Sprawiedliwości, prowadzących działalność naukową i badawczo-rozwojową, oraz dyrektorzy międzynarodowych instytutów naukowych utworzonych na podstawie odrębnych przepisów, działających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3a. Dane, o których mowa w ust. 2 pkt 10, wprowadzają do Systemu POL-on rektorzy uczelni, a w przypadku gdy w dniu uprawomocnienia się orzeczenia kary dyscyplinarnej nauczyciel akademicki nie jest zatrudniony w uczelni, w której zostało wszczęte postępowanie dyscyplinarne – minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

4. Dostęp do danych zawartych w wykazie przysługuje:

- 1) właściwym ministrom wskazanym w art. 33 ust. 2, organom Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, Komitetowi Ewaluacji Jednostek Naukowych, Radzie oraz Komisji;
- 2) rektorom uczelni, Prezesowi Polskiej Akademii Nauk, dyrektorom instytutów naukowych i pomocniczych jednostek naukowych Polskiej Akademii Nauk, dyrektorom instytutów badawczych, dyrektorowi Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego, dyrektorom państwowych jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Sprawiedliwości, prowadzących działalność naukową i badawczo-rozwojową, oraz dyrektorom międzynarodowych instytutów naukowych utworzonych na podstawie odrębnych przepisów, działających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w zakresie danych dotyczących nauczycieli akademickich i pracowników naukowych zatrudnionych w kierowanych przez nich jednostkach.

5. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres danych, o których mowa w ust. 2 pkt 7–10, zamieszczanych w wykazie;
- 2) tryb i terminy wprowadzania danych do wykazu oraz aktualizowania, archiwizowania i usuwania tych danych;
- 3) tryb i sposób udostępniania danych.

6. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, uwzględni potrzebę zapewnienia:

- 1) kompletności i aktualności zgromadzonych w wykazie danych służących właściwej realizacji zadań z zakresu polityki kadrowej przez podmioty wymienione w ust. 4;
- 2) odpowiedniego poziomu ochrony przetwarzanych danych.

Art. 130. 1. Czas pracy nauczyciela akademickiego jest określony zakresem jego obowiązków dydaktycznych, naukowych i organizacyjnych.

2. Zasady ustalania zakresu obowiązków nauczycieli akademickich, rodzaje zajęć dydaktycznych objętych zakresem tych obowiązków, w tym wymiar zadań dydaktycznych dla poszczególnych stanowisk, oraz zasady obliczania godzin dydaktycznych określa senat.

3. Roczny wymiar zajęć dydaktycznych wynosi:

- 1) od 120 do 240 godzin dydaktycznych – dla pracowników naukowo-dydaktycznych;
- 2) od 240 do 360 godzin dydaktycznych – dla pracowników dydaktycznych, z zastrzeżeniem pkt 3;
- 3) od 300 do 540 godzin dydaktycznych – dla pracowników dydaktycznych zatrudnionych na stanowiskach lektorów i instruktorów lub równorzędnych.

4. Rektor może obniżyć wymiar zajęć dydaktycznych poniżej dolnej granicy wymiaru ustalonej zgodnie z ust. 3, w przypadku powierzenia nauczycielowi akademickiemu wykonywania ważnych zadań lub realizowania przez nauczyciela akademickiego projektów badawczych lub innych zadań przewidzianych w statucie.

5. Szczegółowy zakres i wymiar obowiązków nauczyciela akademickiego ustala kierownik jednostki organizacyjnej określonej w statucie.

6.⁴²⁾ Zajęcia dydaktyczne mogą być wykonywane również poza uczelnią, a w szczególności w szkole podstawowej i ponadpodstawowej prowadzonych przez uczelnię na zasadach określonych przez senat.

7. Obowiązkowy wymiar czasu pracy pracowników, o których mowa w art. 113, a także pracowników bibliotecznych oraz pracowników dokumentacji i informacji naukowej, zatrudnionych na stanowiskach kustosa bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty, wynosi 36 godzin tygodniowo.

8. Statut uczelni niepublicznej może ustanowić inny niż określony w ust. 3 i 7 wymiar zajęć dydaktycznych oraz wymiar czasu pracy pracowników, o których mowa w art. 113, a także pracowników bibliotecznych oraz pracowników dokumentacji i informacji naukowej zatrudnionych na stanowiskach: kustosa bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty.

Art. 131. 1. W szczególnych przypadkach, uzasadnionych koniecznością realizacji programu kształcenia, nauczyciel akademicki może być obowiązany prowadzić zajęcia dydaktyczne w godzinach ponadwymiarowych, w rozmiarze nieprzekraczającym dla pracownika naukowo-dydaktycznego 1/4, a dla pracownika dydaktycznego 1/2 wymiaru obowiązków dydaktycznych, określonego zgodnie z art. 130 ust. 3 i 4.

⁴²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 66 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 8.

2. Nauczycielowi akademickiemu, za jego zgodą, może być powierzono prowadzenie zajęć dydaktycznych w wymiarze przekraczającym liczbę godzin ponadwymiarowych określoną w ust. 1. Zasady oraz tryb powierzania tych zajęć określa senat.

3. Nauczyciela akademickiego w ciąży lub wychowującego dziecko w wieku do jednego roku nie można zatrudniać w godzinach ponadwymiarowych bez jego zgody.

Art. 132. 1. Wszyscy nauczyciele akademicy podlegają okresowej ocenie, w szczególności w zakresie należytego wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 111, oraz przestrzegania prawa autorskiego i praw pokrewnych, a także prawa własności przemysłowej.

2. Oceny dokonuje podmiot wskazany w statucie uczelni, nie rzadziej niż raz na cztery lata lub na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej, w której nauczyciel akademicki jest zatrudniony. Kryteria oceny oraz tryb jej dokonywania, z uwzględnieniem możliwości zasięgnięcia opinii ekspertów spoza uczelni, określa statut.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, dokonując oceny nauczyciela akademickiego, uwzględnia ocenę dokonywaną co najmniej raz w roku akademickim przez studentów i doktorantów w zakresie wypełniania obowiązków dydaktycznych przez tego nauczyciela akademickiego. Zasady dokonywania oceny przez studentów i doktorantów i sposób jej wykorzystania określa statut uczelni.

4. Do okresu, o którym mowa w ust. 2, nie wlicza się okresu nieobecności w pracy wynikającej z przebywania na urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopie ojcowskim, urlopie rodzicielskim, urlopie wychowawczym lub urlopie dla poratowania zdrowia oraz okresu służby wojskowej lub służby zastępczej.

Art. 133. 1. Nauczycielowi akademickiemu przysługuje prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze trzydziestu sześciu dni roboczych w ciągu roku. Urlop wypoczynkowy powinien być wykorzystany w okresie wolnym od zajęć dydaktycznych.

2. Nauczyciel akademicki uzyskuje prawo do pierwszego urlopu wypoczynkowego w ostatnim dniu poprzedzającym letnią przerwę w zajęciach dydaktycznych, a prawo do drugiego i dalszych urlopów – z początkiem każdego następnego roku kalendarzowego.

3. Nauczyciel akademicki ma prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze proporcjonalnym do okresu zatrudnienia w przypadkach:

- 1) zatrudnienia w ciągu roku kalendarzowego;
- 2) ustania stosunku pracy w ciągu roku kalendarzowego;
- 3) podjęcia pracy po powrocie z urlopu bezpłatnego, wychowawczego oraz urlopu dla poratowania zdrowia.

4. Nauczyciel akademicki zatrudniony w niepełnym wymiarze czasu pracy ma prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze proporcjonalnym do wymiaru zatrudnienia.

5. W przypadku niewykorzystania urlopu wypoczynkowego z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy nauczycielowi akademickiemu przysługuje ekwiwalent pieniężny za okres niewykorzystanego urlopu.

6. Dni wolnych od pracy wynikających z rozkładu czasu pracy w pięciodniowym tygodniu pracy nie wlicza się do urlopu wypoczynkowego.

7. Tryb udzielania urlopu wypoczynkowego określa senat uczelni lub organ wskazany w statucie.

Art. 134. 1. Rektor może udzielić nauczycielowi akademickiemu posiadającemu co najmniej stopień naukowy doktora, nie częściej niż raz na siedem lat zatrudnienia w danej uczelni, płatnego urlopu naukowego w wymiarze nieprzekraczającym roku w celu przeprowadzenia badań poza uczelnią.

2. (uchylony)

3. Nauczyciel akademicki przygotowujący rozprawę doktorską może otrzymać płatny urlop naukowy w wymiarze nieprzekraczającym trzech miesięcy.

4. Nauczyciel akademicki może, za zgodą rektora, uzyskać urlop bezpłatny dla celów naukowych.

5. Nauczyciel akademicki zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy, po przepracowaniu co najmniej piętnastu lat w uczelni, ma prawo do płatnego urlopu dla poratowania zdrowia w celu przeprowadzenia zaleconego leczenia, jeżeli stan jego zdrowia wymaga powstrzymania się od pracy.

5a. Łączny wymiar urlopu dla poratowania zdrowia w całym okresie zatrudnienia nauczyciela akademickiego nie może przekroczyć jednego roku.

5b. W przypadku gdy urlop dla poratowania zdrowia jest wykorzystywany w częściach, kolejnego urlopu można udzielić nie wcześniej niż po upływie trzech lat od dnia zakończenia ostatnio udzielonego urlopu.

5c. O potrzebie udzielenia nauczycielowi akademickiemu urlopu dla poratowania zdrowia orzeka lekarz posiadający uprawnienia do wykonywania badań profilaktycznych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 229 § 8 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, wykonujący działalność w jednostce służby medycyny pracy, z którą uczelnia zawarła umowę, o której mowa w art. 12 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1184 oraz z 2017 r. poz. 60), zwany dalej „uprawnionym lekarzem”.

5d. Uprawniony lekarz przeprowadza badanie lekarskie na podstawie skierowania wydanego przez rektora na wniosek nauczyciela akademickiego o udzielenie urlopu dla poratowania zdrowia.

5e. Uprawniony lekarz orzeka o potrzebie udzielenia nauczycielowi akademickiemu urlopu dla poratowania zdrowia i określa czas potrzebny na przeprowadzenie zalecanego leczenia na podstawie:

- 1) wyników przeprowadzonego przez siebie badania lekarskiego;
- 2) wyników badań pomocniczych lub konsultacji specjalistycznych, których wykonanie uzna za niezbędne;
- 3) dokumentacji medycznej z przebiegu dotychczasowego leczenia.

5f. Po przeprowadzeniu badania lekarskiego uprawniony lekarz wydaje orzeczenie lekarskie o potrzebie udzielenia nauczycielowi akademickiemu urlopu dla poratowania zdrowia, zwane dalej „orzeczeniem lekarskim”.

5g. Nauczycielowi akademickiemu oraz uczelni przysługuje odwołanie od orzeczenia lekarskiego do wojewódzkiego ośrodka medycyny pracy właściwego ze względu na miejsce zamieszkania nauczyciela akademickiego lub ze względu na siedzibę uczelni. W przypadku gdy orzeczenie lekarskie zostało wydane przez uprawnionego lekarza zatrudnionego w wojewódzkim ośrodku medycyny pracy, odwołanie od tego orzeczenia wnosi się do instytutu badawczego w dziedzinie medycyny pracy najbliższego ze względu na miejsce zamieszkania nauczyciela akademickiego lub ze względu na siedzibę uczelni.

5h. Odwołanie wraz z uzasadnieniem wnosi się na piśmie w terminie czternastu dni od dnia otrzymania orzeczenia lekarskiego, za pośrednictwem uprawnionego lekarza, który wydał orzeczenie lekarskie.

5i. Uprawniony lekarz, za którego pośrednictwem jest wnoszone odwołanie, przekazuje je wraz z dokumentacją badań podmiotowi odwoławczemu w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania odwołania.

5j. Badanie lekarskie w trybie odwoławczym przeprowadza się w terminie trzydziestu dni od dnia otrzymania odwołania.

5k. Orzeczenie lekarskie wydane w trybie odwoławczym jest ostateczne.

5l. Koszty badań, o których mowa w ust. 5e pkt 1 i 2, przeprowadzanych nie częściej niż raz na trzy lata oraz koszty badań przeprowadzanych w trybie odwoławczym ponosi uczelnia.

6. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres oraz tryb przeprowadzania badania lekarskiego, któremu jest obowiązany poddać się nauczyciel akademicki,
- 2) wzór skierowania na badanie lekarskie w celu stwierdzenia potrzeby udzielenia nauczycielowi akademickiemu urlopu dla poratowania zdrowia,
- 3) wzór orzeczenia lekarskiego o potrzebie udzielenia nauczycielowi akademickiemu urlopu dla poratowania zdrowia – uwzględniając konieczność przyjęcia obiektywnych i niezbędnych kryteriów oceny stanu zdrowia dokonywanej w celu stwierdzenia potrzeby leczenia oraz określenia czasu na jego przeprowadzenie, a także zapewnienia jednolitości stosowanych dokumentów.

7. Rektor udziela nauczycielowi akademickiemu urlopu dla poratowania zdrowia na podstawie orzeczenia lekarskiego.

8. (uchylony)

9. (uchylony)

10. Nauczyciel akademicki korzystający z urlopu dla poratowania zdrowia nie może w tym czasie wykonywać pracy zarobkowej ani prowadzić działalności gospodarczej.

11. Wynagrodzenie za czas płatnych urlopów, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, oblicza się jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy.

12. Szczegółowe zasady i tryb udzielania urlopów, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, określa statut.

Art. 135. 1. Pracownicy uczelni niebędący nauczycielami akademickimi są zatrudniani na podstawie umowy o pracę. Umowę o pracę zawiera rektor lub inny organ uczelni wskazany w statucie.

2. Do pracowników niebędących nauczycielami akademickimi stosuje się odpowiednio przepisy art. 118 ust. 7 i art. 138 ust. 1.

Art. 136. 1. W sprawach dotyczących stosunku pracy pracowników uczelni, nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

2. Spory o roszczenia ze stosunku pracy pracownika uczelni rozpatrują sądy pracy.

Rozdział 3

Emerytury i renty nauczycieli akademickich

Art. 137. 1. Nauczyciel akademicki oraz członkowie jego rodziny mają prawo do świadczeń na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwzględnieniem przepisów ust. 2 i 3.

2. Nauczyciel akademicki będący żołnierzem zawodowym ma prawo do zaopatrzenia emerytalnego na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin.

3.⁴³⁾ Nauczyciel akademicki będący funkcjonariuszem służb państwowych ma prawo do zaopatrzenia emerytalnego na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, jeżeli spełnia warunki określone w tych przepisach.

3.⁴⁴⁾ Nauczyciel akademicki będący funkcjonariuszem służb państwowych ma prawo do zaopatrzenia emerytalnego na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, jeżeli spełnia warunki określone w tych przepisach.

Art. 138. 1. Nauczyciele akademicy przechodzący na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy mają prawo do jednorazowej odprawy w wysokości trzykrotnego wynagrodzenia zasadniczego otrzymanego za ostatni miesiąc zatrudnienia.

2. Mianowany nauczyciel akademicki przechodzący na emeryturę w związku z osiągnięciem 67. roku życia nie może zostać ponownie mianowany.

Rozdział 4

Odpowiedzialność dyscyplinarna nauczycieli akademickich

Art. 139. 1. Nauczyciel akademicki podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie uchybiające obowiązkom nauczyciela akademickiego lub godności zawodu nauczyciela akademickiego.

2. Odpowiedzialność, o której mowa w niniejszym rozdziale, nie wyłącza odpowiedzialności dyscyplinarnej lub zawodowej przewidzianej w odrębnych przepisach.

3. Postępowanie dyscyplinarne może być wszczęte również po ustaniu zatrudnienia nauczyciela akademickiego w uczelni. Przepis art. 144 ust. 2a stosuje się odpowiednio.

4. Postępowanie dyscyplinarne toczy się przed komisjami dyscyplinarnymi do spraw nauczycieli akademickich i jest dwuinstancyjne.

Art. 140. 1. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;

⁴³⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 44.

⁴⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1321), która wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

- 3) nagana z pozbawieniem prawa do pełnienia funkcji kierowniczych w uczelniach na okres od trzech miesięcy do pięciu lat;
- 4) pozbawienie prawa do wykonywania zawodu nauczyciela akademickiego na okres od pięciu miesięcy do pięciu lat lub na stałe.

2. Odpis prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej z uzasadnieniem dołącza się do akt osobowych nauczyciela akademickiego.

Art. 141. 1. Karę upomnienia za przewinienia dyscyplinarne mniejszej wagi nakłada rektor po uprzednim wysłuchaniu nauczyciela akademickiego.

2. Nauczyciel akademicki ukarany przez rektora karą upomnienia może wnieść odwołanie do uczelnianej komisji dyscyplinarnej do spraw nauczycieli akademickich. Odwołanie wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia zawiadomienia o ukaraniu.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, komisja nie może wymierzyć kary surowszej.

Art. 142. 1. W sprawach dyscyplinarnych nauczycieli akademickich orzekają:

- 1) w pierwszej instancji – uczelniana komisja dyscyplinarna do spraw nauczycieli akademickich w składzie:
 - a) trzech członków, gdy rzecznik dyscyplinarny wniósł o zastosowanie kary określonej w art. 140 ust. 1 pkt 1–3,
 - b) pięciu członków, gdy rzecznik dyscyplinarny wniósł o zastosowanie kary określonej w art. 140 ust. 1 pkt 4;
- 2) w drugiej instancji – komisja dyscyplinarna do spraw nauczycieli akademickich przy Radzie w składzie:
 - a) trzech członków, gdy rozpatrywana jest sprawa, w której orzeczono karę określoną w art. 140 ust. 1 pkt 1–3,
 - b) pięciu członków, gdy rozpatrywana jest sprawa, w której orzeczono karę określoną w art. 140 ust. 1 pkt 4.

2. Jeżeli w toku postępowania zostaną ujawnione okoliczności uzasadniające rozpoznanie sprawy w składzie pięcioosobowym, komisja orzekająca wydaje postanowienie o rozpoznaniu sprawy w takim składzie. Nowych członków składu orzekającego wyznacza przewodniczący uczelnianej komisji dyscyplinarnej do spraw nauczycieli akademickich lub komisji dyscyplinarnej do spraw nauczycieli akademickich przy ministrze albo przy Radzie.

3. W składach orzekających komisji, o których mowa w ust. 1, co najmniej jeden z członków powinien być studentem.

4. W składzie orzekającym komisji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, co najmniej jeden z członków powinien mieć wyższe wykształcenie prawnicze.

5. Przewodniczącym składu orzekającego powinien być nauczyciel akademicki posiadający tytuł naukowy lub stopień naukowy nie niższy niż tytuł naukowy lub stopień naukowy obwinionego.

Art. 142a. 1. W sprawach dyscyplinarnych osób, o których mowa w art. 145 ust. 6, w pierwszej instancji orzeka komisja dyscyplinarna powołana przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego do prowadzenia postępowań dyscyplinarnych wszczynanych na wniosek rzecznika dyscyplinarnego powołanego przez ministra.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, w drugiej instancji orzeka komisja dyscyplinarna, o której mowa w art. 142 ust. 1 pkt 2.

3. W skład komisji, o której mowa w ust. 1, minister powołuje szesnastu członków.

4. Do komisji, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 142 ust. 1 pkt 1, ust. 2, 4 i 5.

Art. 143. 1. Komisja dyscyplinarna, o której mowa w art. 142 ust. 1 pkt 1, pochodzi z wyboru. Tryb wyboru określa statut.

2. Komisję dyscyplinarną, o której mowa w art. 142 ust. 1 pkt 2, wybiera Rada. Tryb wyboru określa regulamin uchwalony przez Radę.

2a. Osoby pełniące funkcje organów jednoosobowych uczelni mogą być członkami komisji dyscyplinarnej po upływie czterech lat od zaprzestania pełnienia tych funkcji.

3. Komisje dyscyplinarne są niezawisłe w zakresie orzekania.

4. Komisje dyscyplinarne rozstrzygają samodzielnie wszelkie zagadnienia faktyczne oraz prawne i nie są związane rozstrzygnięciami innych organów stosujących prawo, z wyjątkiem prawomocnego skazującego wyroku sądu oraz opinii komisji, o której mowa w art. 144a.

5. Postanowienia i orzeczenia składu orzekającego zapadają zwykłą większością głosów.

6. Kadencja komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 142 ust. 1 pkt 1, trwa cztery lata i rozpoczyna się z początkiem kadencji organów uczelni.

7. Kadencja komisji dyscyplinarnych, o których mowa w art. 142 ust. 1 pkt 2 i art. 142a, trwa cztery lata i rozpoczyna się w dniu 1 stycznia.

8. Obsługę komisji dyscyplinarnych, o których mowa w art. 142 ust. 1 pkt 2 i art. 142a, wykonują komórki organizacyjne urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

Art. 144. 1. Postępowanie dyscyplinarne komisja dyscyplinarna wszczyna na wniosek rzecznika dyscyplinarnego po przeprowadzeniu przez niego postępowania wyjaśniającego wszczętego z urzędu lub na polecenie organu, który go powołał.

2. Postępowanie wyjaśniające rzecznik dyscyplinarny wszczyna niezwłocznie, nie później niż w terminie trzech miesięcy od dnia powzięcia wiadomości o popełnieniu czynu skutkującego możliwością poniesienia odpowiedzialności dyscyplinarnej.

2a. Postępowanie wyjaśniające nie może być wszczęte po upływie pięciu lat od popełnienia czynu, z zastrzeżeniem że jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, postępowanie wyjaśniające może być wszczęte aż do upływu okresu przedawnienia przewidzianego dla tego przestępstwa.

2b. W przypadku niewszczęcia postępowania wyjaśniającego w terminie, o którym mowa w ust. 2, rzecznik dyscyplinarny niezwłocznie informuje o tym rektora i ministra nadzorującego uczelnię.

3. Rzecznik dyscyplinarny wszczyna postępowanie wyjaśniające z urzędu, w szczególności w przypadku gdy nauczycielowi akademickiemu zarzuca się popełnienie czynu polegającego na:

- 1) przywłaszczeniu sobie autorstwa albo wprowadzeniu w błąd co do autorstwa całości lub części cudzego utworu albo artystycznego wykonania;
- 2) rozpowszechnieniu, bez podania nazwiska lub pseudonimu twórcy, cudzego utworu w wersji oryginalnej albo w postaci opracowania;
- 3) rozpowszechnieniu, bez podania nazwiska lub pseudonimu twórcy, cudzego artystycznego wykonania albo publicznym zniekształceniu takiego utworu, artystycznego wykonania, fonogramu, wideogramu lub nadania;
- 4) naruszeniu cudzych praw autorskich lub praw pokrewnych w inny sposób;
- 5) sfałszowaniu badań lub wyników badań naukowych lub dokonaniu innego oszustwa naukowego;
- 6) przyjęciu lub żądaniu korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy w związku z pełnieniem funkcji lub zajmowaniem stanowiska w uczelni;
- 7) powołaniu się na wpływy w uczelni, instytucji państwowej lub samorządowej albo wywoływaniu przekonania innej osoby lub utwierdzaniu jej w przekonaniu o istnieniu takich wpływów i podjęciu się pośrednictwa w załatwieniu sprawy w zamian za korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę;
- 8) udzieleniu albo obietnicy udzielenia korzyści majątkowej lub osobistej w zamian za pośrednictwo w załatwieniu sprawy w uczelni poprzez wywarcie wpływu na decyzję, działanie lub zaniechanie osoby pełniącej funkcję lub zajmującej stanowisko w uczelni, w związku z pełnieniem tej funkcji lub zajmowaniem stanowiska.

4. Rzecznik dyscyplinarny w terminie trzech miesięcy od dnia wszczęcia postępowania wyjaśniającego powinien skierować do właściwej komisji dyscyplinarnej wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego lub wydać postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego.

4a. Komisja dyscyplinarna wydaje orzeczenie nie później niż w terminie dwóch lat od dnia przekazania wniosku rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania.

5. Nie stosuje się przedawnienia w odniesieniu do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec nauczyciela akademickiego, któremu zarzuca się popełnienie czynu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1–5.

6. Kary dyscyplinarne określone w art. 140 ust. 1 pkt 1 i 2 ulegają zatarciu po upływie trzech lat, a kary określone w art. 140 ust. 1 pkt 3 i 4, z wyłączeniem kary orzeczonej na stałe, po upływie pięciu lat od dnia doręczenia nauczycielowi akademickiemu prawomocnego orzeczenia o ukaraniu, jeżeli w tym okresie nie został on ponownie ukarany dyscyplinarnie albo ukarany sądownie za przestępstwo umyślne. Odpis orzeczenia o ukaraniu, dołączony do akt osobowych nauczyciela akademickiego, podlega usunięciu z tych akt z dniem zatarcia kary.

7. Komisja dyscyplinarna, która orzekła karę dyscyplinarną, z wyłączeniem kary, o której mowa w art. 140 ust. 1 pkt 4, orzeczonej na stałe, na wniosek ukaranego złożony nie wcześniej niż po upływie dwóch lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu może postanowić o jej zatarciu.

Art. 144a. W sprawach naruszeń dyscyplinarnych, które stanowią jednocześnie naruszenie zasad etyki w nauce, w szczególności określonych w art. 144 ust. 3 pkt 1–5, komisja dyscyplinarna może zwrócić się o wydanie opinii do komisji do spraw etyki w nauce, o której mowa w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2017 r. poz. 1869). Opinia komisji do spraw etyki w nauce wiąże komisję dyscyplinarną w ustaleniu treści naruszenia.

Art. 145. 1. Rzeczników dyscyplinarnych w uczelni powołuje rektor spośród nauczycieli akademickich posiadających co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego.

1a. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego powołuje szesnastu rzeczników dyscyplinarnych spośród nauczycieli akademickich, z których:

1) ośmiu reprezentuje po jednym z obszarów wiedzy określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki i posiada co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego;

2) ośmiu posiada co najmniej stopień doktora nauk prawnych.

2. (uchylony)

3. Rzecznik dyscyplinarny jest związany poleceniami organu, który go powołał.

4. Kadencja rzeczników dyscyplinarnych powoływanych przez rektora trwa cztery lata i rozpoczyna się z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym rozpoczęła się kadencja organów uczelni.

5. Kadencja rzeczników dyscyplinarnych powoływanych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego trwa cztery lata i rozpoczyna się w dniu 1 stycznia.

6. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego poleca rzecznikom dyscyplinarnym powołanym przez ministra wszczęcie postępowania wyjaśniającego w przypadku powzięcia wiadomości o przewinieniu dyscyplinarnym zarzucanym rektorom, prorektorom, przewodniczącemu komisji, o której mowa w art. 142 ust. 1 pkt 1, oraz przewodniczącemu i członkom komisji, o której mowa w art. 142 ust. 1 pkt 2 i art. 142a.

Art. 145a. 1. Rzecznicy dyscyplinarni powołani przez ministra tworzą Konwent Rzeczników przy ministrze właściwym do spraw szkolnictwa wyższego.

2. Do zadań Konwentu Rzeczników należy:

1) formułowanie opinii i wniosków w sprawach niebędących przedmiotem postępowania dyscyplinarnego, dotyczących dobrych praktyk w nauce i pracy akademickiej, w tym w sprawach kierowanych do ministra właściwego do spraw nauki i ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego;

2) formułowanie opinii w sprawach szczególnie skomplikowanych wynikających z prowadzonych postępowań, na wniosek uczelnianych komisji dyscyplinarnych, z wyłączeniem spraw zastrzeżonych dla komisji, o której mowa w art. 144a;

3) inicjowanie prac nad projektami określającymi zasady dobrych praktyk w nauce i szkolnictwie wyższym.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, organizację wewnętrzną Konwentu Rzeczników oraz tryb realizacji zadań przez Konwent Rzeczników, mając na uwadze promowanie dobrych praktyk w nauce i szkolnictwie wyższym oraz zapewnienie wsparcia uczelnianym komisjom dyscyplinarnym.

Art. 146. 1. Obwiniony ma prawo do korzystania z pomocy wybranego przez siebie obrońcy. W przypadku gdy rzecznik dyscyplinarny wnosi o orzeczenie kary, o której mowa w art. 140 ust. 1 pkt 4, a obwiniony nie ma obrońcy z wyboru, przewodniczący składu orzekającego wyznacza obrońcę z urzędu spośród nauczycieli akademickich uczelni.

2. Posiedzenie komisji dyscyplinarnej może odbyć się pod nieobecność obwinionego lub rzecznika dyscyplinarnego, o ile zostali oni prawidłowo zawiadomieni o terminie i miejscu posiedzenia.

2a. Rozprawa dyscyplinarna jest jawna tylko dla pracowników danej uczelni, osoby pokrzywdzonej, przedstawicieli Rady i ministra sprawującego nadzór nad uczelnią, osoby, na żądanie której prowadzi się postępowanie w przypadku gdy obwiniony zmarł, obrońcy oraz, za zgodą obwinionego, dla przedstawiciela związku zawodowego, którego obwiniony jest członkiem.

3. Od orzeczenia uczelnianej komisji dyscyplinarnej do spraw nauczycieli akademickich oraz komisji, o której mowa w art. 142a, strony mogą odwołać się do komisji, o której mowa w art. 142 ust. 1 pkt 2, w terminie czternastu dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

4. Od prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 142 ust. 1 pkt 2, stronom służy odwołanie do Sądu Apelacyjnego w Warszawie – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Do odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego nie służy skarga kasacyjna.

5. Informację o prawomocnym orzeczeniu w sprawach naruszeń, o których mowa w art. 144 ust. 3 pkt 1–5, komisja dyscyplinarna przekazuje do wiadomości organu przyznającego środki finansowe na naukę.

6. Postępowanie dyscyplinarne zakończone prawomocnym orzeczeniem można wznowić, jeżeli:

- 1) w związku z postępowaniem dopuszczono się rażącego naruszenia prawa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia;
- 2) po wydaniu orzeczenia ujawniono nowe fakty lub dowody nieznanne w chwili jego wydania, wskazujące na to, że obwiniony jest niewinny, skazano go za popełnienie innego czynu lub komisja bezpodstawnie umorzyła postępowanie;
- 3) w trakcie postępowania naruszono przepisy, przez co uniemożliwiono lub w poważnym stopniu utrudniono obwinionemu korzystanie z prawa do obrony, albo skład komisji nie odpowiadał warunkom określonym w art. 142, albo zasiadała w niej osoba podlegająca wyłączeniu.

7. Wznowienie nie może nastąpić z przyczyny wymienionej w ust. 6 pkt 1, jeżeli była ona przedmiotem rozpoznania przez sąd apelacyjny w trybie określonym w ust. 4.

8. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego na niekorzyść obwinionego nie jest dopuszczalne po jego śmierci albo po upływie trzech lat od popełnienia czynu będącego podstawą orzeczenia, a gdy czyn stanowił przestępstwo – po upływie okresu przedawnienia ścigania tego przestępstwa lub w razie wykonania kary i jej zatarcia.

9. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego mogą składać, w terminie trzydziestu dni od dnia powzięcia wiadomości o przyczynie uzasadniającej wznowienie: obwiniony, obrońca, rzecznik dyscyplinarny, a po śmierci obwinionego lub gdy zachodzą uzasadnione wątpliwości co do jego poczytalności – także jego małżonek, krewny w linii prostej, brat lub siostra.

Art. 147. 1. Rektor może zawiesić w pełnieniu obowiązków nauczyciela akademickiego, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne lub dyscyplinarne, a także w toku postępowania wyjaśniającego, jeżeli ze względu na wagę i wiarygodność przedstawionych zarzutów celowe jest odsunięcie go od wykonywania obowiązków.

2. Nauczyciel akademicki zostaje z mocy prawa zawieszony w pełnieniu obowiązków z dniem jego tymczasowego aresztowania.

3. Zawieszenie w pełnieniu obowiązków nie może trwać dłużej niż sześć miesięcy, chyba że przeciwko nauczycielowi akademickiemu toczy się nadal postępowanie karne.

Art. 148. 1. Wynagrodzenie zasadnicze nauczyciela akademickiego w okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków może ulec obniżeniu najwyżej do połowy, a tymczasowo aresztowanego ulega obniżeniu najwyżej do połowy, począwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zawieszenie. W okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków nie przysługują dodatki do wynagrodzenia.

2. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne lub karne zakończy się umorzeniem z braku dowodów winy albo wydaniem orzeczenia lub wyroku uniewinniającego, nauczycielowi akademickiemu należy wypłacić pozostałą część pełnego wynagrodzenia.

Art. 149. 1. Ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego w postępowaniu wyjaśniającym i dyscyplinarnym przysługują uprawnienia rektora, jeżeli przewinienie jest zarzucane rektorowi, prorektorom, przewodniczącemu komisji, o której mowa w art. 142 ust. 1 pkt 1, oraz przewodniczącemu i członkom komisji, o której mowa w art. 142 ust. 1 pkt 2 i art. 142a.

2. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego określone w ust. 1 w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wykonują odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego, w tym przebieg postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego, tryb zawieszania i wznawiania postępowania dyscyplinarnego, sposób i warunki wzywania i przesłuchiwania obwinionego, świadków i biegłych oraz przeprowadzania innych dowodów, a także sposób wykonywania kar dyscyplinarnych i ich zatarcia, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia rzetelności, obiektywności, przejrzystości i sprawności rozpatrywania spraw.

Art. 150. Do postępowania dyscyplinarnego wobec nauczycieli akademickich w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1904), z wyłączeniem art. 82.

Rozdział 5

Wynagrodzenia i inne świadczenia dla pracowników uczelni

Art. 151. 1. Warunki wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej do czasu objęcia ich układem zbiorowym pracy lub regulaminem wynagradzania określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, ustalając:

- 1) wysokość minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego w odniesieniu do poszczególnych stanowisk oraz wysokość i warunki przyznawania innych składników wynagrodzenia, tak aby wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w uczelni publicznej, w poszczególnych grupach stanowisk pracowników w relacji do kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej dla członków korpusu służby cywilnej wymienionych w art. 5 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 966 i 1948) nie była niższa:
 - a) w grupie stanowisk profesorów – od 391,8%,
 - b) w grupie stanowisk docentów, adiunktów i starszych wykładowców, starszych kustoszy dyplomowanych, starszych dokumentalistów dyplomowanych, kustoszy dyplomowanych i dokumentalistów dyplomowanych, a także adiunktów bibliotecznych i adiunktów dokumentacji i informacji naukowej – od 261,2%,
 - c) w grupie stanowisk asystentów, wykładowców, lektorów, instruktorów, asystentów bibliotecznych, asystentów dokumentacji i informacji naukowej – od 130,6%,
 - d) w grupie pracowników niebędących nauczycielami akademickimi od 130,6%
– kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej, z uwzględnieniem zasady, że wysokość indywidualnych stawek poszczególnych składników wynagrodzenia pracowników uczelni ustala rektor;
- 2) składniki wynagrodzenia, które wypłacane są nauczycielowi akademickiemu miesięcznie z góry i inne składniki wynagrodzenia nauczyciela akademickiego, z uwzględnieniem zasady, że prawo do wypłacanego z góry wynagrodzenia wygasa z ostatnim dniem miesiąca, w którym ustał stosunek pracy, z tym że pracownik zachowuje wypłacone za ten miesiąc wynagrodzenie;
- 3) wykaz podstawowych stanowisk pracy i wymagania kwalifikacyjne dla pracowników niebędących nauczycielami akademickimi, uwzględniając obecnie istniejące w uczelniach nazwy stanowisk pracy i tradycję akademicką;
- 4) przypadki, w których nauczyciel akademicki traci prawo do przyznanego dodatku funkcyjnego, uwzględniając długość okresu niepełnienia funkcji;
- 5) okresy pracy i inne okresy uprawniające do dodatku za staż pracy, o którym mowa w art. 154 ust. 3, z uwzględnieniem zasady, że zaliczeniu podlegają:
 - a) zakończone okresy zatrudnienia,
 - b) inne okresy uwzględniane na podstawie odrębnych przepisów jako okresy, od których zależą uprawnienia pracownicze,
 - c) okresy asystenckich studiów przygotowawczych, odbytych na podstawie przepisów dotyczących zasad i warunków tworzenia w szkołach wyższych asystenckich studiów przygotowawczych,
 - d) okresy pobytu za granicą wynikające ze skierowania udzielonego na podstawie przepisów o kierowaniu za granicę pracowników w celach naukowych, dydaktycznych i szkoleniowych;
- 6) sposób obliczania godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego oraz dodatków określanych stawką miesięczną wynikających z osobistego zaszeregowania nauczyciela akademickiego oraz pracownika niebędącego nauczycielem akademickim, z uwzględnieniem zasady, że miesięczne stawki dzieli się przez liczbę godzin pracy przypadających do przepracowania w danym miesiącu, a w odniesieniu do nauczycieli akademickich przez liczbę 156, biorąc pod uwagę wysokość wynagrodzenia i dodatków określonych stawką miesięczną;

- 7) sposób ustalania i zaliczania godzin pracy, w tym godzin ponadwymiarowych przypadających w okresie usprawiedliwionej nieobecności w pracy dla celu ustalenia wysokości wynagrodzenia przysługującego w tym okresie, uwzględniając zasady, że:
- w czasie choroby lub innej nieprzewidzianej, usprawiedliwionej nieobecności nauczyciela akademickiego godziny zajęć dydaktycznych wynikające z pensum dydaktycznego, które według planu zajęć przypadająby na okres tej nieobecności, zalicza się, dla celów ustalenia liczby godzin zajęć dydaktycznych, jako godziny przepracowane zgodnie z planem,
 - wymiar godzin ponadwymiarowych ustala się na podstawie rozliczenia faktycznie przepracowanych godzin,
 - nauczycielowi akademickiemu, dla którego nie zaplanowano obciążenia dydaktycznego z powodu jego zatrudnienia po rozpoczęciu roku akademickiego, przewidzianej nieobecności w pracy związanej w szczególności z długotrwałą chorobą, urlopem bezpłatnym lub innym zwolnieniem od pracy, odbywaniem służby wojskowej, urlopem macierzyńskim, urlopem na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopem ojcowskim, urlopem rodzicielskim albo ustania stosunku pracy przed zakończeniem roku akademickiego, zalicza się do przepracowanych godzin zajęć dydaktycznych jedną trzydziestą ustalonego dla danego stanowiska rocznego pensum za każdy tydzień nieobecności przypadającej za okres, w którym prowadzone są w uczelni zajęcia dydaktyczne
- biorąc pod uwagę normy czasu pracy wynikające z przepisu ustawy.
2. Wynagrodzenie przysługujące rektorowi uczelni publicznej ustala minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, a uczelni wojskowej, służb państwowych, artystycznej, medycznej oraz morskiej – odpowiednio minister wskazany w art. 33 ust. 2.
3. W uczelni publicznej wynagrodzenia rektorów, prorektorów, kanclerzy i kwestorów są jawne, nie podlegają ochronie danych osobowych.
4. Środki na wynagrodzenia dla pracowników uczelni publicznej określa senat w ramach środków posiadanych przez uczelnię.
5. Wynagrodzenie i inne świadczenia dla pracowników uczelni wojskowych będących żołnierzami zawodowymi określają przepisy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.
6. Wynagrodzenie i inne świadczenia dla pracowników uczelni służb państwowych będących funkcjonariuszami służb państwowych określają przepisy właściwe dla tych służb.
7. W okresie wykonywania zadań powierzonych zgodnie z art. 130 ust. 4 część wynagrodzenia za pracę związana z wykonywaniem tych zadań może być finansowana także ze środków pozabudżetowych, w tym przyznanych na ten cel przez podmioty zagraniczne.
8. Senat uczelni może przeznaczyć dodatkowe środki na zwiększenie wynagrodzeń, jeżeli uczelnia posiada na ten cel środki pochodzące z innych źródeł niż określone w art. 94 ust. 1. Zasady podziału tych środków są ustalane z zachowaniem uprawnień związków zawodowych.

Art. 152. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. Z dniem wejścia w życie układu zbiorowego pracy lub regulaminu wynagradzania do pracowników objętych układem lub regulaminem wynagradzania przestają mieć zastosowanie przepisy wydane na podstawie art. 151 ust. 1.

Art. 153. 1. Nauczycielowi akademickiemu przysługuje w okresie urlopu wypoczynkowego wynagrodzenie, jakie otrzymywałby, gdyby w tym czasie pracował. Zmienne składniki wynagrodzenia są obliczane na podstawie przeciętnego wynagrodzenia z okresu dwunastu miesięcy poprzedzających miesiąc rozpoczęcia urlopu. Jeżeli zatrudnienie trwało krócej, to przeciętne wynagrodzenie oblicza się z całego okresu zatrudnienia z uwzględnieniem stawek wynagrodzenia obowiązujących w okresie urlopu.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy oraz ekwiwalentu za okres niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego, uwzględniając w szczególności, że wysokość ekwiwalentu pieniężnego jest ustalana zgodnie z zasadami stosowanymi przy obliczaniu wynagrodzenia za okres urlopu wypoczynkowego.

Art. 154. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. Pracownikowi uczelni publicznej przysługuje dodatek za staż pracy w wysokości 1% wynagrodzenia zasadniczego za każdy rok pracy, wypłacany w okresach miesięcznych, począwszy od czwartego roku pracy, z tym że dodatek ten nie może przekroczyć 20% wynagrodzenia zasadniczego.

Art. 155. 1. Nauczyciele akademicy mogą otrzymywać za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne lub organizacyjne albo za całokształt dorobku nagrody rektora oraz nagrody ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

2. Nauczyciele akademicy zatrudnieni w uczelni wojskowej, uczelni służb państwowych, uczelni artystycznej, uczelni morskiej lub uczelni medycznej mogą otrzymywać za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne lub organizacyjne albo za całokształt dorobku nagrody rektora oraz nagrody właściwego ministra wskazanego w art. 33 ust. 2, na zasadach i w trybie określonych w ust. 3-7.

3. Środki budżetowe na nagrody ministra, o których mowa w ust. 1 i 2, określa się w wysokości 0,05% planowanej rocznej dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1. Środki te pozostają w tych częściach budżetu państwa, których dysponentami są właściwi ministrowie zgodnie z art. 94 ust. 3.

4. Uczelnia publiczna nalicza środki na nagrody rektora, o których mowa w ust. 1 i 2, w wysokości 2% planowanych przez uczelnię rocznych środków na wynagrodzenia osobowe dla nauczycieli akademickich.

5. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrami właściwymi do spraw wewnętrznych, do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, do spraw zdrowia oraz do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przyznawania nagród ministrów wymienionych w ust. 1 i 2, uwzględniając:

- 1) rodzaje nagród oraz ich wysokość, ustalaną w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia profesora zwyczajnego, określonej na podstawie art. 151 ust. 1 pkt 1;
- 2) tryb postępowania kwalifikacyjnego.

6. Zasady i tryb przyznawania nagród rektora określa regulamin ustalony przez senat uczelni publicznej.

7. Pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi mogą otrzymywać za osiągnięcia w pracy zawodowej nagrody rektora.

8. Uczelnia publiczna nalicza środki na nagrody rektora, o których mowa w ust. 7, w wysokości 1% planowanych przez uczelnię rocznych środków na wynagrodzenia osobowe dla tej grupy pracowników. Zasady podziału i przyznawania nagród określa statut.

Art. 156. 1. Pracownicy uczelni publicznej mają prawo do nagród jubileuszowych, z tytułu wieloletniej pracy, w wysokości:

- 1) za 20 lat pracy – 75% wynagrodzenia miesięcznego;
- 2) za 25 lat pracy – 100% wynagrodzenia miesięcznego;
- 3) za 30 lat pracy – 150% wynagrodzenia miesięcznego;
- 4) za 35 lat pracy – 200% wynagrodzenia miesięcznego;
- 5) za 40 lat pracy – 300% wynagrodzenia miesięcznego;
- 6) za 45 lat pracy – 400% wynagrodzenia miesięcznego.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, okresy pracy i inne okresy uprawniające do nagrody jubileuszowej oraz sposób obliczania i wypłacania, uwzględniając, że:

- 1) pracownikowi pozostającemu jednocześnie w więcej niż jednym stosunku pracy okresy uprawniające do nagrody ustala się odrębnie dla każdego stosunku pracy;
- 2) podstawę do obliczenia wysokości nagrody stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w dniu jej wypłaty, a jeżeli dla pracownika jest to korzystniejsze – wynagrodzenie przysługujące w dniu nabycia prawa do nagrody, przy czym uwzględnia się składniki wynagrodzenia i inne świadczenia ze stosunku pracy przyjmowane do obliczania ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy;
- 3) wypłata nagrody następuje niezwłocznie po nabyciu przez pracownika prawa do niej;
- 4) w przypadku rozwiązania stosunku pracy z powodu przejścia na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy nagrodę tę wypłaca się w dniu rozwiązania stosunku pracy, jeżeli do nabycia prawa do nagrody brakuje mniej niż dwanaście miesięcy.

3. Pracownikowi uczelni publicznej przysługuje dodatkowe wynagrodzenie roczne na zasadach określonych w przepisach o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym pracowników jednostek sfery budżetowej.

Art. 157. 1. Dla pracowników uczelni publicznych tworzy się odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych w wysokości 6,5% planowanych przez uczelnię rocznych wynagrodzeń osobowych.

2. W uczelniach publicznych mogą być tworzone pracownicze programy emerytalne wykorzystujące zakładowy fundusz świadczeń socjalnych do wysokości 30%.

3. Odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych na jednego byłego pracownika uczelni publicznej będącego emerytem lub rencistą wynosi za dany rok kalendarzowy 10% rocznej sumy najniższej emerytury lub renty z roku poprzedniego, ustalonej zgodnie z art. 94 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383 i 1386).

4. Odpisy, o których mowa w ust. 1 i 3, stanowią w uczelni publicznej jeden fundusz.

4a. Z zakładowych żłobków i klubów dziecięcych mogą korzystać dzieci studentów i uczestników studiów doktoranckich.

4b. Opłaty, o których mowa w art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2016 r. poz. 157 oraz z 2017 r. poz. 60 i 1428), zwiększają zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.

5. W sprawach nieuregulowanych w ust. 1, 3 i 4 stosuje się przepisy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.

Art. 158. Przepisów działu III ustawy nie stosuje się do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej, wyznaczonych do wykonywania zadań poza wojskiem, na stanowiskach nauczycieli akademickich w jednostkach organizacyjnych uczelni.

DZIAŁ IV

Studia i studenci

Rozdział 1

Organizacja studiów

Art. 159. Studia w uczelni są prowadzone jako studia pierwszego lub drugiego stopnia. Jednolite studia magisterskie są prowadzone na kierunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1a oraz art. 9b.

Art. 160. 1. Organizację i tok studiów oraz związane z nimi prawa i obowiązki studenta określa regulamin studiów.

1a. Regulamin studiów określa także warunki i tryb uczestniczenia wybitnie uzdolnionych uczniów w zajęciach przewidzianych tokiem studiów na kierunkach zgodnych z uzdolnieniami oraz zasady zaliczania tych zajęć.

2. Studia w uczelni są prowadzone zgodnie z efektami kształcenia, do których są dostosowane programy studiów, w tym plany studiów.

3. (uchylony)

Art. 160a. 1. Warunki pobierania opłat związanych z odbywaniem studiów, o których mowa w art. 98 ust. 1 pkt 5, oraz opłat za usługi edukacyjne, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1–6, a także wysokość tych opłat określa umowa między uczelnią a studentem lub osobą przyjętą na studia, zawarta w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

2. Umowa jest zawierana nie wcześniej niż po wydaniu decyzji o przyjęciu na studia i nie później niż w terminie trzydziestu dni od rozpoczęcia zajęć.

3. Umowa jest zawierana na cały przewidywany okres studiów; student nie jest obowiązany do uiszczania opłat innych niż określone w umowie.

4. Opłaty określone w umowie uczelnia może pobierać nie wcześniej niż po jej zawarciu.

5. Wzór umowy określa senat uczelni publicznej, a w przypadku uczelni niepublicznej – organ wskazany w statucie.

6. Uczelnia jest obowiązana zamieścić wzór umowy na swojej stronie internetowej.

7. Roszczenia wynikające z umowy przedawniają się z upływem trzech lat.

Art. 161. 1. Regulamin studiów uchwała senat uczelni co najmniej na pięć miesięcy przed początkiem roku akademickiego.

2. Regulamin studiów wchodzi w życie z początkiem roku akademickiego, po uzgodnieniu z uczelnianym organem uchwałodawczym samorządu studenckiego. Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od uchwalenia regulaminu senat uczelni i uczelniany organ uchwałodawczy samorządu studenckiego nie dojdą do porozumienia w sprawie jego treści, regulamin wchodzi w życie na mocy ponownej uchwały senatu uczelni podjętej większością co najmniej dwóch trzecich głosów jego statutowego składu.

3. W uczelniach wojskowych oraz w uczelniach służb państwowych regulamin studiów wchodzi w życie po zatwierdzeniu odpowiednio przez Ministra Obrony Narodowej albo ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

4. Do zmiany regulaminu studiów stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1–3.

Art. 162. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakim muszą odpowiadać postanowienia regulaminu studiów w uczelniach, uwzględniając:

- 1) czas trwania roku akademickiego,
- 2) warunki i tryb odbywania zajęć dydaktycznych,
- 3) stosowane skale ocen,
- 4) tryb przeprowadzania, na wniosek studenta lub promotora, otwartego egzaminu dyplomowego,
- 5) tryb skreślania z listy studentów,
- 6) warunki:
 - a) odbywania studiów według indywidualnego programu studiów, w tym planu studiów, z uwzględnieniem opieki naukowej,
 - b) przyznawania urlopów,
 - c) wznawiania studiów,
 - d) zmiany kierunku lub formy studiów,
 - e) przeprowadzania egzaminów i uzyskiwania zaliczeń,
 - f) dopuszczenia do egzaminu dyplomowego,
 - g) ukończenia studiów,
- 7) warunki właściwej realizacji procesu dydaktycznego, z uwzględnieniem szczególnych potrzeb studentów będących osobami niepełnosprawnymi,
- 8) warunki odbywania studiów przez studentów przyjętych na studia w wyniku potwierdzenia efektów uczenia się, z uwzględnieniem indywidualnego planu studiów i opieki naukowej

– mając na uwadze potrzebę zapewnienia prawidłowego wykonywania praw studenta w toku studiów.

Art. 163. 1. Studia w uczelni są prowadzone jako studia stacjonarne lub niestacjonarne.

2. W uczelni publicznej liczba studentów studiujących na studiach stacjonarnych nie może być mniejsza od liczby studentów studiujących na studiach niestacjonarnych.

Art. 163a. W uczelni służb państwowych do liczby studentów studiujących na studiach niestacjonarnych nie wlicza się strażaków w służbie stałej skierowanych na te studia przez właściwego przełożonego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–3, 5, 6 i 8 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1204, 1321 i 1567).

Art. 164. 1. Wykłady w uczelni są otwarte, jeżeli jej statut nie stanowi inaczej.

2. Zajęcia dydaktyczne w uczelni oraz sprawdziany wiedzy lub umiejętności, a także egzaminy dyplomowe, mogą być prowadzone w języku obcym w zakresie i na warunkach określonych w regulaminie studiów. W języku obcym mogą być również prowadzone sprawdziany wiedzy lub umiejętności w trakcie przyjęć na studia oraz przygotowywane prace dyplomowe. Uczelnia przyjmująca na studia cudzoziemców organizuje dla tych osób zajęcia z języka polskiego.

3. Zajęcia dydaktyczne na studiach mogą być prowadzone także z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakie muszą być spełnione, aby mogły być prowadzone zajęcia dydaktyczne, o których mowa w ust. 3, uwzględniając zapewnienie przez uczelnię odpowiedniej dostępności dla studentów zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość oraz właściwej proporcji czasu tych zajęć, odpowiednio na studiach stacjonarnych oraz na studiach niestacjonarnych, do całkowitego czasu zajęć na studiach.

Art. 164a. 1. Wynikającym z programu kształcenia zajęciom zaliczonym przez studenta przypisuje się punkty ECTS.

2. W celu uzyskania dyplomu ukończenia studiów pierwszego stopnia student jest obowiązany uzyskać co najmniej 180 punktów ECTS, studiów drugiego stopnia – co najmniej 90 punktów ECTS, jednolitych studiów magisterskich – co najmniej 300 punktów ECTS w systemie studiów pięcioletnich oraz 360 punktów ECTS w systemie studiów sześciolletnich.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może określić, w drodze rozporządzenia, wyższą liczbę punktów ECTS konieczną do uzyskania dyplomu ukończenia studiów uwzględniając obszary kształcenia, kierunki studiów i poziomy kształcenia.

Art. 165. 1. Regulamin studiów uwzględnia przenoszenie i uznawanie zajęć zaliczonych przez studenta w jednostce organizacyjnej uczelni macierzystej lub w innej uczelni, w tym zagranicznej.

2. Studentowi przenoszącemu zajęcia zaliczone w uczelni innej niż macierzysta, w tym zagranicznej, przypisuje się taką liczbę punktów ECTS, jaka jest przypisana efektom kształcenia uzyskiwanym w wyniku realizacji odpowiednich zajęć i praktyk w jednostce przyjmującej.

2a. Warunkiem przeniesienia zajęć zaliczonych w innej jednostce organizacyjnej uczelni macierzystej albo poza uczelnią macierzystą, w tym w uczelni zagranicznej, w miejsce punktów przypisanych zajęciom i praktykom określonym w planie studiów i programie kształcenia jest stwierdzenie zbieżności uzyskanych efektów kształcenia, w trybie określonym w regulaminie studiów.

2b. Jeden punkt ECTS odpowiada efektem kształcenia, których uzyskanie wymaga od studenta średnio 25–30 godzin pracy, przy czym liczba godzin pracy studenta obejmuje zajęcia organizowane przez uczelnię, zgodnie z planem studiów, oraz jego indywidualną pracę.

3. (uchylony)

Art. 166. 1. Studia licencjackie trwają co najmniej sześć semestrów, a studia inżynierskie co najmniej siedem semestrów.

2. Do okresu studiów pierwszego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich zalicza się praktykę zawodową studenta.

2a. Do okresu studiów pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich strażaków w służbie kandydackiej zalicza się praktykę zawodową studenta.

3. Senat uczelni może określić warunki zwalniania studenta z obowiązku odbycia praktyki.

4. Studia drugiego stopnia trwają od trzech do pięciu semestrów.

5. Jednolite studia magisterskie trwają od dziewięciu do dwunastu semestrów.

6. Studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.

Art. 167. 1. Absolwenci studiów otrzymują uczelniane dyplomy ukończenia studiów, potwierdzające uzyskanie odpowiedniego tytułu zawodowego i suplementy do dyplomów. Absolwenci studiów podyplomowych i kursów dokształcających otrzymują świadectwa ukończenia tych studiów lub kursów.

1a. Wzór dyplomu zatwierdza senat uczelni. Rektor przekazuje zatwierdzony wzór dyplomu niezwłocznie ministrowi nadzorującemu uczelnię oraz ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego.

2. Datą ukończenia studiów jest data złożenia egzaminu dyplomowego, w przypadku kierunków lekarskiego, lekarsko-dentystycznego i weterynarii – data złożenia ostatniego wymaganego planem studiów egzaminu, a w przypadku kierunku farmacja oraz kierunków związanych z kształceniem w zakresie ratownictwa medycznego i fizjoterapii – data zaliczenia ostatniej, przewidzianej w planie studiów praktyki.

2a. Osoba, która ukończyła studia pierwszego stopnia, zachowuje prawa studenta do dnia 31 października roku, w którym ukończyła te studia, z wyłączeniem prawa do pomocy materialnej, o której mowa w art. 173.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tytuły zawodowe nadawane absolwentom studiów pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich, uwzględniając istniejące tytuły zawodowe;
- 2) warunki wydawania i niezbędne elementy dyplomów, w tym dyplomów wspólnych i świadectw studiów podyplomowych, oraz umieszczanie na dyplomach znaków graficznych informujących o poziomie Polskiej Ramy Kwalifikacji, o których mowa w art. 10 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, biorąc pod uwagę poziomy i formę kształcenia oraz rodzaje tytułów zawodowych;
- 3) wzór suplementu do dyplomu, uwzględniając zakres niezbędnych informacji.

Art. 167a. 1. Warunkiem przystąpienia do egzaminu dyplomowego jest pozytywna ocena pracy dyplomowej.

2. Praca dyplomowa jest samodzielnym opracowaniem określonego zagadnienia naukowego lub artystycznego lub dokonaniem artystycznym prezentującym ogólną wiedzę i umiejętności studenta związane z danym kierunkiem studiów, poziomem i profilem kształcenia oraz umiejętności samodzielnego analizowania i wnioskowania.

3. Pracę dyplomową może stanowić w szczególności praca pisemna, opublikowany artykuł, praca projektowa, w tym projekt i wykonanie programu lub systemu komputerowego, oraz praca konstrukcyjna, technologiczna lub artystyczna.

4. Uczelnia jest obowiązana do sprawdzania pisemnych prac dyplomowych przed egzaminem dyplomowym z wykorzystaniem Jednolitego Systemu Antyplagiatowego, o którym mowa w art. 167c ust. 1.

Art. 167b. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi ogólnopolskie repozytorium pisemnych prac dyplomowych.

2. W repozytorium zamieszcza się:

- 1) tytuł pracy dyplomowej;
- 2) imiona i nazwisko autora pracy dyplomowej;
- 3) imiona i nazwisko promotora pracy dyplomowej;
- 4) imiona i nazwiska recenzentów pracy dyplomowej;
- 5) nazwę podstawowej jednostki organizacyjnej;
- 6) nazwę uczelni;
- 7) datę zdania egzaminu dyplomowego;
- 8) nazwę kierunku studiów;
- 9) treść pracy dyplomowej.

3. W repozytorium nie zamieszcza się prac zawierających informacje podlegające ochronie na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.

4. Dane, o których mowa w ust. 2, wprowadzają do Systemu POL-on rektorzy uczelni. Dostęp do danych przysługuje promotorowi pracy dyplomowej oraz Komisji.

5. Rektor uczelni jest obowiązany do wprowadzenia pracy dyplomowej do repozytorium niezwłocznie po zdaniu egzaminu dyplomowego.

Art. 167c. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi Jednolity System Antyplagiatowy współpracujący z ogólnopolskim repozytorium pisemnych prac dyplomowych oraz zapewnia uczelniom nieodpłatne korzystanie z tego systemu.

2. Opracowanie systemu, o którym mowa w ust. 1, i administrowanie tym systemem minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może zlecić instytutowi badawczemu, nadzorowanemu przez ministra właściwego do spraw nauki, którego przedmiot działania jest ściśle związany ze świadczeniem usług w zakresie systemów informacyjnych, zapewniając środki finansowe na ten cel.

Art. 168. 1. Studia pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolite studia magisterskie mogą być prowadzone wspólnie przez różne uczelnie i instytucje naukowe, w tym z udziałem zagranicznych uczelni i instytucji naukowych, na podstawie zawartego przez nie porozumienia.

2. Przedmiotem porozumienia może być prowadzenie studiów na kierunku i poziomie kształcenia, w którym podstawowe jednostki organizacyjne uczelni polskich będących stronami porozumienia mają uprawnienia do prowadzenia studiów na poziomie kształcenia nie niższym niż poziom określony w porozumieniu.

3. Absolwenci studiów, o których mowa w ust. 1, mogą otrzymać dyplom wspólny, spełniający wymogi określone w przepisach wydanych na podstawie art. 167 ust. 3.

Art. 168a. 1. Uczelnia może prowadzić studia o profilu praktycznym z udziałem podmiotów gospodarczych.

2. Sposób prowadzenia i organizację studiów, o których mowa w ust. 1, określa umowa zawarta w formie pisemnej między uczelnią a podmiotem gospodarczym. Umowa może określać:

- 1) możliwość prowadzenia zajęć ze studentami, w szczególności praktycznych, przez pracowników podmiotów gospodarczych;
- 2) udział podmiotu gospodarczego w opracowaniu programu kształcenia;
- 3) sposób dofinansowania studiów przez podmiot gospodarczy;
- 4) efekty kształcenia;
- 5) sposób realizacji praktyk i staży.

Art. 168b. 1. Uczelnia może prowadzić studia we współpracy z organem nadającym uprawnienie do wykonywania zawodu, organem przeprowadzającym postępowanie egzaminacyjne w ramach uzyskiwania uprawnień do wykonywania zawodu, organem samorządu zawodowego, organizacją gospodarczą lub organem rejestrowym.

2. Sposób prowadzenia i organizację studiów, o których mowa w ust. 1, określa umowa zawarta w formie pisemnej między uczelnią a podmiotem, o którym mowa w ust. 1. Umowa może określać:

- 1) sposób prowadzenia zajęć ze studentami;
- 2) udział podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w opracowaniu programu kształcenia;
- 3) efekty kształcenia, z uwzględnieniem wiedzy i umiejętności sprawdzanych w postępowaniu kwalifikacyjnym o nadanie uprawnień do wykonywania zawodu;
- 4) sposób realizacji praktyk i staży.

Art. 169. 1. Do odbywania studiów w uczelni może być dopuszczona osoba, która spełnia warunki rekrutacji ustalone przez uczelnię oraz ma:

1)⁴⁵⁾ świadectwo dojrzałości albo świadectwo dojrzałości i zaświadczenie o wynikach egzaminu maturalnego z poszczególnych przedmiotów, o których mowa w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty – w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie;

1)⁴⁶⁾ **w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie:**

- a) **świadectwo dojrzałości, lub**
- b) **świadectwo dojrzałości i zaświadczenie o wynikach egzaminu maturalnego z poszczególnych przedmiotów, o których mowa w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, lub**
- c) **świadectwo dojrzałości i dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe w zawodzie nauczonym na poziomie technika, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, lub**
- d) **świadectwo dojrzałości i zaświadczenie o wynikach egzaminu maturalnego z poszczególnych przedmiotów, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, oraz dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe w zawodzie nauczonym na poziomie technika, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty;**

2)⁴⁵⁾ tytuł magistra, licencjata, inżyniera lub równorzędny i spełnia warunki określone na podstawie ust. 2 – w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia drugiego stopnia.

2)⁴⁶⁾ **w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia drugiego stopnia – tytuł magistra, licencjata, inżyniera lub równorzędny i spełnia warunki określone w ust. 2.**

1a. (uchylony)

2. Senat uczelni ustala, w drodze uchwały, warunki, tryb oraz termin rozpoczęcia i zakończenia rekrutacji, w tym prowadzonej w drodze elektronicznej, dla poszczególnych kierunków studiów. Uchwałę podaje się do wiadomości publicznej nie później niż do dnia 31 maja roku poprzedzającego rok akademicki, którego uchwała dotyczy. W przypadku uruchomienia nowego kierunku studiów lub nowo utworzonej uczelni senat podejmuje uchwałę oraz podaje ją niezwłocznie do wiadomości publicznej.

2a. Uchwała, o której mowa w ust. 2, uwzględnia możliwość przeprowadzania rekrutacji uzupełniającej dla absolwentów, którzy ubiegali się o przyjęcie na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie na danym kierunku studiów na rok akademicki, na który jest przeprowadzana rekrutacja, oraz których wynik egzaminu maturalnego z danego przedmiotu lub przedmiotów został podwyższony w wyniku odwołania, o którym mowa w art. 44zzz ust. 7 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty.

3.⁴⁷⁾ Podstawę przyjęcia na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie stanowią wyniki egzaminu maturalnego. Senat uczelni ustala w trybie określonym na podstawie ust. 2, jakie wyniki egzaminu maturalnego stanowią podstawę przyjęcia na studia.

⁴⁵⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 46.

⁴⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 66 pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 8; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

⁴⁷⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 48.

3.⁴⁸⁾ Podstawę przyjęcia na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie stanowią wyniki:

- 1) egzaminu dojrzałości, lub
- 2) egzaminu maturalnego, lub
- 3) egzaminu dojrzałości lub egzaminu maturalnego i egzaminu lub egzaminów potwierdzających kwalifikacje w zawodzie

– ujęte odpowiednio na świadectwie dojrzałości, zaświadczeniu lub dyplomie, o których mowa w ust. 1 pkt 1. Senat uczelni ustala w trybie określonym na podstawie ust. 2, jakie wyniki egzaminów stanowią podstawę przyjęcia na studia.

4.⁴⁷⁾ Uczelnia może przeprowadzić dodatkowe egzaminy wstępne, w trybie określonym na podstawie ust. 2, tylko w przypadku konieczności sprawdzenia uzdolnień artystycznych, sprawności fizycznej lub szczególnych predyspozycji do podejmowania studiów na danym kierunku niesprawdzanych w trybie egzaminu maturalnego, lub gdy osoba ubiegająca się o przyjęcie na studia posiada świadectwo dojrzałości uzyskane za granicą. Egzaminy te nie mogą dotyczyć przedmiotów objętych egzaminem maturalnym.

4.⁴⁸⁾ Uczelnia może przeprowadzić dodatkowe egzaminy wstępne, w trybie określonym na podstawie ust. 2, tylko w przypadku konieczności sprawdzenia uzdolnień artystycznych, sprawności fizycznej lub szczególnych predyspozycji do podejmowania studiów na danym kierunku niesprawdzanych w trybie egzaminu maturalnego albo egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie, lub gdy osoba ubiegająca się o przyjęcie na studia posiada świadectwo dojrzałości uzyskane za granicą. Egzaminy te nie mogą dotyczyć przedmiotów objętych egzaminem maturalnym lub kwalifikacji objętej egzaminem potwierdzającym kwalifikacje w zawodzie.

5. Warunki i tryb rekrutacji w przypadku egzaminów wstępnych, o których mowa w ust. 4, powinny uwzględniać szczególne potrzeby kandydatów na studia, będących osobami niepełnosprawnymi.

6. Jeżeli podstawę przyjęcia na studia stanowią wyniki egzaminu dojrzałości, senat uczelni może podjąć uchwałę o przeprowadzeniu egzaminów wstępnych, w trybie określonym na podstawie ust. 2.

6a. Jeżeli podstawę przyjęcia na studia stanowią wyniki egzaminu dojrzałości i zaświadczenie o wynikach egzaminu maturalnego z poszczególnych przedmiotów, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, senat uczelni może podjąć uchwałę o przeprowadzeniu egzaminów wstępnych, w trybie określonym na podstawie ust. 2, z wyłączeniem przedmiotów wymienionych w zaświadczeniu.

7. Przepisy ust. 3 i 4 dotyczące egzaminu maturalnego oraz jego wyników stosuje się odpowiednio do egzaminu zagranicznego potwierdzonego świadectwem lub innym dokumentem uznanym w Rzeczypospolitej Polskiej za dokument uprawniający do ubiegania się o przyjęcie na studia wyższe zgodnie z art. 93 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, egzaminu zagranicznego, jeżeli wynikające z niego uprawnienie do ubiegania się o przyjęcie na studia wyższe zostało potwierdzone w Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z art. 93a tej ustawy, oraz egzaminu zagranicznego potwierdzonego świadectwem lub innym dokumentem, dyplomem IB lub dyplomem EB, o których mowa w art. 93 ust. 1 tej ustawy, oraz wyników tego egzaminu.

8. Szczegółowe zasady przyjmowania na studia w uczelni publicznej laureatów oraz finalistów olimpiad stopnia centralnego określa senat uczelni na okres co najmniej trzech lat.

9. Senat uczelni może określić szczegółowe zasady przyjmowania na studia laureatów konkursów międzynarodowych oraz ogólnopolskich, w tym organizowanych przez uczelnię.

10. Rekrutację przeprowadzają komisje rekrutacyjne powołane przez kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej lub inny organ wskazany w statucie. Komisja rekrutacyjna podejmuje decyzje w sprawach przyjęcia na studia.

11. Komisji rekrutacyjnej nie powołuje się w przypadku gdy wstęp na studia jest wolny. Decyzje w sprawie przyjęcia na studia podejmuje w takim przypadku kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni lub inny organ wskazany w statucie.

12. Od decyzji komisji rekrutacyjnej służy odwołanie, w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji, do uczelnicznej komisji rekrutacyjnej, powołanej w trybie określonym w statucie.

13. Od decyzji kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni lub innego organu wskazanego w statucie służy odwołanie do rektora, w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji.

⁴⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 66 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 8; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

14. Podstawą odwołania w przypadkach, o których mowa w ust. 12 i 13, może być jedynie wskazanie naruszenia warunków i trybu rekrutacji na studia, określonych zgodnie z ust. 2.

15. Po rozpatrzeniu odwołania wnoszonego w trybie ust. 12 decyzję podejmuje uczelniana komisja rekrutacyjna, a po rozpatrzeniu odwołania wnoszonego w trybie ust. 13 decyzję podejmuje rektor. Decyzja ta jest ostateczna.

16. Wyniki postępowania rekrutacyjnego są jawne.

17. W uczelni wojskowej i w uczelni służb państwowych warunki i tryb przyjęcia na studia kandydatów na żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb państwowych ustala, na wniosek senatu, odpowiednio Minister Obrony Narodowej lub minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Art. 170. 1. Osoba przyjęta na studia nabywa prawa studenta z chwilą immatrykulacji i złożenia ślubowania, którego treść określa statut uczelni.

2. Student rozpoczynający studia ma prawo do przeszkolenia w zakresie praw i obowiązków studenta.

3. Szkolenia prowadzi samorząd studencki uczelni we współpracy z Parlamentem Studentów Rzeczypospolitej Polskiej. Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej zapewnia przedstawicielom samorządów studenckich przygotowanie do prowadzenia szkoleń oraz podejmuje działania promocyjne dotyczące praw i obowiązków studenta.

Art. 170a. (uchylony)

Art. 170b. (uchylony)

Art. 170c. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi ogólnopolski wykaz studentów, z wyłączeniem studentów uczelni wojskowych będących żołnierzami.

2. W wykazie zamieszcza się następujące dane dotyczące studenta:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz kraj wydania dokumentu tożsamości;
- 3) obywatelstwo;
- 4) w przypadku cudzoziemców:
 - a) kraj pochodzenia,
 - b) informacje o podjęciu i odbywaniu studiów na zasadach obowiązujących obywateli polskich,
 - c)⁴⁹⁾ informacje o przyjęciu na studia na podstawie:
 - umów międzynarodowych,
 - umów zawieranych z podmiotami zagranicznymi przez uczelnie,
 - decyzji właściwego ministra,
 - decyzji rektora uczelni,
 - d)⁵⁰⁾ informacje o warunkach finansowych kształcenia:
 - jako stypendyści strony polskiej,
 - na zasadach odpłatności,
 - bez odpłatności i świadczeń stypendialnych,
 - jako stypendyści strony wysyłającej, bez ponoszenia opłat za naukę,
 - jako stypendyści uczelni,
 - e)⁵⁰⁾ informacje o posiadaniu Karty Polaka lub o spełnianiu wymagań określonych w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji;
- 5) rok urodzenia;
- 6) płeć;

⁴⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 36 pkt 6 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁵⁰⁾ Dodana przez art. 36 pkt 6 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

- 7) miejsce zamieszkania przed rozpoczęciem studiów: wieś lub miasto;
- 8) sumę uzyskanych przez studenta punktów ECTS na każdym kierunku studiów, poziomie i profilu kształcenia;
- 9) rodzaj przyznanych świadczeń pomocy materialnej;
- 10) liczbę punktów ECTS, która w wyniku potwierdzenia efektów uczenia się została zaliczona studentowi do danego programu kształcenia określonego kierunku, poziomu i profilu kształcenia;
- 11) numer dyplomu ukończenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia;
- 12) datę ukończenia studiów i nazwę uzyskanego tytułu zawodowego albo datę skreślenia z listy studentów.

2a. Dane, o których mowa w ust. 2 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 170d, wprowadzają do Systemu POL-on rektorzy uczelni oraz rektorzy uczelni prowadzonych przez kościoły i związki wyznaniowe otrzymujących dotacje i inne środki z budżetu państwa.

3. Dostęp do danych zawartych w wykazie przysługuje właściwym ministrom wskazanym w art. 33 ust. 2, Komisji oraz rektorom w zakresie danych dotyczących studentów kształcących się w kierowanych przez nich uczelniach.

4. (uchylony)

5.⁵¹⁾ Dostęp do danych zawartych w wykazie dotyczących imienia, nazwiska, numeru PESEL, a w przypadku jego braku – numeru dokumentu potwierdzającego tożsamość, daty rozpoczęcia studiów, daty ukończenia studiów albo daty skreślenia z listy studentów, nazwy uczelni oraz jednostki organizacyjnej prowadzącej kształcenie przysługuje ministrowi właściwemu do spraw rodziny w celu umożliwienia organom właściwym i marszałkom województw weryfikacji prawa do świadczeń rodzinnych, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1952), świadczeń z funduszu alimentacyjnego, o których mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2017 r. poz. 489, 624, 777, 952 i 1428), oraz wójtom, burmistrzom i prezydentom miast weryfikacji prawa do Karty Dużej Rodziny, a także w celu monitorowania przez ministra właściwego do spraw rodziny sposobu realizacji świadczeń rodzinnych oraz świadczeń z funduszu alimentacyjnego przez organy właściwe lub marszałków województw.

5.⁵²⁾ Dostęp do danych zawartych w wykazie dotyczących imienia, nazwiska, numeru PESEL, a w przypadku jego braku – numeru dokumentu potwierdzającego tożsamość, daty rozpoczęcia studiów, daty ukończenia studiów albo daty skreślenia z listy studentów, nazwy uczelni oraz jednostki organizacyjnej prowadzącej kształcenie przysługuje ministrowi właściwemu do spraw rodziny w celu umożliwienia organom właściwym i wojewodom weryfikacji prawa do świadczeń rodzinnych, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1952), świadczeń z funduszu alimentacyjnego, o których mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2017 r. poz. 489, 624, 777, 952 i 1428), oraz wójtom, burmistrzom i prezydentom miast weryfikacji prawa do Karty Dużej Rodziny, a także w celu monitorowania przez ministra właściwego do spraw rodziny sposobu realizacji świadczeń rodzinnych oraz świadczeń z funduszu alimentacyjnego przez organy właściwe lub wojewodów.

Art. 170d. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres danych, o których mowa w art. 170c ust. 2 pkt 8 i 9 i art. 201a ust. 2 pkt 7 i 8, zamieszczanych w wykazach oraz informacji o odbywanych studiach lub studiach doktoranckich;
- 2) tryb i terminy wprowadzania danych do wykazów, o których mowa w art. 170c ust. 1 i art. 201a ust. 1, oraz aktualizowania, archiwizowania i usuwania tych danych;
- 3) tryb i sposób udostępniania danych zawartych w wykazach, o których mowa w art. 170c ust. 1 i art. 201a ust. 1.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględni potrzebę zapewnienia:

- 1) kompletności i aktualności zgromadzonych w wykazach danych służących właściwej realizacji zadań z zakresu polityki szkolnictwa wyższego przez podmioty wymienione w art. 170c ust. 3 i art. 201a ust. 4;
- 2) odpowiedniego poziomu ochrony przetwarzanych danych.

⁵¹⁾ Dodany przez art. 7 pkt 1 ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zadaniami organów administracji publicznej w zakresie niektórych rejestrów publicznych (Dz. U. poz. 777), która weszła w życie z dniem 1 lipca 2017 r.; w tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 52.

⁵²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 10 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 2017 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z systemami wsparcia rodzin (Dz. U. poz. 1428), która weszła w życie z dniem 1 sierpnia 2017 r.; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

Art. 170e. 1. Do potwierdzania efektów uczenia się na danym kierunku, poziomie i profilu kształcenia jest uprawniona podstawowa jednostka organizacyjna uczelni posiadająca co najmniej pozytywną ocenę programową na tym kierunku, poziomie i profilu kształcenia, a w przypadku nieprzeprowadzenia oceny na tym kierunku studiów – podstawowa jednostka organizacyjna uczelni posiadająca uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora w zakresie obszaru kształcenia i dziedziny, do których jest przyporządkowany ten kierunek studiów.

2. Efekty uczenia się potwierdza się w zakresie odpowiadającym efektom kształcenia zawartym w programie kształcenia określonego kierunku, poziomu i profilu kształcenia.

3. Efektów uczenia się nie potwierdza się na kierunkach studiów, o których mowa w art. 9b.

Art. 170f. Senat uczelni określa organizację potwierdzania efektów uczenia się, w tym:

- 1) zasady, warunki i tryb potwierdzania efektów uczenia się;
- 2) sposób powoływania i tryb działania komisji weryfikujących efekty uczenia się.

Art. 170g. 1. Efekty uczenia się mogą zostać potwierdzone:

- 1) osobie posiadającej świadectwo dojrzałości i co najmniej pięć lat doświadczenia zawodowego – w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie;
- 2) osobie posiadającej tytuł zawodowy licencjata lub równorzędny i co najmniej trzy lata doświadczenia zawodowego po ukończeniu studiów pierwszego stopnia – w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia drugiego stopnia;
- 3) osobie posiadającej tytuł zawodowy magistra lub równorzędny i co najmniej dwa lata doświadczenia zawodowego po ukończeniu studiów drugiego stopnia albo jednolitych studiów magisterskich – w przypadku ubiegania się o przyjęcie na kolejny kierunek studiów pierwszego lub drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie.

2. W przypadku absolwentów kolegiów nauczycielskich, nauczycielskich kolegiów języków obcych oraz kolegiów pracowników służb społecznych przystępujących do potwierdzenia efektów uczenia się nie jest wymagane spełnienie warunku pięcioletniego doświadczenia zawodowego.

3. W wyniku potwierdzenia efektów uczenia się można zaliczyć studentowi nie więcej niż 50% punktów ECTS przypisanych do danego programu kształcenia określonego kierunku, poziomu i profilu kształcenia.

4. Liczba studentów na danym kierunku, poziomie i profilu kształcenia, którzy zostali przyjęci na studia na podstawie najlepszych wyników uzyskanych w wyniku potwierdzenia efektów uczenia się, nie może być większa niż 20% ogólnej liczby studentów na tym kierunku, poziomie i profilu kształcenia.

Rozdział 2

Prawa i obowiązki studentów

Art. 171. 1. (uchylony)

2. Student może studiować według indywidualnego programu studiów, w tym planu studiów, na zasadach ustalonych przez radę podstawowej jednostki organizacyjnej lub inny organ wskazany w statucie.

3. Student może przenieść się z innej uczelni, w tym także zagranicznej, za zgodą kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni przyjmującej, wyrażoną w drodze decyzji, jeżeli wypełnił wszystkie obowiązki wynikające z przepisów obowiązujących w uczelni, którą opuszcza.

Art. 172. 1. Student może uzyskać urlop od zajęć w uczelni na zasadach i w trybie określonych w regulaminie studiów.

2. W okresie korzystania z urlopu student zachowuje prawa studenta, chyba że regulamin studiów lub przepisy o pomocy materialnej stanowią inaczej.

Art. 173. 1. Student może ubiegać się o pomoc materialną ze środków przeznaczonych na ten cel w budżecie państwa w formie:

- 1) stypendium socjalnego;
- 2) stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych;
- 3) stypendium rektora dla najlepszych studentów;
- 4) stypendium ministra za wybitne osiągnięcia;
- 5) (uchylony)
- 6) (uchylony)
- 7) (uchylony)
- 8) zapomogi.

2. Student może ubiegać się o zakwaterowanie w domu studenckim uczelni lub wyżywienie w stołówce studenckiej uczelni.

3. Student może ubiegać się o zakwaterowanie małżonka i dziecka w domu studenckim uczelni.

Art. 173a. 1. Pomoc materialna dla studentów może być przyznawana przez jednostki samorządu terytorialnego.

2. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa w uchwale:

- 1) rodzaj pomocy materialnej;
- 2) sposób i terminy ubiegania się o pomoc materialną;
- 3) sposób wyłaniania studentów, którym będzie przyznana pomoc materialna;
- 4) maksymalną wysokość pomocy materialnej, o którą może ubiegać się student.

Art. 173b. 1. Stypendia za wyniki w nauce dla studentów mogą być przyznawane przez osoby fizyczne lub osoby prawne niebędące państwowymi ani samorządowymi osobami prawnymi.

2. Zasady przyznawania stypendiów, o których mowa w ust. 1, zatwierdza minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii Rady.

3. Zasady przyznawania stypendiów, o których mowa w ust. 1, dla studentów uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich zatwierdza minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii właściwych ministrów wskazanych w art. 33 ust. 2 oraz Rady.

Art. 174. 1. Świadczenia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1–3 i 8, przyznaje się ze środków funduszu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów, o którym mowa w art. 103.

2. Rektor w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego i uczelnianym organem samorządu doktorantów dokonuje podziału dotacji, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 7 i ust. 4.

3. W nowo utworzonej uczelni podziału funduszu dokonuje na okres roku rektor.

4. Środki z dotacji, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 7 i ust. 4, przeznaczone na stypendia rektora dla najlepszych studentów przyznawane w liczbie nie większej niż 10% liczby studentów każdego kierunku studiów prowadzonego w uczelni stanowią nie więcej niż 60% środków przeznaczonych łącznie na stypendia rektora dla najlepszych studentów, stypendia socjalne oraz zapomogi. Jeżeli liczba studentów na kierunku studiów jest mniejsza niż dziesięć, stypendium rektora dla najlepszych studentów może być przyznane jednemu studentowi.

Art. 175. 1. Świadczenia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1–2 i 8, są przyznawane na wniosek studenta przez kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej.

2. Stypendia rektora dla najlepszych studentów są przyznawane na wniosek studenta przez rektora.

3. Od decyzji kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej w sprawie stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych oraz zapomogi studentowi przysługuje odwołanie do rektora, składane w terminie czternastu dni od dnia otrzymania decyzji. W przypadku decyzji rektora w sprawie stypendium dla najlepszych studentów przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

4. Na wniosek właściwego organu samorządu studenckiego kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej lub rektor przekazują uprawnienia w zakresie przyznawania stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych, zapomogi oraz stypendium rektora dla najlepszych studentów odpowiednio komisji stypendialnej lub odwoławczej komisji stypendialnej.

Art. 176. 1. W uczelni nieposiadającej podstawowej jednostki organizacyjnej świadczenia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1–3 i 8, są przyznawane na wniosek studenta przez rektora.

2. Od decyzji rektora, o której mowa w ust. 1, przysługuje prawo złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie czternastu dni od dnia otrzymania decyzji.

3. Na wniosek właściwego organu samorządu studenckiego rektor przekazuje uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, komisji stypendialnej, a w zakresie rozpatrywania wniosku, o którym mowa w ust. 2, odwoławczej komisji stypendialnej.

Art. 177. 1. Komisję stypendialną i odwoławczą komisję stypendialną, o których mowa w art. 175 ust. 4, powołuje odpowiednio kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej lub rektor spośród pracowników uczelni oraz studentów delegowanych przez właściwy organ samorządu studenckiego.

2. Komisję stypendialną i odwoławczą komisję stypendialną, o których mowa w art. 176 ust. 3, powołuje rektor spośród studentów delegowanych przez właściwy organ samorządu studenckiego i pracowników uczelni.

3. Studenci stanowią większość składu komisji, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Decyzje wydane przez komisje stypendialne i odwoławcze komisje stypendialne, o których mowa w art. 175 ust. 4 i art. 176 ust. 3, podpisują przewodniczący tych komisji lub działający z ich upoważnienia wiceprzewodniczący.

5. Nadzór nad działalnością komisji stypendialnej i odwoławczej komisji stypendialnej, o których mowa w art. 175 ust. 4, sprawują odpowiednio kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej lub rektor, a nadzór nad działalnością komisji, o których mowa w art. 176 ust. 3 – rektor.

6. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 5, odpowiednio kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej lub rektor może uchylić decyzję komisji stypendialnej lub odwoławczej komisji stypendialnej niezgodną z przepisami ustawy lub regulaminem, o którym mowa w art. 186 ust. 1.

Art. 178. 1. Stypendia ministra za wybitne osiągnięcia przyznaje studentom minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego na wniosek rektora uczelni zaopiniowany przez radę podstawowej jednostki organizacyjnej, a w przypadku uczelni nieposiadającej podstawowej jednostki organizacyjnej – przez senat uczelni.

2. Uprawnienie ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do uczelni służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wykonują odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2.

3. Wniosek o przyznanie stypendium, o którym mowa w ust. 1, dla studentów uczelni wojskowych wymaga opinii Ministra Obrony Narodowej.

4. Stypendium ministra za wybitne osiągnięcia jest finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister nadzorujący uczelnię, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Stypendium ministra za wybitne osiągnięcia dla studentów uczelni wojskowych jest finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

Art. 179. 1. Stypendium socjalne ma prawo otrzymywać student znajdujący się w trudnej sytuacji materialnej.

2. Rektor w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego ustala wysokość dochodu na osobę w rodzinie studenta uprawniającą do ubiegania się o stypendium socjalne.

3. Wysokość dochodu, o której mowa w ust. 2, nie może być niższa niż 1,30 kwoty, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1769 i 1985), oraz wyższa niż 1,30 sumy kwot określonych w art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych.

4. Przy ustalaniu wysokości dochodu uprawniającego studenta do ubiegania się o stypendium socjalne uwzględnia się dochody osiągnięte przez:

- 1) studenta;
- 2) małżonka studenta, a także będące na utrzymaniu studenta lub jego małżonka dzieci niepełnoletnie, dzieci pobierające naukę do 26. roku życia, a jeżeli 26. rok życia przypada w ostatnim roku studiów, do ich ukończenia, oraz dzieci niepełnosprawne bez względu na wiek;
- 3) rodziców, opiekunów prawnych lub faktycznych studenta i będące na ich utrzymaniu dzieci niepełnoletnie, dzieci pobierające naukę do 26. roku życia, a jeżeli 26. rok życia przypada w ostatnim roku studiów, do ich ukończenia, oraz dzieci niepełnosprawne bez względu na wiek.

5. Miesięczną wysokość dochodu na osobę w rodzinie studenta uprawniającego do ubiegania się o stypendium socjalne ustala się na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, z uwzględnieniem ust. 4, z zastrzeżeniem, że do dochodu nie wlicza się:

- 1) (uchylony)
- 2) świadczeń pomocy materialnej dla studentów i doktorantów, otrzymywanych na podstawie przepisów ustawy;
- 3) stypendiów przyznawanych uczniom, studentom i doktorantom w ramach:
 - a) funduszy strukturalnych Unii Europejskiej,
 - b) niepodlegających zwrotowi środków pochodzących z pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA),
 - c) umów międzynarodowych lub programów wykonawczych, sporządzanych do tych umów albo międzynarodowych programów stypendialnych;

- 4) świadczeń pomocy materialnej dla uczniów otrzymywanych na podstawie ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty;
- 5) świadczeń, o których mowa w art. 173a i art. 199a;
- 6) stypendiów o charakterze socjalnym przyznawanych przez inne podmioty, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 40b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.⁵³⁾).

6. Student może ubiegać się o stypendium socjalne bez wykazywania dochodów osiągniętych przez osoby, o których mowa w ust. 4 pkt 3:

- 1) w przypadku gdy nie prowadzi wspólnego gospodarstwa domowego z żadnym z rodziców i potwierdził ten fakt w złożonym oświadczeniu oraz spełnia jedną z następujących przesłanek:
 - a) ukończył 26. rok życia,
 - b) pozostaje w związku małżeńskim,
 - c) ma na utrzymaniu dzieci, o których mowa w ust. 4 pkt 2,
 - d) osiągnął pełnoletność, przebywając w pieczy zastępczej, lub
- 2) jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:
 - a) posiadał stałe źródło dochodów w ostatnim roku podatkowym,
 - b) posiada stałe źródło dochodów w roku bieżącym,
 - c) jego miesięczny dochód w okresach, o których mowa w lit. a i b, jest wyższy lub równy 1,15 sumy kwoty określonej w art. 5 ust. 1 i kwoty określonej w art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych,
 - d) nie prowadzi wspólnego gospodarstwa domowego z żadnym z rodziców i potwierdził ten fakt w złożonym oświadczeniu.

7. W przypadku gdy do ustalania wysokości dochodu uprawniającego studenta do ubiegania się o stypendium socjalne przyjmuje się dochód z prowadzenia gospodarstwa rolnego, dochód ten ustala się na podstawie powierzchni użytków rolnych w hektarach przeliczeniowych i wysokości przeciętnego dochodu z pracy w indywidualnych gospodarstwach rolnych z 1 ha przeliczeniowego, ogłaszanego na podstawie art. 18 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1892). W przypadku uzyskiwania dochodów z gospodarstwa rolnego oraz dochodów pozarolniczych dochody te sumuje się.

8. W uzasadnionych przypadkach rektor, kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej albo komisja stypendialna lub odwoławcza komisja stypendialna, o których mowa w art. 175 ust. 4 i art. 176 ust. 3, mogą zażądać doręczenia zaświadczenia z ośrodka pomocy społecznej o sytuacji dochodowej i majątkowej studenta i rodziny studenta i uwzględnić tę sytuację przy ocenie spełnienia przez studenta kryterium, o którym mowa w ust. 1.

9. W przypadku niedostarczenia przez studenta zaświadczenia, o którym mowa w ust. 8, rektor, kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej albo komisja stypendialna lub odwoławcza komisja stypendialna, o których mowa w art. 175 ust. 4 i art. 176 ust. 3, może wezwać studenta do przedstawienia wyjaśnień. Niezłożenie wyjaśnień w wyznaczonym terminie skutkuje odmową przyznania stypendium socjalnego.

Art. 180. Stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych może otrzymywać student z tytułu niepełnosprawności potwierdzonej orzeczeniem właściwego organu.

Art. 181. 1. Stypendium rektora dla najlepszych studentów może otrzymywać student, który uzyskał za rok studiów wysoką średnią ocen lub posiada osiągnięcia naukowe, artystyczne lub wysokie wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym.

1a. O stypendium rektora dla najlepszych studentów może ubiegać się student przyjęty na pierwszy rok studiów w roku złożenia egzaminu maturalnego, który jest laureatem olimpiady międzynarodowej albo laureatem lub finalistą olimpiady przedmiotowej o zasięgu ogólnopolskim, o których mowa w przepisach o systemie oświaty.

⁵³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2048 oraz z 2017 r. poz. 60, 528, 648, 859, 1089, 1428, 1448, 1530 i 1971.

2. Stypendium ministra za wybitne osiągnięcia może być przyznane studentowi posiadającemu wybitne osiągnięcia naukowe lub artystyczne związane ze studiami, lub wybitne osiągnięcia w sporcie.

3. O przyznanie stypendiów, o których mowa w ust. 1 i 2, student może ubiegać się nie wcześniej niż po zaliczeniu pierwszego roku studiów.

4. O przyznanie stypendium rektora dla najlepszych studentów lub stypendium ministra za wybitne osiągnięcia może ubiegać się również student pierwszego roku studiów drugiego stopnia rozpoczętych w terminie roku od ukończenia studiów pierwszego stopnia, który spełnił kryteria określone odpowiednio w ust. 1 lub 2 na ostatnim roku studiów pierwszego stopnia.

5. (uchylony)

6. Student może równocześnie otrzymywać stypendium rektora dla najlepszych studentów i stypendium ministra za wybitne osiągnięcia. Otrzymanie tych stypendiów nie wyklucza prawa studenta do świadczeń pomocy materialnej oraz prawa do otrzymywania stypendium przyznawanego przez organy samorządu terytorialnego oraz pracodawców, a także pochodzących ze środków funduszy strukturalnych Unii Europejskiej.

Art. 182. 1. Student studiów stacjonarnych znajdujący się w trudnej sytuacji materialnej może otrzymać stypendium socjalne w zwiększonej wysokości z tytułu zamieszkania w domu studenckim lub w obiekcie innym niż dom studencki, jeżeli codzienny dojazd z miejsca stałego zamieszkania do uczelni uniemożliwiałby lub w znacznym stopniu utrudniał studiowanie.

2. Student studiów stacjonarnych w przypadku, o którym mowa w ust. 1, może otrzymać stypendium socjalne w zwiększonej wysokości również z tytułu zamieszkania z niepracującym małżonkiem lub dzieckiem studenta w domu studenckim lub w obiekcie innym niż dom studencki.

Art. 183. 1. Zapomoga może być przyznana studentowi, który z przyczyn losowych znalazł się przejściowo w trudnej sytuacji materialnej.

2. Student może otrzymać zapomogę, o której mowa w ust. 1, dwa razy w roku akademickim.

Art. 184. 1. Student może otrzymywać stypendia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1–3, w danym roku akademickim przez okres do dziesięciu miesięcy, a gdy rok studiów trwa jeden semestr – przez okres do pięciu miesięcy.

2. Stypendia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1–3, są przyznawane na semestr lub na rok akademicki, a stypendium, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 4 – na rok akademicki.

3. Stypendia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1–3, są wypłacane co miesiąc, a stypendium, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 4 – jednorazowo.

4. Student studiujący równocześnie na kilku kierunkach studiów może otrzymywać stypendium socjalne, stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych, zapomogę, stypendium rektora dla najlepszych studentów i stypendium ministra za wybitne osiągnięcia tylko na jednym, wskazanym przez studenta kierunku studiów.

5. Studentowi, który po ukończeniu jednego kierunku studiów kontynuuje naukę na drugim kierunku studiów, nie przysługują świadczenia, o których mowa w art. 173, chyba że kontynuuje on studia po ukończeniu studiów pierwszego stopnia w celu uzyskania tytułu zawodowego magistra lub równorzędnego, jednakże nie dłużej niż przez okres trzech lat.

6. Łączna miesięczna wysokość stypendiów, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1 i 3, nie może być większa niż 90% najniższego wynagrodzenia zasadniczego asystenta ustalonego w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich.

7. Student jest obowiązany do złożenia oświadczenia o niepobieraniu świadczeń pomocy materialnej na więcej niż jednym kierunku.

8. Decyzja o przyznaniu świadczenia pomocy materialnej, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1–3 i 8, wygasa z ostatnim dniem miesiąca, w którym student został skreślony z listy studentów albo ukończył studia na kierunku, na którym pobierał świadczenie, lub utracił prawo do świadczenia na podstawie ust. 5.

9. Student otrzymujący świadczenie pomocy materialnej jest obowiązany niezwłocznie powiadomić uczelnię o wystąpieniu okoliczności, o której mowa w ust. 5, mającej wpływ na prawo do świadczeń pomocy materialnej.

Art. 185. 1. Pierwszeństwo w przyznaniu miejsca w domu studenckim uczelni publicznej przysługuje studentowi tej uczelni, któremu codzienny dojazd do uczelni uniemożliwiałby lub w znacznym stopniu utrudniał studiowanie i który znajduje się w trudnej sytuacji materialnej.

2. Pierwszeństwo w przyznawaniu wyżywienia w stołówce studenckiej przysługuje studentowi, o którym mowa w ust. 1.

Art. 186. 1. Szczegółowy regulamin ustalania wysokości, przyznawania i wypłacania świadczeń pomocy materialnej dla studentów, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1–3 i 8, w tym szczegółowe kryteria i tryb udzielania świadczeń pomocy materialnej dla studentów, sposób wyłaniania studentów mogących otrzymać stypendium rektora dla najlepszych studentów, wzory wniosków o przyznanie świadczeń, wzór oświadczenia o niepobieraniu świadczeń na innym kierunku studiów oraz sposób udokumentowania sytuacji materialnej studenta ustala rektor w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego.

2. W nowo utworzonej uczelni regulamin, o którym mowa w ust. 1, ustala na okres roku rektor.

Art. 187. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb przyznawania oraz wypłacania stypendium ministra za wybitne osiągnięcia, liczbę stypendiów i maksymalną wysokość stypendium oraz wzór wniosku o przyznanie stypendium ministra, uwzględniając rodzaje osiągnięć naukowych oraz innych osiągnięć studenta poświadczających ich wybitny poziom oraz sposób udokumentowania tych osiągnięć.

Art. 187a. 1. Wybitnie uzdolnieni absolwenci studiów pierwszego stopnia oraz studenci po ukończeniu trzeciego roku jednolitych studiów magisterskich, nieposiadający tytułu zawodowego magistra, łącznie nie więcej niż 100 osób, mogą w drodze konkursu realizowanego w ramach programu ministra właściwego do spraw nauki „Diamantowy Grant” otrzymać środki na badania naukowe finansowane ze środków przewidzianych w budżecie państwa na naukę.

2. Warunki udziału w konkursie określa program, o którym mowa w ust. 1.

Art. 188. 1. Studentowi przysługuje prawo do korzystania z 50% ulgi w opłatach za przejazdy publicznymi środkami komunikacji miejskiej. Osobom, które ukończyły studia pierwszego stopnia, prawo to przysługuje do dnia 31 października roku, w którym ukończyły te studia.

1a. Jednostki samorządu terytorialnego mogą podjąć decyzję o przyznaniu ulgi w opłatach za przejazdy publicznymi środkami komunikacji miejskiej dla doktorantów.

2. Uprawnienia do korzystania z ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego i autobusowego określają odrębne przepisy.

Art. 188a. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może ustanowić program dotyczący realizowania przez uczelnie zadań związanych z udostępnianiem studentom podręczników akademickich wykorzystywanych w procesie kształcenia.

2. Program, o którym mowa w ust. 1, jest finansowany ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

3. Komunikat o ustanowieniu programu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

4. Środki finansowe przeznaczone na finansowanie programu ministra, o którym mowa w ust. 1, są przekazywane uczelniom na podstawie umowy.

Art. 189. 1. Student jest obowiązany postępować zgodnie z treścią ślubowania i regulaminem studiów.

2. Student jest obowiązany w szczególności do:

- 1) uczestniczenia w zajęciach dydaktycznych i organizacyjnych zgodnie z regulaminem studiów;
- 2) składania egzaminów, odbywania praktyk i spełniania innych wymogów przewidzianych w planie studiów;
- 3) przestrzegania przepisów obowiązujących w uczelni.

Art. 190. 1. Kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej skreśla studenta z listy studentów, w przypadku:

- 1) niepodjęcia studiów;
- 2) rezygnacji ze studiów;
- 3) niezłożenia w terminie pracy dyplomowej lub egzaminu dyplomowego;
- 4) ukarania karą dyscyplinarną wydalenia z uczelni.

2. Kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej może skreślić studenta z listy studentów, w przypadku:

- 1) stwierdzenia braku postępów w nauce;
- 2) niezyskania zaliczenia semestru lub roku w określonym terminie;
- 3) niewniesienia opłat związanych z odbywaniem studiów;
- 4) niepodpisania przez studenta przedłożonej przez uczelnię umowy o warunkach odpłatności za studia lub usługi edukacyjne.

3. Od decyzji, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługuje odwołanie do rektora. Decyzja rektora jest ostateczna.

Art. 191. Student ostatniego roku studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich może na zasadach określonych w statucie uczelni odbywać staż przygotowujący do podjęcia obowiązków nauczyciela akademickiego i otrzymywać, ze środków własnych uczelni, stypendium na zasadach określonych w statucie.

Art. 191a. 1. Dyplom wydany przez uprawnioną uczelnię działającą w systemie szkolnictwa wyższego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, potwierdzający ukończenie:

- 1) trzyletnich studiów lub studiów pierwszego stopnia trwających co najmniej trzy lata – potwierdza w Rzeczypospolitej Polskiej posiadanie wyższego wykształcenia na poziomie studiów pierwszego stopnia;
- 2) studiów drugiego stopnia – potwierdza w Rzeczypospolitej Polskiej posiadanie wyższego wykształcenia na poziomie studiów drugiego stopnia;
- 3) co najmniej czteroletnich studiów jednolitych – potwierdza w Rzeczypospolitej Polskiej posiadanie wyższego wykształcenia na poziomie studiów drugiego stopnia, jeżeli jest uważany za równorzędny dyplomowi ukończenia studiów drugiego stopnia w kraju wydania.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do dyplomów potwierdzających ukończenie studiów wyższych prowadzonych wspólnie przez uczelnie działające w systemach szkolnictwa wyższego państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

3. Jeżeli dyplom potwierdzający ukończenie studiów wyższych za granicą daje prawo do kontynuacji kształcenia lub otwarcia przewodu doktorskiego w państwie, w którego systemie szkolnictwa wyższego działa uczelnia, która ten dyplom wydała, uprawnia on również do kontynuacji kształcenia odpowiednio:

- 1) na studiach drugiego stopnia w polskiej uczelni lub studiach podyplomowych w polskiej uczelni, instytucie naukowym Polskiej Akademii Nauk lub instytucie badawczym albo
- 2) na studiach trzeciego stopnia w polskiej uczelni, studiach doktoranckich w jednostce naukowej lub do otwarcia przewodu doktorskiego w polskiej uczelni lub jednostce naukowej.

4. Jeżeli dyplom potwierdzający ukończenie studiów wyższych prowadzonych wspólnie przez uczelnie zagraniczne daje prawo do kontynuacji kształcenia lub otwarcia przewodu doktorskiego przynajmniej w jednym państwie, w którego systemie szkolnictwa wyższego było prowadzone kształcenie, uprawnia on również do kontynuacji kształcenia odpowiednio:

- 1) na studiach drugiego stopnia w polskiej uczelni lub studiach podyplomowych w polskiej uczelni, instytucie naukowym Polskiej Akademii Nauk lub instytucie badawczym albo
- 2) na studiach trzeciego stopnia w polskiej uczelni, studiach doktoranckich w jednostce naukowej lub do otwarcia przewodu doktorskiego w polskiej uczelni lub jednostce naukowej.

5. Dyplomy potwierdzające ukończenie studiów wyższych za granicą nie nadają w Rzeczypospolitej Polskiej uprawnień, o których mowa w ust. 1–4, jeżeli:

- 1) instytucje, które je wydały lub instytucje, w których prowadzone było kształcenie:
 - a) w rozumieniu prawa wewnętrznego państw, w których systemach szkolnictwa wyższego działają te instytucje, nie były akredytowanymi uczelniami w dniu wydania dyplomu lub realizowały program studiów nieposiadający akredytacji w dniu wydania dyplomu lub
 - b) nie działają w systemie szkolnictwa wyższego żadnego państwa lub
- 2) program studiów wyższych albo jego część była realizowana niezgodnie z przepisami państwa, na którego terenie było prowadzone kształcenie.

6.⁵⁴⁾ W przypadku wątpliwości dotyczących właściwości dyplomu lub statusu uczelni zagranicznej, o których mowa w ust. 1–5, na wniosek zainteresowanego podmiotu minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego lub upoważniony przez niego podmiot wydają w tym przedmiocie opinię lub zaświadczenie. Przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z tym że termin, o którym mowa w art. 217 § 3 tej ustawy, wynosi dwadzieścia jeden dni.

⁵⁴⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 55.

6.⁵⁵⁾ Dyrektor Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej udziela, na wniosek zainteresowanego podmiotu, pisemnej informacji o dyplomie uzyskanym za granicą, w szczególności o poziomie kształcenia i statusie uczelni. Informacji udziela się na podstawie dokumentów przedłożonych przez wnioskodawcę.

7. Dyplom ukończenia studiów wyższych lub tytuł zawodowy uzyskany za granicą mogą być uznane za równoważne odpowiedniemu polskiemu dyplomowi i tytułowi zawodowemu na podstawie umowy międzynarodowej określającej równoważność, a w przypadku jej braku w drodze nostryfikacji.

7a. Ukończenie studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez cudzoziemca, który uzyskał status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą, lub cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, który nie dysponuje dyplomem ukończenia studiów wyższych, może być potwierdzone na podstawie dokumentu umożliwiającego ustalenie faktu ukończenia studiów wyższych na tym poziomie kształcenia, składanego wraz z oświadczeniem o ich ukończeniu.

7b. Do cudzoziemca, który uzyskał status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą, lub do cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, który uzyskał potwierdzenie ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia, stosuje się przepisy ust. 1–4.

7c. Za przeprowadzenie postępowania nostryfikacyjnego oraz postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez osobę, o której mowa w ust. 7a, pobierana jest opłata.

7d. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 7c, ustala kierownik jednostki organizacyjnej uczelni, której rada przeprowadza postępowanie nostryfikacyjne lub postępowanie w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia, biorąc pod uwagę koszty poniesione w związku z tym postępowaniem.

7e. W przypadku trudnej sytuacji materialnej zwracającego się z wnioskiem o nostryfikację dyplomu lub potwierdzenie ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia kierownik jednostki organizacyjnej uczelni, której rada przeprowadza to postępowanie, może obniżyć wysokość opłaty, o której mowa w ust. 7c, lub zwolnić z niej zwracającego się z wnioskiem.

8. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb postępowania nostryfikacyjnego oraz tryb postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez osobę, o której mowa w ust. 7a,
- 2) organy przeprowadzające postępowanie nostryfikacyjne oraz postępowanie w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez osobę, o której mowa w ust. 7a,
- 3) rodzaje dokumentów, które powinny być dołączone do wniosku o nostryfikację dyplomu ukończenia studiów wyższych, oraz dokumentów, które mogą być dołączone przez osobę, o której mowa w ust. 7a, do wniosku o potwierdzenie ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia,
- 4) terminy, w których należy przeprowadzić postępowanie nostryfikacyjne oraz postępowanie w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez osobę, o której mowa w ust. 7a,
- 5) sposób ustalania maksymalnej wysokości opłat za przeprowadzenie postępowania nostryfikacyjnego oraz postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez osobę, o której mowa w ust. 7a, a także tryb wnoszenia tych opłat,
- 6) wzór zaświadczenia wydawanego po przeprowadzeniu postępowania nostryfikacyjnego oraz postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez osobę, o której mowa w ust. 7a

– uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego i obiektywnego przeprowadzania postępowań oraz przejrzystych zasad ich prowadzenia, a także możliwość wystąpienia różnic między programami kształcenia realizowanymi w uczelni, w której jest prowadzone postępowanie, i w uczelniach zagranicznych oraz dodatkowe warunki, jakie muszą być spełnione w celu nostryfikacji dyplomu ukończenia studiów wyższych lub potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia, oraz że maksymalna wysokość opłat za przeprowadzenie postępowań będzie ustalana w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego, a także uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnej obsługi wnoszącej opłatę.

⁵⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 36 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wejdzie w życie z dniem 1 lutego 2018 r.

9. Osoba, której tytuł zawodowy na podstawie umowy międzynarodowej lub w drodze przeprowadzonego postępowania nostryfikacyjnego został uznany za równoważny polskiemu tytułowi zawodowemu, może posługiwać się odpowiednim polskim tytułem zawodowym.

10. Zasady uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej określają odrębne przepisy.

Art. 191b. 1. Dokumenty wydawane przez uczelnię w związku z przebiegiem lub ukończeniem studiów i studiów podyplomowych, przeznaczone do obrotu prawnego z zagranicą, są uwierzytelniane na wniosek zainteresowanego.

2.⁵⁶⁾ Uwierzytelnienie polega na poświadczeniu autentyczności podpisu i funkcji osoby podpisującej dokument, o którym mowa w ust. 3, lub tożsamości pieczęci urzędowej uczelni, którą jest opatrzony ten dokument.

3. Minister nadzorujący uczelnię uwierzytelnia wydane przez tę uczelnię:⁵⁷⁾

Dyrektor Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej uwierzytelnia wydane przez uczelnię:⁵⁸⁾

1)⁵⁹⁾ dyplomy ukończenia studiów;

1)⁶⁰⁾ **dyplomy ukończenia studiów wraz z suplementami;**

1a)⁶¹⁾ **odpisy dokumentów, o których mowa w pkt 1, w tym odpisy w języku obcym;**

2) świadectwa ukończenia studiów podyplomowych;

3) duplikaty dokumentów, o których mowa w pkt 1 i 2;

4) zaświadczenia o ukończeniu studiów.

3a.⁶²⁾ Rektorzy uczelni wprowadzają do Systemu POL-on wykazy osób upoważnionych do podpisywania dokumentów, o których mowa w ust. 3, obejmujące ich imiona i nazwiska oraz funkcje pełnione w jednostkach organizacyjnych zatrudniających te osoby, wraz z odwzorowaniem cyfrowym wzorów ich podpisów, a także wzorów pieczęci urzędowych wydającego te dokumenty i wzorów tych dokumentów, oraz na bieżąco je aktualizują.

4. Dokumenty inne niż wymienione w ust. 3 uwierzytelnia uczelnia, która je wydała.

5. Za uwierzytelnienie pobierana jest opłata. Maksymalna wysokość opłaty wynosi 2% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2017 r. poz. 847).

Art. 192. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia przez uczelnie dokumentacji przebiegu studiów, dokonywania sprostowań i wydawania duplikatów, uwierzytelniania dokumentów przeznaczonych do obrotu prawnego z zagranicą oraz wysokość i sposób pobierania opłaty za wykonywanie tych czynności, a także za wydanie dyplomu ukończenia studiów, odpisów w językach obcych, świadectwa ukończenia studiów podyplomowych, indeksu, legitymacji studenckiej oraz za wydanie duplikatów tych dokumentów, w tym:

1) sposób prowadzenia teczek akt osobowych studenta,

2) sposób prowadzenia albumu studenta i księgi dyplomów,

3) wzór indeksu i legitymacji studenckiej,

4) obowiązek i sposób dokumentowania przebiegu studiów,

5) sposób sporządzania i wydawania duplikatów dokumentów,

6) sposób dokonywania sprostowań dokumentów oraz zmian danych osobowych studenta lub absolwenta w dokumentach prowadzonych i wydawanych przez uczelnie,

7) (uchylony)

⁵⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 36 pkt 8 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁵⁷⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 58.

⁵⁸⁾ Wprowadzenie do wyciszczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 36 pkt 8 lit. b tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wejdzie w życie z dniem 1 lutego 2018 r.

⁵⁹⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 60.

⁶⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 36 pkt 8 lit. b tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wejdzie w życie z dniem 1 lutego 2018 r.

⁶¹⁾ Dodany przez art. 36 pkt 8 lit. b tiret trzecie ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wejdzie w życie z dniem 1 lutego 2018 r.

⁶²⁾ Dodany przez art. 36 pkt 8 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

- 8) sposób przechowywania i zasady wydawania dokumentów,
- 9) wysokość opłat za uwierzytelnienie dokumentów, wydanie dyplomu ukończenia studiów, odpisów w językach obcych, świadectwa ukończenia studiów podyplomowych, indeksu, legitymacji studenckiej oraz za wydanie duplikatów tych dokumentów, nieprzekraczającą kosztów dokonania tych czynności,
- 10) sposób postępowania z dokumentacją przebiegu studiów oraz zasady wydawania dokumentów stwierdzających ukończenie studiów w przypadku likwidacji uczelni

– uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego tworzenia i gromadzenia dokumentacji niezbędnej dla przebiegu studiów i kontroli procesu dydaktycznego.

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

Art. 192a. W przypadku likwidacji uczelni jej likwidator przekazuje dokumentację przebiegu studiów do właściwego miejscowo archiwum państwowego. Koszty przechowywania dokumentacji pokrywa się z majątku likwidowanej uczelni.

Art. 193. Organ właściwy, w drodze decyzji, stwierdza nieważność postępowania w sprawie nadania tytułu zawodowego, jeżeli w pracy stanowiącej podstawę nadania tytułu zawodowego osoba ubiegająca się o ten tytuł przypisała sobie autorstwo istotnego fragmentu lub innych elementów cudzego utworu lub ustalenia naukowego.

Art. 194. 1. Przepisów art. 172–187 oraz art. 191 nie stosuje się do studentów będących kandydatami na żołnierzy zawodowych lub żołnierzami zawodowymi, którzy podjęli studia na podstawie skierowania przez właściwy organ wojskowy lub otrzymali pomoc w związku z pobieraniem nauki na podstawie przepisów o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

2. Przepisów art. 172–187 oraz art. 191 nie stosuje się do studentów będących funkcjonariuszami służb państwowych w służbie kandydackiej albo będących funkcjonariuszami służb państwowych, którzy podjęli studia na podstawie skierowania lub zgody właściwego przełożonego i otrzymali pomoc w związku z pobieraniem nauki na podstawie przepisów o służbie.

Rozdział 3

Studia doktoranckie

Art. 195. 1. Jednostki organizacyjne uczelni oraz jednostki naukowe posiadające uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego albo co najmniej dwa uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora mogą prowadzić studia doktoranckie w zakresie dyscyplin odpowiadających tym uprawnieniom.

2. Studia doktoranckie mogą być studiami środowiskowymi, prowadzonymi przez jednostki organizacyjne uczelni oraz jednostki naukowe, z których każda spełnia wymagania określone w ust. 1. Szczegółowy podział zadań związanych z prowadzeniem studiów doktoranckich oraz sposób ich finansowania określa umowa zawarta między tymi jednostkami.

3. Przepisy art. 164 stosuje się odpowiednio do doktorantów i studiów doktoranckich prowadzonych w jednostkach organizacyjnych uczelni oraz jednostkach naukowych.

4. Studia doktoranckie są prowadzone jako studia stacjonarne lub niestacjonarne.

4a. Studia doktoranckie trwają nie krócej niż dwa lata i nie dłużej niż cztery lata.

5. Więcej niż połowa programu stacjonarnych studiów doktoranckich wymaga obecności uczestników tych studiów w prowadzącej je jednostce organizacyjnej i jest realizowana w formie zajęć dydaktycznych i pracy naukowej wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich lub opiekunów naukowych i doktorantów. Organizacja niestacjonarnych studiów doktoranckich zapewnia możliwość odbywania studiów doktoranckich osobom zatrudnionym w ramach stosunku pracy.

5a.⁶³⁾ Kształcenie na studiach doktoranckich może odbywać się we współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym uczelni albo jednostki naukowej, w szczególności z przedsiębiorcami lub innymi podmiotami zatrudniającymi uczestników tych studiów.

⁶³⁾ Dodany przez art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 21 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 859), która weszła w życie z dniem 29 kwietnia 2017 r.

6. Studia doktoranckie w uczelni są tworzone przez rektora na wniosek rady jednostki organizacyjnej, a w jednostkach naukowych – przez dyrektora jednostki na wniosek rady naukowej jednostki naukowej.

7. Nadzór merytoryczny nad studiami doktoranckimi sprawuje rada jednostki organizacyjnej uczelni albo rada naukowa jednostki naukowej prowadzącej te studia.

8. Stacjonarne studia doktoranckie w uczelniach publicznych oraz w publicznych jednostkach naukowych są bezpłatne.

8a. Stacjonarne studia doktoranckie w uczelniach niepublicznych są bezpłatne, jeżeli uczelnia otrzymuje dotację, o której mowa w art. 94b ust. 1 pkt 4.

9. Niestacjonarne studia doktoranckie mogą być odpłatne. Wysokość opłat nieprzekraczającą kosztów kształcenia ustala rektor uczelni lub dyrektor jednostki naukowej, w której są prowadzone te studia.

10. Warunki odpłatności za studia doktoranckie określa umowa zawarta, w formie pisemnej, między uczelnią lub jednostką naukową a doktorantem.

Art. 195a. 1. W jednostce organizacyjnej uczelni oraz w jednostce naukowej liczba uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich nie może być mniejsza od liczby uczestników niestacjonarnych studiów doktoranckich.

2.⁶⁴⁾ W jednostce organizacyjnej uczelni oraz w jednostce naukowej liczba uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich, którym przyznano stypendium doktoranckie finansowane ze środków, o których mowa w art. 200 ust. 5 lub 6, z wyłączeniem liczby uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich, którym przyznano wyłącznie środki finansowe, o których mowa w art. 200a ust. 2, nie może być mniejsza niż 50% liczby uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich ogółem.

Art. 196. 1. Do studiowania na studiach doktoranckich może być dopuszczona osoba, która posiada kwalifikacje drugiego stopnia lub jest beneficjentem programu „Diamentowy Grant”, o którym mowa w art. 187a ust. 1.

2. Rekrutacja na bezpłatne studia doktoranckie odbywa się w drodze konkursu. Warunki i tryb rekrutacji na studia doktoranckie oraz ich formy określa w uczelni senat, a w jednostce naukowej – rada naukowa jednostki. Przepis art. 169 ust. 5 stosuje się odpowiednio. Uchwałę podaje się do publicznej wiadomości nie później niż do dnia 30 kwietnia roku kalendarzowego, w którym rozpoczyna się rok akademicki, którego uchwała dotyczy.

3. Rekrutację przeprowadzają komisje rekrutacyjne powołane przez kierownika jednostki organizacyjnej uczelni lub dyrektora jednostki naukowej. Komisje rekrutacyjne podejmują decyzje w sprawach przyjęcia na studia doktoranckie.

4. Od decyzji komisji rekrutacyjnej służy odwołanie, w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji, odpowiednio do rektora lub dyrektora jednostki naukowej. Podstawą odwołania może być jedynie wskazanie naruszenia warunków i trybu rekrutacji na studia doktoranckie, o których mowa w ust. 2. Decyzja rektora lub dyrektora jednostki naukowej jest ostateczna.

5. Wyniki postępowania rekrutacyjnego są jawne.

6. Organizację i tok studiów doktoranckich w zakresie nieuregulowanym w ustawie oraz w odrębnych przepisach określa regulamin studiów doktoranckich. Regulamin uchwała w uczelni senat, a w jednostce naukowej – rada naukowa, co najmniej na pięć miesięcy przed rozpoczęciem zajęć. Do uchwalania regulaminu stosuje się odpowiednio przepisy art. 161 i 162.

Art. 196a. Osoba przyjęta na studia doktoranckie nabywa prawa doktoranta z chwilą złożenia ślubowania, którego treść określa statut uczelni albo jednostki naukowej.

Art. 197. 1. Doktorant jest obowiązany postępować zgodnie z treścią ślubowania i regulaminem studiów doktoranckich. Przepis art. 189 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Do podstawowych obowiązków doktorantów, poza obowiązkami określonymi zgodnie z ust. 1, należy realizowanie programu studiów doktoranckich, w tym prowadzenie badań naukowych i składanie sprawozdań z ich przebiegu.

3. Uczestnicy studiów doktoranckich prowadzonych w uczelni mają także obowiązek odbywania praktyk zawodowych w formie prowadzenia zajęć dydaktycznych lub uczestniczenia w ich prowadzeniu. Maksymalny wymiar zajęć dydaktycznych prowadzonych przez doktorantów nie może przekraczać dziewięćdziesięciu godzin rocznie.

4. Doktoranci, którzy nie wywiązują się z obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą zostać skreśleni z listy uczestników studiów doktoranckich. Decyzję o skreśleniu podejmuje kierownik studiów.

5. Od decyzji, o której mowa w ust. 4, służy odwołanie odpowiednio do rektora albo dyrektora jednostki naukowej prowadzącej studia. Decyzja rektora albo dyrektora jednostki jest ostateczna.

⁶⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 3 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 63.

Art. 198. 1. Doktoranci mają prawo do przerw wypoczynkowych w wymiarze nieprzekraczającym ośmiu tygodni w ciągu roku, które powinny być wykorzystane w okresie wolnym od zajęć dydaktycznych.

2. Doktoranci mają prawo do ubezpieczenia społecznego i powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

3. Doktorantowi, po uzyskaniu stopnia doktora, okres odbywania studiów doktoranckich, nie dłuższy niż cztery lata, zalicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

4. Doktorantowi, po uzyskaniu stopnia doktora, do okresu, o którym mowa w ust. 3, zalicza się również okres odbywania stacjonarnych studiów doktoranckich, jeżeli zostały one przerwane z powodu podjęcia zatrudnienia w charakterze nauczyciela akademickiego lub pracownika naukowego w instytucjach naukowych.

Art. 199. 1. Doktorant może otrzymać pomoc materialną w formie:

- 1) stypendium socjalnego;
- 2) zapomogi;
- 3) stypendium dla najlepszych doktorantów;
- 4) stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych;
- 5) stypendium ministra za wybitne osiągnięcia.

1a. Doktorant może ubiegać się o zakwaterowanie w domu studenckim uczelni lub wyżywienie w stołówce studenckiej uczelni.

1b. Doktorant może ubiegać się o zakwaterowanie małżonka i dziecka w domu studenckim uczelni.

2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, przyznaje się ze środków funduszu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów, o którym mowa w art. 103, na zasadach określonych przez rektora w uzgodnieniu z uczelnianym organem samorządu doktorantów.

3. W przypadku studiów doktoranckich prowadzonych w jednostce naukowej świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, przyznaje się ze środków funduszu pomocy materialnej dla doktorantów, o której mowa w art. 103, na zasadach określonych przez dyrektora jednostki w uzgodnieniu z samorządem doktorantów.

4. Do przyznawania świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1–5, stosuje się odpowiednio przepisy o pomocy materialnej dla studentów, z wyłączeniem art. 174 ust. 4.

5. Stypendium, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, może być przyznane:

- 1) na pierwszym roku studiów doktoranckich – doktorantowi, który osiągnął bardzo dobre wyniki w postępowaniu rekrutacyjnym;
- 2) na drugim roku i kolejnych latach studiów doktoranckich – doktorantowi, który w roku akademickim poprzedzającym przyznanie stypendium spełnił łącznie następujące warunki:
 - a) uzyskał bardzo dobre lub dobre wyniki egzaminów objętych programem studiów doktoranckich,
 - b) wykazał się postępami w pracy naukowej i przygotowywaniu rozprawy doktorskiej,
 - c) podczas studiów doktoranckich prowadzonych przez uczelnię wykazał się szczególnym zaangażowaniem w pracy dydaktycznej.

Art. 199a. Jednostki samorządu terytorialnego mogą przyznawać pomoc materialną dla doktorantów na zasadach określonych w art. 173a.

Art. 199b. Stypendia naukowe dla doktorantów mogą być przyznawane przez osoby fizyczne lub osoby prawne niebędące państwowymi ani samorządowymi osobami prawnymi na zasadach określonych w art. 173b.

Art. 199c. 1. Stypendia ministra za wybitne osiągnięcia są przyznawane doktorantom przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego na wniosek rektora uczelni zaopiniowany przez radę podstawowej jednostki organizacyjnej, a w przypadku uczelni nieposiadającej podstawowej jednostki organizacyjnej – przez senat uczelni.

2. Uprawnienie ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do uczelni służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wykonują odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2.

2a. Wniosek o przyznanie stypendium, o którym mowa w ust. 1, dla doktorantów uczelni wojskowych wymaga opinii Ministra Obrony Narodowej.

2b. Stypendium ministra za wybitne osiągnięcia jest finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister nadzorujący uczelnię, z zastrzeżeniem ust. 2c.

2c. Stypendium ministra za wybitne osiągnięcia dla doktorantów uczelni wojskowych jest finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb przyznawania oraz wypłacania stypendium ministra za wybitne osiągnięcia, liczbę stypendiów i maksymalną wysokość stypendium oraz wzór wniosku o przyznanie stypendium ministra, uwzględniając rodzaje osiągnięć naukowych oraz innych osiągnięć doktoranta poświadczających ich wybitny poziom oraz sposób udokumentowania tych osiągnięć.

Art. 200. 1. Uczestnik stacjonarnych studiów doktoranckich może otrzymywać stypendium doktoranckie.

2. Minimalne stypendium, o którym mowa w ust. 1, nie może być niższe niż 60% minimalnego wynagrodzenia zasadniczego asystenta ustalonego w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich.

3. Decyzję o przyznaniu stypendium doktoranckiego, okresie jego pobierania oraz wysokości podejmuje w uczelni rektor, a w jednostce naukowej – jej dyrektor.

4. (uchylony)

5. Stypendia, o których mowa w ust. 1, w uczelni publicznej są finansowane w szczególności w ramach środków, o których mowa w art. 98 ust. 1, a w jednostkach naukowych w szczególności w ramach środków przewidzianych na rozwój kadr naukowych w przepisach o finansowaniu nauki.

6.⁶⁵⁾ Uczestnik studiów doktoranckich biorący udział w programie, o którym mowa w art. 26 ust. 3f ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, może otrzymywać stypendium doktoranckie w wysokości minimalnego wynagrodzenia zasadniczego asystenta ustalonego w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich przyznawane w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 26 ust. 3q ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki i finansowane ze środków przeznaczonych na realizację programu.

7.⁶⁵⁾ Uczestnik stacjonarnych studiów doktoranckich może otrzymywać stypendium doktoranckie finansowane ze środków, o których mowa w ust. 5 albo 6.

Art. 200a. 1. Zwiększenie stypendium doktoranckiego z dotacji projakościowej, o której mowa w art. 94b ust. 1 pkt 5, przysługuje doktorantom wyróżniającym się w pracy naukowej i dydaktycznej. Tryb przyznawania zwiększenia stypendium doktoranckiego określa regulamin określony przez rektora po uzyskaniu opinii właściwego organu samorządu doktorantów, z uwzględnieniem zasady, że uprawnienie do otrzymywania tego stypendium przysługuje nie więcej niż 30% najlepszych doktorantów na poszczególnych latach studiów doktoranckich.

2. Doktorantowi znajdującemu się w grupie liczącej nie więcej niż 30% najlepszych doktorantów, któremu nie przyznano stypendium doktoranckiego, mogą zostać przyznane środki finansowe w wysokości kwoty zwiększenia stypendium, o którym mowa w ust. 1. Kwota zwiększenia stypendium staje się stypendium doktoranckim.

Art. 201. 1.⁶⁶⁾ Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb organizowania, prowadzenia i odbywania studiów doktoranckich, przyznawania stypendiów doktoranckich, z wyłączeniem stypendium doktoranckiego finansowanego ze środków, o których mowa w art. 200 ust. 6, oraz minimalną wysokość kwoty zwiększenia stypendium doktoranckiego, uwzględniając:

- 1) możliwość przedłużania czasu trwania studiów, w tym prawo do dodatkowego przedłużenia okresu odbywania studiów doktoranckich o czas trwania urlopu związanego z rodzicielstwem, z wyłączeniem urlopu wychowawczego, udzielonego na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, mając na uwadze potrzebę prawidłowego przygotowania do przeprowadzenia przewodu doktorskiego;

⁶⁵⁾ Dodany przez art. 3 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 63.

⁶⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 3 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 63.

- 2) warunki, jakie musi spełniać kierownik studiów doktoranckich, szczegółowe uprawnienia organu tworzącego studia doktoranckie, rady jednostki organizacyjnej i kierownika studiów doktoranckich, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego przebiegu studiów i wysokiej jakości kształcenia;
- 3) wymóg sprawowania opieki naukowej i prowadzenia zajęć dydaktycznych przez pracowników posiadających aktualny dorobek naukowy opublikowany w okresie ostatnich pięciu lat lub co najmniej pięcioletnie doświadczenie w prowadzeniu działalności badawczo-rozwojowej;
- 4) wzór legitymacji doktoranta;
- 5) wysokość opłat za wydanie legitymacji, nie większą niż koszty wydania dokumentu;
- 6) tryb i okresy przyznawania stypendiów doktoranckich.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) reguły kształcenia na studiach doktoranckich, biorąc pod uwagę efekty kształcenia uwzględniające ogólne charakterystyki efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji, oraz warunki ich uzyskania,
- 2) zajęcia fakultatywne rozwijające umiejętności dydaktyczne lub zawodowe, minimalny wymiar zajęć oraz liczbę punktów ECTS,
- 3) wymiar praktyk, w tym realizowanych w formie zajęć dydaktycznych na studiach doktoranckich prowadzonych w uczelni,
- 4) wymagania dla poszczególnych form studiów doktoranckich

– mając na uwadze konieczność zapewnienia najwyższej jakości kształcenia, prowadzącego do uzyskania kwalifikacji trzeciego stopnia, określonych w art. 2 ust. 1 pkt 18h.

Art. 201a. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi ogólnopolski wykaz doktorantów, z wyłączeniem doktorantów uczelni wojskowych będących żołnierzami.

2. W wykazie zamieszcza się następujące dane dotyczące doktoranta:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz kraj wydania dokumentu tożsamości;
- 3) obywatelstwo;
- 4) w przypadku cudzoziemców:
 - a) kraj pochodzenia,
 - b) informacje o podjęciu i odbywaniu studiów na zasadach obowiązujących obywateli polskich,
 - c)⁶⁷⁾ informacje o przyjęciu na studia na podstawie:
 - umów międzynarodowych,
 - umów zawieranych z podmiotami zagranicznymi przez uczelnie,
 - decyzji właściwego ministra,
 - decyzji rektora uczelni,
 - d)⁶⁸⁾ informacje o warunkach finansowych kształcenia:
 - jako stypendyści strony polskiej,
 - na zasadach odpłatności,
 - bez odpłatności i świadczeń stypendialnych,
 - jako stypendyści strony wysyłającej, bez ponoszenia opłat za naukę,
 - jako stypendyści uczelni,
 - e)⁶⁸⁾ informacje o posiadaniu Karty Polaka lub o spełnianiu wymagań określonych w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji;

⁶⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 36 pkt 9 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁶⁸⁾ Dodana przez art. 36 pkt 9 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

- 5) rok urodzenia;
- 6) płeć;
- 7) rodzaj przyznanych świadczeń pomocy materialnej;
- 8) informacje o przyznanych stypendium doktoranckim lub stypendium doktorskim, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki;
- 9) informacje o pozostawaniu w stosunku pracy z uczelnią, w której odbywa stacjonarne studia doktoranckie.

3. Dane, o których mowa w ust. 2 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 170d, wprowadzają do Systemu POL-on rektorzy uczelni, dyrektorzy instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk, dyrektorzy instytutów badawczych, dyrektor Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego oraz dyrektorzy międzynarodowych instytutów naukowych działających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, utworzonych na podstawie odrębnych przepisów.

4. Dostęp do danych zawartych w wykazie przysługuje:

- 1) właściwym ministrom wskazanym w art. 33 ust. 2, organom Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, Prezesowi Polskiej Akademii Nauk oraz Komisji;
- 2) rektorom uczelni, dyrektorom instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk, dyrektorom instytutów badawczych, dyrektorowi Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego oraz dyrektorom międzynarodowych instytutów naukowych działających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, utworzonych na podstawie odrębnych przepisów – w zakresie danych dotyczących doktorantów kształcących się w kierowanych przez nich jednostkach.

5.⁶⁹⁾ Dostęp do danych zawartych w wykazie dotyczących imienia, nazwiska, numeru PESEL, a w przypadku jego braku – numeru dokumentu potwierdzającego tożsamość, daty rozpoczęcia studiów doktoranckich, daty zakończenia realizacji programu studiów doktoranckich albo daty skreślenia z listy doktorantów, nazwy uczelni oraz jej podstawowej jednostki organizacyjnej przysługuje ministrowi właściwemu do spraw rodziny w celu umożliwienia organom właściwym i marszałkom województw weryfikacji prawa do świadczeń rodzinnych, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, świadczeń z funduszu alimentacyjnego, o których mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, oraz wójtom, burmistrzom i prezydentom miast weryfikacji prawa do Karty Dużej Rodziny, a także w celu monitorowania przez ministra właściwego do spraw rodziny realizacji świadczeń rodzinnych oraz świadczeń z funduszu alimentacyjnego przez organy właściwe lub marszałków województw.

5.⁷⁰⁾ Dostęp do danych zawartych w wykazie dotyczących imienia, nazwiska, numeru PESEL, a w przypadku jego braku – numeru dokumentu potwierdzającego tożsamość, daty rozpoczęcia studiów doktoranckich, daty zakończenia realizacji programu studiów doktoranckich albo daty skreślenia z listy doktorantów, nazwy uczelni oraz jej podstawowej jednostki organizacyjnej przysługuje ministrowi właściwemu do spraw rodziny w celu umożliwienia organom właściwym i wojewodom weryfikacji prawa do świadczeń rodzinnych, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, świadczeń z funduszu alimentacyjnego, o których mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, oraz wójtom, burmistrzom i prezydentom miast weryfikacji prawa do Karty Dużej Rodziny, a także w celu monitorowania przez ministra właściwego do spraw rodziny realizacji świadczeń rodzinnych oraz świadczeń z funduszu alimentacyjnego przez organy właściwe lub wojewodów.

Rozdział 4

Samorząd i organizacje studenckie

Art. 202. 1. Studenci studiów pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich prowadzonych przez uczelnię tworzą samorząd studencki.

2. Organy samorządu studenckiego są wyłącznym reprezentantem ogółu studentów uczelni.

3. Samorząd studencki działa na podstawie ustawy i uchwalonego przez uczelnię organ uchwałodawczy samorządu regulaminu, określającego zasady organizacji i tryb działania samorządu, w tym rodzaje organów kolegialnych i jednoosobowych, sposób ich wyłaniania oraz kompetencje. Samorząd studencki działa zgodnie ze statutem uczelni.

⁶⁹⁾ Dodany przez art. 7 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 51; w tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 70.

⁷⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 10 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 52; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

4. Regulamin samorządu studenckiego wchodzi w życie po stwierdzeniu przez senat uczelni jego zgodności z ustawą i statutem uczelni. Pierwszy regulamin samorządu studenckiego w nowo utworzonej uczelni uchwała senat uczelni na wniosek organu wskazanego w statucie, o którym mowa w art. 203 ust. 4.

5. Samorząd studencki prowadzi na terenie uczelni działalność w zakresie spraw studenckich, w tym socjalno-bytowych i kulturalnych studentów.

5a. Uczelniane samorzady studentów są obowiązane do opracowania i promowania kodeksu etyki studenta.

6. Organy samorządu studenckiego decydują w sprawach rozdziału środków finansowych przeznaczonych przez organy uczelni na cele studenckie. Organy samorządu studenckiego przedstawiają organom uczelni sprawozdanie z rozdziału środków finansowych i rozliczenie tych środków nie rzadziej niż raz w roku akademickim.

7. Rektor uchyla uchwałę organu samorządu studenckiego niezgodną z przepisami prawa, statutem uczelni, regulaminem studiów lub regulaminem samorządu.

8. Uczelnia zapewnia środki materialne niezbędne do funkcjonowania organów samorządu studenckiego.

Art. 203. 1. Przedstawiciele uczelnianych samorządów studenckich tworzą Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, zwany dalej „Parlamentem Studentów”, reprezentujący ogół studentów w kraju.

2. Parlament Studentów ma prawo do wyrażania opinii i przedstawiania wniosków w sprawach dotyczących ogółu studentów, w tym do opiniowania aktów normatywnych dotyczących studentów. Projekty aktów normatywnych przedkłada Parlamentowi Studentów minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego. Termin wyrażenia opinii w sprawie projektu aktu normatywnego wynosi miesiąc od daty jego przedłożenia.

3. Najwyższym organem Parlamentu Studentów jest zjazd delegatów reprezentujących samorzady studenckie z poszczególnych uczelni, zwany dalej „zjazdem delegatów”.

4. Zasady organizacji i tryb działania Parlamentu Studentów, w tym rodzaje organów kolegialnych i jednoosobowych, sposób ich wyłaniania oraz kompetencje, określa statut uchwalony przez zjazd delegatów. Statut wchodzi w życie po stwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego jego zgodności z przepisami prawa.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do zmian statutu Parlamentu Studentów.

6. (uchylony)

Art. 203a. 1. Parlament Studentów ma osobowość prawną.

2. Do Parlamentu Studentów stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. 1 i 2, art. 11, art. 25, art. 29, art. 33–35 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach, z zachowaniem przepisów niniejszej ustawy.

3. Organem nadzorującym Parlament Studentów jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego przekazuje Parlamentowi Studentów środki finansowe niezbędne do jego funkcjonowania, w tym na zadania wynikające z przepisów art. 170 ust. 3, w formie dotacji.

Art. 204. 1. Studenci mają prawo zrzeszania się w uczelnianych organizacjach studenckich, w szczególności w kołach naukowych oraz zespołach artystycznych i sportowych, na zasadach określonych w ustawie.

2. Uczelniane organizacje studenckie, a także działające w uczelni stowarzyszenia zrzeszające wyłącznie studentów lub studentów i nauczycieli akademickich, mają prawo występowania z wnioskami do organów uczelni lub do organów samorządu studenckiego w sprawach dotyczących studentów uczelni.

3. Organy uczelni mogą przeznaczać środki materialne dla uczelnianych organizacji studenckich i stowarzyszeń, o których mowa w ust. 2. Organizacje te przedstawiają władzom uczelni sprawozdanie i rozliczenie z otrzymanych środków nie rzadziej niż raz w semestrze.

Art. 205. 1. Uczelniane organizacje studenckie podlegają rejestracji, z wyłączeniem organizacji studenckich działających na podstawie ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach. Rejestr uczelnianych organizacji studenckich jest jawny.

2. Organem rejestrującym i prowadzącym rejestr uczelnianych organizacji studenckich jest rektor. Od decyzji rektora w sprawie rejestracji przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

3. Warunkiem rejestracji uczelnianej organizacji studenckiej jest zgodność jej statutu (regulaminu, deklaracji założycielskiej) z przepisami prawa i statutem uczelni.

4. Rektor uchyla uchwałę organu uczelnianej organizacji studenckiej niezgodną z przepisami prawa, statutem uczelni lub statutem (regulaminem, deklaracją założycielską) tej organizacji.

5. Senat uczelni, na wniosek rektora, rozwiązuje uczelnianą organizację studencką, jeżeli w jej działalności rażąco lub uporczywie są naruszane przepisy ustawowe, statut uczelni lub statut (regulamin, deklaracja założycielska) organizacji.

Art. 206. 1. Samorząd studencki, w tym Parlament Studentów, lub stowarzyszenie o zasięgu ogólnokrajowym, zrzeszające wyłącznie studentów, może – dla poparcia swoich żądań, gdy są one przedmiotem sporu zbiorowego i dotyczą istotnych spraw lub interesów studentów – podjąć akcję protestacyjną, nienaruszającą przepisów obowiązujących w uczelni.

2. Decyzję o przeprowadzeniu akcji protestacyjnej i jej formie podejmuje bezwzględną większością głosów, odpowiednio do jej zasięgu, organ samorządu studenckiego lub stowarzyszenia, o którym mowa w ust. 1. O decyzji tej właściwy organ zawiadamia rektora lub kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej nie później niż trzy dni przed rozpoczęciem akcji protestacyjnej.

3. Strajk studencki (powstrzymanie się od uczęszczania na zajęcia z możliwością pozostania w uczelni) może być podjęty wyłącznie przez samorząd studencki lub stowarzyszenie, o którym mowa w ust. 1, jeżeli wcześniejsze negocjacje z rektorem lub inne niż strajk formy akcji protestacyjnej nie doprowadziły do rozwiązania konfliktu.

4. Udział w strajku lub innej akcji protestacyjnej jest dobrowolny i nie stanowi naruszenia obowiązków studenta, jeżeli strajk lub inna akcja protestacyjna zostały zorganizowane zgodnie z ustawą.

5. Organizator strajku lub innej akcji protestacyjnej jest obowiązany zapewnić taki ich przebieg, aby nie zagrażały zdrowiu lub życiu ludzkiemu, mieniu uczelni lub innych osób, ani nie naruszały praw pracowników uczelni, a także studentów niebiorących udziału w proteście.

6. Przepisów ust. 1–5 nie stosuje się do uczelni wojskowych oraz uczelni służb państwowych.

Art. 207. 1. Do decyzji, o których mowa w art. 169 ust. 10 i 11 oraz art. 196 ust. 3, decyzji podjętych przez organy uczelni, kierownika studiów doktoranckich lub dyrektora jednostki naukowej w indywidualnych sprawach studentów i doktorantów, a także w sprawach nadzoru nad działalnością uczelnianych organizacji studenckich oraz samorządu studenckiego i doktoranckiego, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego oraz przepisy o zaskarżaniu decyzji do sądu administracyjnego.

2. Decyzje wydawane przez rektora w pierwszej instancji są ostateczne. W takim przypadku stosuje się odpowiednio art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

3. Organem właściwym do wznowienia postępowania w sprawie nadania tytułu zawodowego i wydania dyplomu oraz do stwierdzenia nieważności decyzji o nadaniu tytułu zawodowego i wydaniu dyplomu jest rektor uczelni.

4. Przepis ust. 1 stosuje się także do decyzji podjętych przez komisję stypendialną i odwoławczą komisję stypendialną, o których mowa w art. 175 ust. 3 i art. 176 ust. 3.

Rozdział 5

Samorząd i organizacje doktorantów

Art. 208. 1. Uczestnicy studiów doktoranckich prowadzonych w uczelni lub jednostce naukowej tworzą samorząd doktorantów.

1a. Uczelniane samorzady doktorantów są obowiązane do opracowania i promowania kodeksu etyki doktoranta.

2. Do samorządu doktorantów stosuje się odpowiednio przepisy art. 202 ust. 2–8, art. 206 i art. 207.

Art. 209. 1. Przedstawiciele samorządów doktorantów w uczelniach i jednostkach naukowych tworzą Krajową Reprezentację Doktorantów.

2. Krajowa Reprezentacja Doktorantów ma osobowość prawną.

3. Krajowa Reprezentacja Doktorantów ma prawo do wyrażania opinii i przedstawiania wniosków w sprawach dotyczących ogółu doktorantów, w tym do opiniowania aktów normatywnych dotyczących doktorantów. Projekty aktów normatywnych przedkłada Krajowej Reprezentacji Doktorantów minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego. Termin wyrażenia opinii w sprawie projektu aktu normatywnego wynosi miesiąc od dnia jego przedłożenia.

4. Najwyższym organem Krajowej Reprezentacji Doktorantów jest zjazd delegatów.

5. Do Krajowej Reprezentacji Doktorantów stosuje się odpowiednio przepisy art. 203 ust. 4 i 5 i art. 203a ust. 2 i 3.

6. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego przekazuje Krajowej Reprezentacji Doktorantów środki finansowe niezbędne do jej funkcjonowania, w formie dotacji.

Art. 210. 1. Doktoranci mają prawo zrzeszania się w uczelnianych organizacjach doktorantów, w szczególności w kołach naukowych oraz zespołach artystycznych i sportowych, na zasadach określonych w ustawie.

2. Do uczelnianych organizacji doktorantów oraz stowarzyszeń, które nie zrzeszają innych członków oprócz doktorantów, studentów i pracowników uczelni, stosuje się odpowiednio przepisy art. 204 ust. 2 i 3, art. 205–207.

Rozdział 6

Odpowiedzialność dyscyplinarna studentów

Art. 211. 1. Za naruszenie przepisów obowiązujących w uczelni oraz za czyny uchybiające godności studenta student ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną przed komisją dyscyplinarną albo przed sądem koleżeńskim samorządu studenckiego, zwanym dalej „sądem koleżeńskim”.

2. Za ten sam czyn student nie może być ukarany jednocześnie przez sąd koleżeński i komisję dyscyplinarną.

Art. 212. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) nagana z ostrzeżeniem;
- 4) zawieszenie w określonych prawach studenta na okres do jednego roku;
- 5) wydalenie z uczelni.

Art. 213. 1. W sprawach dyscyplinarnych studentów orzekają komisja dyscyplinarna oraz odwoławcza komisja dyscyplinarna, powołane na okres kadencji spośród nauczycieli akademickich i studentów uczelni, w trybie określonym w statucie.

2. Długość kadencji komisji, o których mowa w ust. 1, określa statut.

3. Komisje dyscyplinarne są niezawisłe w zakresie orzekania.

4. Komisje dyscyplinarne rozstrzygają samodzielnie wszelkie zagadnienia faktyczne oraz prawne i nie są związane rozstrzygnięciami innych organów stosujących prawo, z wyjątkiem prawomocnego skazującego wyroku sądu.

5. Komisja dyscyplinarna orzeka w składzie złożonym z przewodniczącego składu orzekającego, którym jest nauczyciel akademicki, oraz w równej liczbie, z nauczycieli akademickich i studentów.

Art. 214. 1. Rektor może, z inicjatywy własnej lub na wniosek organu samorządu studenckiego, wskazanego w regulaminie samorządu, przekazać sprawę do sądu koleżeńkiego zamiast przekazać ją rzecznikowi dyscyplinarnemu. Sąd koleżeński nie może wymierzać kar wymienionych w art. 212 pkt 4 i 5.

2. Za przewinienie mniejszej wagi rektor może, z pominięciem komisji dyscyplinarnej lub sądu koleżeńkiego, wymierzyć studentowi karę upomnienia, po uprzednim wysłuchaniu obwinionego lub jego obrońcy.

3. Student ukarany przez rektora karą upomnienia lub organ samorządu studenckiego, o którym mowa w ust. 1, może wnieść odwołanie do komisji dyscyplinarnej lub sądu koleżeńkiego. Odwołanie wnosi się w terminie czternastu dni od doręczenia zawiadomienia o ukaraniu. Komisja dyscyplinarna lub sąd koleżeński mogą w tym przypadku wymierzyć tylko karę upomnienia.

4. W razie podejrzenia popełnienia przez studenta czynu polegającego na przypisaniu sobie autorstwa istotnego fragmentu lub innych elementów cudzego utworu rektor niezwłocznie poleca przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego.

5. W razie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez studenta przestępstwa rektor jednocześnie z poleceniem przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego może zawiesić studenta w prawach studenta do czasu wydania orzeczenia przez komisję dyscyplinarną.

6. Jeżeli w wyniku postępowania wyjaśniającego zebrany materiał potwierdza popełnienie czynu, o którym mowa w ust. 4, rektor wstrzymuje postępowanie o nadanie tytułu zawodowego do czasu wydania orzeczenia przez komisję dyscyplinarną oraz składa zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa.

Art. 215. 1. Postępowanie wyjaśniające przeprowadza rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów, powołany przez rektora na okres kadencji organów uczelni spośród nauczycieli akademickich uczelni.

2. Rektor może powołać kilku rzeczników dyscyplinarnych do spraw studentów.

3. Rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów pełni funkcję oskarżyciela przed komisją dyscyplinarną i jest związany poleceniami rektora.

Art. 216. 1. Rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów wszczyna postępowanie wyjaśniające na polecenie rektora, którego informuje o dokonanych ustaleniach.

2. Po zakończeniu postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów umarza postępowanie lub kieruje do komisji dyscyplinarnej wnioski o ukaranie. Rzecznik dyscyplinarny może również złożyć rektorowi wniosek o wymierzenie kary upomnienia lub o przekazanie sprawy do sądu koleżeńskiego.

3. Postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego wydaje rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów, a zatwierdza rektor. W przypadku odmowy zatwierdzenia postanowienia rektor może polecić innemu rzecznikowi dyscyplinarnemu do spraw studentów wniesienie wniosku o ukaranie. Powtórne postanowienie rzecznika dyscyplinarnego do spraw studentów o umorzeniu postępowania wyjaśniającego jest ostateczne.

Art. 217. 1. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna komisja dyscyplinarna na wniosek rzecznika dyscyplinarnego do spraw studentów.

2. Wymierzenie studentowi za ten sam czyn kary w postępowaniu karnym lub w postępowaniu w sprawach o wykroczenia nie stanowi przeszkody do wszczęcia postępowania przed komisją dyscyplinarną.

3. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego po upływie sześciu miesięcy od dnia uzyskania przez rektora wiadomości o popełnieniu czynu uzasadniającego nałożenie kary lub po upływie trzech lat od dnia jego popełnienia. Jeżeli czyn stanowi przestępstwo, okres ten nie może być krótszy od okresu przedawnienia ścigania tego przestępstwa.

4. Przedawnienie orzekania następuje również po upływie roku od opuszczenia uczelni przez studenta.

5. Nie stosuje się przedawnienia w odniesieniu do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec studenta, któremu zarzuca się popełnienie plagiatu.

6. Postępowanie dyscyplinarne zakończone prawomocnym orzeczeniem można wznowić, jeżeli:

- 1) w związku z postępowaniem dopuszczono się rażącego naruszenia prawa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia;
- 2) po wydaniu orzeczenia ujawniły się nowe fakty lub dowody nieznanne w chwili jego wydania, wskazujące na to, że obwiniony jest niewinny, skazano go za popełnienie innego czynu lub komisja bezpodstawnie umorzyła postępowanie;
- 3) w trakcie postępowania naruszono przepisy, przez co uniemożliwiono lub w poważnym stopniu utrudniono obwinionemu korzystanie z prawa do obrony, albo skład komisji nie odpowiadał warunkom określonym w art. 213 ust. 5, albo zasiadała w niej osoba podlegająca wyłączeniu.

7. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego mogą wnieść osoba ukarana lub rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów w terminie trzydziestu dni od dnia powzięcia wiadomości o przyczynie uzasadniającej wznowienie.

Art. 218. 1. Obwinionemu studentowi służy prawo do korzystania z pomocy wybranego przez siebie obrońcy.

2. W przypadku gdy rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów wnosi o orzeczenie kary, o której mowa w art. 212 pkt 5, a obwiniony nie ma obrońcy z wyboru, przewodniczący składu orzekającego wyznacza obrońcę z urzędu spośród nauczycieli akademickich lub studentów uczelni.

Art. 219. 1. Rozprawa przed komisją dyscyplinarną lub sądem koleżeńskim jest jawna.

2. Komisja dyscyplinarna wyłącza jawność postępowania w całości lub w części, jeżeli jawność mogłaby obrażać dobre obyczaje albo jeżeli wymaga tego interes obwinionego, uczelni lub osób trzecich. Wyłączenie jawności nie obejmuje ogłoszenia orzeczenia.

3. Komisja dyscyplinarna wydaje orzeczenie po przeprowadzeniu rozprawy, podczas której wysłuchuje rzecznika dyscyplinarnego do spraw studentów i obwinionego lub jego obrońcy.

4. Rektor lub komisja dyscyplinarna, po wysłuchaniu rzecznika dyscyplinarnego do spraw studentów, może zawiesić studenta w prawach studenta w przypadku uporczywego nieusprawiedliwionego niestawiania się na wezwanie rzecznika dyscyplinarnego do spraw studentów w postępowaniu wyjaśniającym lub na posiedzenie komisji dyscyplinarnej mimo prawidłowego zawiadomienia.

5. Przepisy ust. 3 stosuje się również do postępowania przed sądem koleżeńskim.

Art. 220. 1. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej oraz od orzeczenia sądu koleżeńskiego stronom przysługuje odwołanie.

2. Odwołanie wnosi się odpowiednio do odwoławczej komisji dyscyplinarnej lub sądu koleżeńskiego drugiej instancji w terminie czternastu dni od dnia doręczenia orzeczenia.

Art. 221. Od prawomocnego orzeczenia odwoławczej komisji dyscyplinarnej służy skarga do sądu administracyjnego.

Art. 222. 1. Zatarcie kary dyscyplinarnej następuje z mocy prawa po upływie trzech lat od uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu.

2. Organ, który orzekł karę dyscyplinarną, może orzec o jej zatarciu na wniosek ukaranego, złożony nie wcześniej niż po upływie roku od uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu.

Art. 223. Do postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego wobec studentów, z wyjątkiem postępowania przed sądem koleżeńskim, w sprawach nieuregulowanych w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, z wyłączeniem art. 82.

Art. 224. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego, uwzględniając:

- 1) umorzenie postępowania wyjaśniającego przez rzecznika dyscyplinarnego, w szczególności w przypadkach:
 - a) upływu terminu przedawnienia,
 - b) stwierdzenia, że postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie ukończone lub wcześniej wszczęte jest w toku,
 - c) znikomej szkodliwości popełnionego czynu;
- 2) możliwość zawieszenia postępowania dyscyplinarnego przez komisję dyscyplinarną, w szczególności w przypadku gdy w sprawie tego samego czynu wszczęto postępowanie karne lub postępowanie w sprawach o wykroczenia, a także możliwość podejmowania przez komisję dyscyplinarną zawieszonych postępowania;
- 3) przywracanie terminu wniesienia odwołania przez studenta ukaranego karą upomnienia w ciągu siedmiu dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminom;
- 4) postępowanie przed komisjami dyscyplinarnymi w uczelni oraz przed odwoławczą komisją dyscyplinarną obejmujące rozpoznanie wniosku przez skład orzekający na posiedzeniu niejawnym oraz na rozprawie;
- 5) odrzucenie odwołania studenta przez przewodniczącego odwoławczej komisji dyscyplinarnej w razie wniesienia odwołania po upływie terminu przewidzianego w art. 220 ust. 2 albo przez osobę nieuprawnioną;
- 6) tryb wzywania i przesłuchiwanie obwinionego, świadków i biegłych oraz przeprowadzania innych dowodów.

Art. 225. Organizację i szczegółowy tryb postępowania przed sądem koleżeńskim określa regulamin samorządu studenckiego.

Rozdział 7

Odpowiedzialność dyscyplinarna doktorantów

Art. 226. 1. Za naruszenie przepisów obowiązujących w uczelni oraz za czyny uchybiające godności doktoranta doktorant ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną. Do odpowiedzialności dyscyplinarnej doktorantów stosuje się odpowiednio przepisy art. 211–224, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Komisja dyscyplinarna rozstrzygająca sprawę doktoranta orzeka w składzie złożonym z przewodniczącego składu orzekającego, którym jest nauczyciel akademicki, oraz w równej liczbie, z nauczycieli akademickich i doktorantów.

3. Organizację i szczegółowy tryb postępowania przed sądem koleżeńskim doktorantów określa regulamin samorządu doktorantów.

4. Za naruszenie przepisów obowiązujących w jednostce naukowej oraz za czyny uchybiające godności doktoranta doktorant w jednostce naukowej podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej na zasadach określonych w ust. 1–3.

DZIAŁ V

Utrzymanie porządku i bezpieczeństwa na terenie uczelni

Art. 227. 1. Rektor dba o utrzymanie porządku i bezpieczeństwa na terenie uczelni.

2. Teren uczelni określa rektor w porozumieniu z właściwym organem samorządu terytorialnego.

3. Służby państwowe odpowiedzialne za utrzymanie porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego mogą wkroczyć na teren uczelni tylko na wezwanie rektora. Służby te mogą jednak wkroczyć z własnej inicjatywy na teren uczelni w sytuacji bezpośredniego zagrożenia życia ludzkiego lub klęski żywiołowej, zawiadamiając o tym niezwłocznie rektora.

4. Porozumienia zawarte przez rektora z właściwymi organami służb, o których mowa w ust. 3, mogą określić inne przypadki związane z utrzymaniem porządku i bezpieczeństwa uzasadniające przebywanie tych służb na terenie uczelni.

5. Służby, o których mowa w ust. 3, są obowiązane opuścić teren uczelni niezwłocznie po ustaniu przyczyn, które uzasadniały ich wkroczenie na teren uczelni, lub na żądanie rektora.

Art. 228. 1. Rektor jest obowiązany zapewnić bezpieczne i higieniczne warunki osobom pobierającym w uczelni naukę lub odbywającym zajęcia praktyczno-techniczne albo wykonującym prace na rzecz uczelni.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy w uczelniach, uwzględniając:

- 1) zakres obowiązków rektora dotyczących zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków pracy i nauki;
- 2) wymagania dotyczące wyposażenia budynków i pomieszczeń uczelni, w tym laboratoriów, warsztatów, pracowni specjalistycznych oraz domów studenckich, tak aby zapewnić bezpieczeństwo ich użytkownikom;
- 3) warunki zawieszania zajęć w uczelni ze względów bezpieczeństwa.

Art. 229. 1. Rektor, w razie powstania okoliczności uniemożliwiających normalne funkcjonowanie uczelni, może czasowo zawiesić zajęcia w uczelni lub w jej jednostkach organizacyjnych albo zarządzić czasowe zamknięcie uczelni lub jej jednostki organizacyjnej.

2. Decyzję podjętą na podstawie ust. 1 rektor niezwłocznie przedstawia senatowi uczelni do zatwierdzenia. W przypadku odmowy zatwierdzenia tej decyzji przez senat, rektor zarządza wznowienie zajęć lub otwarcie uczelni lub jej jednostki organizacyjnej albo przedstawia sprawę do rozstrzygnięcia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego, który podejmuje decyzję w ciągu siedmiu dni.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1 i 2, podjętą z powodu zagrożenia bezpieczeństwa ludzi lub mienia w znacznych rozmiarach, wraz z uzasadnieniem, rektor niezwłocznie przekazuje do wiadomości:

- 1) organów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo, ochronę ludności i zarządzanie kryzysowe, o których mowa w odrębnych przepisach, właściwych ze względu na położenie uczelni lub jej jednostek organizacyjnych;
- 2) właściwego ministra nadzorującego, wskazanego w art. 33.

Art. 230. 1. Pracownicy uczelni, doktoranci i studenci mają prawo organizowania zgromadzeń na terenie uczelni. Na zorganizowanie zgromadzenia w lokalu uczelni niezbędna jest zgoda rektora.

2. O zamiarze zorganizowania zgromadzenia organizatorzy zawiadamiają rektora co najmniej na 24 godziny przed rozpoczęciem zgromadzenia. W sytuacjach uzasadnionych nagłością sprawy rektor może przyjąć zawiadomienie złożone w krótszym terminie.

3. Rektor odmawia udzielenia zgody, o której mowa w ust. 1, lub zakazuje zorganizowania i przeprowadzenia zgromadzenia, jeżeli cele lub program zgromadzenia naruszają przepisy prawa.

4. Na zgromadzenie rektor może delegować swego przedstawiciela.

5. Statut uczelni określa przepisy porządkowe dotyczące odbywania zgromadzeń.

6. Organizatorzy zgromadzeń odpowiadają przed organami uczelni za ich przebieg.

7. Rektor uczelni albo jego przedstawiciel, po uprzedzeniu organizatorów, rozwiązuje zgromadzenie, jeżeli przebiega ono z naruszeniem przepisów prawa.

DZIAŁ VI

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 231–251. (pominięte)

Art. 252. 1. Istniejące w dniu wejścia w życie ustawy państwowe i niepaństwowe szkoły wyższe stają się odpowiednio uczelniami publicznymi i niepublicznymi w rozumieniu ustawy.

2. Istniejące w dniu wejścia w życie ustawy państwowe i niepaństwowe szkoły zawodowe stają się odpowiednio uczelniami publicznymi i niepublicznymi w rozumieniu niniejszej ustawy.

3. Istniejące w dniu wejścia w życie ustawy akademie wojskowe stają się uczelniami wojskowymi – publicznymi uczelniami akademickimi.

4. Istniejące w dniu wejścia w życie ustawy wyższe szkoły oficerskie stają się uczelniami wojskowymi – publicznymi uczelniami zawodowymi.

5. Istniejące w dniu wejścia w życie ustawy Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie i Szkoła Główna Służby Pożarniczej w Warszawie stają się uczelniami służb państwowych.

6. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o wyższych szkołach państwowych lub niepaństwowych, należy przez to rozumieć odpowiednio uczelnie publiczne i niepubliczne.

Art. 253. Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego z siedzibą w Warszawie zachowuje uprawnienia do prowadzenia studiów doktoranckich i studiów podyplomowych w dziedzinie nauk medycznych na zasadach określonych w ustawie. Na prowadzenie tych studiów Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego otrzymuje dotacje z budżetu państwa ze środków pozostających w dyspozycji ministra właściwego do spraw zdrowia.

Art. 254. Do wydziałów nauk kościelnych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego stosuje się przepisy ustawy dotyczące wydziałów teologicznych.

Art. 255. 1. Do dnia 30 czerwca 2020 r. nazwy uczelni zostaną dostosowane do wymagań określonych w art. 3.

2. (uchylony)

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego dostosuje, w drodze rozporządzenia, nazwy uczelni publicznych do wymagań określonych w art. 3, z zastrzeżeniem ust. 3a.

3a. Dostosowania nazw uczelni publicznych do wymagań określonych w art. 3 dokonają, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, w drodze rozporządzeń:

- 1) Minister Obrony Narodowej – w odniesieniu do uczelni wojskowych;
- 2) minister właściwy do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do uczelni służb państwowych;
- 3) minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego – w odniesieniu do uczelni artystycznych;
- 4) minister właściwy do spraw zdrowia – w odniesieniu do uczelni medycznych;
- 5) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej – w odniesieniu do uczelni morskich.

4. Do dnia 31 marca 2015 r. założyciel lub uprawniony organ uczelni niepublicznej przedłoży ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego wniosek dotyczący dostosowania nazwy uczelni do wymagań określonych w art. 3.

5. Jeżeli uprawniony organ lub założyciel uczelni niepublicznej nie dopełni obowiązku, o którym mowa w ust. 4, nazwę tej uczelni zmienia minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego. Decyzję o zmianie nazwy wydaje się z urzędu.

Art. 256. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy grunty Skarbu Państwa pozostające w użytkowaniu wieczystym uczelni publicznej stają się jej własnością. Wartość tych gruntów zwiększa fundusz zasadniczy uczelni publicznej.

2. Nabycie prawa własności, o którym mowa w ust. 1, stwierdza w drodze decyzji wojewoda.

Art. 257. 1. Szkoły wyższe, które w dniu wejścia w życie ustawy nie spełniają warunków określonych w art. 2 ust. 1 pkt 22, stają się uczelniami zawodowymi w rozumieniu ustawy.

2. Do studiów rozpoczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Studia zawodowe, prowadzone w dniu wejścia w życie ustawy, stają się studiami pierwszego stopnia w rozumieniu ustawy.

4. Studenci jednolitych studiów magisterskich, którzy rozpoczęli studia przed dniem wejścia w życie ustawy, mogą je ukończyć w tym trybie albo przenieść się na odpowiednie studia pierwszego stopnia, albo – po spełnieniu wymagań określonych w regulaminie studiów – na odpowiednie studia drugiego stopnia.

5. Do studiów doktoranckich rozpoczętych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 258. 1. Prowadzone przez uczelnie w dniu wejścia w życie ustawy studia dzienne stają się studiami stacjonarnymi w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 12, a studia wieczorowe, zaoczne i eksternistyczne – studiami niestacjonarnymi w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 13.

2. Uczelnie prowadzące w dniu wejścia w życie ustawy studia specjalne mogą je prowadzić do zakończenia całego cyklu kształcenia.

Art. 259. 1. Wszczęte i niezakończone postępowania w sprawach:

- 1) dotyczących:
 - a) pozwoleń na utworzenie uczelni niezaopiniowanych przez Państwową Komisję Akredytacyjną,
 - b) uprawnień do prowadzenia kierunku studiów niezaopiniowanych przez Państwową Komisję Akredytacyjną – są rozpatrywane na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie;
- 2) dotyczących:
 - a) pozwoleń na utworzenie uczelni zaopiniowanych przez Państwową Komisję Akredytacyjną,
 - b) uprawnień do prowadzenia kierunku studiów zaopiniowanych przez Państwową Komisję Akredytacyjną – są rozpatrywane na zasadach i w trybie określonych w przepisach dotychczasowych;
- 3) co do których postępowanie zostało zakończone wydaniem nieprawomocnej decyzji, są rozpatrywane według przepisów dotychczasowych.

2. Jeżeli wniosek o utworzenie uczelni zawodowej nie spełnia wymagań określonych w art. 20, w terminie roku od dnia wejścia w życie ustawy może zostać uzupełniony i podlega rozpatrzeniu w trybie i na zasadach ustalonych w niniejszej ustawie. Po tym terminie niezakończone postępowania w sprawie utworzenia uczelni zawodowych niespełniające wymagań określonych w art. 20 zostają zakończone.

Art. 260. Uczelnie, które w dniu wejścia w życie ustawy nie spełniają wymagań określonych w art. 56 ust. 2 lub art. 58 ust. 4, nabywają uprawnienia, które przepisy niniejszej ustawy wiążą ze spełnieniem tych wymagań, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy spełniają wymagania określone w art. 12 ust. 1 lub 2 ustawy wymienionej w art. 276 pkt 2. Uczelnie te tracą powyższe uprawnienia z dniem 31 sierpnia 2010 r., chyba że wcześniej spełnią wymagania określone w art. 56 ust. 2 lub art. 58 ust. 4.

Art. 261. (uchylony)

Art. 261a. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może, w drodze rozporządzenia, na wniosek organu prowadzącego:

- 1) przekształcić publiczną szkołę pomaturalną, kolegium nauczycielskie, nauczycielskie kolegium języków obcych albo kolegium pracowników służb społecznych w publiczną uczelnię zawodową,
- 2) włączyć placówki, o których mowa w pkt 1, do uczelni publicznej, po uzyskaniu zgody senatu tej uczelni,
- 3) połączyć placówki, o których mowa w pkt 1, w publiczną uczelnię zawodową – określając sposób przejścia pracowników i słuchaczy tych placówek, kierunki i specjalności studiów, na które słuchacze tych placówek będą przyjmowani, oraz tryb ukończenia studiów pierwszego stopnia, mając na celu zachowanie wysokiego poziomu kształcenia.

2. W przypadku włączenia placówek, o których mowa w ust. 1, do uczelni publicznej:

- 1) wobec podstawowych jednostek organizacyjnych przejmujących pracowników i słuchaczy okresowo, nie dłużej jednak niż na 3 lata, określa się indywidualne wymagania w zakresie minimum kadrowego niezbędnego do prowadzenia danego kierunku studiów oraz do prowadzenia kształcenia poza siedzibą uczelni;
- 2) dla przejętych słuchaczy tworzy się specjalność o charakterze zawodowym, której program nauczania w okresie nieprzekraczającym 3 lat od jej utworzenia może odbiegać od standardów kształcenia na danym kierunku studiów;
- 3) będącej uczelnią zawodową możliwe jest prowadzenie kształcenia poza siedzibą tej uczelni w dotychczasowej siedzibie placówki przez okres nie dłuższy niż 3 lata, po określeniu indywidualnych wymagań, o których mowa w pkt 1, pod warunkiem utrzymania wyłącznie zawodowego charakteru prowadzonych specjalności.

3. W okresie od przejęcia przez uczelnię jednostki, o której mowa w ust. 1, do końca roku budżetowego, w którym nastąpiło przejęcie, jednostka samorządu terytorialnego prowadząca dotychczas jednostkę, o której mowa w ust. 1, przekazuje uczelni, na podstawie porozumienia, środki finansowe w formie dotacji celowej w wysokości nie niższej niż przypadająca na ten okres kwota ustalona na prowadzenie jednostki w ramach części oświatowej subwencji ogólnej otrzymanej przez jednostkę samorządu terytorialnego; porozumienie może również określać warunki przekazania uczelni składników majątku jednostki.

4. W przypadku połączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku placówek niepublicznych zasady określone w ust. 1 i 2 uwzględnia się w pozwoleniu na utworzenie z nich niepublicznej uczelni zawodowej.

Art. 261b. Porozumienia zawarte przez organy prowadzące kolegia nauczycielskie, nauczycielskie kolegia języków obcych albo kolegia pracowników służb społecznych z uczelniami w zakresie, w jakim umożliwiają one absolwentowi, po zdaniu egzaminu dyplomowego, ubieganie się o dopuszczenie do egzaminu w uczelni oraz uzyskanie dyplomu i tytułu zawodowego licencjata, tracą moc z dniem 30 września 2015 r.

Art. 262. 1. Wnioski dotyczące zmiany struktury wewnętrznej uczelni, zgłoszone, a nierozpatrzone do dnia wejścia w życie ustawy, podlegają rozpatrzeniu w trybie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

2. Właściwe organy uczelni, w terminie roku od wejścia w życie ustawy, dostosują zamiejscowe ośrodki dydaktyczne uczelni do wymagań ustawy. W tym samym terminie rektor przekazuje ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego informacje o zamiejscowych jednostkach organizacyjnych, zawierające dane niezbędne do ustalenia, czy jednostki te spełniają wymagania określone w art. 85 ust. 1 lub 2 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 9 pkt 5 lit. b.

3. Zamiejscowe ośrodki dydaktyczne niespełniające wymagań ustawy po upływie terminu określonego w ust. 2 ulegają likwidacji.

Art. 263. Dyrektorzy administracyjni uczelni państwowych stają się kanclerzami uczelni publicznych.

Art. 264. 1. Do stosunków pracy powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się jej przepisy.

2. Osoba zatrudniona przed dniem wejścia w życie ustawy na stanowisku profesora zwyczajnego lub profesora nadzwyczajnego na podstawie mianowania na stałe pozostaje mianowana na tym stanowisku.

3. Osoba posiadająca przed dniem wejścia w życie ustawy stopień naukowy doktora habilitowanego i zatrudniona na stanowisku profesora nadzwyczajnego na podstawie mianowania na czas nieokreślony pozostaje mianowana na tym stanowisku.

4. Osoba posiadająca przed dniem wejścia w życie ustawy stopień naukowy doktora habilitowanego i zatrudniona na stanowisku profesora nadzwyczajnego na podstawie mianowania na czas określony pozostaje mianowana na tym stanowisku do końca okresu mianowania.

5. Mianowani nauczyciele akademicy zatrudnieni na stanowisku docenta zgodnie z art. 188 ust. 5 ustawy wymienionej w art. 276 pkt 2 pozostają mianowani na tym stanowisku. Organem właściwym w sprawach dotyczących stosunku pracy docenta jest rektor szkoły wyższej. Stosunek pracy z docentem wygasa z końcem roku akademickiego, w którym ukończył on 65. rok życia, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia nabycie prawa do emerytury. Jeżeli z ukończeniem 65. roku życia osoba zajmująca stanowisko docenta nie nabyła prawa do emerytury, wygaśnięcie stosunku pracy następuje z końcem roku akademickiego, w którym nabyła to prawo lub w którym ukończyła 70. rok życia.

6. Mianowani nauczyciele akademicy zajmujący stanowiska adiunkta, starszego wykładowcy, wykładowcy lub asystenta pozostają mianowani na czas nieokreślony na tych stanowiskach, z zastrzeżeniem art. 120.

7. Osoba zatrudniona przed dniem wejścia w życie ustawy na stanowiskach: starszego kustosa i starszego dokumentalisty dyplomowanego, kustosa i dokumentalisty dyplomowanego, adiunkta bibliotecznego i adiunkta dokumentacji i informacji naukowej, asystenta bibliotecznego i asystenta dokumentacji i informacji naukowej, kustosa bibliotecznego, starszego bibliotecarza i starszego dokumentalisty na podstawie mianowania pozostaje mianowana na tym stanowisku i na tych samych zasadach.

8. Rektorzy szkół wyższych w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy dostosują do przepisów ustawy dokumenty dotyczące nawiązania stosunku pracy z nauczycielami akademickimi oraz pozostałymi mianowanymi pracownikami.

9. Stosunki pracy pracowników dydaktycznych zatrudnionych na podstawie umowy o pracę zgodnie z przepisami ustawy wymienionej w art. 276 pkt 2 oraz pracowników naukowo-dydaktycznych i dydaktycznych uczelni niepublicznych zostaną dostosowane do przepisów ustawy w terminie trzech lat od dnia jej wejścia w życie.

10. Nauczyciele akademicy zatrudnieni na stanowiskach profesorów w wyższych szkołach zawodowych z dniem wejścia w życie ustawy pozostają zatrudnieni w uczelniach zawodowych na stanowiskach profesorów nadzwyczajnych, o których mowa w art. 114 ust. 2.

Art. 265. 1. Nauczyciel akademicki, który przed dniem wejścia w życie ustawy podjął dodatkowe zatrudnienie w ramach stosunku pracy u więcej niż jednego pracodawcy, może je wykonywać przez okres nie dłuższy jednak niż rok od dnia wejścia w życie ustawy, pod warunkiem zawiadomienia, w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, właściwego organu, zgodnie z art. 129 ust. 6.

2. Nauczyciel akademicki, który przed dniem wejścia w życie ustawy podjął działalność gospodarczą i łączy ją z dodatkowym zatrudnieniem w ramach stosunku pracy, może wykonywać tę działalność, przez okres nie dłuższy jednak niż rok od dnia wejścia w życie ustawy, pod warunkiem zawiadomienia, w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, właściwego organu, zgodnie z art. 129 ust. 6.

3. Niezawiadomienie przez nauczyciela akademickiego właściwego organu uczelni, w terminie określonym w ust. 1 i 2, o podjęciu dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy lub prowadzeniu działalności gospodarczej stanowi podstawę do rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem w uczelni będącej jego podstawowym miejscem pracy.

4. Obowiązek zawiadomienia rektora o wykonywaniu dodatkowego zatrudnienia uważa się za spełniony w odniesieniu do nauczyciela akademickiego, który przed dniem wejścia w życie ustawy zawiadomił rektora zgodnie z art. 103 ustawy wymienionej w art. 276 pkt 2.

Art. 266. 1. Niezakończone do dnia wejścia w życie ustawy postępowania w sprawach dotyczących odpowiedzialności dyscyplinarnej studentów, doktorantów i nauczycieli akademickich prowadzone są na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Urlopy dla celów naukowych, artystycznych lub kształcenia zawodowego, urlopy dla poratowania zdrowia oraz urlopy udzielone w związku z przygotowaniem rozprawy doktorskiej i habilitacyjnej udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy są wykorzystywane na zasadach i w wymiarze ustalonym na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 267. Nauczyciel akademicki urodzony przed dniem 31 grudnia 1948 r. może, na swój wniosek, przejść na emeryturę, jeżeli ukończył 60. rok życia i przepracował 30 lat, w tym 20 lat w szkolnictwie lub instytucjach naukowych – w przypadku mężczyzny, a w przypadku kobiety – po ukończeniu 55. roku życia i przepracowaniu 25 lat, w tym 20 lat w szkolnictwie lub instytucjach naukowych.

Art. 268. 1. Rektorzy uczelni, którzy w dniu wejścia w życie ustawy nie spełniają warunku określonego w art. 72:

- 1) w ust. 1 zdanie drugie – w przypadku rektora uczelni publicznej,
- 2) w ust. 2 – w przypadku rektora uczelni niepublicznej

pełnią swoją funkcję do końca kadencji.

2. W przypadku gdy statut uczelni niepublicznej nie przewiduje kadencji, rektor niespełniający warunku określonego w art. 72 ust. 2 pełni swoją funkcję nie dłużej niż cztery lata od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Organy jednoosobowe uczelni i ich zastępcy niespełniający warunku określonego w art. 76 ust. 2 i w art. 79 pełnią swoją funkcję do końca kadencji. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 269. 1. Studenci przyjęci na studia przed dniem wejścia w życie ustawy oraz w roku akademickim 2005/2006 wnoszą opłaty za zajęcia dydaktyczne na dotychczasowych zasadach do końca okresu studiów przewidzianego w programie studiów.

2. Umowy, o których mowa w art. 160 ust. 3, obowiązują od roku akademickiego 2006/2007.

Art. 270. 1. Rada Główna Szkolnictwa Wyższego oraz Państwowa Komisja Akredytacyjna wybrane na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 276 pkt 2 pełnią swoją funkcję do czasu upływu kadencji, na które zostały wybrane.

2. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka organu kolegiального, o którym mowa w ust. 1, przed upływem kadencji wyboru uzupełniającego dokonuje się na okres nie dłuższy niż do końca upływu kadencji, na którą wybrano cały skład organu kolegiального.

3. Członek organu kolegiального wybrany na zasadach określonych w ust. 2 może być wybrany na kolejną kadencję na zasadach określonych w ustawie.

4. Jednoosobowe i kolegialne organy uczelni państwowej, wybrane na podstawie przepisów ustaw wymienionych w art. 276, przekształconej zgodnie z art. 252 w uczelnię publiczną, pełnią swoją funkcję do czasu upływu kadencji, na którą zostały wybrane.

5. Organy, o których mowa w ust. 4, mogą być wybrane na kolejną kadencję z zachowaniem art. 77 ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 6 i 7.

6. Kadencja kolegialnych organów uczelni publicznej rozpoczynająca się w dniu 1 września 2006 r. trwa do dnia 31 sierpnia 2008 r.

7. Osoba pełniąca funkcję organu jednoosobowego uczelni publicznej, której kadencja kończy się z dniem 31 sierpnia 2006 r., może być ponownie wybrana na dwuletnią kadencję.

Art. 271. Do przewodów habilitacyjnych i postępowań o nadanie stopnia doktora habilitowanego i tytułu profesora wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 251 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 272. 1. Z dniem 1 stycznia 2006 r. tworzy się Biuro Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

2. Do dnia 31 grudnia 2005 r. obsługę administracyjną Państwowej Komisji Akredytacyjnej wykonują jednostki organizacyjne urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

Art. 273. Istniejący w dniu wejścia w życie ustawy Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej działający na podstawie ustawy wymienionej w art. 276 pkt 2 staje się Parlamentem Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 203, z tym że jego statut wymaga zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

Art. 274. 1. Uprawnione organy uczelni spełniających wymagania określone w art. 56 ust. 2 lub art. 58 ust. 4 nadadzą statuty odpowiadające przepisom niniejszej ustawy do dnia 30 czerwca 2006 r.

2. Uprawnione organy uczelni publicznych niespełniających wymagań określonych w art. 56 ust. 2 lub art. 58 ust. 4 przedłożą właściwym ministrom do zatwierdzenia, nie później niż do dnia 30 marca 2006 r., statuty odpowiadające przepisom niniejszej ustawy.

3. Założyciel lub uprawniony organ uczelni niepublicznej przedłożą ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego do zatwierdzenia, nie później niż do dnia 30 marca 2006 r., statuty odpowiadające przepisom niniejszej ustawy.

4. W przypadku gdy uczelnia nie wypełni obowiązku, o którym mowa w ust. 1–3, właściwy minister nada jej statut w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 275. 1. Do dnia 31 grudnia 2006 r. zachowują moc art. 24, 117a, 121 i 122 ustawy wymienionej w art. 276 pkt 2 oraz art. 22 i 66a ustawy wymienionej w art. 276 pkt 3.

2. Do dnia 31 sierpnia 2006 r. zachowują moc art. 75–117, 118, 119 i 124–139 ustawy wymienionej w art. 276 pkt 2 oraz art. 49–66 i 67–70 ustawy wymienionej w art. 276 pkt 3.

2a. Od dnia 1 września 2006 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. pracownicy publicznej uczelni zawodowej mają prawo do korzystania z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych oraz nagród specjalnych na dotychczasowych zasadach.

2b. Za lata 2005 i 2006 pracownicy uczelni publicznych otrzymują dodatkowe wynagrodzenie roczne na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 2217).

2c. Do dnia 31 grudnia 2006 r.:

- 1) uczelnia może uzyskiwać środki finansowe z budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków;
- 2) minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego ustala i przyznaje:
 - a) Akademii Obrony Narodowej, o której mowa w ustawie wymienionej w art. 248,
 - b) Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego, o której mowa w ustawie wymienionej w art. 249,
 - c) Akademii Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte, o której mowa w ustawie wymienionej w art. 250 – dotację na działalność dydaktyczną na kształcenie osób cywilnych, uwzględniając wysokość dotacji oraz jej udział w kosztach kształcenia w uczelniach nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, a także może przyznawać dotacje, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 276 pkt 2;
- 3) uczelnia publiczna, która w dniu wejścia w życie ustawy działała na podstawie ustawy wymienionej w art. 276 pkt 3, otrzymuje z budżetu państwa środki, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1, 1a, 2 i 6 ustawy wymienionej w art. 276 pkt 2;
- 4) uczelnia niepubliczna może otrzymać z budżetu państwa środki, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1a, 2 i 6 ustawy wymienionej w art. 276 pkt 2.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 4 ust. 3a, art. 4a ust. 2 pkt 1 i 2, art. 4a ust. 2 pkt 3, art. 4a ust. 2 pkt 4, art. 4a ust. 2 pkt 5, art. 16 ust. 6, art. 33 ust. 2, art. 33b ust. 1, art. 143 ust. 3, art. 149 ust. 2, art. 149 ust. 3, art. 152i, art. 176 ust. 1 i art. 178¹ ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 276 pkt 2, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 3, art. 9 pkt 1 i 4, art. 9 pkt 2, art. 9 pkt 3, art. 9 pkt 5, art. 29 ust. 7, art. 42 ust. 1, art. 44, art. 162, art. 167 ust. 3, art. 187, art. 192 ust. 1, art. 224, art. 228 ust. 2 niniejszej ustawy, a dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 25 ust. 2 oraz art. 30 ustawy, o której mowa w art. 276 pkt 2, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 95 ust. 1 i art. 105 niniejszej ustawy, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2006 r.

4. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 276 pkt 3, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 22 niniejszej ustawy, a dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 24 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 276 pkt 3, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 95 ust. 1 niniejszej ustawy, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2006 r.

5. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw, zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9 ust. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

6. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 41 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 41, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 276. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 31 marca 1965 r. o wyższym szkolnictwie wojskowym (Dz. U. z 1992 r. poz. 40, z późn. zm.⁷¹⁾);
- 2) ustawa z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. poz. 385, z późn. zm.⁷²⁾);
- 3) ustawa z dnia 26 czerwca 1997 r. o wyższych szkołach zawodowych (Dz. U. poz. 590, z późn. zm.⁷³⁾).

Art. 277. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2005 r., z tym że:

- 1) art. 94, 151, 155 oraz 157 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.;
- 2) art. 107–150 i 152–154, 156 oraz 158 wchodzi w życie z dniem 1 września 2006 r.;
- 3) art. 99 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz art. 199 wchodzi w życie z dniem 1 października 2006 r.

⁷¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. poz. 44, z 1997 r. poz. 590, 688, 741 i 770, z 1998 r. poz. 668, z 2002 r. poz. 676 i 1184, z 2003 r. poz. 1750 oraz z 2005 r. poz. 836.

⁷²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1992 r. poz. 254 i 314, z 1994 r. poz. 3, 163, 509 i 591, z 1996 r. poz. 34 i 110, z 1997 r. poz. 153, 590, 661, 770 i 943, z 1998 r. poz. 310, 668, 1115 i 1118, z 2000 r. poz. 1268 i 1314, z 2001 r. poz. 924, 1129, 1193, 1194 i 1383, z 2002 r. poz. 33, 34, 1239, 1271 i 1683, z 2003 r. poz. 595, 1176, 1304 i 2081, z 2004 r. poz. 959, 1206, 1598 i 1845 oraz z 2005 r. poz. 71, 187 i 788.

⁷³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. poz. 668, z 2000 r. poz. 1268 i 1314, z 2001 r. poz. 924 i 1194, z 2002 r. poz. 33 i 1239, z 2003 r. poz. 595, 1304 i 2081, z 2004 r. poz. 959, 1206, 1598 i 1845 oraz z 2005 r. poz. 71 i 187.